

ידבר ג' וזה ויעליו אל דרכי חזקו נא את
העבר ענין ויעזרו חסד ב' כל המזון המדבר

חמשים ד' וזה וחמשים עליו ואתם ועברו ויעברו
אל דרך חמשים

לחם ג' וזה את הארץ את כל הארץ ולעולם

והי אחרי מות משה עבדי
יחזקו אמר יחזקו אל יהושע
בתוך משרת משה לאמר
משה עבדי מת ועתה קום עבד
אתה ויחזקו יחזקו אתה וכל העם
היה אל הארץ אשר אנכי נתן
לחסד לפני ישראל כל מקום
אשר תדבר פרוצו כספן לכם
נתנו כאשר דברתי אל משה
מתדבר ויחזקו יחזקו ויעזרו
החזקו חזקו נהר פרחת כל ארץ
וחזקו ועזרו חסד חזקו למבוא
השמש ויחזקו חזקו כל לא
ועצב איש לפניך כל ימי חייך
כאשר יהיה עמך משה אחיך
עמך לא ארפך ולא אעזבך
חזקו אמר כי אתה תעזרו את
העם הזה אתה ארץ אשר
נשבעתי לאבותם לתת לחסד
רק חזקו אמר מאד לשמו
לעשות בכל התורה אשר
על משה עבדי אל תקסוד
מבניו ויחזקו וישמאלו למען
תשפיל בכל אשר תלך לא
למשפט תתורה תהיה מפני
זה יחזקו ויחזקו ויחזקו למען
תשמו לעשות בכל חפצתי
כי אמת עליך את דרכי ויא

תשפיל הלא עזרתך חזק
ואמץ את ערצו ואת חזקתו
עמך ויחזקו אל ויחזקו כל אשר
תלך
ורצו יהושע את שטרו העם
לאמר עברו בקרב המנהג
ורצו את העם לאמר חזקו
לכם עזרה כי בעוד שלשת
נמים אתם עברים את החזקו
הזה לכו אל דשית את הארץ
אשר יחזקו אל ויחזקו נתנו לכם
לך שמה
ולא יבנו ולנו יולחנו שבט
המנשה אמר יהושע אל אמר
וכול את חזקו אשר ענת
אתכם משה עבדי ויחזקו לאמר
יחזקו אל ויחזקו מנח לכם
ונתנו לכם את הארץ הזאת
גשיתם טפכם ומקומכם וישבו
בארץ אשר נתנו לכם משה
בעבר החזקו ואתם תעברו
חמשים לפני אחיכם כל
בפורי החזקו ועזרתם אותם
עד אשר ילכו ויחזקו אחיכם
ככם ויחזקו חזקו את
הארץ אשר יחזקו אל ויחזקו
נתנו להם וישבתם לארץ
ירשתם וירשתם אותה

אשר נתנו לכם משה עבדי
יחזקו בעבר חזקו מורח
השמש ויעזרו את יהושע
לאמר כל אשר עזרתו ויעזרו
ואל כל אשר תשלחנו נלך
ככל אשר שמעו אל משה
כונשם אל ידך רק ויחזקו יחזקו
אל הירב עמך כאשר היה
עם משה כל איש אשר
נמרה את פיו ולא ישמעו
את דבריך לכל אשר תעזרו
וימתק חזקו אמר
וישלחו יהושע עבדו מור
השטים שנים אנשים מרגלים
חזקו לאמר לכו דאו את
הארץ ואת יחזקו ויחזקו
ויבאו בית אשור וזונה ושמעו
רחב וישבבו שמה ויאמר
למלך ויחזקו לאמר חזקו
אנשים באי חזקו חזקו
מבני ישראל לחזקו את
הארץ וישלח מלך ויחזקו
אל רחב לאמר חזקו ויחזקו
האנשים חזקו אל ויחזקו
אשר באו לביתך בו לחזקו
את כל הארץ באוי ותקח
האשה את שני האנשים

ואי ד' ויחזקו ויעזרו ויעזרו חזקו חזקו
יעזרו ויעזרו חזקו חזקו חזקו חזקו

וילא חזקו ד' אלכם מרעוד וקרו אתו כל איש
ואות רבוז חזקו ב' בתנו לשון חזקו
חזקו

שכבה שמה ג' וישכבו שמה ויסר אל
ועליו חזקו חזקו חזקו חזקו

ותצפנו ותאמר ב' וחס' אעז אנהנו ונשמע חסד ליהנות
האנשים ו' וחס' אעז אנהנו ונשמע חסד ליהנות
היהוה שער לסגור פחשך
והאנשים יצאו לארץ עתה אנה
הלכו האנשים רדפו מקר
אחרים פי תשיגים והיא
העלתם הגנה ותטמנס בפשתו
העץ הערבות לה על הגג
והאנשים רדפו אחרים דרך
הירדן על המערות והשער
סגרו אחרי כן אשר יצאו
הרדפים אחריהם סוחרים
ושפכו והוא עלתה עליהם
על הגגות אמר אל האנשים
יד עתה מנתו יהיה לכם את
הארץ ומי נפלה אומתכם עליו
וכי נמנו כל ישיבי הארץ
מפניכם כי שמענו את אשר
הוויש ויחזה את מוים סוף
מפניכם כי צאתכם ממצרים
ואשר עשיתם לשני מלכי
האמרי אשר כי עבר חידו
לסיחון ולעוג אשר חחרמתם
אותם ונשמע חסד ליהנות
ולא קמה עוד רוח באיש
מפניכם כי יהיה אלוהים הוא
אלוהים בשמים ממעל ועל
הארץ מתחת יועתה בע

נאלו כידוח מ' עשיתנו
עמכם חסדו עשיתם גם
אתם עסבית אבלי חסד עתתם
ל' וחס' אעז אנהנו ונשמע חסד ליהנות
אביות אמרו ואת אחיותי
אחותי ואת כל אשר להם
ודמלתם את נפשותי ממות
והאמרו לה האנשים נפשו
תחתיכם למות אם לא תגדו
את דברנו זה ויהיה בתתי יהיה
לנו את הארץ ועשיתנו עמך
חסד ואת ותודים כחכל
בעד החלון כי ביתה בקוד
החומה ובחומה היא חשבת
והאמר להם חזקה לכו
פ' וחס' אעז אנהנו ונשמע חסד ליהנות
פ' וחס' אעז אנהנו ונשמע חסד ליהנות
ותחלתם שמה של שת נמנס
על שוכ חרדפים ואחר
תלכו לדרככם ויאמרו
אלוהים האנשים נקום אנחנו
משבעתך יהיה אשר
השבעתנו חנה אנתו באים
בארץ את תקות חוט השני
הזה תקו שוב בחלון אשר
חוררתנו ב' וחס' אעז אנהנו ונשמע חסד ליהנות
אמר ואת אחותי ואת כל
בית אמר תאספו אלך
הבית והלה כל אשר יצא

מדתני ביתה חסדו חסדו
כראשו ואנחנו נקום וכל
אשר יהיה אתך בביתנו
בראשע אסור תחודכו
ואסתגרו את דברנו זה
והיוננו ממשכנתך אשר
השבעתנו ויאמר כי ידמכם
בוהו אמת של חסד חלכו
ותקשר את תקות השמי
בחלון חלכו ויבאו חזקה
השמי שם של שת נמנס ע'
שכי חרדפים ויבקשו
חרדפים בכל חדרך ולא
מצאו שכי שכי האנשים
והיה ויהיה עבוד ויבאו
אל השבעתנו ויבאו ויאמר
ב' וחס' אעז אנהנו ונשמע חסד ליהנות
אל השבעתנו ויבאו ויאמר
ב' וחס' אעז אנהנו ונשמע חסד ליהנות
נמנו כל ישיבי הארץ ועם
השמים יהושע בבקר
והסע מחר שמים וחבאו ע'
היך וזו חו אכל בני ישראל
והלני שם טרם ועברו ויחזו
מקצה של שת נמנס ועבדו
השטרס בקרב המנהג
והצו את העם לאמר כי ראיתם
את ארון פ' וחס' אעז אנהנו ונשמע חסד ליהנות

ו' וחס' אעז אנהנו ונשמע חסד ליהנות
ו' וחס' אעז אנהנו ונשמע חסד ליהנות
ו' וחס' אעז אנהנו ונשמע חסד ליהנות
ו' וחס' אעז אנהנו ונשמע חסד ליהנות

והיו מדבר ה' השטרס אשר ביהו עשיתם
ישע חמליכו וחס' אעז אנהנו ונשמע חסד ליהנות

והמה ר' ראל פסוק והמה טרם והמה יחזו מבאים דמלכי מרו ועצם אמרו א' וחס' אעז אנהנו ונשמע חסד ליהנות
כאדם לא ידע עזרו עם דודי לשואר * וחס' אעז אנהנו ונשמע חסד ליהנות
השבעתנו ג' משבעתך משבעתך שבעה * נמנו * כל ישיבי הארץ ויאמרו ויאמרו ויאמרו

והכחשים הלויים ויבדלו משאר ויבדלו את העם
והכחשים הלויים בני עדיון

התקדשו ויאמרו יהושע כי כל הכחשים הנחמאים
כי ידעת בקהול וזאת הנחמה ב את בני ישראל הכחשים

כעם ב ויהי כעם עליהם ויהי כעם כעם נוחד
וכעם להם שבע העשר ב יהושע אלישע

והכחשים הלויים נשאים אתו
ואתם תסעו ממקומכם והלכתם
אחריו אקריחוקי יהיה ביניכם
ובניו באלפים אמה פמדה אל
תקומו אליו למען אשר תדעו
את הדרך אשר תלכו בה כי
לא עברתם בהרה מתמול
של שום
והאמר יהושע אל העם כי
התקדשו כי מחר יעשה יהוה
בקרבכם נפלאות ויאמר כי
יהושע אל הכהנים לאמר שאו
את ארון הברית ועברו לפני
העם וישאו את ארון הברית
ולכו לפני העם
והאמר יהוה אל יהושע
היום הזה אהל גדלך בעיני
כל ישראל אשר יהי עון כי
כאשר הויתו עם משה
אדוה עמך ואתה תענה
את הכהנים נשאי ארון
הברית לאמר כבאכם עד
קצה מי חירון בירדן
תעמדו
והאמר יהושע אל בני ישראל
גשו הנה ושמו את דברו
יהוה אלהיכם והאמר יהושע
בואתה עונו כמאל חייבך

בקרבכם והורשו יודושי
מפניכם אתה כנענו ואת
החלונות את החלונות את הפרוז
ואת הפרושי ויהאמר כי
והיבוסים הנה ארון הברית
אדוה כל הארץ עבד
לפניכם בירדן ועתה קחו
לכם שבע עשר איש משבטי
ישראל איש אחד איש
אחד לשבט ויהיה כננת
כפות רגל הכהנים נשאי
ארון יהוה ארון כל הארץ
כמו חירון מי חירון כי
וכרתו המים חירון רים
מלמעלה ויעמדו נד אחד
והיבוסים העם מאהל להם
לעבר את חירון והם המים
נשאי ארון הברית לפני
העם וכבאו נשאי הארון
עד חירון ורגל הכהנים
נשאו ארון נטבלו בקצה
המים וחירון מלא על כל
גדותיו כל ימי קצור כי
ויעמדו המים חירון רים
מלמעלה קמו נד אחד
הרחק מאד בארם העל
אשר מצד ערת חירון רים
על ים הערבה וים המלח

תמו נכרתו ויהי עבד נגד
ויהיו ויעמדו הכהנים נשאי
הארון ויהיו יהוה כחרכה
בנה חירון כחרכה ישראל
עבדו כחרכה עד אשר
תמו כל הגו לעד את חירון
ויהו כבאשר תמו כל הגו לעד
את חירון
והאמר יהוה אל יהושע אל
קחו לכם מודיע שנים עשר
אנשים איש אחד איש אחד
משבטי ישראל אתם לאמר
שאו לכם מזה מתוך חירון
כמו עברו הכהנים חכין
שנים עשרה אנשים כי
והעברתם אותם עמכם
והקחתם אותם צליון אשר
תלכו בה הנה
והקדו את יהושע אל
שבע עשר איש אשר
הכין מבני ישראל איש אחד
איש אחד משבטי ישראל
להם יהושע עברו לפני ארון
יהוה אלהיכם אל חירון רים
והיבוסים לכה איש אחד אחת
על שבעה קמס שבעים
ישאו את הארון ויהיו רים
את בני ישראל

סבאכס ו עד דוד אל עם בעת העוד כו ב
גאר ג יהושע שאול וחירון

ו כת ב ויהי מ מאדם מעיר ממלך ממנו אמר
וישעו מנו דאום

שבע בני ישראל ג ויהיו לאחז ויאמר להם
ויעשו כו בני ישראל

ואמרתם להם ב אשר נבראו ואמר שאל בני
כל אשר ינה משה ב והקדשם ואתו וכל

ויאמר להם ב אשר נבראו ואמר שאל בני
כל אשר ינה משה ב והקדשם ואתו וכל

בבט מחול לאמר מה האבנים
האלה לכם ואמרתי להם
אשר נבראו ממנו ומה מפע
אתו בריהוה בעבור בידו
נבראתי ממנו ומה האבנים
האלה לזכרון לבני ישראל
עד עלם ועשיתו בני ישראל
כאשר צוה יהוה שאלו שאו
שאלו עשרה אבנים מיתוך
הברו כאשר דבר יהוה אל
יהוה שאלו מספר שבטו במ
ישראל ויעברום עמם אל
המלך ויעתקם עמו שתיים
עשרה אבנים הקים יהושע
בתוך הברו מחת מצב רגלו
הברו נשא ארון הברית
והיה שש על חמס הנה
והכהנים נשא ארון עמו
בתוך הברו עד תם כל
הדרך אשר צוה יהוה את
יהושע על דבר אלהים ככל
אשר צוה משה את יהושע
ומהוה העם עמו ויהוה
כאשר תם כל העם לעבור
ועבר ארון יהוה והכהנים
לפני העם ויעברו בני ראובן
וגמלא וחת ע שבטו ומגשהו
חמשים לפני בני ישראל

כאשר דבר אל יחם משה
באבנים אלה חלוני
העבא עבדו לפני יהוה
למלחמה אל עבדות ריחו
ביום ההוא גבל
יהוה את יהושע בשען כל
ישראל ויראו אתו כאשר
יראו את משה כל ימי חמו
והאמר יהוה אל יהושע
לאמר צוה את הכהנים
נשא ארון העדות על
מו הברו ויוצו יהושע את
הכהנים לאמר על מו
הברו ויהי בעלות הכהנים
נשא ארון ברית יהוה מתוך
הברו נתקן כפות רגלו
הכהנים אל חחרבה ושבו
מהברו למקומם וכלו
כתמו של שוס על כל
גדות יהוה עם עלו מו הברו
בעשור לחוד הר אשח
ונחע בגלגל בקצה מזרח
יריחו ואת שתיים עשרה
האבנים האלה אשר לקחו
מו הברו הקים יהושע
בגלגל ויאמר אל בני ישראל
לאמר אשר יושאלו בניכם

מחול את אבותם לאמר מה
האבנים האלה וחדר עתם
אתבניכם לאמר כי בשח
עברו ישראל את הברו
יהוה אשר חזבו שיהיה
אלו הם את מו הברו
מפניכם עד עברכם כאשר
עשה יהוה אלהיכם לתם
סוף אשר חזבו מפנינו
עד עברנו למעוררת כל
עמי הארץ אתך ומוחמי
חוקת היא למען ויראתם
את יהוה אלהיכם כל ימיכם
והיה כשמע כל מלכי האמ
אשר בעבר הברו ומהו כל
מלכו הכניעו אשר על חמס
את אשר חזבו שיהיה את
מו הברו מפני בני ישראל
עד עברו חמס לבנם ולא
היה כם עור רוח מפני בני
ישראל
בעת ההוא אמר יהוה אל
יהושע עשה לך חרבות
ערוס ושוב מל את בני
ישראל שנית ויעש לו
יהושע חרבות ערוס ומל
את בני ישראל אל גבעת

יא כת ב וקרי כף כעלית כשמעם מלכות כשמעך חמס כשמעך וכו' וכל
וחלופיהו ג כת כף וקרי ב בגלגל וכו' ויעברו ב ויעברו ב ויעברו ב ויעברו ב

מל ב ובתו לטו ושוב לא יושאלו בני ישראל
בעירבד מל חק

כי כה אמר ייחוד אלהי ישראל ה' קדוש בר
הקדש חנני קדע את כוס על בני

לא ומבר

וישמעו ב' רב חכמי יוסף עידיהם וינחיקו
וישערו ב' בני ישראל בגלוי אבותיהם

קדש לזבח

ועבד לתורתו והיה יהוה
את יהושע ויהושע עם כל
הארץ ומעלה בני ישראל
מעבר הירדן וישקו עכו בפרמי
בזבובי בוזרח למטה יהודה
מזרחים ויחור אף יהודה בנמ
וישראל והושלח
יהושע אנשים מיריחו
ה' אשר עסקית את מקדס
לבת אל האמר אל חטל אמר
על זרעו ואתה ארץ ועל
האנשים וזבדו אתה וע
ושבו אל יהושע ויאמרו
אלו אל על כל העם
כאלפים איש אובש לשת
אלפים איש ועל זבוב את
הע' אל תגע שמה את כל
העם כי מעט זמנה ועל זמנו
הע' שפוד בלשת אלפים
איש ותסור לפני אנשי הע'
וזכרו מהם אנשים עובש לקדש
וששה איש ויהודה לפני
השער עד השבועים והכוס
במורח המט לבכה עסוחה
למסוח קר עיהושע שמלתו
ופל על פניו ארעה לפע
אלו ויהוה שדה ערב הוא
וזקני ישראל ויעלו עפר

ב
ז
ד
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

על ראשיו ואמר יהושע
אתה יהוה ויהוה למדה עבדת
העבד אתקעם היה את
הפרו ליתן את עבוד האמר
למ אבידנו ליהוה אלמ ונשב
בעבר הירדן כי ארבע מאה
אחרו אשר הפך ישראל
עוף לפני אנבו יושמעו
קפני ענו וכלו שבו ה' ארץ
ונספו על ידו והברית את
ישמעו מזה ארץ ומת עשוח
לשמה הגדול ויאמר יהוה
אל יהושע קם לד לפח זה
אתה נפל על פניו חמוא כי
ישראל וגם עברי את בריתו
אשר עמיתו אותם וגם לקחו
מזרחים וגם גבוי וגם פשו
וגם שמו בכליהם ולא יכלו
בני ישראל לקום לפני אביהם
עוף ופנו לפני אביהם כי
היה לחסם לא אוסקה להמת
עמכם אסדת שמעו יהוה
מקרבכם קם קרש את העם
ויאמר ה' את קרשו לקחר
כ' בה אמה יהוה אלהיו
וישראל חרס בקרב בני ישראל
לא תנול לקום לפני אביהם
עד הקירבם חרסם מקרבם

ב
ז
ד
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

ותקרבתם בקר לשבטכם
והטה השבט אשר לפרמי
ויהוה יקרב למשפחות
ותמשפחה אשר לפרמי
יהוה יקרב לפתים והפלת
אשר ולפרמי יהוה יקרב
לגברים ויהוה הנלכד בחרם
וישקו בראש אתו ואת כל
אשר לו כועבר את ברית
ויהוה וכו' עשוח נבלה בני ישראל
וישפט יהושע בקר ומקרב
את ישראל לשבטו והלכד
שבט יהודה ומקרב את
משפחות יהודה והלכד את
משפחות יהודה ומקרב את
משפחות יהודה לגברים
ומלכד זבוב ומקרב את
לגברים ומלכד עכו בפרמי
בזבובי בוזרח למטה יהודה
ויאמר יהושע אל עכו בנמ
שום אבדו ליהוה אלהיו
וישראל ליתן יהוה
נאלו מה עשית אלהתך
ממעו ועו עכו את יהושע
ויאמר אמה אנכי חטאתי
ליתוה אלהיו ישראל וכן את
וכן את עשיתו ויאמר יהושע
אדית שגער אמת מוצה

ב
ז
ד
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

בי ארני ה' קדש וסניעוהו איש דביו וישלח
וא מה במור ויעתר

ובל ישרי ה' וישמעו ויאמרו יהוה ויעל דמלכו ואמרתי אלהם ואתד משחור היום רעשו כי אתה
שילוח כי חסם לבנו שמשו ה' קדש ויהוה יהוה שמשו רמו דינו חוץ בכל המדינות

דלא

נעאל

וּמֵאַתֶּם שֶׁקְלוֹם כֶּסֶף וְלִשׁוֹן
 זָהָב אַחַר חֲמִשִּׁים שֶׁקְלוֹם
 מִשֶּׁקֶל לְוַחֲמִדָּם וְאַקְחֶם
 וְחַלְטֵם טַמְוִיִּים בְּאַרְץ בְּתוּרָה
 הָאֵל לְוַחֲבִסָּם וְחַלְטֵם וְשִׁלְךָ
 יְהוֹשֻׁעַ מִלְּאֲמִסֵּי וּמִרְאוּתֵי אֱלֹהִים
 וְהַפְדֵּם טַמְוִיָּה בְּאֵל לְוַחֲבִסָּם
 תַּחֲתֵיהֶם וְקָחֶם מִתּוֹךְ הָאֵל
 וְכִבְּאוֹם אֶל יְהוֹשֻׁעַ וְאֵל כָּל
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיַעֲקֹב לִפְנֵי
 יְהוָה וְיִקַּח יְהוֹשֻׁעַ אֶת עַבְדֵּן
 בְּזַרְחָוֹת הַכֶּסֶף וְאֵת
 וְאֵת דָּתֵי וְאֵת לִשׁוֹן הַזָּהָב
 וְאֵת בְּנֵי וְאֵת בְּנֵי וְאֵת שְׂחֵה
 וְאֵת חֲמִדָּם וְאֵת צִבְּאוֹתָהֶם
 אֶחָד לְוַחֲמִדָּם אֶשְׁרֵל וְכָל
 יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ וְעַל אֲנָשֵׁי עַמֶּךָ
 עֲבָדֵי וְאֵמַר יְהוֹשֻׁעַ מַה
 עֲבַדְתֶּם וְעַבְדֵּי יְהוָה בְּיָמֵם
 הַזֶּה וְדַבְּרֵם אֵלַי כָּל יִשְׂרָאֵל
 אֲבוֹתֵי וְשִׂרְפוּ אֲתֶם צִבְּאוֹ
 וְיִסְקְלוּ אֲתֶם בְּאֲבָנֵים וְלִקְחוּ
 עֲלֵיכֶם אֲבָנֵים גְּדוֹלֵי עַד הַיָּם
 וְהָרֵם שֶׁבִי וְהָרֵם מִחֲרוֹן אִפּוֹ
 עַל כּוֹן קֹדֶם אֲשֶׁם הַמִּקְוֹס הַהוּא
 עַמֶּךָ עֲבָדֵי עַד הַיָּם הַזֶּה
 וְאֵמַר יְהוָה אֶל יְהוֹשֻׁעַ אֵל

תִּקְרָא וְאֵל הַתֵּת קֹחַ עִמָּךְ אֵת
 כָּל עַם הַמִּלְחָמָה וְקֹסֵם עֲלֵה
 הַעֲרָא וְעִסְתֵּי בִידְךָ אֵת
 מִלְּהָה עֵי וְאֵת עִמּוֹ וְאֵת
 עִמּוֹ וְאֵת אֲרִצְוֵי עִשְׂתֵּי לֵעַ
 הַמִּלְחָמָה בְּאֲשֶׁר עִשְׂתֵּי לְיָחִי
 הַמִּלְחָמָה רִק שְׁלַח וְכִהְיֶתָה
 תִּבְּוֵי לָכֶם שֵׁם לְךָ אֲרִבְלֵי עַן
 מֵאַחֲרֵיהֶם וְקֹסֵם יְהוֹשֻׁעַ וְכָל
 עַם הַמִּלְחָמָה לַעֲלוֹת הַעֵי
 וּבְחָרֵי וְהוֹשֻׁעַ שְׁלֵשִׁים
 אֶלֶף אִישׁ וְכִהְיֶתָה הַחֲלוֹל וְשִׁלְטֵם
 לְיָחִי וְהוֹשֻׁעַ אֲתֶם לֵאמֹר דָּא
 אֲתֶם אֲרִבִּים לַעֲרֵי מֵאַחֲרֵי
 הַעֵי אֶל תִּרְחֹקוּ מִוַּחַד עַד
 מֵאֵר וְהוֹיִתֶם כָּלֶכֶם נִבְנֵם
 וְאִמְוִכַלְהֶם אֲשֶׁר אֲנִי
 נִקְוֵב אֶלֶף עֵר וְחִיָּה כִּי
 יֵצֵאוּ לְקִרְאֵנִי כִּי אֲשֶׁר
 בְּרֵאשֵׁנוּ וְנִסְנוּ לִפְנֵי הֶם
 וְיֵצֵאוּ אַחֲרֵינוּ עַד הַתִּקְנוּ
 אֲתֶם מִן הַעֵר כִּי יֵאמְרוּ
 נָסוּס לִפְנֵינוּ כִּי אֲשֶׁר
 בְּרֵאשֵׁנוּ וְנִסְנוּ לִפְנֵי הֶם
 וְאֲתֶם תִּקְמוּ מִן אֲוִיב
 וְהוֹרִישְׁתֶּם אֲתֶם עֵר וְתִתֵּן
 יְהוָה אֵל הַיָּם בְּיָדְכֶם וְהָיָה
 כִּתְפֹשְׁכֶם אֵתֶם עֵר וְתִצִּיתֵי

אֶתְחַעֲרֵב בְּאֵשׁ כִּדְבַר יְהוָה
 תַּעֲשׂוּרָא עִמּוֹתֵי אֲתֶם
 וְיִשְׁלַחֶם יְהוֹשֻׁעַ וְכָל כָּל
 הַמֵּאֲרִיבֵי שְׂבוּ בְּכֹן בֵּית אֵל
 וְכִי הַעֲמִיט לַעֲרֵי וְכִי
 יְהוֹשֻׁעַ בְּלִלְהָה הַחֲוֵא אֲסִתָּה
 הַעֵם וְיִשְׁפֹּט יְהוֹשֻׁעַ בְּכָד
 וְיִקְדֹךְ אֵת הַעֲקֹב וְיֵעַל הוּא
 וְיִקְרֵי וְיִשְׂרָאֵל לִפְנֵי הַעֵם
 הַעֵי וְכָל הַעֵם הַמִּלְחָמָה
 אֲשֶׁר אֲתוּ עֲלֵי וְיִשְׂאוּ וְיִבְּאוּ
 נְבִי הַעֵר וְחַלְטֵם מִצִּפּוֹן
 לַעֲרוֹחַ בְּיָמֵי וְכִי עִמּוֹתָם
 כַּחֲמִשִּׁתֵּי אֲלֵפִים אִישׁ וְשֵׁשׁ
 אֲוִיבֵם אֲרִיבֵי בְּכֹן בֵּית אֵל וְכִי
 הַעֵי מִיִּם לַעֲרֵי וְיִשְׂמוּ
 הַעֵם אֵת כָּל הַמְּחַנֶּה אֲשֶׁר
 מִצִּפּוֹן לַעֲרֵי וְאֵת עַקְבוֹ
 מִסֵּל עֵר וְיִתְּן יְהוֹשֻׁעַ
 כְּלִלְהָה הַחֲוֵא בְּתוֹךְ הַעֲמֵק
 וְיִחַי בְּרֵאשֵׁי מִלְּהָה הַעֵי
 וְיִמְחַדּוּ וְיִשְׁלַחֶם וְיֵצֵאוּ
 אֲנִישֵׁיהֶם עַד לְקִרְאֵת
 יִשְׂרָאֵל לְמִלְחָמָה הוּא
 וְכָל עַמּוֹ לְמוֹעֵן לִפְנֵי
 הַעֲבָדֵי וְהוּא לְאֲוִיב כִּי
 אֲרִבְלוּ מֵאַחֲרֵי הַעֵי וְיִפְגְּעוּ
 יְהוֹשֻׁעַ וְכָל יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי הֶם

בינו
קדי

בט
בפי

בטע

ט

וְאֵת בְּנֵי וְיִקַּח יְהוֹשֻׁעַ וְיִקְדֵּשׁ אֶת יִשְׂרָאֵל כִּי אִם אִישׁ אֶלֶף אֶשְׁתֵּי וְיִמְצָאוּ אֶת שְׂחֵה וְיִדְבְּרוּ דְשִׁמְוֵאל וְתִלֵּן אֲוִיב
 וְכָל אֲוִיבֵי אֲזִכָּר בְּרֵם לְךָ אֵת בְּנֵי וְיִיִּעְזְבוּ וְיִקַּח וְיִקְבֹּץ וְיִקְבֹּץ חֲתוּלֵי

וְיִשְׁלַחֶם לְ וְיִפְגְּעוּן חֲמֵאִיב וְיִחַדְעַל
 חֲמֵלֵי אֶסֶא

ונסו דודי תמך ויגעו כל
דעם אשר כשור לרהף
אחרים ורדפו אחריו וישע
ונתקו מזח עור וכל אנשאר
איש בעל מית אל אשר לא
נעאו אחריו ישראל ויעבו
את העור פתו חיה ורדפו
אחריו ישראל
ולאמר יהוה אל יהושע
נטח כמיהו אשר בנה
אל העור כמיהו אתנע
וטו וישע עב כיהו אשר
בנה אל העור ויהא אורב קם
מחיה ממקומו ויהו עור
כנותו ויהא העור כ
ולפרוץ חמה ויהו עיתו
את העור באש ומפע אנשו
העור אחרים ויהא ויהו
עלה עשו העור חשומה
ולא אחיה כחם נדים לניס
חנה ויהו עור עם חנם חמור
נחפה אל חרדף ויהושע
וכל ישראל ראוי לכה
הארב את העור ומ עליה
עשו העור וישבו ויהו את
אנשו העור והעור והעור
העור לקראתם ויהו
לרשאל בנתו אל חמה

ואל חמה ויהו אתם ער
כלתו דשאר לו שרד
תלוט ואת מלך הע תפשו
חורב וקרב אתו אל חושע
ויהו ככלותו ישראל לחרג
את כל שבית עובי שרד
במדר אשר רדפוס בו
הפלו כלם לפי חרב ער
תמס וישבו כל ישראל
העור ויהו אתה לפי חרב
ויהו כל הנפלים כיום חחוא
מאישו ער אשר שנים
עשר אלף כל אנשו העור
ויהושע לא חשוב נרו
אשר נטח כמיהו ער
אשר חחרים את כל אנשו
העור כהמה וישל
העור חיה בוזו לחם
ישראל כדבר יהוה אשר
ענה אתו וישע וישק
ויהושע את העור וישומה
תלעולם שממה ער חחם
חיה ואת מלך הע תלה על
העור ער עת חרב ויהו
השמש ענה ויהושע ויהו
אתנבלתו מוחען וישלכו
אותה אל פתח שער העור
ויקומו עליו גל אבנים גדול

ער חחם חיה
אזננה יהושע מוכח לחיה
אל חיו ישראל כחר עובל
כאשר ענה משה עבר
יהוה את בני ישראל כפועב
בספר תורת משה מוכח
אבנים שלמות אשר לא
חנה עור ויהו פרול ועלו עליו
עלות ליהוה ויהו חחם
וכתב שם על האבנים את
משה תורת משה אשר כתב
לפני בני ישראל וכל ישראל
ויקנו וישטרו וישפטו
עמרים מזה ויהו ל ארון
נגד תפחנים חחם נשאר
ארון כרית יהוה כנה באורח
חיה אל מלך חר גרוס
ויהושע אל מלך חר עובל
כאשר ענה משה עבר
יהוה לכנה את העם
ישראל כראשנה ואחר
כז קרא את כל דברי חחמה
חברכה וחקלה ככל
הכתוב בספר התורה לא
חיה דבר מכל אשר ענה
משה אשר לא קלא
יהושע נגד כל חר ישראל
והנשים וחסר וחסר חחמה

ולא נשאר ד' איש בעי וישח ויהו ויעל
בוחדי ויגע נשאינו *

ואת מלך ד' ואז מלך הע וחבירו ואז מלך
מעבד וחבירו *

וישומד ב' וישומד תלעולם וישומד לחם
ולמשפט ב' בתריח חס *

ואל איש ב ויאמר אליה ופקדתי עליו כ
כח אחד ג ויתקבצו חזמליאן וחבירי נ

אכרות ב מל ואך אכרוהו לו וברית עליהם *

שבעה ביחוד אלו ושואל ג ולא הכנס
ויאמרו כי כאשר נשבעתי נ

פקדנם והיה כשמעם על המלכים
אשר בעבר הדרו בחר כ
ובשפלה וכלל חוקתם כ
הגדול אלמלך הלבנון חתמו
והאמרו חפנענו חפרו וחחו
והיבנו סוהותקבצו וחזרו כ
להלחם עם יהושע ועם
ישראל לפה אחד

זכר
כרש
גדרה
דבי

וישבו ובעזו שמעו את
אשר עשה יהושע לדרוהו
ולען ויעשו וגם חמה כ
בערמה וילכו ויעטרו כ
ויקחו שקים בלם לחמוריהם
ונאדות מלך בלם ומבקעס
ומצרכים ונעלות בלות
ומטל אותם ויהיו ושלמות
בלות עליהם וכל לחם צדקם
יבש חיה נקדו וילכו אל
יהושע אל המפתח הגלגל
ויאמרו אליו ואל איש
ישראל מארץ רחוקה
באנו ועמחפרת לנו ברית
ויאמרו איש ישראל אל
חחו אלו בפקדו אתה
וישבואך אכרות לך
כרית ויאמרו אל יהושע
עבדך אנחנו ויאמרו כ

ל
ג
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

אלהם יהושע מר אתם
ומאז תבאו ויאמרו אליו
מארץ רחוקה מאד באנו
עבדך לשם יהוה אלהיך
כושמעו שמעו ואת כל
אשר עשה במצרים ואת
כל אשר עשה לשען מלך
האמרי אשר בעבר הדרה
לסנחוז מלך השכח ולעג
מלך הכשני אשר בעשתרות
ויאמרו אליו וקונו וכל
ישבי ארצנו לאמר קחו
במדכם ערדה לדרו ולכו
לקראתם ויאמרתם אלהם
עבדיכם אנחנו ועתה ברית
לנו כרית וזה לחמנו חס כ
היעטרו לנו אתו מבתינו
עאתנו ללכת אלוכם כ
ועתה הנח יבש ויהי נקדו
ויאמרו חיו אשר
מלאנו חשום והנה כ
התבקעו אלה שלמותנו
ונעלנו בלו מרכ הדרה מאד
ויקחו האנשים מצדס ואת
כריתו לאיש אלנו עש
לחם יהושע שלום וכרת
לחם ברית לחיותם וישבעו
לחם נשואי ח ערית ויהיו

ה
ג
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

מקדו של שתימים אחו
אשר פרתי להם ברית
וישמעו בני קרבים חס אלו
ובקרבו חס ושקם ויסעו
בני ישראל ויבאו אל עריותם
ביום השלישי ויערוהם
גבעו וחכפורה ובארות
וקרית וערים ולא חפום
בני ישראל מינשבע להם
נשואי העדה ביהוה אלו
ישראל ולען כל העדה
על הנשואים ויאמרו כל
הנשואים אל כל העדה
אנחנו נשבענו להם ביהוה
אלהינו ואלו ועתה לא
נבדל לנגע בהם ואת מעשה
לחם ויהיה אתם ולא
יהיה עלינו קצף על
השבעה אשר נשבענו
להם ויאמרו אלהם הנשואים
וחיו ויהיו חטבי עצים כ
ויש אבימים לכל העדה
באשר דברו להם הנשואים
ויקרא להם יהושע עבדך
אלהם לאמר לפה רמותם
אתנו לאמר רחוקים אנחנו
מכם מאד ואתם בקרבנו
וישבים ויעתה ארמיהם אתם

ה
ג
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

ארוהם ג ומל ועתה ואם בני האדם אמת
ויאמרו אלהים ג כל אמונת הנשואים חתנו

ובקדו ג חס ישבים ואם ארבו יאר
מדת ג סאלי ג ויקחו חולמים טרשנו *

וגאון ה וסימננו יהושע האיש חזק מד
אמר וחבירו מד מלאכותי *

היה זה ויהי חמשת המלכס
היה זה ויהי חמשת המלכס
במקרה ויהי ליהושע
לאמר נמשאו חמשת
חמלכס טובאים בבעיה
במקרה ויהי חמשת המלכס
גיואבנט גידות אל פ
חמשת המלכס ויהי עליו
אנשים לשמרט ואתם אל
תעבדו רדפו אחרי אנכס
חנפס אונס אל תננס
לפי אא ער חס ביענס
ויהי זה ויהי חמשת המלכס
כבלות יהושע ויהי חמשת
להננס מננס זל המאר
ער המנס שרן ויהי שרן
מחט ויהי חמשת המלכס
ויהי זה ויהי חמשת המלכס
אל יהושע מננס ויהי
לאמר יהושע חמשת המלכס
ויהי זה ויהי חמשת המלכס
ויהי זה ויהי חמשת המלכס
ויהי זה ויהי חמשת המלכס
ויהי זה ויהי חמשת המלכס
ויהי זה ויהי חמשת המלכס
ויהי זה ויהי חמשת המלכס
ויהי זה ויהי חמשת המלכס

ירמית את מלך לבוש את
מלך עגל ויהי חמשת המלכס
זאת המלכס האלה אל
יהושע ויהי חמשת המלכס
אל כל איש ישראל
ויאמר אל קצת אנשו
המלכס הזה לכיאו אתו
קדבו שימו אתם גלוכס
על עארי המלכס האלה
ויהי ביומי שמו את רגלום
על עגל רחם ויהי חמשת
אל חס ויהי חמשת המלכס
ויהי זה ויהי חמשת המלכס
בכבלות יהושע ויהי חמשת
אנכס אשר אתם חמס
אותם חמשת יהושע אחר
כח חמס ומתלס על
חמשה עצנס ויהי חמשת
ער חמס ער חמס ויהי
ליענכס השמש ענה
יהושע ויהי חמשת המלכס
העצנס ויהי חמשת המלכס
חמשה אשר חמשה
ויהי חמס אבנס גדלות על
פי חמשה ער עצנס חס
ויהי חמשת המלכס
לכר יהושע ביום ההוא
ויכה לפי חוב ואת מלכס

חחרס אותם ואת כל חמפת
אשר בה לאה שאמר
שריד ויעש למלך מקרה
כאשר עשה למלך ויהי חמשת
ועבד יהושע וכל
ישראל עמם ממקרה לכס
וילחם עם לבנה ויהי חמשת
גם אתה ביד ישראל ואת
מלכס ויכה לפי חמשת
כל חמפת אשר בה לא
השאור כח שרוד ויעש
למלכס כאשר עשה
למלך ויהי חמשת
ועבד יהושע וכל
ישראל עמם מלכס
לכישו ויהי חמשת המלכס
כה ויהי חמשת המלכס
ביד ישראל ויהי חמשת
השע ויכה לפי חמשת
כל חמפת אשר בה ככל
אשר עשה ללבנה
או עלה הרס מלך גור לשור
את לבוש ויהי חמשת
ויהי חמפת ערכלות השאור
לו שרוד ויעבד יהושע
וכל ישראל עמם מלכס
עגלה ויהי חמשת המלכס

וישלכם ב ושלכם אל חמשה וישלכם
נשא חסע יך חמשה חס

אל פי ח וסומנחון והפגדו ולכלבו ויטר
וקדנען מנהלכם חס חמסו

בלשמה ואת חצור שרף
באש ואת כל ערו המלכים
ואלה ואת כל מלכיהם
לכד יהוה וישע ופסם לפי חרב
החרים אותם באש ענה
משה עבד יהוה ורק כל
הערים הן עמדות על תלם
לאשר פס ישראל ואלתו
את חצור רבד שרף וירשע
וכל שלל הערס האלה
והפכה בנזן לתם בני
ישראל רק את כל האדם
הנזן לפי חרב ער השמים
אותם לאה שאודו בלשמה
כאשר ענה סחור את משה
עבודו עתה משה את
ירשע וכו' עשה ירושע
לאחוקו דבר מכל אשר
ענה יהוה את משה והקח
ירשע את כל הארץ ואת
החרו ואת כל הנבואות
ארץ הגשן ואת השפלה
ואת הערבה ואת הירושלם
ושפלתה מוסחר חלק
העלה שער ויער
על פכק עת חלכטון
חרמו ואת כל מלכיהם
ופסו מותם ימים רבים

עשה יהוה וישע את כל המלכים
האלה מלחמה לא אחת
ער אשר השלמה אל
במישראל בלתי חנו
ישב נביעו את חבל לקחו
במלחמה ממת יהוה
הנחה לחוק את לבם
לקראת המלחמה את
ישראל למען החרום
לכלתי חיות להם תחנה
מלמען השמים באש
ענה יהוה את משה
והבא יהוה ישע בעת
תהו ואת כל את הענקים
לוחחר מוחברו מודבר
מוענב ומכל חר יהודה
ומכל חר ישראל עם
עמיהם החרום וירשע
לאנתר ענקים בארץ בני
ישראל רק בעת בנת
ובאש יהוה נשאר והקח
ירשע את כל הארץ
ככל אשר דבר יהוה אל
משה ויתנה יהוה על נחמו
לירשאל כמחלקתם
לשכטותם ואת שרף
ממלחמה ואלה המלכים
הארץ אשר חבנו ישראל

וירשו את ארץ עם בעבר החרון
מזרחת השם שמעל ארץ
ערחר חרמו וכל הערס
מזחה סחור מלך האמון
הישב בנזן מלש
מען ער אשר על שפת
נחל ארז ותן הנחל וירשע
הגל ער וירשע הנחל
גבול בני עמון וירשע
ערס כנענות מזרח וער
נס הערבה ונס המלח מזרח
הרד בית השמות ומתמן
תחת אשדות הפסעה הגבול
עוגמלך הכישן מותר
הרפאס חרשכ עשמות
וכאררע ומשל בחר חרמן
וכסלכה וכל הכישן ער
גבול הגשן וחמ עבתי
וחע חג ער גבול סחור
מלך חשבון משה עבד
יהוה וכני ישראל חפוס
ותנה משה עבד יהוה
השנה לראובן וירשע
שכטות מנשה
ואלה מלכי הארץ אשר
הכה ירושע וכני ישראל
בעבר חרמו ומען מבעל
על פכק עת חלכטון וער

ב

א

א

ד
ה

ג

ב

א

ב

ג

ד

ה

ו

ז

ח

ט

י

ויכח ב וסלמנזו הענקים מישראל
וחר וכהן מארץ כנען

את כל הארץ ויר אשר אוסד ראד ואולם חי ואם יחב וירשע להמר הניע ער פי ענו יהוה בידנו ולהשמד
ויקח ירושע ויבדו ירושע יתן יהוה כח וירשע וירשע וירשע וירשע וירשע וירשע וירשע וירשע וירשע

כל מלכים ב מלך תניח ויטווחו לו וכו' ויגא
גוים יסחין וכל מלכים

חוקי האמרי ב בחד ובשפלה ומינאר את לבבו
כל וחוטע כמחילונס חס

העולק ג ב חס וחד מל מחדו חילק ויגלו
מלכי הארץ ודיאנכס דיאנש

וישביד הדר מוחלכטו עד
משפוט מלס כל צוים אנכי
אורי שק מפני בני ישראל
רק חפלה לוישראל כנחלה
כאשר צויתך ועתה חלק
את הארץ הנאת כנחלה
לתשעת השבטוס וחצ
השבטס המנשה עמו והראובני
והגורל קחו נחלתם אשר
נתן להם משה בעבר חמרדו
מזרחה כאשר נתן להם משה
עבר יהוה מעד ער אשר על
שפת נחל ארנון וזעור אשר
בתוך הנחל וכל הארץ אשר
מזרחה עד הירדן וכל ערו
סיחון מלך האמורי אשר
מלך בחשבון עד נגב בני
עמו והגל עד נגב חמשת
וחמש עבתי וכל הירדן מזרחה
הכשו עד סלכום כל מקלות
עונב בני ישראל מלך
בעשתי יתוב ארבע הוא
נשאר מתד חרמאס ונכס
משה ויו שטור אהורישו
כמי שר אל את הגשור
ואת חמשת בני ישראל
ומעבתי יתוב ישראל עד
הים התיך רק לשבט הגור

הדר חלק העלה שערה ונתנה ודו שעל שבטוי ישראל אשר
פחלקתם פהרוב שפלה ובערבה וכאשורת וכמד בר ובעג החתו
האגרו וזכנענו הפרו החמו והבוסי

מלך יריחו	אחד	מלך אשר מצד בית אל אחד
מלך ירושלם	אחד	מלך חברון אחד
מלך ממט	אחד	מלך למיש אחד
מלך עגלון	אחד	מלך גור אחד
מלך דבר	אחד	מלך גור אחד
מלך חרמה	אחד	מלך עדו אחד
מלך לבנה	אחד	מלך עדום אחד
מלך מקדח	אחד	מלך בית אל אחד
מלך תפוח	אחד	מלך חפר אחד
מלך אפק	אחד	מלך לישון אחד
מלך מרון	אחד	מלך חצור אחד
מלך שמרון מראון	אחד	מלך אנשף אחד
מלך יען	אחד	מלך מגון אחד
מלך קיש	אחד	מלך קנעס למרמל אחד
מלך דור לפתחור	אחד	מלך גווס לגלגל אחד
מלך תרעה	אחד	כל מלכים שרשית ואחד

והיו שש עמון בא ממס ואמר יהוה אלו אתה וקטנה באת במלכים
והארץ נשארה הרבה מאד לרשקה ואנה ארץ חנני ארת מלכות
הכל שיתסוכל הגשורו מן השוואור אשר על פני מערס וער גבול
עקרו צפונה לבעני תם שב חמשת סרני כל שתיס העית והאשורו
האשורו והגשורו עקרו וניוה עוים מתפלו כל ארץ הבנענו ומעסה
אשר לצוים ער אפנה עד גבול האמורי והארץ הגבול וכל
ולכנו מזרחה שמי שב על גר תחת הדר חרמון עד לבו אחמת כל

לבעני ג מן השיחור וחגור נתנה לבעני
כתעבאוחס

והארץ ה ראל פסו היהוה גחז לא המכו תעש מהם אשר יתם והארץ הגבול והארץ חננה והארץ
חננה והארץ תעור סוחר הארץ אשר חכה יהוה ועש גסל ד מן השיחור ושלמה היה מושל
וחד מושל ממגדל סנוד

ו ירגו מן ב מרחוק חד על חדר עיר עד תאריך
עליהו עיר מידבא על מידבא עיר מפל על מפל עיר
ינצב על יוצב

ואת נחלה בני ה דיגבון גד בנימו בעמק וזבול
וטיגיא ואת נחלה מטור בני

ואלה אשר ב ואלה אשר נחלו ואלה אשר
דעמדי

לא תתנחלה אשר הנחלה אלה
ישראל היא נחלתו באשר
דברך

והתנחלה למטות בני ישראל
למשפחתם ויהי להם חבל
מערות אשר על שפת נחל
אבות ויהי אשר בנתך

הנחל וכל חמור אשר על מידבא
השבו וכל עבדות אשר
במיושר הנו ופירות בעל
והתבעל מעוז ויהי עז

והדמות ומפעת וקריתם
ושבמה ונחת השחר בחדר
העמק ופית פער ואשדות

הפסעו ופית וזשמות וכל
עמק מישור וכל מלכות
סיוח מלך האמר אשר
במך בשכמו אשר הפך

משה אנתו אנתו אנתו
מדת את אנתו אנתו קס
ואת עיר ואת חור ואת

רבעו סוכי סיוחן ושב
הארץ ואת כל עם כובש
הקוסס הרע במישור אל

בחר באר הלי והוסדות
עבול בני ראובן הדרה
ועבול ואת נחלת בני ראובן

למשפחתם הערים וזערו
הערים וזערו

והתנחלה למטות בני
גד למשפחתם ויהי להם
חבל ויערו וכל עמק

המלך ויהי ארץ בני עמו
ערעור אשר ערפך
רמה ומה שכמו ער רמת

חמץ פח וכל עמק חמץ
ערעור לרוב רוב עמק
בית הרם ופית נמרה וספות

ועמון ויתר מלכות סיוחן
מלך השבון הדרה וזבול
ערק עיר ונספנת עבר

הדרה מוכחה ואת נחלת
בני גד למשפחתם הערים
והערבים ויהיו

משה לחצי ששט מנשה
והי לחצי מטה בני מנשה
למשפחתם ויהי גבולם

ממחנות כל הבשו כל
ממלכות עוג מלך הבשו
וכל חותנאור אשר בפשו

ששים ערו ויהי הגלעד
ועשתי ויהי ארד ער
ממלכות עוג בפשו לבני

מבול מנשה לחצי בני
מכור למשפחתם אלה
אשר נתן למשה בערבות

מואב מעבר לנהר הירדן
מזרח
ולשכט הלי לאנתו משה
נחלה ונחלה אלו וישראל

הוא נחלתם באשר דבר
להם ואלה אשר
נחלו בני ישראל בארץ

בני אשר נחלו אותם
אל עיר הפדו ויהי שעבד
נו וראשו אבות חמטות

לבני ישראל בעל פולתם
באשר ענת ויהי פד משה
לתשעת המטות ויהיו

חמטות מינו משה סולת
שני חמטות ויהיו הפסח
מעבר לנהר הירדן לא

נתן נחלה בתכם בני חיו
בני חסין שמ מטות מנשה
ואפרים ודאנתו חלק

להם בארץ כי אס ערוס
לשבתו וגר שיהם למקנתם
ולקנתם באשר ענת ויהיו

את משה כועשו בני
וישראל ויהי לקו את
הארץ

ויהיו בני חותה אלה וישע
בגל והאמר אלו בלב
בו תפנד חקטי אתה חלעת

ט
כת
זכר
מאשי
דכות

חעי
חטפ

ב
בנה
לשע

ז
וחל

ב
בניה
וצערי

ה
בניה
וצערי

ה
בניה
וצערי

ט
ט

ט
ט

ט
ט

ט
ט

ט
ט

נחל ב חר קמ וחד פת אלה עשר נחל אל
מחדשי בני נחל

נחל ד ואלה אשר נחלו בני בעת מנשה ער שקד
צלו פליגים אולת יסוד וזחול לקלם

נחל ב אשר נחלו אותם אשר נחלו אילעור
וחד נחלו מקדשויות

אתה דבר אשר דבר וחזק
אל משה איש האלהים
על אדותי ועל אדותיך
בקדש ברנע בן ארבע
שנה אנכי בשלח משה
עבד יהוה אתו מקדשי
ברנע לרגל את הארץ
ואשב אתו דבר כאשר
עמד לבי ואחיו אשר על
עמי המקו את לב העם
ואנכי מלאנו אחרי יהוה
אלהינו ושב משה ביום
ההוא לאמר אם לא י
הארץ אשר דרבה נגד
פה לך תהיה לנחל
ולבער עד עולם כי מלאת
אחרי יהוה אל הוועתה
הנה החנה יהוה אותי
כאשר דבר זה ארבע
וחמש שנה מאז דבר
יהוה את הדבר הנה אל
משה אשר דרתי ישראל
במדבר ועתה הנה אנכי
היום בן חמש ושמעם
שנה עורפי האם חוק
כאשר ביום שלח אותי
משת ככחי או וכחועתה
למלחמה ולצאת לבוא

י
ל
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

ועתה תעל לאתחחר יהוה
אשר דבר יהוה ביום
ההוא כי אתה שמעת
ביום ההוא כי ענקים שם
וערסו על לות בערות אלה
יהוה אתו וחורשותים
כאשר דבר יהוה וכרכו
והושע ותתו את חכרו
לכלב בן יפנה לנחל על
פני היתה חכרו לכלב
ופנה הקנו לנחל על
היום הזה ועו אשר מא
אחרי יהוה אלהי ישראל
ושם חכרו לפנים קרות
ארבע האדם הגדול
בענקים הוא ודארץ
שקטה ממלחמה
והי חגורו למטה בני
יהודה למשפחת אל
גבול ארם מדבר צו
נגפה מקצת תימו ותי
לחם גבול נגב מקצה
ים המלח מזרח שז הפנה
נגפה ויצא אל מנגב
למעלה עקרבים ועבר
צנה ועלה מנגב לקדש
ברנע ועבר חצרו ועלה

י
ל
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

אדרה ונסכה קדשה ועבר
עצמונה ויצא נחל מצרים
והיה תצאת הגבול ופח
והיה זה לכס גבול נגב
וגבול קדמחנם המלח
עקצה חירדו וגבול
לפאת צפונה מלשון חנם
מקצה חירדו ועלה הגבול
בית חגלה ועבר מצפון
לכית הערבה ועלה הגבול
אבו ברו אובו ועלה
הגבול דרכה מעמק ענור
ונפונה פנה אל הגדול
אשר נכח למעלה אדמים
אשר מנגב לנחל ועבר
הגבול אל מעין שמש
והיה תצאתו אל עזרל
ועלה הגבול צו בן חנם
אל פתח חכיסו מנגב
הוא ארוש לס ועלה הגבול
אל ראש החר אשר על
פני חנם ומה אשר בקצה
עמק קראו צפונה ותאר
הגבול מראש החר אל
מעין מנפתוח ויצא אל
ערו הר עפרו ותאר הגבול
בעלה הוא קרות ויערום
תסכל הגבול מבעלה ומה

י
ל
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

לפאת צפונה • וגבול חירדו ונחל חנם
וגבול זה גבול הארץ •

כל ויהוה וקרי עקרבום ויובר נחל מצרים ויהוה בית אנו בית חורן בית חלמי דבעמו צאו אבדות
ויהוה עזר לשע כחלמי ויהו פרו למאכל •

הימים 4 בסיפ וצבאיים וימנה חגיה המכרת מצפון מדפנות יין הגבול ויהי הגבול מהל קנה ופגע בסכמה
 ויטב הגבול הדמיון וארצות אלו אבדו ויבטו 5

קדש ליהוה

לא ומכר

כי הוא תהיה איש מלחמה
 והחולן הגלעד והכישור
 והיה לבנו מנשה הנותרים
 למשפחתם לבנו אבישור
 ולבנו חלקולבנו אשריאל
 ולבנו שכם ולבנו חפרי
 ולבנו שמידע אלה בני
 מנשה ביוסף הזכרים
 למשפחתם וזלפתח בן
 חפר בן גלעד בן מוסר בן
 מנשה לא היה לו בנים כי
 אסבנות ואלה שמות
 בנות מנשה ונענה חגלה
 מלכה ותת ציה ותקלבעה
 לפני אדער חפון ולפני
 יהושע בנות ולפני חמשיאים
 לאמר יהוה צנה את משה
 לתת לנו נחלה בתוך אחינו
 ונתנו להם אלפי יחוז נחלה
 בתוך אחי אבותינו ויפקד
 חכמי מנשה עשרה לבן
 מארץ הגלעד והכישור
 אשר מעבר לירדן כי
 בנות מנשה נחלו נחלה
 בתוך בניו וארץ הגלעד
 היתה לבני מנשה הנותרים
 והיו גבול מנשה מאשר
 המכמתת אשר על פני שכם

גבול בית חורון מחתון ועד
 גור וקוית צאתו ימה
 וינחלו בני יוסף מנשה
 ואפרים ויהו גבול בני
 אפרים למשפחתם ויהו
 גבול נחלתם מזרחה עטרות
 אדר עד בית חורון עליון
 ויצא הגבול למזרח המכמתת
 מצפון ועד הגבול מזרחה
 תאנת שלה ויעבר אותו
 ממזרח וינחלו חורון מנשה
 עטרות ונעלתה ופגע
 במרחו ויצא חורון
 מתפוח וילך הגבול ימה
 נחל קנה ויהו תצאתו
 הנחלה ואת נחלת מטוד
 בני אפרים למשפחתם
 והערים המכמתת לבני
 אפרים פתח נחלת בני
 מנשה כל הערים ומצמתת
 ולא הורישו את הפנעני
 והי שב בניו וישב הפנעני
 בקרב אפרים עד היום
 הנה יהיו למסעבד

ויהי הגבול למנוח מנשה
 כי הוא בכור יוסף למכור
 בכור מנשה אבי הגלעד

תפוח ופקה וקמה וקרת
 ארבע הוא חברו ויעיר
 ערים השש וחצרוהו
 מען פסל חור ומוטה
 ומרעאל מקדעם ונענה
 הקו גבעה ותמנה ערים
 אשר וחצרוהו
 חלקול בית צור ונדור
 ומערת וכות ענות ואלתון
 ערים שש וחצרוהו
 קרת בעל הוא קרת ערים
 וחרבה ערים שש וחצרוהו
 במדבר בית הערבה
 מהיון סככה והנכשו ועד
 המלח ויענו גרי ערים שש
 וחצרוהו ואת חגיבסו
 וישבו ירושלים לא מכלו
 בני יהודה להורישם וישב
 חגיבסו את בני יהודה
 מירושלים עד היום הנה
 ויצא הגבול לבני יוסף
 מרחו וירחו למי וירחו
 מזרחה המדבר עלה
 מרחו פתח בית אל ויצא
 מבית אל לנה ויעבר אל
 גבול הארץ עטרות ויהו
 ימה אל גבול הפלטי ועד

למס עבד ג' ויט טכמק לסבל וילג חורושו
 אגד חכנעני ויערים שילוח דמלמי 5

לוח 4 ויבא ועקב וייג מבית אל ועבד
 מס חגבול ב 5 5

מיון 2 במדבר בית רכבי אגנות להטות מדיו 5
 ואינו ביחוד לשון 5

בטעה ב' חל' עתה ובעתה וישבי
תעק ובזעלה

ולא

אל חומץ ב' וחדל וזבול אל חומץ וכפ' ארז

ולא

על גבול ב' ובזעלה שמעך חומר מואב
ובית ירמך ב' יעמרו וחדל בית יעקב אש

וסלח וזבול אל חומץ אל
ישבי עותפהו לכנשה
ותה ארץ מפוחותה אנה
מנשה לבט אפרים וחד
הגבול נחל קנת גבול לפל
ערס האלה לאפרים סתק
ער מנשה וזבול מנשה
מצפון לפל וחד תצאתה
ותמה נפח לאפרים וצפונה
לכנשה וחד חום גבול
ובא ארץ ופגשו מצפון
וכש שבו ממורה וחד
לכנשה ביש שכו ובאשר
בית שאן ובעתה וכלעם
ובנותיה ואתו שבו דאר
ובנותיה וישבי ענודר
ובנותיה וישבי תעק
ובנותיה וישבי מענו ובעתה
שלשת חפתי ולא וכלו
בנו מנשה לתורש את
הערס האלה וזאל
חפנע לשבת בארץ
הוא ותהו כחוקו בני
ישראל ויתנו את חפנע
למס וחד שלא חורשו
וחד ב' חוסף
את חושע לאמר מדוע
נתתה לי נחלה גדל אחל

וחכל אחר ואנ עסד ער
אשר עדה ברבני חזה
ואמר אל חום וחד שעמס
עסדב אתה עדה לכה ענה
וכראת לך שם בארץ
חפרו וחד פאס מאן לך
חד אפרים ואמר בני
חוסף לאומצאלני חדר
וחד פרוי בכל חפנע
הישב בארץ ועמק
לאשר במית שאו ובעתה
ולאשר בעמק וחד עאל
ואמר יהושע אל בית
חוסף לאפרים ולמנשה
לאמר עסדב אתה וחד
גדול לך לאיזה קדפר
אחר ביקר וחד לך כי
מך הוא וכראתו וחד
לך תצאתו כחורשאת
הכנעני כי רבכ פרודל
כי חוקו וא
וחד לך עלת בני
ישראל שלח וישכינו
שם את אחל מע וחד ארץ
נכבשה לנעקס וחד רך
בבני ישראל אשר לא
חד קו את נחלתם שבעה
שבטיו ואמר יהושע

אל בני ישראל עד אנה
אתם מתרפים לכואלה שת
את הארץ אשר נתו לכם
יחזק אלהי אבותכם תבו
לכם שלשה אנשים לשפט
ואשלחם וקמו וחתו לכו
בארץ וכתבו אותה לפני
נחלתם וזבאל וחד חלק
אתה לשבעת חלקים
וחד ויעמד על גבול
מעבדות חוסף ויעמד
על גבול מצפון ואתם
תכתבו את הארץ שבעה
חלקים וכתבו אתם אל חוסף
וחדות לבס גודל פה לפני
יחזק אלהי חוסף וחד חלק
לחוסף בקרבכם מי כהנת
וחד נחלתו וחד וראובן
וחד שכט חמנשה לקחו
נחלתם מעבר לירדן
מוכח אשר נתו להם
משה עבד יחזק וחד חמו
האנשים וחד ויעז וחד
אתה חלמים לכתב את
הארץ לאמר לכו וחתו לנו
בארץ וכתבו אותה ושובו
אליו ופה אשליך לכם
גידל לפני יחזק בשלה

ותסוף ג' ב' מל למנשה גם תמנע חבדו
בצורה חד וזינו בצורה לשון

חוק ג' וחד כי חוק על כן חוק ממנו חוק עלי
וחד תצאונו ב' וסמנו קניה חוק

ויקום האנשים ב' וילכו אשה נקבו בשמה
וחד וחד לכו וחתו לכו בארץ וחד לכו חולמי
בארץ

והלכו אנשים ויעברו בארץ
והתקיים לערס לשבעה
חלקים על ספר ומבאו אל
יחושע אל המחנה שלה
ושלח להם יחושע גזר
בשלה לפני יחזו ויחלק
שם יחושע את הארץ
לכני ישראל כמחלקתם

ועל גזר למטה בני בנימן
למשפחתם ומצא גבול
גזרם בין בני יחזיה ובין
בני יוסף ויחזו לחם הגבול
לפאת צפונה מזרחיה
ועלה הגבול אל בנתן
ויחזו מצפון ועלה בחר
ומה וסלח מצאתו מרבית
בית און ועבר משם הגבול
ליוזה אל בנתן ליוזה נגבה
היא בית אל וברך הגבול
עטרות אבר על החר
אשר מעג לבית הרון
תחתיו ותאר הגבול ונסב
לפאתם נגבה מזרח
אשר על פני בית הרון
נגבה וסלח מצאתו אל
קרית פלע היא קרית
יערים עיר בני יחזיה

ואת פאתם ופאת נגבה
מקצת קרית יערים ומצא
הגבול ומצא אל
מעון מינפתיה ומזרח הגבול
אל קצה החר אשר על
פניו כוהנס אשר בעמק
רפאים צפונה ומזרח
הנס אל בנתן חובוסו
נגבה ומזרח עזר ורגל ותאר
מצפון ומצא ענו שמש
ומצא אל גזר וזאת אשר
נכח מעלה ארמוס ומזרח
אבו בוחו בודק אבו וועב
אל בנתן מול הערבה
צפונה ומזרח הערבה
ועבר הגבול אל בנתן בית
הגזר צפונה ומזרח צפונה
הגבול אל לשון נס
המלה צפונה אל קצת
החר נגבה וזה גבול
נגבה ומזרחו וגבל אתו
לפאת קרית פלע וזאת
נחלת בני בנימן לגבולותיהם
סביב למשפחתם

והחזיק ערים למטה בני
בנימן למשפחותיהם
ויחזו ובית הגזל ועמק

קצתן ובית הערבה ועמרים
ובית אל ווערים וזכרה
ועפרה וזכר העמק
ועפרו וזכר ערים שנים
עשרה וזכר חזו וזכר עזר
וסרמה וזכרות וזכר עפרה
וזכר פורה וזכר מצח וזכר קף
וזכר אל ותרא לה וזכר לע
האלף וזכר חוסו הוא
וזה שלם גבעת קרית
ערים ארבע עשרה
ויחזו וזאת נחלת בני
בנימן למשפחתם

ומצא הגבול השני
לשמעון למטה בני
שמעון למשפחותם
והחזיק להם בנתן נחלת
בני יחזיה ויחזו לחם
בנתן באר שבע
ושבע ומזרחיה וזכר
שועל נבלה ועצם
ואלת גלד ובית אל וזכרמה
וזכר גזר ובית המרובות
וזכר סוסה ובית לבאות
וזה חזו ערים שש
עשרה וזכרותו עזר ומזרח
ועזר ועשו ערים ארבע

מדבריה ב מל וזו וזכרתי לך שוב לדרכך

ג תנס ג זכרה הגבול וזכרה וזכר חספ וזכר
הגבול וזכר חספ וזכר חספ

עשו ה שם קרית לבנת ועזר עזר וזכר וזכר
בבית עשן רמון וזכר וזכר וזכר וזכר

והערוקד שואדע ויען
 חצרו חזו אלו מבעל אל
 חרס ופסות ענת ופסות שמש
 ערס תשע עשרה ונערה
 וזאת נחלת מטת כנענת
 למשפחתם הערים
 ונערה
 למטת פסוד למשפחתם
 ועא הנקה קשבו עת
 ודיו נבול עתם ערעה
 ואשת אלו עת שמש
 ושעלבו ואלו ונתלה
 ואלו ותמנה ועקרו
 האלקו ונפתו ובעלת
 ויהו וכוונת קונת דמיו
 וני הנב קו ונקר קו עת
 ונבול מול ונפס נבול
 כנעו נחם ונעל כנעו
 ונחמו עמל שט ונל כדו
 ארתו ונבו אתה למי דב
 ונרש ונפס ונשבו כדו
 ונקר אוכל שם נר כשם
 ונאביחם ואת נחלת
 כמטת כנעו למשפחתם
 הערים הנקה ונערה
 ונכלו לנחל את
 הנארץ לגבול תיה ונתנו
 בני ישראל נחלה לחושע

ה
 ל
 כ
 ה
 ו
 ז
 ח
 ט
 י
 יא
 יב
 יג
 יד
 טו
 טז
 יז
 יח
 יט
 כ
 כא
 כב
 כג
 כד
 כה
 כו
 כז
 כח
 כט
 לו
 לז
 לח
 לט
 ס
 סא
 סב
 סג
 סד
 סה
 סו
 סז
 סח
 סט
 ע
 עא
 עב
 עג
 עד
 עה
 עו
 עא
 עב
 עג
 עד
 עה
 עו

בזון כעכם על פי יהוה
 נתנו לו את הער אשר
 שאל אות מטת סרח כח
 אפכוס ובנה את הער
 וישכבה אלה הנחלת
 אשר נחלו אל ער הכחן
 והושע בזון ור אש
 האבות למטות בני ישראל
 בערל כשלה לפנ יהוה
 פתח אהל מועד וכלו
 מחלק את הארץ
 ונבול הנה אל יהושע
 לאמר ונבול אל בני
 ישראל לאמר תע לכם
 את ער חמ קלט אשר
 דברתי אלכם ביד משה
 לעם שמה רועות מבח
 נפש בני ישראל בכל העת
 והיו לכם למקלט מצא
 הדם תם אל אחת מקרע
 האלה ועמור פוטו שער
 הער ונבול בארץ זקנו
 העיר סחיא את דברו
 והטפו את הער אלהם
 ונתנו מקום ושב עמם
 ונבול ונבול הדם אחר
 ולאסרו אתו ונחמו

ה
 ו
 ז
 ח
 ט
 י
 יא
 יב
 יג
 יד
 טו
 טז
 יז
 יח
 יט
 כ
 כא
 כב
 כג
 כד
 כה
 כו
 כז
 כח
 כט
 לו
 לז
 לח
 לט
 ס
 סא
 סב
 סג
 סד
 סה
 סו
 סז
 סח
 סט
 ע
 עא
 עב
 עג
 עד
 עה
 עו
 עא
 עב
 עג
 עד
 עה
 עו

וכבלי עתה את
 ויחול לאשנה הוא לו
 מחמול של שום יושב
 בער חויה ער עגלו
 לפנ העדה למשפט ער
 מו נחמון הערול אשר
 וזה כעמית סחם אמר
 ויריח ונבול אל ער ואל
 ביה אל ונבול אשר
 משט ונבול שו את קרש
 בערל כח נפתלי ואת
 שכס כח אפכוס ואת
 קרמו ונבול הוא כח
 ער ונבול יושב לירח
 ויחול מנחם ונבול את
 בני ישראל במישור
 ממטות איכו ואת נבול
 בער ממטה ונבול
 גלו כשן ממטות מנשה
 אלה חיו של חמו עתה
 לכל בני ישראל ונבול
 ונבול בתכם לעם שמה
 כל מכה נפש בשננה ונבול
 ונבול את חרס ער
 עמה לפנ ה עתה
 ונבול אשר ונבול חמ
 אל ער ונבול ואל

ה
 ו
 ז
 ח
 ט
 י
 יא
 יב
 יג
 יד
 טו
 טז
 יז
 יח
 יט
 כ
 כא
 כב
 כג
 כד
 כה
 כו
 כז
 כח
 כט
 לו
 לז
 לח
 לט
 ס
 סא
 סב
 סג
 סד
 סה
 סו
 סז
 סח
 סט
 ע
 עא
 עב
 עג
 עד
 עה
 עו
 עא
 עב
 עג
 עד
 עה
 עו

ויחול ויחול לחל חמל מחלק ויחול בכל *
 וחד ויחול חמוס *

ויבטו ג את הער איך חבטם ויבטו עליו *
 וחד ויבטו עיר חוזה *

מחפלים ז נח אל אחת ונתפדלו בני בעמ
 ואשר מחפלים לכו חמ כח *

מטפחות ג חם בני ארץ ויצא הערל למטפחות הקדומי ולבני קדח הערורים ולבני גרשון וכל אריותא
ויכנסו בו מן חר מל ואחר נכחו מטפחות וכל כותבי דכות מל בר מן חר חם ומטפחות אחריל

חל ב חם ונשו וחלן ואלו ואלו חלן ואור חלן ואור
מניטור

והו שיעבדו ואל ראשו
אבות המטפחות לבני ישראל
וידברו אליו קס בילה
בארץ בנינו לאמר ונתח
ענה ביד משה לתת לנו
ערס לשובת ומגר שיהיו
לחמתנו
ויתנו בני ישראל ללויים
מטותם אלפי ויהוד את
הערס האלה ואת מגר שיהיו
ויצא הערל למטפחות
הקחתו ויהיו לבני אחרון
הפוחו מוח לויים ממטה
יהודה וממטה השמעוני
וממטה בנימן בעל ערס
של ש עשרה
ולבני קחת העריות
ממטפחות מטוח אפרים
וממטה דן ומתני מטוח
מנשה בעל ערס עשר
ולבני שון ממטפחות
מטוח יששכר וממטה
אשר וממטה נפתלי ומתני
מטוח מנשה בשון בעל
ערס של ש עשרה
לבני מנשה למטפחות
ממטוח ראובן וממטה
וממטה זבולון ערס שתים

עשרה ותעבנ
וישראל ללויים את הערס
האלה ואת מגר שיהיו
באשר ענה ויהוד ביד משה
בערל
ויתנו ממטה בני יהודה
וממטה בני שמעון את
הערס האלה אשר יקרא
אתהו בשם יהוה לפני
אחרון ממטפחות הקחתו
מבני לויים לתם סתח ק
הערל ראשונה ויתנו לויים
את קחת ארבע אבי
הענק ויאחרון בהר
יהודה ואת מגר שיהיו
סביבותיה ואת שרף הער
ואת חערות נתנו לכל
בוטפת באחוזות
ולבני אחרון הפוחו
נתנו את מל מקלט חרץ
את חכחו ואת מגר שיהיו
ואת לבנה ואת מגר שיהיו
ואת יתר ואת מגר שיהיו
אשתמע ואת מגר שיהיו
ואת חלן ואת מגר שיהיו
ואת דבר ואת מגר שיהיו
ואת עזר ואת מגר שיהיו
ואת יטה ואת מגר שיהיו

את בית שמ שואת
מגר שיהיו ערס תשעי
מאת שני השכנים האלה
וממטה בנימין את
גבעון ואת מגר שיהיו את
גבעון ואת מגר שיהיו את
ענתות ואת מגר שיהיו את
עלמו ואת מגר שיהיו ערס
ארבע כל עמי בני אחרון
הכתנים של ש עשרה
ערס ומגר שיהיו
ולמטפחות בני קחת
חלויים העריות מבני קחת
ויהיו ער גר לם ממטה
אפרים ויתנו לויים את
עז מקלט חרץ את
שכם ואת מגר שיהיו בהר
אפרים ואת עזר ואת
מגר שיהיו ואת קבצו ואת
מגר שיהיו ואת בית חרץ
ואת מגר שיהיו ערס
ארבע וממטה
דן ואת אלתקא ואת
מגר שיהיו את גבתון ואת
מגר שיהיו את אלו ואת
מגר שיהיו את עת רמון ואת
מגר שיהיו ערס ארבע
וממחצית מטוח מנשה

אילו ט וירח בעמק ובענין ואת מגר שיהיו שיערבים ויתנו
ואת מגר שיהיו ידב יתיה וציעד ואת ערעור ופ סוגים

ראשונה וישנה ויצא ויסעו לחטאת חרף הערל לכה ומדתי בערס
ושלמתי חישבים בעל חרף הערל ראשונה ומליק ושלמתי במעל ראשונה
מב ושאר ראשונה

אתמעלו ואתמערשו את
גתרמו ואתמערשו ערם
שתים כל ערים אשר י
ומערשו למשפחות בני
קם חנותים
ולבני ערשו ממשפחת
חלום מצע מטח מנשה
את ערמקלט חרצח
אתגלו בפשו ואת י
מערשו ואת בעשתרה
ואתמערשו ערים שתים
וממטח וששכר
אתקשו ואתמערשו
אתדכרת ואתמערשו
אתרמות ואתמערשו
אתעו נעס ואתמערשו
ערים ארבע
וממטח אשר את י
משאל ואתמערשו את
עקו ואתמערשו את
חלקת ואתמערשו ואת
רחבו ואתמערשו ערים
ארבע וממטח
נפלו את ערמקלט
חרצח את קדש בגלול
ואתמערשו ואת חמתי
דאל ואתמערשו ואת
קדמו ואתמערשו ערים

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

של של ערי חרשנו
למשפחתם של שעשה
עיר ומערשו
ולמשפחות בני מרר
חלום חנותים מאת מטח
זכור אתקנעם ואת
מערשו אתקרנה ואת
מערשו אתדמנד ואת
מערשו אתגלול ואת
מערשו ערים ארבע
וממטח גד אתער
מקלט חרצח את דמת
בגל ערו ואתמערשו ואת
מחעס ואתמערשו את
חשבו ואתמערשו את
יערו ואתמערשו כל ערים
ארבע בגל ערים לבני
מרר למשפחתם חנותים
ממשפחות חלום וחור
גורלם ערים שתים עשרה
בל ערי חלום בתוך י
אחנת בני ישראל ערים
ארבעים ושש מעה ומערשו
תחונת הערים האלה עיר
עיר ומערשו סבבת חספ
לכל ערים האלה
ותנו יחוד לוישראל
את כל הארץ אשר י

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

נשבע לתת לאבותם יע
ורשו וישבו בה ונח
יחוד לחס מסביב בכל
אשר נשבע לאבותם ולא
עמד איש בפניהם מכל
אויבם את כל אויבם
נתו יחוד בידם לאנפל י
דבר מכל חרב חטוב אשר
דבר יחוד אל בית ישראל
חכל בא
אנוקרא יחוד שעל אוכני
ודגרו ולחצו מטח מנשה
ויאמר אליהם אתם י
שמרתם את כל אשר
ענה אתכם משה עבד
יחוד ותשמעו בקולי לכל
אשר צויתו אתכם לא
עובתם את אחיכם וז
ומים רבים ער חיום חנה
ושמרתם את משמרת י
מענת יחוד אלו חכם ועתה
חנה וחנה אלו חכם לא אחיכם
באשר דבר לחס ועתה
פנו וכוו לחס לא אחיכם
אל ארץ אחותכם אשר
נתו לחס משה עבד יחוד
בעבר חננו רק שמרנו
מאר לעשות את חמעתו

מינות יחוד ג לא עבדתם נסבלת פקודי יחוד

י וזנו מ ב מחלפין חו ממין א וזו לא ממין משאל משל וקראו וקרו חבאית חבתי וירפאו וירפו
קדמיה ממין א סומטו של קרו לחורי אסיה

משה עבד יהוה יד בסיף ויהי אחרי זכור אשר יגזר אבנים שלמה וכל ישראל ואמר כל עיר הכנס ב בו עמד
 והוא בני ביתו דכסוף בשלה וגד ודאבן אולם שמדנים ושל אחרי ריק שמדו

ובטלמות ל ומל זעלות ובטלמות חזקה מאד
 והם מביאים והמה מביאים

ואת התורה אשר עמד אתכם
 משה עבד יתנו לאתכם
 את תורה אל חוכם ולכלת
 בכל דרכיו ושמר מצותיו
 והלכתם בו ועבדו בכל
 לבבכם ובכל נפשכם וכתבתם
 והושעתם של חס ושלם אל
 את ליחם

ולחצי שבט המנשה נתן
 משלה בפשו ולחצו נתן
 והושע עם אחיהם מעבר
 הנהר וימנה עם משל חס
 והושע אל את ליחם וכתבתם
 והאמר אליהם לאמר כי

בבטכם רבים שובו אל
 את חכם ובמקנה רב מאד
 בבסוף ובוהב ונחשת כי
 ובכדור ובשלמות חרבה
 מאד חלקו שלל אויביכם
 עם אחיכם

וישבותו לכו בני ראובן ובער
 גד וחצי שבט המנשה כי
 מאת בני ישראל משלה
 אשר בארץ פנעו ללסט
 אל ארץ הגלעד אל
 ארץ אחותם אשר נאחזו
 בה על פי תורה מיד משה
 ובאו אל גלות תמרוז

אשר בארץ פנעו ובער
 בני ראובן ובער וחצי
 שבט המנשה שם מופח
 על סמרוז מופח גדול
 למראיהו שמע בני

ושר אל לאמר הנה בני
 בני ראובן ובער וחצי
 שבט המנשה את המופח
 אלמד ארץ פנעו אל
 גלות תמרוז אל עבר
 בני ישראל והושע עם
 ישראל וכתבו כל ענת
 בני ישראל שלח לעלות
 עליהם לצבא

וישלחו בני ישראל אל
 בני ראובן אל בני גד
 ואלחצי שבט המנשה
 אל ארץ הגלעד אתי
 פנחס בואל עזר חפחו
 ועשרה נשאים עמו כי

נשיא אחד נשוא אחד
 לבית אב לכל מטות
 ישראל ואיש ראש בית
 אבותם המה לאקפרי
 ושר אל ובאו אל בני
 ראובן אל בני גד ואל
 חצי שבט המנשה אל ארץ
 הגלעד וידברו אתם לאמר

כה אמרו כל ענת יהונה
 מה חמל על חוז אשר כי
 מעלתם באל הושר אל
 לשוב חיים מאחר יהונה
 בכנתכם לכם מופח כי

למדכם חיים ביהודה כי
 חמעט לנו את עז פער
 אשר לא חטו לנו מפני
 ער חיים הנה יהוד הנגף
 בערת יהודה ואתם תשבו
 חיים מאחר יהונה ותחזק
 אתם תמרוז חיים ביהודה
 ומחר אל כל ענת ישראל
 וקצרו ואך אסט מאד

ארץ אחותכם עבדו לכם
 אל ארץ אחות יהודה אשר
 שבו שם משכן יהודה כי
 וחאחוו בתוכנו ובניהודה אל
 תמרוזו ואתנו אל תמרוזו
 בבגדכם לכם מופח כי

מכל ערי מופח יהודה כי
 אלהינו חלוא עבו פתוח
 מעל מעל בחרם ועל כל
 ענתו ישראל הנה קצף
 והוא איש אחד לאגיע
 בענוי והענבנו
 ראובן ובער וחצי שבט
 המנשה וידברו את ראו

א F F F F F

ל א

ב טוחני

ב סיפ

נחמד

ב עבר קרי

א ב

ב סיפ

א חט בנב

ב סיפ

ויאמר אליהם לאמר ב על והגלו את הארץ
 בנכסים רבים

שבט מנשה ב בסיף וזק משה וישאלו ויבאו
 וכל אריות דבור בר חז חז ויחז חזיעד

כל סיפרא אל כל ואל כל בר חז ג על כל ועל כל
 נתיקו נטבלו חלוא יעב

ויצקו אלהיהם והשם מאכל
במזבחותיהם ומצוה ונכא
עליו את העמם ומכסחו ותראנו
עונכם את אשר עשיתו
במצבתם ותשבו כמדבר
מקום רבום ואבא איתכם
אל ארץ האמורי היושב
בעבר הירדן וילחמו אתכם
ואתו אותם בודכם ותירשו
את ארצם ואת אשמהם מפניכם
ותקם בל לבן עפור מלך
מואב וילחם בישראל
וישלו חמוקרא לכל עם
בובעור לקלל אתכם
ולא אבותי לשמע לבקש
ותברך פרוך אתכם ואצל
אתכם מדות ותעברו את
חמדו ותבאו אל רוחו
וילחמו בכם בעל רוחו
האמרי והפרו והכנעני
והחתי והגרגשו החתי
והחבוטו ואתו אותם בודכם
ראש לח לפניכם את הצרעה
ותגדש אותם מפניכם שון
מלכי האמורי לא בחיבו
ולא בקשתי ואתו לכם
ארץ אשר לא אגעת בה
וערם אשר לא כניתם

והבית
קדי

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

והמנעון ועונה אי קדישין
ב ואשלו האשר

ותשבו ביתם כפרים חיותם
אשר לאנט עתם אתם
אבלום ועתה יראו את
יחזק ועבדו אתו בתמים
ובאמת וחסירו את אלוהים
אשר עבדו אבותיכם בעער
הנחר ובמצבותם ועבדו את
יחזק ואם רע בעיניכם
לעבד את יחזק בחורו לכם
חיים אתמי תעבדו אם
את אלוהים אשר עבדו
אבותיכם אשר בעבר
הנחר ואם את אלהי
האמרי אשר אתם לשבים
בארצם ואנכי וביתו נעבד
את יחזק
ומעו עמם ויאמר חלו לה
לעמעב את יחזק לעבד
אלהים אחרים כי יחזק
אלהינו הוא המעלה אתנו
ואת אבותינו מארץ
מצרים מבית עבריים ואשר
עשה לעננו אתה אתה
הגדלת את האלה וישמרם
במלת יחזק אשר חלבתם
ובבל העמוס אשר עבדנו
בקרבם ונגרש יחזק את
כל העמוס ואת האמרי

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ואת האמרי ד ואת חבוטו וחבורו ואת
הכנעני ונגרש יחזק

ישב הארץ מפענו גם
אנחנו נעבד את יחזק כי
הוא אלהינו ויאמר יהושע
אל עם לא תכלו לעבד
את יחזק כי אלוהים קדש
הוא אל קנו אלוהאל אשר
לפשעכם ולחטא ותיכם
כי תעבדו את יחזק ויעבדתם
אלהינו כדו שב וחזר עלכם
וכלה אתכם אחרו אשר
הוטוב לכם ויאמר העם
אל יהושע לא כפי את יחזק
נעבדו ויאמר יהושע אל
העם ערם אתם פכם כי
אתם פחרתם לכם את יחזק
לעבד אותו ויאמרו ערם
ועתה חסירו את אלהי
הנכר אשר בקרבכם וחסו
את לבכם אל יחזק אלהי
ישראל ויאמרו העם אל
יהושע אתה יחזק אלהינו
מעבד ובקולו נשמע ונכזת
ויהושע ברית לעם בימים
ההוא ומשם לו חקום שפט
בישבים ויכתב יהושע את
הדברות האלה בספר תורת
אלוהים ויקח אבן גדולה
ויקומח שם תחת האלה

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

קטע ד ב מל וכו' יהושע אליו ותביתו
יחזק יחושע נחום של

אשר במקדש יחוד
והאמר יהושע אל כל העם
הנה האבן הזאת תחוד בעני
לעדה כחיה אשמעה את
כל אמרי יחוד אשר דבר
עמנו וחותה בכם לעדה פן
תבחשו באלהיכם וישלחו
יהושע את העם אשר שלחו

ויהו אחרי הדברים האלה
ומת יהושע בנותו עבד
יחוד בומאה ועשר שנים
ויקברו אתו בגבול נחלתו
בתמנת סרח אשר בחד אפנים
מצפון לחרגעשו ויעבד
ישראל את יחוד כל ימיו
יהושע וכל ימיו היו קנים
אשר האריכו ומוס אחרי
יהושע ואשר ידע את
כל מעשה יחוד אשר
עשה לישראל ואתך
עצמות יוסף אשר עלו
בנושר אל מצרים קברו
בשכם בחלקת חשדה
אשר קנה ויעקב מאת
בני חמור אברשכם במאה
קשיטות וחתו לבני יוסף
לנחלה ואל ערבו אחת

מתו קברו אתו פגבעת
מנחם בנו אשר נתתי
לו בחד אפרוס:

טכוכ הפסוקים טלפרי
שט מאות וחמשים וששה ב

ויהו אחרי מות יהושע
הישאלו בני ישראל בחד
לאמר מיושל לנו אל
הכנעני בתחלה להלחם
ביו ואמר יחוד ויהודה
ועדה הנה נתתי את הארץ
בידי והיאמר יחוד להשמעו
אחי עלי אתי כגדלו
ונלחמה בכנעני ודלכתו
גם אנכי אתך בערקה וילך
אתו שמעוהו על יחודה
ויהו יחוד את הכנעני
והפרו בינם ויבסו בכזק
עשרת אלפים איש ומצאו
את ארעו כזק בכזק והלחמו
בו ויבסו את הכנעני ואת
הפרו ויגסו אדני כזק
והדפו אחריו והאחו אותו
הקצצו את פה טת נדון
ורגלו והוא אמר אדני כזק
שבעים מלבים כהנות
ויהו ורגליו חס מקצצו

היו מלקטו סתת שלחני
כאשר עשו תוכו שלם
לו אלהים ויביא חוד שלם
ומת שם
והקמו בני יחוד לה פתח שלם
והלכנו אותה ויבסו לפי
חרבו ואת העיר שלחו כי
כאש ואחר ידו בני יחוד
להלחם בכנעני וישב
החר והנגב ודשפלה וילך
יחודה אל הכנעני והושב
בחרו וישחכוהו לפנים
קרית ארבע עובו את ששו
ואת אחימו ואת תלמי
וילך משם אלו שבו חמד
ושדדו לפנים קרית
ספרו אמר כלב אשר
יבא את קרית ספרו וילכה
ונתתי לו את עכסה כתי
לאשה וילכה עתני אל
בזקנו אחי כלב חקטו
ממע ומתו את עכסה
כתו לאשת יחוד כבו אח
ותסתהו לשאל מאת
אביו חשדה ותענה מעל
חמור והוא אמר כלב
מהלך ותאמר לו חכוד
לו ברכה בי ארץ הנגב

ואת חשדה ה וילחמו בני יחוד ויבאו על ליש והוספתו דמלכו ומבך חלך אשור דישעוהו כשלה ככה
תעשוהו אתכם ואת כל נשאר ב וביאחד ב וסימננו איני בין ופלישטינים בחזקת כחיים וירכבו וירכבו
אזיחוד ב

ואת עצמות ב וסימננו וסימננו וסימננו
בעלת חיה ארבע ער בו ב

נתת ונתת לחיבת מים
והתלך כלב אתגית עלית
ואתגית תחזית

ובני קונו חתונ משה על מעד
התמרים את בני חזיה מיצר
יחידה אשר בניג ערד
והלחישב אתחש וילך
יחידה אתשמעון אחיו
ויצו אתחכמעני וישב עפת
והחרימו אותו ויקרא את
שם הער חרמה וילכד
יחידה אתעשו אתגית
ואתאשקלו וואתגית
ואתעקרו וואתגית
ויהי יחידה אתיהוה וירש
אתחידה כלב אלחוריש
אתישבו העמק מירכב
פדול לחסותו לכלב
אתחברו כאשר דבר
משה וירש משם את
שלשה בני הענק ואת
היבוס וישבו וירש שלם לא
חורישו בני בנימו וישב
היבוס ואת בני בנימו
פדול שלם ער חסותו
ויעל בית יוסף ונתחם בית

אלוהיה עמם ונתתו בית
וסף בבית אל ושם הער
לפניס לחיזה או חשמרים
אשר יצא מזה עיר ויאמר
לו היראע נא את מכוא
העיר ועשו עמך חסד
ויראס את מכוא ויעיר
ויצו את העיר לפי הרב
ואת האיש ואת כל
משפחתו שלחו וילך
האיש ארץ החתים ויבן
עיר ויקרא שמה לו
חוא שמה ער חסותו

ולא חוריש מנשוא את
בית שאן ואת בניתי
ואת תענך ואת בניתי
ואתו ישב דור ואת בניתי
ואתו שבו וכל עס ואת
בנתים ואתו שבו מנה
ואת בניתי וואל חכמעני
לשבת בארץ חואתו וחי
בית יוסף אל וישם את
חכמעני למס חוריש
לא חורישו
ואפרים לא חוריש
את חכמעני חוריש בנימו
וישב חכמעני בקרבנו

בנימו וכולו לא
חוריש אתו שבו קטרו
ואתו שבו נחל וישב
חכמעני בקרבנו ויחזיק למס
אשר לא חוריש
אתו שבו עבו ואתו שבו
עירו ואת אחלב ואת
אבו ואת חלפה ואת
אפיק ואת רחב וישב
האיש בקרב חכמעני
וישבו הארץ כי לא חורישו
נפילו לא חוריש
אתו שבו בית שמש ואת
ישבו בית ענת וישב בקרב
חכמעני וישבו הארץ וישבו
בית שמש ובית ענת היו
לחס למס וירחצו האמור
את בניתי ויחזיקו לנתנו
לרדת לעמק וואל
האמור לשבת בקרב חרם
בארלו ובשעלבים
ותבדדו בית יוסף ויחזו
למס ויבול האמור ממעלה
עקרבס מחסל עומעלה
ויעל לאה ויחזקו ויחזקו
אל חכמים
ויאמר אעלה אתכם ממזנים

ויאמר אעלה אתכם ממזנים

ויאמר אעלה אתכם ממזנים

והיטע וואס וידען שפטים אטו ליאו סימנדון
והיטע היום נר לאי איתבעכס

והיטע וואס וידען שפטים אטו ליאו סימנדון
וואס ליא עדיה ודיאלים

אבותיו ג מל וגם כל הדודי החזא כל לבבו
הכין והבא עד דוד

ואכי אתכם אל הארץ
אשר נשבעתי לאבותיכם
ואמר לא אפר בריתי אתכם
לעולם ואתם לא תכרתו
ברית לוי שבי הארץ הזאת
מבחינתם תבצעו ולא י
שמעתי בקולו מה זאת
עשיתם וגם אמרתו לא
אנרש אותם מפניכם והיו
לכט לציוס ואלהיכם והיו
לכם למקדש והיו כדבר
מלאך יהוה את הדברים
האלה אל כל בני ישראל
וישאו העם את קולם וכתבו
ויקראו אשם מקום ההוא
בכיום ומבחושים ליהוה

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

בגבול נחלתו פתגעת חרס
בחר אפרים מצפון לחר
בעשיו וגם כל החר החזא
נאספו אל אבותיו ונקס
דוד אחר אחריהם אשר
לאמר ע את יהוה וגם את
המעשה אשר עשה
לו ישראל
ויעשו בני ישראל את החרע
בעני יהוה ועבדו את
הבעלים ויעבדו את יהוה
אל הו אבותם המוציא
אתם מארץ מצרים ולכו
אחר אלהים אחרים
מאלהי העמים אשר
סביבותיכם וישתחוו להם
ונכעסו את יהוה ומעבדו
את יהוה ועבדו לבעל
ורע שמרות וחראף
יהוה בישר אל ותגס כיד
שמים ומשסו אותם
ומכלם בנה אויביהם
מסביב ואלו עין לעמד
לפני אויביהם בכל אשר
וצאו יהוה היתה גם
לרעה כאשר הבר יהוה
ובאשר נשבע יהוה להם
ויצר להם מאד ומקס

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

יהוה שפטים ויושועים
מיר שסיהק וגם אל כ
שפטיהם לא שמעו בו
זנו אחרו אלהים אחרים
והשתחוו להם סרו מהר
מז הדרך אשר הלכו אבותם
לשמע מצות יהוה לא
עשו כוכיה קום יהוה להם
שפטים וסיה יהוה עם
השפט והושיעם מיר
אויבים כל ימי השופט
כונתם יהוה מנאקתם מפני
לחציהם ורחמייהם יהוה
במות השופט וישבו
ודשחיותו מאבותם ללכת
אחר אלהים אחרים כי
לעבדם ולהשתחוו להם
לא הפילו ממעל ליהוה
ומדרבם חקן שיה ומסראף
יהוה בישראל והאמר
יעז אשר עבדו הני יהוה
את בריתי אשר עיתו את
אבותם ולא שמעו לקולי
גמאני לא אוסף להוריש
איש מפניהם מז הגוים
אשר עב והושע וממת
למע נקות במ את ישראל
השמיים חס את דרך יהוה

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

מבחושתם ג ב מל וחד חס כיום כדועשו
ואתם לא תכירו וידעתם

גם אי ג ראש סוד לא אוסף גם אי אבחה גם אי נשאתי תני דיוחאל גם אי אודך גם אמריא אטור פי וגם
אני באידכם וכל מצע פסוק דכוחוון בר מן ה וגם אי אני ע שוה בר וגם אי הא וגם אי אגליד וגם אי
שמעתי דרב ימים

ללכתם כאשר שמרו לי
אבותם אסלא אומנם יהודה
אתחננים האלה לבלתי
הורישם מהר ולא תתעם
בדיחויאשע

ואלה חננים אשר הניח
יהוה לנקות פס את ישראל
את כל אשר לא ידעו
את כל מלחמות בני ערוק
למעשה האלהות כבוד
ישראל ללמדם מלחמה
רק אשר לפנים לא יודעו
חמשת סרני פלשתים וכל
הכנעני והעירני והחנני
ושכירי העלבו מהלך בעל
חרמון על לבוא חמתי
ויהוה לנקות פס את ישראל
לדעת הושיע את מצות
ויהוה אשר צוה את אבותם
בדימשך וכל ישראל
ושכו בקרב הכנעני החתי
והאמרי והפרזי והחנני
והיבוסי ויקחו את בני תחם
לחס לבנים ואת בני תחם
נתנו לבני תחם ויעבדו את
אלוהיהם
ויעשו בני ישראל את

הרע בעני יהודה וישבחו
את יהוה אלהיהם ויעבדו
את דבבעלים ואת האשנות
והחראף יהוה בוישראל
ומפדס בוד פושן זאי
רשעתים מלך ארס נתחם
ויעבדו בני ישראל את
פושן רשעתים שלמה
שמש וזעקו בני ישראל
אל יהוה ויקם יהוה זאי
מושוע לבני ישראל
והשיועם את עתני אלבו
קנו אחיו כלב הקטן י
ממנו ותחזי עליו רוח
יהוה וישפט את ישראל
והצאל מלחמה ויהוה ותחז
בנה את פושן ורשעתים
מלך ארס ותעו מדו על
פושן רשעתים ותשקט
הארץ ארבעים שנה
וממת עתני אלבו קנו

והספוט וישאל לעשות
הרע בעני יהודה ויחנק
יהוה את עגלון מלך
מואב על ישראל על
ביעשו את הרע בעני
יהוה והאסף אלו את

בני עמון ועמלק ויהוה
ומל את ישראל ויחנקו
את עור התמרס ויעבדו
בני ישראל את עגלון
מלך מואב שמונה זאי
עשרה שנה וזעקו בני
ישראל אל יהוה ויקם
יהוה להם מושוע את
אחוד בוגרא בוחומי
איש אטר ודי זכמו וישי
והשלחו בני ישראל בוח
מנחה לעגלון מלך מואב
ויעשלו אחוד הרבולה
שע פחות ממלך ארבה
והחך אותה מתחת למזו
על גרד וימנו ונקרב את
המנחה לעגלון מלך זאי
מואב ועגלון איש ברוא
מאד ויהוה כאשר כלח
להקריב את המנחה
וישלח את העם נשאו
המנחה והוא שוב מן
הפסולים אשר את הגל
האמר דבר סתר לו אלו
המלך והאמר חס ומצאן
מעליו כלם עמדים עליו
ואחוד כבא אלו והוא זאי
ושכב על את המקרחה אשר

י
פסוק
בכ
כג

כסמס

י
פס
את
את
אר

ישווה את חס ז כוידנא בקדק ויהוה כי דיעני ויעשו בני ישראל קדמי
על כיעשו את דיע ויש אשר יעשו את דיע ויזנה ז משה והושיע אלו שלח את נערו א
שפטים חכילים

לו לבדו ויאמר אהוד הכר
אלהים לו אלקינו וקס מעל
הפסא וישלח אהוד את
נד שמאלו ויקח את החרב
מעל ירך ימנו ויתקע את
בטנו ויבא גם הניצב אחר
הלב ויסגר חלבו בעד
הלב ולא שלח חרב
מבטנו ויצא הפר שדעה
ויצא אהוד המסכה ונדה
ויסגר כל תות העל לה בעד
ונעל וזוא ויצא ועברו
באו וזוא וזעה דלתות
העל לה נעלות ויאמרו
מסכה הוא את דגלו בחדר
המקרה ויחילו עד בוש
וזעה אננו פתח דלתות
העל לה ויקחו את המפתח
ויפתחו וזעה אדעיהם נפל
ארצה מת וזוא אהוד נמלט
עד התמקחם וזוא אעבר
את הפסולות וימלט כי
השערותה וזוא בבווא
ותקע בשופר בחד אפחם
והודו עמו בני ישראל
החר וזוא לפע חס וזואמר
אלהם רדפו אחרי כוננו
והוד את אויביכם את

מואב בודכם וזדה אחריו
ולכדו את מעבדות חורדו
למואב ואתנו איש
לעבר ונפיו את מואב בעת
הזוא בעשרת אלפים י
איש כל שמו וכל איש
חילוק אנמלט איש י
ותבנע מואב ביום הזוא
תחת יד ישראל ותשקט
הארץ שמונים שנה
ואחריו חנה שמעך בועת
ותך את פל שתיים שיש
מאות איש במלמד י
הבקר וזוא שיע גם הזוא את
ישראל
ויספוג בני ישראל לעשות
חרע בעיני יהודו וזוא
מת וממרים וזוא בודנו
מלך בנינו אשר מלך י
בחנו וזוא צבאו קוסדא
והזוא וישב בחר שתי קונות
ויצעקו בני ישראל אל
יהודו כי תשע מאות רכב
בחד לו וזוא לחץ את
בני ישראל בחוקה י
עשרים שנה
והבזרה אשר נבואה אשת

לפדותה הוא שפטה את
ישראל בעת חזוא וזוא
וישבת תחת המר הבזרה
ביו חזמה וכיו בית אל
בחד אפרים ומעל אלה
בני ישראל למשפט כי
ותשלחו ותקרא לברקכו
אמנעם מקדש נפתח
והזוא אלו חלא צנה
והזוא אלו ישראל לך
ומשכת בחד תכור וזקה
עמך עשרת אלפים איש
מבני נפתח ומבני זבלות
ומשכתו אלה אל נחל
קישון את קוסדא אשר
צבאו וכיו ואת דכיו וזוא
חמוט ונתתו וזוא
והזוא אלו חזק אסתמי
עמו וזלכתו וזוא לא
תלכו עמו לא אלה וזואמר
הזדה אלה עמך אפס מן
לא תהיה תפארתך על
הדרך אשר אתה חזק
כי ביד אשר ומכר וזוא
את קוסדא וזוא הבזרה
ותלך עספרק קדשה י
ויעקב בך את זבול וזוא
נפתחו קדשה וזעה בוגמו

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ
לס
לע
לפ
לץ
לכ
למ
לנ
לס
לע
לפ
לץ

בזוקר י וינעקו בני ישראל וזוא לא יקחו בזוקר וזוא אנו בזוקר וזוא אל אלהים י וזוא בזוקר דזיתס א
דבר אלהים י וזואמר אדוד ואשמיע את דבר אלהים וזוא בילד הזוא דכ ינעק י

עשרת אלפי אישות על עמו
דבורה וחקר הקיע נפרד
מקום מבני הכבדותו משד
וטא חלו עראל ובעעעס
אשר את קדש ונהו לסיסרא
כועד הברק בראבינו עם
חתדו ונועק סוסרא את
פלדבות שעמאות רכבי
ברז ואת כל העם אשר אתו
מחרשת הגוים אל גחל קושיו
ותאמר דבורה אל ברק קוס
כיוז חום אשר נתנו יהנה
את סוסרא בידך הלא
יחוד רצא לפעד ומה ברק
מחר תבור ועשרת אלפים
איש אחרי וחס יחנה את
סיסרא ואת כל הרבונות
פלחמנה לפי חרב לפנ
ברק ומהר סוסרא מעל
חמר פכה ונסס ברגלו וברק
רזף אחרי הרכל ואחרו
חמחנה ער חרשת הגוים
תפל בל מחנה סוסרא לפו
חרב לא ישאר ער אחר
וקוסראנס סגלו אל אהל
ועל אשת חבר הקיע כו
שלוס כיוזכו מלה חצור
וכיוז בת חבר הקיע ותעא

ל
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז

ועל קראת קוסרא ותאמר אליו סודה אדע סודה אלו אתה אונסר
אלה ה אדל ונתקסחוב שמכה ותאמר אלהי השקוט נא מעט
כיום כי עצמתי ותפתיח את נאודי חלב ותשקח ותבסקח ונאמר אלה
על דפתח האהל וחסת אסאי שובאו שא לך ונאמר חו שפה איש
ואמרת און ותקסח ועל אשת חבר אתית ה אהל ותשם את חמ קנת
בורה ותכווא לו כלאט ותקסע את חתל ברכתו ותענע בארץ ז
וקווא נהרס ותעפ ותמת ויחנה ברק וזה את סוסרא ותעא ועל
לקראתו ותאמר לו קווא ראך אתה איש אשר אתה מכקש
וכבא אליה ויחנה סוסרא נפל מת ויחנה ברקו ויכנע אל חום
כיום סהווא את נכויו מקה כנעו לפנ כני ישראל ותלך נד כמי ישראל
סלה וקשה על נכויו מקה כנעו ער אשר חדרות את נכויו מלה כנעו

לא
לב
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לע
לז
לז
לז

ותשר דבורה וברק בראבינו עם
לאמר בפדע פרעות בישראל
עם ברכו יהיה שמי עומל כס האוני
רזנס אנכו ליהוד אנכו אשרה
ליחוד אלו ישראל משער
רעשה גם שמים נטפו כיום
קרים נלו ממנע יהוד סניע מפע יהוד אלו ישראל
ענת כומי ועל חדלו ארחות נתכנת מלכו ארחות עקלקלות
חדלו ער שן מתי בורה שן מתי אס בן ישראל ובהר
אלהים חדשים אלו חם שערים מגו אסוראח
ורמח בארבעים אלה בישראל לבו
לחוק קו ישראל חמת נביס בעס ברבו
יהוד רכבי אתלות ערחות ישבו

לא
לב
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לע
לז
לז
לז

ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז

ותכווא ג מל בנויא בלאש בעלת אוב וזיא מתקדשת בחממות דוד מבוא חסדים ער שעותך ותכווא חרב
והפירו בחס חרוח איוקתמלני • וכל בתוכי א דבורהו בר מן • חס ותבא כמים ותבא בלט •

ויעד ד וסומנוו ברק סוסרא איו ביעוד •

שאל חלפתנה

חמאה

להלמות עמלוס

ראשו

רגליו פרע נפל שכב

נפלו

החלו נשקפה ותנבב אם

לבו

שרותיה תעננה

לה

רחמתים לראש גבר

לקיסרא

רחמתים לצוארו שלל

ואחזו בעצת השמש בגברתו

ודרו לתדרת שלחנה

ומחצה חלפה רקתו

באשר פרע שם נפל שרוד

מיוע ביש שרכבו

חכמות

אף הוא תשוב אמרו

חלל ומצאו וחקו שלל

שלל צבעים רקמה

כיו ואבדו כל אוכלו והוה

ותשקט הארץ ארבעים שנה

בספל אדורים חקריבה

וימונה

וחלמה קיסרא מחקה

ביו

ביו רגליו פרע

בער

מיוע ביש שרכבו

חכמות

אף הוא תשוב אמרו

חלל צבעים

צבע

כיו ואבדו כל אוכלו והוה

ותשקט הארץ ארבעים שנה

ועשו בני ישראל חרע בענין יחוד ויתנם יחוד ביד מרן שבע שנים ותעו ודמדו
על ישראל מפני מרן עשו להם סכני ישראל את חמטחות אשר בחרים ואתי
חמטות ואת חמטות ותינה אסור ישראל עלה מרנו ועמלק ובעקדם ועלו
עליו ונחננו עליהם וישחיתו את יבול הארץ ערבואך ענה ולא ינשא אורו מחנה
בושר אל ושרו ושור וחמור כל חס ומקני חס ועלו ואת ליהם יבאנו כדרארבה לרב
ולתסולגמליהם און מספר ומבאו בארץ לשחתה ויהל ישראל מאד מפני מרן
ויעקובני ישראל אל יחוד
והיו כיועקובני ישראל אל יחוד על אדות מרנו וישלח יחוד אוש נבוא אל
בני ישראל ויאמר להם פה אמר יחוד אלהי ישראל אנכי העלתי אתכם מי
מצרים ואציא אתכם מבית עבדים ואצל אתכם מיד מצרים ומיך כל יחוד צונם
ואגרי שאותם מפניכם ואתנה לכם את ארצם ויאמרו להם אגרי יחוד אלהיכם לא
תילאו את אלהי האמור אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולו

דשבים היושבים ב מל ואמה לכת והנה שם כל חסדים אע ושב ביוני ואחרי כן באר ומלך ישראל דרב הימי ופדדתי על היושבים ובני
ישראל ויהודה ויושבים הראשונים והיושבים ביהודה ונבואאל חזקת ונענה דכסוף כ חס ה ג קמב חילג ומינאו שמעאלי ואטמא
אונתכ ושמע חוליד שאלי ועצר כ אחד ברכת
שדיב ויחם

והייתי ב' חל את מנחתי את בלעו מפיו
בכה מדין ככה מדין ב' נשנו ושל אהיה
ושאירי מדי

שמוך לשמוך ב' חל ויגד המדק שמך ועל
יום הנקוי לשמוך

ויאמר לו יחיה ב' לכו כל חיי קו שלום ב'
דח את פר השוק האעלה דרב

ובא מלאך יחיה וישבת תחת
האלה אשר בעפרה אשר
ליואש אביו ועורו ועד עון
בנו חכט חטום בפת לחנם
מפני מדמו ויבא אליו מלאך
יחיה ויאמר אליו יחיה עמך
גבור חזק ויאמר אליו
גדעו בני ארני חיש יחיה
עמנו ולמה מצאתנו כל
זאת ואיך כלל נפל אתו כי
אשר ספרו לנו אבותינו
לאמר הלא ממערים העלנו
יחיה ועתה נטשנו יחיה כי
ותננו בכף מדין ופנו אליו
יחיה ויאמר לה בכחה זה
והושעת את ישראל מפני
מדון תל אשל חתיה ויאמר
אלוים ארני כמה אושוע
את ישראל הנה אלפי
הדל במנשה ואנכי העעד
בבית אביו ויאמר אליו
יחיה כי אהיה עמך וחפית
את מדון באיש אחד ויאמר
אליו אסנא מצאתי חו
בענבו עשית לי אות
שאתה מדבר עמני אל
תמש מזה עד באו אלך
והצאתי את מעותי ויחיה

לפניך ויאמר אנכי אשב
עד שוכך ועד עזובא כי
ויגעו ערו עומס ואיפת
קמח מצות הבשר שם
בסל ושמך קשם בפרור
ומצא אליו אל תחת האלה
ויגעו
ויאמר אליו מלאך האלוים
קח את הבשר ואת המצות
והנה אל הסלע הלוא את
המרק שפך ויעש בו
וישלח מלאך יחיה את
קצה המשענת אשר בידו
ויגע בבשר ובמצות ותעל
האש מזה ציר ותאכל
את הבשר ואת המצות
ומלאך יחיה חלה מעיניו
ורא גדעו כי מלאך יחיה
הוא ויאמר גדעו אחת
ארני יחיה כי על כן ראית
מלאך יחיה פעם אל
פנים ויאמר לו יחיה
שלום לך אל תירא לא
תמות ויכו שם גדעו
מזבח ליתח ויקרא לו
יחיה שלום עד היום הנה
עודני בעפרת אביו העוה
והח בלילה החוא

ויאמר לו יחיה קח את פר
השור אשר לאכור ופר
השען שבע שעס וחרסת
את מזבח הפעל אשר
לאכור ואת האשרה אשר
עליו תכרתה ויבנית מזבח
ליחיה אל חוק על ראש
המצעו הנה במערכה כי
ולקחת את הפר השען
והעלית עלה בעצו כי
האשרה אשר תכרתה ויקח
גדעו עשרה אנשים כי
מעבדיו ויעש כאשר דבר
אלו יחיה ויחיה באשר רוא
את בית אביו ואת אנשו
העדר מעשות יומם ועש
לולה יתשכמו אנשו
העדל בפקר וחדע נתן
מזבח הפעל והאשרה כי
אשר עלו פנתה ואת
הפר השען העלה על
המזבח תכניו ויאמר כי
איש אלד עחמו עשה
חדבר הנה וידר שווי בקשו
ויאמרו גדעו כוואש כי
עשה חדבר הנה ויאמר
אנשו הער אליו ואש הועא
אתפנה ומת כויתן את

במה ה' קמין אדין אושוע ויחיה אפרתו וחבורו
אקדם אהבתי ויגעוהו ויחיה ויבנה אכסר נ

תמוש ג' אלנא תמוש חיד תמוש חיד תמוש חיד
יחיה תמוש חיד יחיה תמוש חיד תמוש חיד

וימת ב' רפ' חייג את בעל וחיניאנו וסחח
והעליות ג' עולה אכסר שיליות את יחיה

זרחה וזרה ג לבטה סרה מעם שאול וזרה
אני אלהי מאתך

לא ומכר

על כל הארץ ו חסד אנכי מצג ויעש אליהם וענה אל תכלו צנו ויאמר ג דעו זאת העבוד היעשה
וגני חסד עמך חיים וזרה וזרה וכל מליש דכונדונו בר מז ב כי כנכה שמים ויקרא יעב

קדש לחוזה

גדעו ערך העם רב חורר
אותם אל חפוס ואצרפנו
לרשם וזרה אשר אמר
אלהי וזרה אתך הוא
ולך אתך וכל אשר אמר
אלהי וזרה לאלהי עמך הוא
לא לך וזרה את העם
אל חפוס ויאמר לחוזה אל
גדעו כל אשר לך קבלטע
מזחפוס פאשר לך קחכלב
תצג אותו לכד וכל אשר
וכרע על ברפון לשתות
וחז מספר חמל קקיס ביום
אלפיהם שלש מאות איש
וכליתר העם כרע על
ברכיהם לשתות מים
ויאמר לחוזה אל גדעו
בשלש מאות האיש כי
חמל קקיס אישוע אתכם
ועתה את מדון בידך וכל
העם ולכו איש למקבו ויחזקו
את ערה העם ביום ואת
שופרת חסון את כל איש
וישראל שלח איש לאחוז
ובשלש מאות האיש
וחזקו מחסד מדון חמה לו
מתחת בעמק
ויחזי בלילה והוא ויאמר

והחיו ושכם ממחלת מור
את חנה ומצן טל מוחמה
מלא חספל מוס ויאמר
גדעו אל האלהים אל
וחר אפל כו ואברה אף
חפעס אנסה נאר קחפעס
בפיה וזנה חרב אל
חנה לברה ועל כל הארץ
והחטול ויעש אל הים
כו בלילה והוא ויחזקו
אל חנה לברה ועל כל
הארץ חחטול
וישכם רב על הוא גדעו
וכל העם אשר אתו וחתן
על עון חרד ומחנה מדון
חנה לו מצפון מגבעת
חמורח בעמק
ויאמר לחוזה אל גדעו
רב העם אשר אתך מתת
את מדון פרס פוחתפאר
על ושראל לאמר וזרה
חושועה לזועתה קלא
לא באונ העם לאמר כד
וראו חרד וישב ויזכר מחז
חגל ער וישכמו העם
עשרים ושנים אלף כי
ועשרת אלפים נשארו
ויאמר לחוזה אל

מזבח חפל לכו כרתה אשרה
אשר עליו ויאמר וזאש
לכל אשר עמדו עליו חאתם
תריפו לבעל אם אתם
תושועו אותו אשר יחב
לוחמת ער חפיקר אסד
אלהים הוא רב לו בנתן
את מופחו ויקרא לו ביום
חחואיז בעל לאמר ורב
בוח בעל בנתן את מופחו
וכל מדון ועמלק
וכע קדם נאספ ויחזקו מעבד
והחט בעמק חרע אל ורנח
והחז לבשה את גדעו וזרה
והחט בשן פר ויזעק אמיעד
אחזו ומל אביס שלח ככל
מנשה ויזעק נסחוא אחוז
ומל אביס שלח באשר
וככל חוכנפתלו ויעל
לקראתה ויאמר גדעו
אל האלהים אם ישף
מישוע פוח את ושראל
פאשר דפרת חנה אנכי
מצג את ענת העמד בנז
אסטל ויהיה על חנה
לברה ועל כל הארץ חות
והענתו פוחת שוע ברה
את ושראל באשר רבות

ויקר עמך ב זרה וזרה עמך לנשך יקר עמך

ויורד ו את העם אל יזקו לכה ושם את חמלך
דרב ימים כחודות מים עיר גבולה

ושם ה זכר וזכר אבי מוכניא זכרה דירושלים
זכרונת וזכר ז אבישור גם חזא שאלי

ל
דא

יצא

אלו ויהוה קום רד במחנה כי
נתתו בנהו אסורא אתה
לרדת רד אתה ופרה נערה
אלת המחנה ושמעת מה
והפחו ואחר המחנה נדרי
והרד במחנה ורד הוא ופנה
נערו אלק עד החמשום ק
אשר במחנה ימרו ועמלק
וכל בני קדם נפלום בעמק
פארבה לרכ ולגמ לחס און
מספר פחול שעל שפת י
הים להכות ובא גרעו והנה
איש מספר לרעו תלוס
והאמר הנה תלוס חלמתי
והנה עליל לחס שערים
מתהפל במחנה מדיו ונבא
ערה אהל ונפחו ונפל ונחפשו
למעלה ונפל האהל ונעו
רעו והאמר און זאת בלתי
אסחרב גרעו בו ויאש
איש ושראל נתו האלחים
במדו את מדיו את כל המחנה
ויהו בשע גרעו את מספר
חלוס ואת שבה וישתחו
וישב אל מחנה ושראל
והאמר קומו כינתו ויהוה
בידכם את מחנה מדיו וכו

והחץ את שלש מיתות האיש
שלשה ראשים נתנו לו
שופרות ביד כלם וכחיס
ריקוס ולפדים בתוך חפדים
והאמר אליו חס ממעי תראו
וכו תעשו והנה אנכי בא
בק עד המחנה ויהו ב' אשור
אעשה כו תעשו ותקעתו
בשופר אנכי וכוך אשר
אתי ותקעתם בשופרות
גם אתם סביבות כל המחנה
ואמרתם לחוה ולגרעו
והבא גרעו ומאח אוש
אשר אתו בקצה המחנה
ראש האשמות התיכונה
אהתקס הקומו את יא
השכרים ותקעו בשופרות
ונפוץ חפדים אשר בידם
ותקעו שלשת הראשום
בשופרות וישברו חפדים
ותקעו כו ביד שמאלם
כל פדים וכוך ימינם השופרות
לתקוע והקראו חרב לחוה
ולגרעו ויעמרו אוש
תחתיו סביב למחנה ורץ
כל המחנה מדיו ונגיסו
ותקעו שלש מיתות יא

השופרות והשם חוה את
חרב אוש פדעו וכוכל
המחנה ונגם המחנה עד
בית השטח צרחה עד
שפת אבל מחולה על
טפת ויצעק איש ושראל
מנפתלו ומראש ומזכר
מנשה וירד הפו אחו מדיו
תל אמים שלח גרעו בכל
חר אפרים לאמר הוה
לקראת מדיו ולכו לחס
את חמים עד בית ברהואת
חמדו ויצעק כל אוש
אפרים וילכו את חמים
ערימת ברהואת חמדו
וילכו שני שרי מדיו
את ערב ואתו אכ וחרע
את ערב בעור עורב ואת
זאב חרעו בידו זאב וחרעו
אל מדיו והאש ערב באב
הכו או אגרעו מעבר
למדיו ויאמרו אליו אוש
אפרים מה חרב חוה י
עשית לנו לבדתי קראת
לנו כי חלכת לחס במדיו
והוכחו אתו בחוקה ויאמר
אלים מה עשית עתה
בכס הלא טוב על לות י

כל
אשר
אני
יה
י
י

י
י
י

כל
אשר
אני
יה
י

כל
אשר
אני
יה
י

כל
אשר
אני
יה
י

כל
אשר
אני
יה
י

ויגיסו
קרי

ברח ה' כל ה' ביה ברה וחבירו מנינו ויהוה
ברח ביה כחמל ברה הוא לילדיה

והחיקו ר' ביד שמאלים אוש בדיגש באלוים אחוים וחבירו ויתמחהו בשביל בראש באלוים ומלכי חס
שמאלים ומשמאלים י והמים להם וחבירו והחיקו ביד בתרייה מל ב

שיחזק וזמן מן ב' בחוד ענין קדמיה ליה ביה למדי ותינונה נסב למדי ממעלה עקבבים מלמעלה החרס היעת משכב זכר היעד איש למשכב זכר החי נא לי
מנע מים לקחה נא לי מלחם ונט ארצם נחלה ונתו ארצם לנחלה ימים אלה לימים אלה שער השמות לטעור האשכנזי

אפרים מבעור אבי עור פיהם
נתו אל חים את שר מלח
את ערב ואת אבומה
מלתו עשות פכם אז רפתה
רוחם מעלו ופרפרו חרב
היך ומבא גרעו חרד רעה
עבר הוא ושל שמ אות
האיש אשר אתו עופים
ורדפים והאמר לאנשוי
סבות תנונא כפחות לחם
לעם אשר פרדו מעופים
הם ונאנבו רחף אחר זבח
וצלמנע מלמ מלח והאמר
שר סבות חכף זבח וצלמנע
עתה מרד פנתו לעבאך
לחם והאמר גרעו לכו
בת יהודה את זבח ואת
צלמנע מידו ורדתו את
כשרכם את קוצו חרב
ואת חרב קנים ומעל משם
פני אל חרב אל חס פואת
ומנע אות ונאנשו פני אל
כאשר ענו אנשוי סבות
והאמר גם לאנשוי פני אל
לאמר בשובי בשלום כי
אתן את חמגבל חנה
וזכחו וצלמנע בקר קר

ומחנתם עם כחמשת
עשר אלה כל חנות לים
מכל מחנה כע קדס וחמולס
מאד ועשרים אלה איש
שלו חרב ומעל גרעו
הרהר שבוני כאת לים
מקדס לגב ומגבה ומר
את חמחנה וחמחנה חנה
כטח וננסו זכחו וצלמנע
והרהר אחריהם וילכו את
שני מלמ מלח את זבח
ואת צלמנע וכל חמחנה
החרד וישב גרעו פוד
ויאש מוחלמה מלמעה
החרס וילכו נער מאנשו
סבות וישאלו וכתב
אלו את שר סבות ואת
זקניה שבעים ושבעה
איש וזכא אל אנשו
סבות והאמר חנה זבח
וצלמנע אשר חרפתם
אותי לאמר חכף זבח
וצלמנע עתה מרד פנתו
לאנשוי חיעפוס לחם
ויקח אתו קנע העור ואת
קוצו חרב ואת חרב קנים
וידע בהם את אנשוי סבות
ואת מגבל פני אל נתן

וחרג את אנשו העור
והאמר אל זכחו אל צלמנע
אופח האנשוס אשר
חרגתם בתבור והאמר
כמך כמחוס אחר פתאר
בעני חמלה והאמר אחו פנ
אמי חס חויה חנה לו חנותם
אותם לא חרגתי אתכם
והאמר לו חנה בכורו קנס
חרג אותם ואל שלח חנע
חרבו מי נרא בו עד נעני
והאמר זכחו וצלמנע קנס
אתה ופנע בעני מי כאיש
גבורתו ומקס גרעו וחרג
את זכחו את צלמנע ויקח
את שחרגם אשר
כצו ארונם לחם
והאמר אנשו אשר אל אל
גרעו מ של פנו גם אתה
גם כנך גם כנך כי כ
חוש עמנו מיד מרו והאמר
אלהם גרעו לא אמשל
אנו פכם ול אי משל כנ
פכם יהודה ומשל פכם
והאמר אלהם גרעו כי
אש אלה מכם שא אלה ותנו
לו אנשונם שללו פרעמי
וזבל להם מי ושמע אל חס

כמותם ג וכל ויאמר כמך יהיו עשיחך
וזכורו

רוחם ג או רפתו אשר חלבים אחר רוחם
תקף רוחם יעצו

באזורים ל דרך חסוכו וביה לא תכנו ונשב ער
איש יכר וחדו באזורים נטע וחדו

כאשר תמצא ידך וקס
אבימלך וכל העם אשר
עמו ללח ויארכבו על שכם
ארבעה ראשים ויצא געל
בועבד ויעמר פתח שער
הער וקס אבימלך ודעס
אשר אתו מזה מ ארב וירא
געל את העם ויאמר אל
זבל הנה העם יורד מראש
ההרים ויאמר אליו זבל
את על ההרים אתה ראה
כאנשים ויסף עוד געל
לדבר ויאמר הנה העם
והדוים מעם טבור הארץ
וראש אחד בא מדרה
אלון מעונם ויאמר אליו
זבל איזה אפוא פירא אשר
תאמרני אבימלך כו
געבדע חלא זה העם אשר
מאסתר כו צאנא עתה
והלחם בוני צאנעל לפע
בעלו שכם וילחם באבימלך
והדפחו אבימלך ונעס
מפניו ופלו חללים רבים
עד פתח שער הישב
אבימלך בארומה ונעיש
זבל את געל ואת אחו
מישבת בשכם

והו מפחת ויצאי
העם השדה ויצד לאבימלך
וקח את העם ודעס כו
לשלישה ראשים וירב
בשדה וירא והפח העם
ויצא מוס עור וקס עליהם
ונכס ויאבימלך וחראשוס
אשר עמו פשוטו ונעמדו
פתח שער הער וישעו
הראשים פשוטו על כר
אשר בשדה וקס ויאבימלך
נלחם בער כל חום החוה
וילכד אתה עור ואתי
העם אשר פח הוג ונתן
את הער ומכעת מלח
וישמעו כל בעל מעבל
שכם ונבאו אל צרוח פת
אל בהית ונעל לאבימלך
כי התקבעו בל בעלו
מעבל שכם ועל אבימלך
הרצלמוז הוא וכל העם
אשר אתו וקח אבימלך
את הקדמות בידו ומכות
שוכת עצים וישאת המשם
על שכמו ויאמר אל העם
אשר עמו מה ראיתם כו
עשיתו מהרו עשו כמוע

וכרתו וסבל העם איש כו
שוחו וכלכו אחרו אבימלך
וישוימו על הערוח ויצתו
עליהם אתה צרוח באש
והמתו גם כל אנשי מעבל
שכם כאלף איש ואשה
והלך אבימלך אל תבן
והחז פתבן ולכדה ומעל
עו הנה בתוך הער ונעסו
שמה כל האנשים חנשים
וכל בעל הער ויסגרו
בערם ויעלו על המעבל
ותבא אבימלך עד המעבל
וילחם כו ונעש ער פתח
המעבל לשחפו באש
ותשלה אשה אחת פח
רכב על ראש אבימלך
ותרץ אתה ללתי וקרא
מחנה אל הנער נשא
לבו ויאמר לו שלח
הרבו ומות תתע פוח אמרו
ל אשה הרגתו וקרא
נערו ומת ויראו איש
ישב אל כי מת אבימלך
וילבי איש למקמו וישב
אלחום את רעת אבימלך
אשר עשו לאביו לחרג

יא
וכל
דכו
היו
דכות

ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד

נא
וכל
ראש
פלו
דכו
במ

ב

ג

ד

ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד

ב

ג

ד

ה

ו

ז

ח

ט

י

יא

יב

יג

ומותני ב שלח חרבל עמד נא עלי כו
אשר לא מותני מרחם

אשר עמו יא ויאכלו ויסורו ויבא יעקב ויאמר יעקב ויארכבו על שכם והראשית מה ראיתם חמד ב אר
ויאמר יעקב דוד ואנשיו אשר עמנו ויש יואב כו וכל דברי הימים דכונתו

את שבועם אחוה את כל
רעת אנשו שם השוב
אלהם כראש ותבאי
אלהם קללת חתם בו
ידבעל

וזקס אחרי אבימלך לחושע
את ישראל תולע בוד
פואה בודוהו איש ימי
יש שבר וזואי שבכ שמד
בחר אפרסו וישפט את
ישראל עשרים ושלש
שנה ונמת ויחבר בשמד

וזקס אחרי ויאר הגלעני
וישפט את ישראל ימי
עשרים ושתים שנה
והחילו שלשנים בנים
לכבם על שלשים ערים
וישלושים ערים להם
להם יקראו חות נאור עד
היום הזה אשר בארץ
הגלעני ומת נאור ויחבר
בקמו

ויסופו בני ישראל לעשות
חרע בענין יהוה ויעבדו
אתם בעלום ואת זמי
העשת חות ואת אל תו
ארס ואת אל תו צידו

ואת אלהי מואב ואת
אלהי כנע עמו ואת אלהי
פלשתים ויעבדו את יהוה
ולא עבדוהו ויחראף י
יהוה כי ישראל המפרס
מדפלשתים ויבד בני
עמו ויחרעו ויחרעו את
בני ישראל בשעה שהיא
שומעת עשרה שנה את
פלגני ישראל אשר י
בעבר הירדן בארץ י
האמרי אשר בגלעד
ויעבדו כנע עמו את

המרדו לה לחסגם סיוחה
ובבעמון ובכמת אפרים
ותצר לישראל מאד
ויעקבני ישראל אל
יהוה לאמר חטאנו לך
וכי עבנו את אלהינו
ונעבד אתה בעלם

ויאמר יהוה אל בני ישראל
הלא מפעלים ומוזאמו
ומזבני עמו ומפלשתים
ויצידועם ועמלק ומעון
לחצי אתכם ותצעקו אל
ואישו עד אתכם מידם
ואתם עבדתם אותי ותעבדו

ויאמר יהוה אל בני ישראל
הלא מפעלים ומוזאמו
ומזבני עמו ומפלשתים
ויצידועם ועמלק ומעון
לחצי אתכם ותצעקו אל
ואישו עד אתכם מידם
ואתם עבדתם אותי ותעבדו

אלהים אחרים לכן לא
אוסף לחושוע אתכם
לבו ויעקו אל תאלהים
אשר פחדתם בם תמח
וישוע לכם בעת צרתכם
ויאמרו בני ישראל אל
יהוה חטאנו עשה אתה
לנו ככל הטוב בעיניך
אך הוצדנו נא היום תח
ונסחו את אלהי הנבר
מקרבם ויעבדו את תח
ותקצר נפשו בעמל י
וישראל

ויעקבו בני עמו ויחטו
בגלעד ויאספו בני י
וישראל ויחטו במעפה
ויאמרו קעם שרי גלעד
איש אלו עשו לנו חאוש
אשר נחל לה לחסג בני
עמו ויהוה לראש לכל
ישבי גלעד

ויפתח הגלעד חמד גבור
חיל והוא כדאשה וזנה
וילד גלעד את ופתח
ותלד אשת גלעד לו בנים
והגדלו בני האשה ויצרשו
את ופתח ויאמרו לו לא
תחל בכחם בנינו כי כד

ויצחקו י וימחזון עמו חגר העב
בעל י ישראל אנוש אינו

ועקו י פל וסימחון אלו רעיה קדשו
ונו פלשתים ב ויאמר יהוה מצאיתם ויחשבו

ובנימין ב ויעבדו בני עמון ואנכי ידעתי
וירמתי מל וזכוריה ב לוד וימרה

אשה אחרת אתה יתברך
יפתח מפני אחיו השב
בארץ טוב ותתלקטו אל
יפתח אנשים רוקים ויצאו
עמו
והחמו מסו ויפתחו בני
עמו עם ישראל ויחזי
כאשר נלחמו בני עמו
עמי ישראל וילכו ויקנו
גלעד לקחת את יפתח
מארץ טוב ויאמרו ליתח
לקחו ותנתח לנו לקצו
ונלחמך בבני עמו ויאמר
יפתח לוקני גלעד הלא
אתם שנאתם אותו וי
ותגר שוני מפיס אבו ויחזע
באתם אלו עתה כאשר
ער לבס ויאמרו ויקני
גלעד אל ויתח לכו עתה
שקנו אליך ויהלכת עמנו
ונלחמת בבני עמו והיות
לנו לדאש לכל ישבן
גלעד ויאמר יפתח אל
זקני גלעד אם משויבים
אתם אותי לה לחס בבני
עמו ונתנו יחזו אותם י
לפני אנבי אחיה לבס
לראש ויאמרו ויקני

גלעד אל ויפתח ויחזו יחזו
שמע בנינו תינו אס לא
בדברך כון נעשה ואלה
יפתח עסוקני גלעד י
וישבומו העס אותו עלותם
לראש ולקצו וידבר
יפתח את כל דבריו לפני
ויחזו במצפה
וישלחו ויפתחו מלאכים אל
מלך בני עמו לאמר מה
לוקני כר באת אלו י
לחלם בארצו ויאמר
מלך בני עמו אל מלאכי
ויפתח מלך וישראל י
את ארצו בעלותו כי
ממצרים מארצו ועד
העקו ועד חמרו ועתה
הי שובח אתו בשלום
ויסוף עד ויפתחו וישלח
מלאכים אל מלך בני
עמו ויאמרו לו כד אמר
יפתח לאל קח ישראל
את ארץ מואב ואת
ארץ בני עמו כי בעלותם
ממצרים ואלה ישראל
במדבר עד יסוף ויבאו
קר שיהי וישלח ישראל

מלאכים אל מלך אדום י
לאמר אעבדה נא כארצך
ולא שמע מלך אדום
תס אל מלך מואב שלח
ולא אבדה וישב ישראל
בקד ש' ואלה במדבר ויספ
את ארץ אדום ואת ארץ
מואב ויבא ממורה שמש
לארץ מואב ויחזו בעבר
ארצו ולא באו בגבור
מואב בני ארצו גידל ק
מואב וישלח ישראל אל
מלאכים אל סחוז מלך
האמרי מלך חשבון י
ויאמר לו ישראל נעבדה
נא בארצך עד מקומי
ולא אחלמו סיחוז את
ישראל עבר בגבלו ויאסף
סיחוז את כל עמו ויחזו
במה עתה ויחלק עם ישראל
ויתן יחזו אלחוז ישראל
את סיחוז ואת כל עמו
ביד ישראל ויבוס ויבש
ישראל את כל ארץ י
האמרי וישב הארץ י
היא ומיתו שו את כל גבו
האמרי מארצו ועד חמרו
ויחזו מדבר ויעה חדרו י

ולך ד' וישלח ויבא אל אליהו ויאמר
אליהו וישלח אלו מלאכים ט

ונלחמו ד' ויאמר ויחזו ויאמרו לופסו וננו ל
איש ונלחמו יחזי ונלחמו אונס *

היא ויבא ד' ויבא אליהו ויאמר
היא ויבא ד' ויבא אליהו ויאמר

ועלתי יהודה אלו ישראל
חורש אתה אמר מפני עמו
ישראל ואתה תירשנו ואל
את אשר חורשך כמו ש
אלהוק אותנו תירש ואת
כל אשר חורש יהודה
אלונו מפנינו אותו ערש
ועתה הטוב טוב אתה
מכל קבור צפור מלך מואב
הרוב רב עמו ישראל אם
גלהם נלחם בהם בשבת ל
ישראל בחשפון ובכנותיהם
ובער עור ובכנותיהם ובכל
העמים אשר על ידי ארנו
שלט מאות שנה ומחנה
לאח עלתם בעת חקויה
ואנביל אסט אתי לך ואתה
עשה אתי רעה להלחם
בוישפט יהודה השפט
חיוס בין בני ישראל ובין
בני עמון ואל אשמע מלך
בני עמון אל דברו ופתח
אשר שלח אליו

ותהי על ופתח רנה יהודה
ועבר אתה גל עד ואת
בנישח ועבר את מצפה
גל עד ומצפה גל עד עבר

בני עמון ויחזיר ופתח נדר
ליתוח ויאמר אם נתון
תתן את בני עמון בידו
ותהי חיוע אשר וצא
מרהלתו ביה לקראתו
בשוכר בשלום מבני עמון
ותהי ליתוח ויהי על יתוחו
עלה
ועבר ופתח אל בני עמון
להלחם בהם ויתנם ויתוח ביה
ויפס מערו ערו ערו ערו
למית עשרים עור ועד
אכל פרמיוס מכה גדולה
מאר ויבני בני עמון מפני
במישראל
ובא ופתח סמצפה אל
ביתו ויהנה ביתו ויצאת
לקראתו בתפוס ובמחלות
ורק היא ויחידה או לו
מפניו או בתי ויהי כראותו
אותה ויקרע את בגדיו
ויאמר אהה בתי חכרע
חכרעתני ואת חיות בעמני
ואנכי פציתו פוי אלוהה
ולא אוכל לשוב ותאמר
אלו אנכי פציתך את
פך אלוהה עשה לו
כאשר וצא מפרך אחרו

אשר עשה לך ויהוה נקמות
מאנכיך מבני עמון ותאמר
אל אלוהה עשה לך חכר
יהוה הויה מבע שנים
חדשים ואלכה מרהלתו על
ההרים ואבכה על בתולי
אנכי ורעיתו ויאמר לכו
וישלח אתם שני חדשים
ותלך היא ורעיתיה ותכר
על בתוליהם על ההרים
והו מק אשנים חדשים
ותשב אל אלוהה ועשה לה
את נדרו אשר נדר והוא
לאמר עת אוש ותחזיק
בישראל יומים ומנה
תלכנה בני ישראל אל לתות
לבת ופתח הגל עד ארבעת
ימים בשנה
ויצעק איש אפרים ויעבר
צפונה ויאמר לו ופתח
מרוע עברת להלחם בבני
עמון ולנו לא קראת ללכת
עמה ביתך נשוק על קר
באש ויאמר ופתח אלוהם
איש רוב חיותי אני ועמי
ובני עמון מאד ואעק כי
אתכם וראו שעתם אותי
מדתו אראה כי אונכי

ולנו ג לא קראת ולנו חסגור ולנו בשתחפס
יחד לא לבס ולנו *

מימים ומימיה ה ושמדת ולכנה ועלה האיש
חנה חגיגה ומעל זמן *

ולא אוכל ג ואנכי פציתו פוי ונלאותי מלכה
מלאכה ג יחלה אני עשור *

מושיע ואשימה נפשי בנפיו
ואעברה אל בני עמון ויתנג
יהוה בדיו למי עליהם אל
חיים יהוה להלחם בתיקבץ
יפתח את כל אנשי יעד
וילחם את אפרים ונפו אנשי
גלעד את אפרים כי אמרו
פליטי אפרים אתם גלעד
בתוך אפרים בתוך מגשה
וילכד גלעד את מ עברות
המדוד אפרים ויהיה כי
יאמר פליטי אפרים
אעברה והיאמר לו אנשי
גלעד אפרות אתה והיאמר
לא והיאמר לו אמר נא
שכלתו והיאמר סבלת ולא
בכתי דבר כזו והיאמר אותו
והיאמר והוא אל מעברות
המדוד ויפל בעת ההיא
מאפרים ארבעים ושנים
אלף וישפט ויפתח את
ישראל שש שנים ומת
יפתח הגלעד ויקבר בער
גלעד
וישפט אחריו את ישראל
ארצו מפיית לחם ויהיה לו
שלשים בנים וישק שנים בעת
שלה חזו ויהיה ושלשים בעת

הביא לבני מוחו חוץ וישפט
את ישראל שבע שנים
ומת אביו ויקבר בבית
לחם
וישפט אחריו את ישראל
אליו חזו וישפט את
ישראל עשר שנים ומת
אליו חזו ויקבר
באלה בארץ זבולו
וישפט אחריו את ישראל
עבדו בוחל הפרעתו
ויהיו ארבעים בנים
וישל שנים בני בנים רבנים
על שבע עשר שנים וישפט
את ישראל שבע שנים
ומת עבדו בוחל הפרעתו
ויקבר בפרעתו בארץ
אפרים בחר העמלקי
ויסופ בני ישראל לעשות
חרע בעני יהודה ויתנם
ויהיה בידם שלשים ארבעים
שנה
ויהי איש אחד מצרעה
ממשפחת הדני קשמו מעו
ואשתו עקרה ולד אלה
וראמל אלהיה אל האשה

והיאמר אליו הנה נא את
עקרה ולד אלהיה ויהיה
ולדת בניו ועתה השמר
נא אל תשתי מזו ושמר
ואל תאכל ליל כל טמא כי
הנה הנה וילדת בן וזמרה
לאמלק על דאשו כי
נייר אל חיים ויהיה הנער
מזבטו והוא מתל
להושיע את ישראל
מכל פלשתים ותבא האשה
והיאמר ל אישה לאמה
אישה אל חיים בא אל
ומר אחי ופמרא מלאך
האלהים נרא מ אד ולא
שאלתי הו ארמיה הוא
ואת שמר לא הגיד לי
והיאמר לי הנה הנה וילדת
בן ועתה אל תשתי מזו
ושמר ואל תאכל כל
טמא כי יניור אל חיים
יהיה הנער מזבטו עד
יום מותו
ועתה מנח אל יהודה אמר
בי ארבע איש אל חיים
אשר שלחתי ובו אנא עד
אליע וזרע מה נעשה
לנער והיה לו ושמע אל חיים

בפיהם וברגלי ג וית אביו ונכשי בכפי וישפט
ועשור חיל באפרות

ויהיה בידם שלשים ארבעים שנה
ויהיה לו ושמע אל חיים

ויהיה לו ושמע אל חיים
ויהיה לו ושמע אל חיים

בְּקוֹל־מַעַח וּמַכָּה מִלֵּאדָי
 הֵאָלֵהּ עִוִּים עַד אֶל־הָאִשָּׁה
 וְהוּא אִישׁ וְשֵׁנִת בְּשִׂדְהָ וּמַעַח
 אִישָׁהּ אִוּ עִמָּהּ וְתִמְחַר
 הָאִשָּׁה וְתִרְאֶתָהּ לֹא־יִשָּׂא
 וְתֹאמַר אֵלָיו הֲנִיָּה נְרִאָה
 אֵלָי אִישׁ אֲשֶׁר בָּא בָּיָם
 אֶל־יָמִקְסוֹתַי וְקָנַח אֶחָד
 אֶשְׁתִּי וְנָבֵא אֶל־הָאִישׁ
 וְיֹאמֶר לוֹ הִיא־נָהּ הָאִישׁ
 אֲשֶׁר דָּבַרְתָּ אֶל־הָאִשָּׁה
 וְיֹאמֶר אַנּוּי וְיֹאמֶר מַעַח
 עִתָּהּ וְכִי אֲבִירָךְ מִדֵּי
 יִהְיֶה מִשְׁפָּט הַנֶּעֱרָר
 וְיַעֲשֶׂה הַיְהוָה אִמְרֵי מִלְּאָךְ
 יִהְיֶה אֶל־מַעַח מִכָּל־אִשֶּׁר
 אָמַרְתִּי אֶל־הָאִשָּׁה תִּשְׁמַר
 מִכָּל־אֲשֶׁר יִצָּא מִגִּפוֹתָיִךְ
 לֹא־תֹאכַל לְחַוּוֹן שִׁכְרֵךְ אֶל־
 תִּשְׁתַּוּבְכֵּן טֹבֵאֵה אֶל־
 תֹּאכַל כָּל־אֲשֶׁר עֵינֶיךָ
 תִּשְׁמַר וְיֹאמֶר
 מַעַח אֶל־מִלְּאָךְ יִהְיֶה
 נֶעֱרַבְתִּינָא אֹתָךְ וְנַעֲשֶׂה
 לְפָנֶיךָ גָּדוֹ עֵוִים וְיֹאמֶר
 מִלְּאָךְ יִהְיֶה אֶל־מַעַח
 אֲקַתְעֲצֻנֵךְ לֹא־אֶכַּל
 בְּחִמְךָ וְאֵם תַּעֲשֶׂה עִלָּה

לִיְהוָה תַּעֲלֶפְתָּ לֹא־נִדַע
 מַעַח מִמִּלְּאָךְ יִהְיֶה חֲוָא
 וְיֹאמֶר מַעַח אֶל־מִלְּאָךְ
 יִהְיֶה מִי שִׁמְךָ מִיבֵּא לְבִירָךְ
 וְכַבְדֵּנוּ וְיֹאמֶר לוֹ מִלְּאָךְ
 יִהְיֶה לְמַד זֶה תִּשְׁאֵל
 לְשֵׁמִי וְחֲוָא פְּלֵא
 וְיִקַּח מַעַח אֶת־גִּדְּתָ עֵוִים
 וְאֶת־הַמַּעַח וְיַעֲלֶה עַל־הַעֲז
 לִיְהוָה וּמִפְּלֵא לַעֲשׂוֹת
 וְיַעֲשֶׂה וְאֶת־רַגְלָיִם יִהְיֶה
 בַּעֲלוֹתָ לְחֵבֵם עַל־הַמּוֹפֵחַ
 הַשִּׁמְרָה וְיַעֲלֶה מִלְּאָךְ
 יִהְיֶה בְּלִתְּבֵי הַמּוֹפֵחַ וּמַעַח
 וְאֶת־רַגְלָיִם וּפְלֵא עַל־
 פְּנֵיהֶם אֶרְעֶה וְלֹא־נִסְרַף
 עַד־מִלְּאָךְ יִהְיֶה לְחֵרָא
 אֶל־מַעַח וְאֶל־אֶשְׁתִּי אִוּ
 מִדַּעֲמַעַח מִמִּלְּאָךְ יִהְיֶה
 הוּא וְיֹאמֶר מַעַח אֶל־
 אֶשְׁתִּי מוֹת נַמְוֵת מִי אֶל־הֵם
 רִאנֵי וְיֹאמֶר לוֹ אֶשְׁתִּי
 לוֹ חֵפֵץ יִהְיֶה לְהַמּוֹתָ לֹא
 לְקַח מִלֵּי עִלָּה וּמַעַח
 וְלֹא־חֲרַצְנֵי אֶת־כִּלֵּי אֱלֹהִים
 וְכַעֲתֵלֵא הַשְּׁמִיעֵנִי בְּיֹאֵת
 וְתִלְדֵהּ הָאִשָּׁה בְּזוֹת־קָרְא

אֶת־שֵׁמוֹ שֵׁם־שׁוֹן וְיַגְדֵּל
 הַנֶּעֱרַב וְיִבְרַכְהוּ יִהְיֶה וְיִתְחַל
 רִנּוֹחַ יִהְיֶה לְפַעְמֵנוּ בְּמַחֲנֶה
 דְּזִבְוֵי עֶרְשָׁה וְכִיוֹן אֶשְׁתֵּאל
 וְיִרְדֵה שֵׁם־שׁוֹן תַּמְעַתָּה וְיִרְא
 אִשָּׁה בְּתַמְעַתָּה מַבְעֵת
 פְּלִשְׁתִּים וְיַעֲלֶה וְיַגְדֵה לְאָבִיו
 וְלֹא־אֵמוּ וְיֹאמֶר אִשָּׁה רִאֵיתִי
 בְּתַמְעַתָּה מַבְעֵת פְּלִשְׁתִּים
 וְעַתָּה קָחֵהּ אֶתָּה לֹא־אִשָּׁה
 וְיֹאמֶר לוֹ אָבִיו וְאֵמוּ הֲאִין
 בְּבַעֲתָ אֶחָדָךְ וְכַכֵּל עַמּוֹ
 אִשָּׁה מִיֵּהָ קוֹלָךְ לְקַחֵת
 אִשָּׁה מִפְּלִשְׁתִּים הַעֲרִלְס
 וְיֹאמֶר שֵׁם־שׁוֹן אֶל־אָבִיו
 אֹתָהּ קָחְלוֹ מִיְהוָה וְיִשְׂרָאֵל
 בַּעֲנִי וְאֶבְוֹא אִמּוֹ לֹא־
 מִדַּעֲמִי מִיְהוָה הוּא כִּי
 תֹאמַר הוּא מִבְּקַשׁ מִפְּלִשְׁתִּים
 וְכַעֲתָהּ הוּא פְּלִשְׁתִּים י
 מִשְׁלִים בְּיִשְׂרָאֵל וְיִרְדֵה
 שֵׁם־שׁוֹן וְאֶבְוֹא אִמּוֹ תַּמְעַתָּה
 וְנָבֵא עֶרְבִי מִיְהוָה וְיִתְחַל
 בְּפִי אֲרִוּוֹת שֹׁאֵל לְקָרְאֵתָהּ
 וְתַעֲלַח עֲלֵיו רִנּוֹחַ יִהְיֶה
 וְיִשְׁסַעֵהוּ כְּשִׁסַּע חֲגָדִי
 וּמֵאֲמָה אִין מְדִי וְלֹא־הַעֲדֵל

ויעשהו ב מלך הדין משפט ויהי בלעז
 ויצא מעל ארצו

ויהי וסכר ב לוחם לך מכלתם מכל אשר יגיע
 ויצא מעל ארצו

ויהי וסכר ב ונצטטור וזה הדין ויהי ויהי חסד
 את כל אלה

ויהי וסכר ב ונצטטור וזה הדין ויהי ויהי חסד
 את כל אלה

לאביו ולאמו את אשר י
עשה נמרד וידבר לאשה י
ותישר בעיני שמשון וישב
מימים לקחתה וימסר לה אות
את מפתח הארזה והנה י
עבת רכורס בעינת הארזה
ודבש וירדוהו אל כפרו
וילך חלוק ואכל וילך אל
אביו ואר לאמו ויתנו להם
ויאבדו ויאחזרו להם
כי מבינת הארזה רדה
הדבש נמרד אביו אל
האשה ויעש ששם שמשון
מישתה מיבוי עשו הפחדים
ויהיו בראותם אותו ויקחו
שלשים מרעים ויהיו
אתו ויאמר להם שמשון
אחור הנא לכם חודיה אם
תגדו נגדו אותה לו כי
שבעת יומי חמשתה כי
וימצאתם ונתתו לכם
שלשים סדינים ושלשים
חלפת בגדים ואם לא כי
תוכלו לחגור לו ונתתם
אתם לו שלשים סדינים
ושלשים חלופות בגדים
ויאמרו לו חודיה חודיתך
ונשמענה ויאמר להם

מה אכלו צא מאכל ומע
וצא מתוך קולא וכלו לחגור
תחידה שלישת גמס ויהיו
ביום השביעי ויאמרו כי
לאשת שמשון פתח את
אישך והגד לנו את תחידה
פונשך או תהי ואת בית
אבך באש חלוד ישע כי
קראתם לנו חלא ותבך
אשת שמשון עלו ותאמר
רק שנאתנו ולא אתבנתנו
תחידה חרות לבני עמו וכל
לאהריתו ויאמר לה
הנה לאביו ולאמו לא
הגדתו וכלה אגרה ותבך
עליו שבעת ימים אשר
הנה להם חמשתה ויהיו
ביום השביעי והגד להם
העקתהו ותגד חודיה
לבני עמיה ויאמרו לו
אנשיו העיד ביום השביעי
בטורם ובא חחרסה מה
מתוך מדבש ומה עש
מארו ויאמר להם לו לא
חרשתם בעגלתו לא
מצאתם חודיתו ותעלה
עליו רפת ויחזה וירד כי
אשקלו ומה מחסו שלשים

איש ומקח את חלופותם
ותתן חלופות למגדו
תחידה ויחר אפו ויעל
בית אביו ונתח אשת
שמשון למרעו אשר
רעה לו
ויהיו במיום בימי קצור
חטים ויפקד שמשון את
אשתו בגדו עום ויאמר
אבא אה אדאשתי חחרתה
ולא נתנו אביה לבוא
והאמר אביה אמר אמרתו
ברשנא שנאתה ואתננה
למרעה חלא אחותה
תקטנה טובה מפנה
תחונא לה תחיתי ויאמר
להם שמשון נקיתי הפעם
מפלשתים כרעשד אג
עמם רעה וילך שמשון
וילכדו שלש מאות כי
שויעלים ומקח לפודים
והפוןגב אלונג וישם
לפוד אחד פוד שני
חזנבות בתורה ובער אש
בפודים וישלח בקמות
פלשתים ובער מגדו ש
ועד קמה ועד ברם ונת
והאמו ופלשתים מי עשה

לל

לל

לל

לל

לל

לפודים ג' מל' ויבער אש מראיהו כלפודים
בפניו לפודים *

ויגד לו דפ' את החודיה ודוח אלוך תעלמות
חכמה ואולי שאל נא *

אנביוהו וסימנהו אנתתו רגוהו מן ביתה
מלכת חזיה ודיקדה בראשך *

אל שמשון העבד הנא לו
 במה כחך גדול וכמה תאסר
 לענותי ויאמר אלהי
 שמשון אסיר את נפשך
 ותתן לחים אשר לא אחזבו
 וחלותי וחיותי כבאחד כי
 האדם יועלו לה סרני כי
 פלשתים שבועה ותתן
 לחים אשר לא חרבו כי
 ותאסר הויבהס ויה ארכושך
 לה כחך ותאמר אלו כי
 פלשתים עליך שמשון
 ונתת את חיותי כבאשר
 ונתת כתיח הגיעות פתוחיו
 אשר לא נודע כח וותאמר
 הלו לה אל שמשון הנח
 התלת בני ותבר אל פובים
 עתה הגדה הנא לו במה כי
 תאסר ויאמר אלהי אס
 אסור ואסרני בעבתים
 חדשים אשר לא נעשו
 בהם מל אכה וחליתי ותמותי
 באחד האדם ותקח הלו לה
 עבתים חדשים ותאסרהו
 בהם ותאמר אלו פלשתים
 עליך שמשון ויה ארכושך
 כחך ונתתם מעלך עתק
 כחוס ותאמר הלו לה אד

והגבול
 עולם
 זכרון
 זכרון
 זכרון
 זכרון
 זכרון
 זכרון
 זכרון
 זכרון

שמשון עד הנה התלתי
 ותבר אלו פובים העדה
 לו במה תאסר ויאמר אלהי
 אסתארג את שבע מחלפות
 ראשו עסקתם כמות תקע
 ביתך ותאמר אלו פלשתים
 עליך שמשון וינקן כי
 משנתו ויסע את החיתדי
 הארגו את החמסת ותאמר
 אלו אה תאמר אהבתך
 ולכה אז אתי וזה שלש
 פעמים התלתי כפי וולא
 הדרת לי במה כחך גדול
 ויהי כיה ציקה לו כד ברומ
 כל החמס ותאל צתו ותקער
 נפשו למות ונער לה את
 כל לפי ותאמר לה מורה
 לא עלת עלי ראשו כי
 נזיר אלהים אני מבטן
 אמו אסר לחתיו סר ממני
 לחיו וחליתי ודמותי ככל
 האדם ותראה הלו לה כי
 הגיד לה את כל לבו
 ותשלח ותקרא לסרני
 פלשתים לאמל עלו כי
 חפכם כחקה לה את בר
 לבו ועלו אליה סרני כי
 פלשתים מעלך חפסתי

והגבול
 עולם
 זכרון
 זכרון
 זכרון
 זכרון
 זכרון
 זכרון
 זכרון
 זכרון

בדסו ותנשנהו על פרמיה
 ותקרא אל אש ותגלה את
 שבע מחלפות ראשו ותקח
 לענותו וסר כחו מעליו
 ותאמר פלשתים עליך
 שמשון וינקן משנתו ויאמר
 איצא כפעם בפעם ויאמר
 ויהי אל אדע כי ותקח סר
 מעליו ויאחז וזהו פלשתים
 ותנקרו את עינו וחוריהו
 אותו עתה ויאסרו ויהו
 כנח שתים ויהי טוחו כפית
 האסירים ונחל שערך
 ראשו לצמח כבאשר גלה
 וסרני פלשתים נאספוי
 לזכרון כחך גדול לדגון כי
 אלהיתם ושל שמה ויאמר
 נתן אלהי מדע את
 שמשון איכננו ויהי
 אתו העס והחלה את
 אלהים כי אמר נתן
 אלהי מדע את אויביו
 ואת מחבב ארצו ואשר
 חרסו את חללו ויהי כי
 כטוב לבס ותאמר קראו
 לשמשון ושחקו קדש ויקראו
 לשמשון מפית האסירים

והגבול
 עולם
 זכרון
 זכרון
 זכרון
 זכרון
 זכרון
 זכרון
 זכרון
 זכרון

כטוב ל רפ ויהי כי טוב לבס כל לב צמנו
 כטוב לאיניו לב חמל

ולבק ה אז אתי כי אז עונתו אוניק ושמע ענך
 ויראו ורות איתחול על פוך כ

ונקן ג כאשר ונקן ונקן מגחלו וזהו חמשלש
 ויא הדרת ג ואפסותך בשואחד כנס כחך ויגיל כ

בשחוק ב' הריאים בשחוק שמשון גס בשחוק
יבא לב' בתחילת חק *

ליגורף ב' וישב את חכמה חגו סיוגים מכסה
ועל כל העם ב' יחיל הבית ויאמר וימחה *

מדעוד ג' ויהי האיש ואשר הסתהרתי מט
ויבצע עיניו ויהי משה *

ויעקל לפניהם ויעמידו אותו
בין העמודים והוא אמר לך
שמשון אל הנער המחזיק
בדו הנחיה אותו וחימשינו
את העמידים אשר הבית
נבנו עליהם ואיש על יתם
והבית מלא האנשים כי
והנשים ושבת כל סרנן
פל שתיסו על הנגב שלשת
אלפים איש ואשה חדאס
בשחוק שמ שות והקרא
שמשון אל יהודה והוא אמר
ארע יהודה וכתנעטא וחימשינו
לא אך הפעם הנה האלילים
ואנכי מקנס אחת משתי
עני מפל שתיסו והלפת
שמשון את שני עמודי
התורה אשר הבית נבנו
עליהם ונסמך עליהם
אחד בימינו ואחד בשמאלו
והוא אמר שמ שות תמות כי
נפשו עסק שתיסו ויט
בכח ויפל חפית על הסדנים
ועל כל העם אשר בו
ויהיו המתים אשר חמית
במותו רבים מ אשר חמית
בחיה ויורדו אחיו וכל בית
אביו וישאו אתו ויעלו

וקברו אותו בין ערעל
ובח אשת אל בקבר מנוח
אביו והוא שפט את
ישראל על עשרים שנה
והוא איש מחר אפרים
וישמו מוכחיו והוא אמר
לאמו אלה ומאח חכמה
אשר לקח לה ואתו כי
אלו תוגם אמרת באונ
הנה חכמה אתו אע כי
לקחתו ותאמר אמו
ברוך בני ליהודה וישב
את אלה ומאח חכמה
לאמו ותאמר אמו הקדוש
הקדו שתי את חכמה לחת
מחיו לבני לעשות פסל
ומסכה ועתה אשוב בני
וישב את חכמה לאמו
ותקח אמן מאתים פסל
ותתנהו לערה ויעשהו
פסל ומסכה ויהיו בכית
מוכחיה והוא איש מוכח לו
בית אלו יסו ועש אפוד
ותרפוס ומלא את גר
אחד מפניו ויהיו לו לבח
פמים חתם און מלה כי
מישראל ובמים חתם
שבת חדני מבק ש לו

ועשה
ויהיו ערמכות לחם ויהודה
ממשפחת יהודה והוא
לחיו ויאמר שם ויהיה
האיש ש ערמכות לחם
יהודה לגר באשר ימצא
ויבא חר אפרים ערבות
מוכח לעשות הרבו וי
והוא אמר לו מוכח מאנו
תבוא או אמר אלו לו
אנכי מכות לחם ויהודה
ואנכי חלד לגר באשר
אמצאו והוא אמר לו מוכח
שכה עמוד ויהיה לו לאג
ולכח ואנכי אתו לב
עשרת כסף לימים ויעדן
בגליוס ומחנה ויחלד חקו
ויהי אל חליו לשבת את
האיש ויהי הנער לו כי
כאחד מבניו ומלא אמיס
אתה חליו ויהיו חמיר
לכח ויחיו בכית מוכח
והוא אמר מוכח עתה ועתה
במיטוב ויהיו לו כי חמיר
לו חליו לכח
פמים חתם און מלה כי
מישראל ובמים חתם
שבת חדני מבק ש לו

ל
טו
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לס
לז
לז

ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לס
לז
לז

לוימים ח' וסיעתו ושר ובלחיו העניו
ובאנו להביעך על כן *

מנחם ד' ויהי איש וישב את חכמה ויגד להם כוב מלכים ומא אלה המשרותם עי סומה דסיפ
דכותהו מיליוני בי מן ב' מוכח ויבא אלה מליך ואת עבדון בז מוכח *

נהלח לשבת פי' לא תפלה לו
ע' דהיום ה' הוא אפתי' שבטו
ישראל ב' נחלה

וישלחו בני דודם שפחתם
חמשה אנשים מקצותם
אנשים במחול מערעה
ומאשת אל לרגל אתם ארץ
ולחקרה ויאמרו אלם לבו
חקרו אתם ארץ ובאו חר-
אפנים ערבות מניה וילינו
שש' חמה ע' עבית מניה
וחמה חפירו את קול חמער
חלו ונסורו וישאו אמרו לו
מיהביא אל חלם ומה אתה
עשה בזה ומה לך פה
ויאמר אלם בזה ובוזה
עשה לו מניחה וישברני
ואחילו לכתוב ויאמרו לו
שאלנו באלים ונרעה
חזק על חרפת אשר אנחנו
חלמים עליך ויאמר לחם
חפוז לבו לשלום נבח
יהוד' דרנכם אשר תלכו
בה

וילכו חמשת האנשים ובאו
לרשה ויראו אתה עם אשר
בקרבתו שבת לבטח כמשפט

ע' דעם שקטובטח ואין
מכלים דבר בארץ יורש
עצר ורחוקים המה מעדונם
ודבר אולתם עם ארם
ובאו אל אחיהם ערעה
ואשת אל ויאמרו לחם
אחיהם מה אתם ויאמרו
קומה ונעלה עליהם כי
ראנו אתה ארץ וחנה
טובה מאד ואתם מחשים
אלתה עלו ללכת לבא
לרשת אתה ארץ כבאבם
תבאו אל עם בטח ווארץ
רחבת ידים מנתנה אל איהם
בירכס מקום אשר אין
שם מחסור כל דבר אשר
בארץ וינס עמ' שם כמשפחת
חדני מערעה ומאשת אל
שש' מאות איש חגורו כל
מלחמה עלו וחגורו בקרית
יערים ביהודה על כן קראו
למקום הזה אמחהו דו
ע' חים הזה חנה אחרו
קרית יערים ויעברו משם
חראפכים ובאו ערבות
מיכה ויעזבו חמשת האנשים
החלבים לרגל אתה ארץ
לוש' ויאמרו אל אחיהם

חיד' עתם פי' יש כבתיים
האלה אפוד ותרפים ופסל
ומסכה ועתה דיעו מה
תעשו ויסודו שמה ויבאו
אל בית חמעה חזו בית
מיכה וישאלו לו לשלום
וישש' מאות איש חגורים
כלי מלחמה נצבים פתח
השער אשר מבני דו
ועל חמשת האנשים
החלבים לרגל אתה ארץ
באו שמה לקחו את הפסל
ואת האפוד ואת התרפים
ואת המסכה והכוח נעב
פתח השער ושש' מאות
האיש חגורו כלו יצ
המלחמה ואלה באובת
מיכה ויקחו את פסל
האפוד ואת התרפים
ואת המסכה ויאמר
אליהם הכהו מה אתם
עשיתם ויאמרו לו חקרש
ש' סידר על פיך ורק
עמנו והיה לנו לאב ורכוז
הטוב חיונתו כהו לבית
איש אשר או חיותו כחן
לשבטו למשפחה לא
בושראל ויטבל לב חפוז

פסוק ו' והינה המעשה האנשים ואין נעיל כי רחוקה עת' יורה ואין עיר חביו ימו' והוא עשה נחלח
יג' ויחברו היחידים ואין ימי ימי ונע' י' המשפחה ג' ויטלו ב' דו' המשפחה ומשפחה אשר
עמם וכל המשפחה לא חידו *

אשר ב' וילכו חמשת האנשים הקרובי לישוד *

כדורא ג ואל נא תכבדוהו לנעמה ושבנו על
משה כל נכבדו בת מלך

והטור ב וטעם עליו מלגשו ורעמאק וטעמו
גלות ב הארץ ירושלים

לפני ב כול ה חזו נא לפי חזק דפני בני
אלעזר בנו

והקח אתה אפוד ואת
התרפים ואת הפסל והכא
בקרב חצם ופני וילכו
והשיבו אתה טוף ואת
המקנה ואת הכבד לה לי
לפניהם תפיה הרהיקו מבית
מיכה והאנשים אשר בפתח
אשר עמדת מיכה ניצקו
והדבירו את בני דן ויקראו
אל בני דן ונסבו פניהם
ויאמרו למיכה מה לך
טענת ויאמר את אלתי
אשר עשיתי לקחתם
ואת הכהן ותלכו ומחלה
עוד ומה נהת אמרו אלו
מה לך ויאמרו אלט בני
דן אלתי שמע קולך עמנו
פופגעו כלם אנשים
מרינפשו ואספתה נפשך
ונפש ביתך וילכו בני דן
לירכסו וראמיכה כר
חוקים תמה ממנו ויפן
וישב אל ביתו וזמה לקחו
את אשר עשה מיכה ואת
הכהן אשר נחלה ויבאו
על ליש על עמ שקט
ובטחו וכוף אותם לפי חרב
ואתו עיר שרפו באש

ואז מצול מרחוק קהתיא
מצדו ודבר אידל חס
עסאדם ויהי אבעמק
אשר לבית רחוב ויבנו
אתה עירו וישבו בה
ויקראו שם העיר דן
כשם דן אביהם אשר
יולד לישראל ואולם
ליש שם העיר לראשונה
הקיומו להם בעיר דן את
הפסל והיונתו בותר שם
בזמ-שה הוא ובניו חזו
כהנים לשבט הדני עד
תסגלות הארץ ושימו
להם את פסל מיכה אשר
עשה בלוימי חרות בית
האלהים בשלה
והיבימים חזו ומלה און
בישראל ויהי איש לו
גרידו כר אפנים
והקח לה אשה פילגש
מכית להם יהודה ותוסה
על מפילגשו ותלה מאתו
אל בית אביה אל בית
לחסי יהודה ותחדי שם מימי
ארבעה חרשים ויקק
אשה וילך אחריה לדבר

על לבד לה שיבו ונערו
עמו וצמד חמרים ותביאהו
בית אביה ויראהו אפי
הנערה וישמח לקנאתו
והחוקב חתת אפי הנערה
והשב אתו שלשת ימים
והאכלו וישתו וירטו שים
והיבימים חרבו עמו ושיבנו
בבקר וקסל לכת ויאמר
אבי הנערה אל חנוק קעד
לבד פתל חס ואחר וילכו
והשבו והאכלו שני חס יחדו
והשתו ויאמר אפי הנערה
אלה איש הוא אל נא ולו
והטב לבד ויקסם האיש
ללכת ויפצו רבו חתנו וישב
מלו שתי שנים בבקר ביום
החמישי ללכת ויאמר
אפי הנערה חס נא לבד
והתמה מה עד נטות חס
והאכלו שמהם ויקסם
האיש ללכת והוא מפילגשו
ונערו ויאמר לו חתנו אפי
הנערה הנה נא רפה חס
לערוב לינו נא חנות
חיום ליון פה ויטב לבד
והשכמתם נסחר קר רכס
והלכת לאלה לך ואלא אמה

עם ודיו פיו למאכל ונפלו מן קדושתו
מן דומה דומה אומקו וישב ויבנו
לעובד ב חזו נא לפי חזק דפני בני

חזוים ב ואלו בני דן חזו נא לפי חזק דפני בני
עמל שחוקים

יורה ג חס ויחזו את עיני העם לחת צדק
לעם וכל ארומתם

דולע ב כל זה קולע באבן וזנע קולע בתרן מל
שבטו בנימין ב וישלחו חלוא בן זימני אנבי

ופינחס בן גלעיה ויאספו לעצור למלואתו
ויעלו בני ישראל לגסות למלואתו

עלות פני ישראל מארץ מצרים
אך חתום הוה שומר לבם
עליהם אצור ודברו

י
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י

ויצאו כל בני ישראל ותקח
העדה באיש אחד למנוח
ועבדאר שבע וארץ חמל עד
אלותיה חמץ צפוק ותוצבו
פנות כל העם כל שבטו י
וישראל בקהל עם האלויים
ארבע מאות אלף איש
רגל שלף חרב

י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ

וישמעו בני בנימין כו
עלו בני ישראל חמץ צפוק
ויאמרו בני ישראל רבבו
איכה נהיתת חרעה י
הוא אתנו עם האיש חלו
איש האשה הער צחה
ויאמר חגיבתה אשך
לכנימו כאתי אנן ופולגשו
לקו וקמו עלו בעל
חגיבתה ונספו עלו את
הבית ללוח אנתו רמו
לחוג ואת פולגשו ענן
ותמת ואחו בפולגשו
ואנתחך ואשליחך בכל
שדה חללת ישראל כי

כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ

איש רגלי ו ונתעבו וילכד דוד וחבירו
וינס אדם מלפני ישראל

עשו ומה ועבלה משראל
הנה כלכם בני ישראל
חבו לכם דבר ועצה חלם
והקסם בלח עם באיש י
אחד לאמר לא מלה איש
לאחלו ולא נסור איש
לכיתו ועתה זה חדברי
אשר נעשה לגבעה עליה
בגורל ולקחנו עשרת
אנשים למאה לכל
שבטו ישראל ומאה
לאה ואלף לרכבה
לקחת צדה לעם לעשות
לבו אם לגבע בנימו בכל
הגבלה אשר עשת י
בישראל ויאסף כל איש
וישראל אלף עור באיש
אחד חברים:

י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ

וישלחו שבטו ישראל
אנשים בכל שבטו בנימו
לאמר מה חרעה הואת
אשר נהיתת בכס ועתה
תנני אתה אנשים בני
כל על אשר בגבעה
ונמותם ונבערה רעה
מישראל ולא אבו
בנימו לשלע בקול

י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ

י קדי ולא חלב בני מדי איש כן בני עבאור
דמ' כים באים לח אלי אלי

אחיכם בני ישראל י
ויאספו בני בנימו מדי
הערגס חגיבתה לצאת
למלחמה עם בני ישראל
ויתפקדו כל בנימו בנימו
ההוא מה איוס עשרים
ויששת אלף איש שלף
חרב לכד מי שבו חגיבתה
התפקדו שבע מאות
איש בחור מפלח עם
הזה שבע מאות איש
בחור אטר וידומינו כל
זה קולע באבן אל י
השערה ולא יחטא

ואישו ישראל התפקדו
לכד בנימו ארבע מאות
אלף איש שלף חרב כל
זה איש מלחמה וקמו
ויעלו בית אל וישאלו
באלהים ויאמרו בני
ישראל מויעלנו בתחלה
למלחמה עם בני בנימו ויאמר
יהוה יהודה בתחלה ויקומו בני
ישראל כפקרו ונחע על חגיבתה
ויצא איש ישראל למלחמה
עם בנימו ויערבו אתם
אישו ישראל מלחמה אל

על חגיבתה ב ויחזמו בני ישראל אלף אחד

ויעתה ז ואחר גבעתה בשדה וגם שאול
לפי לביתו נבעתה

כל לשון בטיחך על קרוי בל מן
כל בטחו אל האבן ופי תאמר ואל יבטח אל
תבטחו לבם יגל ד יבחו ויבחי בטח אל יחזי שגאית השמרים כי מי אשר יחבר

הגבעה ויצאו בנימין מד
הגבעה וישחיתו בישראל
ביום ההוא שנים ועשרים
אלף איש ארצה ותחוק
העם איש איש אל הספו
לערו מלחמה במקום י
אשר ערבו שם ביום יא
חראשנו ועלו בני ישראל
ובבול לפני יהודה ערו ערב
וישאלו ביהודה לאמר י
האוסף לגשת למלחמה
עסבנו בנימין אחוה אמר
יהודה ערו אלוה
הקרבו בני ישראל אל בני
בנימין ביום השני ויצא
בנימין לקראתם מן הגבעה
ביום השני וישחיתו כבני
ישראל עוד שמת עשך
אלף איש ארצה כל אלה
שלמי חרב ויעלו כל בני
ישראל וכל העם ונבאו
בית אל ובבול וישבו שם
לפע יחזו ומצומו ביום י
ההוא ערו ערב ועלו י
עלות ושלמים לפני יהודה
וישאלו בני ישראל ביהודה
ושם ארז ברית האלהים
ביום ההוא ויפועס כד י

אל ערבו אחריו עמד לפני
ביום ההוא לאמר האוסף
עוד לצאת למלחמה עם
בני בנימין אחי אס אהכל
והאמר יהודה עליו כי מחר
אתנו ביהודה ושם ישראל
ארבים אל הגבעה סביב
ועלו בני ישראל אל בני
בנימין ביום השליש ויעקב
אל הגבעה בפעם בפעם
ויצאו בני בנימין לקראת
העם חתקו מן הערוב והלד
להפית מה עם חללים כי
כפעם בפעם במסלות י
אשר אחת עלה בית אל
ואחת גבעתה בשדה י
בשלשים איש בישראל
והאמר בני בנימין נגפום
הם לפנינו כבדאשנה ובני
ישראל אמרו נעסה ק
נתקנו חמוה ער אל
חמסלות וכל איש וישראל
קמו ממקומו ויערכו י
בבעל חמר ואובי ישראל
מגוח ממקו ממערה גבע
והבאו מנגד לגבעה עשות
אלפים איש בחור מכל

ישראל ותמלחמה פכדה
והסל ארבעו פונעת י
עליוס חרעה
ותן מתוה את בנימין לפני
ישראל וישחיתו בני
ישראל בבנימין ביום
ההוא עשרים וחמשה אלף
ומאה איש כל אלה שלמי
חרב ומראו בני בנימין כי
נגפו והתנו איש וישראל
מקום לבנימין כי בטחו
אל הארב אשר שמו אל
הגבעה והארב החישו
ויפשטו אל הגבעה ומשך
הארב ומד את כל הער
לפוחרבו והמועד היה
לאיש ישראל עם הארב
הרב להעלותם משאת
העשומה ער והתפך
איש וישראל במלחמה
ובנימין חלל לחיות י
חללים באיש וישראל
בשלשים איש מן אמו
אל נגפו נגף האלפנים
במלחמה חראשנה ק
וחמשאת התלה לעלות
מחר ער עמוד עשו ופן
בנימין אחיו וחנה עליה

בלט

ככע

מעני

יחזו

יחזו

דכות

כבדאשנה ה נגפום הם וישבו יחזו ואשבו
שכטור: בנותם כי אשיב את שבות הארץ

יחזו ד להכות מה עם באשנים חזקם יחזו מעט
יחזו באחו יחזקם י להכות וישו איש

וחמסות א כבדו ויהי יחזו עבדו

קדש לחוד

לא נמכר

כלל העיר השמים וראש
ישראל הפך הפך ארש
בני ישראל את מיטתה עליו
והעיר והפך הפך ארש
ישראל אל ידו הפך הפך
והפך הפך הפך הפך
ואשר מה עדים משחיתים
אותו בפתחו פתחו את
בנימו הרהיפו מנחה
הרהיפו עד נכח העיר
ממורח שמי שחפז מנמו
שמנו עשר אלף איש את
כל אלה אנשוחל ומפני
ונסו המדברות אל סלע
הרמות ועל לחו במסלות
חמשת ארסות ארש ודכור
אחריו עד יום ותכנ מנמו
אדפס ארש וכל הנפלים
מפני ששיתם חמשה
אלף איש שלף חרב ביום
ההוא את כל אלה אנשו
חול ומפני ונסו המדברות
אל סלע והרמות ששמאות
ארשו שבוכסל ערמו ארבע
חדשים ואישו ישראל שבו
אל בני בנימו ונכחו לפיחור
מעיר מנסו ער בהמה ער
כל הנמצא גם כל הערים

הנמצאות של חרב ארש
ואישו ישראל נשבע י
במצפה לאמר איש מנמו
לאתו במו לבנמן לאשוח
וכבא העם בית אל ושכן
שם עד הערב לפנה אהום
וישא קולם ויבכו בכו
גדול והאמרו למה יהוה
אלהינו שר אל חיותו ואת
בישראל להפקד חיות
מישראל שבט אחד וחוד
ממחרת תושבימו העם
וכבר שם מנחה על ער
על העיר שלמים
והאמר בני ישראל למן אשר
לאעלה בקול מכך י
שבטו ישראל אל לחוד
כיה שבועה הגדולת חיותה
לאשר לאעלה אל לחוד
המצפה לאמר מות ונתת
ונחמו בני ישראל אל י
בנימו אחיו והאמרו ונביע
היום שבט אחד מישראל
מהנעשה להם לנות ים
לנשום ואנחנו נשבענו
בחותם לכל מתות להם
מבנותינו לנשים והאמרו

מי אחד משבטו ישראל
אשר לאעלה אל לחוד
המצפה ויהיה לאבי איש
אלה מנחה מיטת גלעד
אלה מנחה מיטת גלעד
ויהיה ארשם איש מושיב
יבש גלעד ויחלו שם
העיר והפך הפך ארש
איש מנמו חסו ורשו
אותם לאמר לכו ונהייתם
איתו ויבשו מכל שגלעד לפי
חרב ונפשו ודכור ונד
חדכר אשר תעשו בלוד
וכל אשר ירע ומשכבוכר
תורה ויבשו אומי שבניו
גלעד ארבע בנאות מנה
בתולה אשר לא ידעו
איש לישש בלוד וכלא
אותם אל המחתה שלה
אשר בארץ בנימו

וישגל חובל הערה ודכור
אל בני בנימו אשר בסלע
רמו וקרתא להם שלום
וישב בנימו בעת ההוא
וחתו להם הנשים אשר
חיו מנשן מכל שגלעד ולא
מצאו להם סבון העם נחם

וישא קולם ויבא העם ויהי ככלו לחבר
וישא את עיניהם וחד המה וישא קולם

בקהל ד' ויש מי אשר לא עלו מי יבט חוד
הלכות לא יבאו בקהל ין

לבעש כרעשו ויהי פריץ י
בשכטו ישראל ויאמר ויקע
העדה מה עשה לפותרים
לנשים כתי שמדו מבנימן
אשה אמר וישת פלוטה
לבעמון ואלמחה שבט
מישראל ואנחו לא טבל
לתלתם נשים מבנותינו
כרעשו בני ישראל לאמר
אחד נתנו אשה לבעמון
והאמר ויהי חבדוה
בשלו ממנו ויהי אשור
מפונתו לבית אל מן חה
השמש למסלה העלה
מבית אל שכמה ומנוב
ולבנותיו על את בני בנימן
לאמר לבנו אן בתם בפרמים
וראיתם ויהי אסרע ארבעות
שולח לחי בבעל ויהי צאתם
מהכמים וחס פנים לבס
איש אשתו מבנות שולח
חולבת איץ בעמו ויהי
כרעו אביהם או אחיהם
לרובא יט ואמרני אלהם
חפשו אותם בל אל קחט איש
אשתו במלחמה כיל א אתם
נתתם לחם בעת תאשמו
נ ויעשו בן בני

בממו וישאן נשים למספרם
מהמחלות אשר גלו
ולכו וישוכו אל טחלתם
ויכנו את הערלים וישכו
בחם ויהי להו משם בני
ישראל בעת ההיא איש
לשבתו ולמשפחתו ויצאו
משם איש לנחלתו

במיסדה טאט מלדב ישראל
איש חושר בעשני ויעשה
ככוס המפוקס שש
מאות ושינונה עשר

ויהי איש אחר מזהר מתים
עופים מהר אפרים וישמי
אלקנה בחד חס בן אליהוא
בותרו בו יום אפרת וולו
שתי נשים שם אחות חנה
ושם השנית פננה ויהי
לפננה ולו ול חנה אח
ילדים ועדה האיש ההוא
מעשו מימיו ויהי
לה שאת חותן ולכח ליהוד
עבאות בשלה וישם שני
בני עליו חפני ופטרם כחנים
ליהודה ויהי היום ויזבח
אלקנה ויעזו לפננה אשתו

ולכל צעיה וכנותיהם מגת
ולחנה ותנו מנה אחת אפים
כי את חנה אלהי חנה סגר
רחמי ובעתה עבדו חמדם
כעם מעבוד הקעמה כו
סגר יהודה בעד רחמי וכו
ועשה שנה בשנה מתי
על חנה בבית יהודה כן
תבעסנה ותכבדו את אל
ויהי אמר לה אל קטה או ית
חנה למח תכבדו למח לא
האכלו ולמח ויעל לבכה
הלוא אנכי טוב לך מעשרה
בנים ותקס חנה אחרו
אכלה בשלח ואחר שתח
ועל חנה ישב על הכסא
על מזוזה וכל ליהודה והיא
מרת נפשות תפל על
יהודה וככה תכבדו יהודה
גדר ויהי אמר יהודה עבאות
אסדר אה תרא והבעני אמתך
ויכרתני ואת שכח את
אמתך ונתתה לאמתך זרע
אנשים ונתתני ליהודה כל
ימי חיינו ומורה ל אשה
על ראשו ויהי כי הרבמת
לה תפלל לפני יהודה ועל
שמר את פיה ונחה היא

ותאמר ה כל יומי ותתפלל אסתי אסתי
וחזוניה ב שיעור מלך

לייב ה קמין ויהי כי באו בע לריב כח הדיאני אמ יחמן אל ומוא לרב וחד למשפט יהודה לרעב
אחב לך נא וילך ויחז ויהי בודה כחם בידו כי יצויה יבחל לנו ונפול ושמך

וי
וי

ל

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

עוֹבֵד יג מל רחב מר ומנמדד בשבט אובי אחד ארזות אובי אל יעלמו אובי לר היעלני מיד אובי אובי
יאמרו לר כי אפוד אובי לר יג יטבו אובי אחד מהלל פנין האלוקים נ

עלמד ב דמני וחד לא עלמד וינחל יחשלב
חלים ב קשת גבדים מדוע דמניו נ

ביתו רחב על אויביו
שמחתו שושנתו אוי
קדו שפיהו פ או בלת
ואו צור פאלתו אל
תרבו תרבו גבחה גבחה
וצאתק מפוכס אל
היעת לחוה ולא נתכנ
עלות קשת גברום חתום
ונב שלום אוי חיל שבועס
בלחם נשפרו ורעבים חרין
עד עקרה מלך שבעה
ורבת בעים אמל לה יחוד
ממית ומחיה מורד שאול
ועל יחוד מוריש ומעשוד
משפיל אף מדומס מקום
מעפר היל מאשפת נחם
אכזו לחו שוב עסטובים
וכס אכזו נחלם כו
ליחוד מעקן ארץ וישת
על חס תכל רגל חסירו
ישמרו רשעים בחשך
ידמו כולא לכח תפר אש
יחוד יחודי מרבו עלו י
בשמים ידעם יחוד ידעו
אפסו ארץ ותוש למלכו
ודם קרן משוחו
ולך אל קנה חרמתה על
ביתו ותנער חנה משרת את

ליחוד אתוכח חנימוסות
טרו יחנה לא עלתה כו
אמרה לאישה עד וגמל
חנער ותכאתו ונראח
אתפע יחוד וישב שס
עד עלס ויאמר לה אלי
אלקנה אישה עשו חטוב
בענין שבו עד גמלך אתו
אך נקס יחוד את הברו
ותשבח אשה ותניק את
בנה עד גמלה אתו ותעלה
עמה באשר גמלתו בפרס
שלשה ואפה אחת קמח
ונבלמו ותבאחו בית יחוד
של ודנער נער וישחטו
את הפר ונכאו את חנער
אל עליו ותאמר בו אדני
חונפשה אדני אנה אשה
חניצלת עמכה בזה להתפל
אליחנה אל חנער חות
התפללתו ותו יחוד ל
את שאלתו אשר שאלת
מעמו וגמני השאלתו
ליחוד כל חנימוס אשר
הנה הוא שאול ליחוד
וישתחושם ליחוד
נתפלל חנער ותאמר
עלן לכו ביחוד רמה קרני

מדת על לפה רק שפתו
מעו תקולה לאי שמע י
וחשבה על לשכרה י
ויאמר אלה על עד מתו
תשתרו חסודו את יונק
מעליו ותע חנה ותאמר
לא אדני אשה קשת יח
אנכי ומיו ושכר לא שתיתו
ואשפר את נפשו לפני
יחוד אלתו את אמתך
לפני פתכל על כו מרב
שיחוב עמי הברתי עד
חנה ויש עלו ויאמר לכו
לשלום ואלהו אשר אל
יתו את שלתך אשר כ
שאלת מעמי ותאמר כ
תמצא שפחתך כו בענין
ותלך האשה להרפה ל
ותאכל ופניה לא יהיו לה
עד יושפמו בכר וישתחו
לפני יחוד וישכנו ויבאו אל
ביתם חרמתה וידע אל קנה
את חנה אשתו ויזכרה כ
יחוד ויחיל לתקפות חנימוס
ותחר חנה ותלך בנות קרא
את שמו שמו אל כו מוח
שאלתו וישל האיש
אל קנה וכל ביתו לזכח

משלך ד חסודו אכזו ונכר קדש ואשטף
דמני וינח אשכר משוח נ

וכל ביתו ג יעל האיש וימח שאול וינח
חמני נ יוס ג אלקנה וינח סעריה נ

משפל ג ב מל וחד חס אף מדומס משפיל
ישעם ודי ויאמרא חוג משפל נ

יהוד אתפני עלי חכיה ובעי
עליו פני בלמעל לאנה עאית
והיה ומשפט חכנים את
דעם כל איש זכה זכה וכל
נער חכיה וכל של חכיה
והמולג של השנים ברו
וזכית ככור או כהוד או
בקרחת או כפרור כל אשר
נעלה חכיה וקס חכיה וכו
ככד נעשו לכל אשר אל
הבאים שם בשלח עם בטרם
יקטרו את חכיה וכל אשר
הכחו ואמר לאיש חכיה תע
כשר לצלות לפחו וקס
ממכר כשר מכל אשר
הואמר אליו האיש קטר
יקטרוו כיום חחלב וקח
לבכ אשר תאיה נפשך
ואמר לו כי עתה תתן ואם
לאלקח תבחוקה ותוח
חטאת הנשרים גדולך מאד
אתפני יהוד כן נאעו האנשים
אתמנתת יהוד ושמואל
משרת אתפני יהוד נער חגיר
אפוד כד ובעל קטו תעשה
לו אפו ותעלתה לו ממזם
מזומה בעלותה את אשר
לזכה את זכח חזים וכו

על את אל קנה ואת אשתו
ואמר נישם יהוד לך זרע
מזה אשר הו את תחת
השאלה אשר שאל לחיה
ותלכו למקומו כי פקדו
יהוד את חנה ותהר ותלד
שלשה בנים ושמו בעת
והכל חנער שמואל עם
יהוד
מאד ושמע את כל אשר
ועשו בניו לכל אשר אל
ואת אשרי שפכו את
הנשים העבאות פתח אהל
מועד ואמר להם למח
תעשו כדברום האלה אשר
אנבו שמע את דבורים
רעים מאת כל עם אלה
אלפני מ' לא טובה השמעה
אשר אנבו שמע מעברום
עם יהוד אקחטא איש
לאיש ופלל אל הים ואם
ליהוד וקחטא איש מו
ותפלל לו ולא ישמע לו
לקול אכיהם כי חפץ יהוד
להמיתם ותנער שמואל
הלק ונגל וטוב גם עם
יהוד וגם עם אנשים

ובא איש אל הים אל על
הואמר אלו כה אמר יהוד
תגלה נגלתי אל ביתי
אבד בהיותם במצרים
לבית פרעה וכו וכו אתו
מכל שבטו ישראל לו
לכחו לעלות על מבוחו
להקטור קטרות לשאת
אפוד לפני ואתנה לבית
אביה את כל אשר בני
ישראל למח תבעטו
בובחו וכו וכו את
עמתו מעון ותכפר את
בעד מפני להכיר אכס
מראשות כל מנת ישראל
לעמי לזו נאם יהוד אלה
ישראל אמור אמרת
כי תבובות אביה ותחלי
לפני עק עקם ועתה נאם
יהוד חלילה לו כי מפני
אכפר וכו וכו חנה
נמים באים וכו עתה את
זרעו ואת זרע בית אבי
מחיות וכו בפתח והפסות
ער מעו בכל אשר יטוב
את ישראל ול אחיה וכו
בפתח כל חזים ואיש
לא אברית לך מעם מבוח

י
ל
י
ל
י
ל
י
ל
י
ל
י
ל
י
ל
י
ל
י
ל
י
ל
י
ל
י
ל
י
ל
י
ל

מעון ל' וסומנתו וכו וכו וכו וכו
וכל שם קדו וכו וכו וכו

ובחור ג' ב' חס וחל מל' ובחור את המסר וכו
כי בטרם ידע כי תנצח מל'

וטוב לו קמ' וסומנתו טלויח בחורא טרא
ואשכח חמור

מדינת ג' וכל מדינת ביתך וזהו לא חזר לך
הני כי מדינת העם

קרא ד' קרא שמואל וזהו חרש ושב לקרא
וקרא כי בטרם ידעו עניו

אנכי עשוי ג' ויאמר וזהו אל שמואל וזהו ג'
לשם ששון ישעם ב' נ

לכחות את עמך ואל ארצו
אתנשך וכל מרבית ביתך
במות אנשים וזהו חרש האות
אשר יבא אל שני בניו אל
חפט ופועם פועם אחד
במות שנים וזהו חרש לו
פחו נאמו כאשר בלבבך
ובנפשו יעשה ובעתו לך
בית נאמו ויהי חרש לפיך
משוחי פל המיס ויהיה פל
היותו בביתך ואלו שנתות
לו לא יאמר חסד ובכר להט
ואמר ספחני נא אל אבותי
הכהן ולאלו פת לחסו

והעני שמואל משרת את
יהוה לפני עליו ודבר יהוה
המה וקורבנים היום און
חזון נפשי ויהוה
ביום ויהוה און על שוכב
במקומו ויענו חרשו כחות
לא יבדל לראותו ואל היום
פרס ויכפרו שמואל שוכב
בחזקו יהוה אשר שסאון
אל היום
ומקרא מהנה אל שמואל
ויאמר הטי וזרץ אל על
ויאמר הנני כן קרא את לו

ויאמר לך אקרא את שוכב
שכב וזהו השכב
וחסד יהוה קרא עור
שמואל וחסד שמואל וזהו
אל עליו ויאמר הנני כן
קרא את לו ויאמר לך אקרא את
בני שוכב שכב וישמואל
מורסטיע את יהוה וטרם
יגלה וזהו דבר יהוה וחסד
יהוה קרא שמואל
בשלושת חסד וזהו אל
עליו ויאמר הנני כן קרא את
לך וכן עליו כן יהוה קרא
לבער ויאמר עליו לשמואל
לך שוכב וזהו און וקרא
אליו ויאמר לך דבר יהוה
כי שמע עבדך וזהו
שמואל וישכב במקומו
ויבא יהוה ויתנצב ויקרא
כפעם בפעם שמואל
שמואל ויאמר שמואל
דבר כי שמע עבדך

ויאמר יהוה אל שמואל
הנה אנכי עשוי דבר
כישראל אשר כל שמע
תעלינה שתי אונני ביום
ההוא אקיס אל עליו את

כל אשר דברתי אל בית
החל וכלה וזהו חרש לו כן
שפט און את ביתו עד עת
בעני אשר יהוה כי מקדל חס
לחס בעניו וזהו חרש בסולבו
נשבעתי לכת עליו אם יחבר
עון ביתו על בוכו ובמנתה
עד עולם וישכב שמואל
עד חקר ופתח את כלות
ביתו וזהו שמואל ורא
מחנה אתה מרצה אל
עליו וקרא עליו את שמואל
ויאמר שמואל בני ויאמר
הנני ויאמר מה הדבר אשר
דבר אליך אלך אתה חרש מעט
כח יעשוד לך אל היום וכה
יוסוף את תבחר ממני דבר
מכל קדבר אשר דבר אליך
ומה לו שמואל את כל
ידבר לוסול אסוף ממני
ויאמר יהוה הוא חסד וכביעני
יעשוד

ויגדל שמואל ויהוה חנה
עמו וזהו חפול מכל דברך
אך עתה תרע פל ושור אל
מחו ועד כהן שבע פ' נאמן
שמואל לפני אל לחנה
וחסד יהוה להרצה

בבני ג' וזהו חרש לו ויאמר וזהו אל חרש
עד אשר אשיל עניו

המראה ד' חרש וספחון ושמואל ורא ונני
נשארוני לבדי ויאמרתי אני ב' ב' נ

ובן ד' חרש וספחון עליו דיוני דניאל וזהו ח'
לנביא ב' רפ וזהו ח' וישמעל ונשח לנביא

ותועק כל העיר וישמע
על איתקול ה' צעקה ואמר
מה קול הקמון הזה והאיש
מהר ומבא ומגד לעלוי על
בות שיעסו ושמעו שעה
ועינו קמחול ויכול
לראות ויאמר האיש
אל על אגבי הכא מן
חמערטה ואעמוח מעכה
נסתו חיים ויאמר מה הנה
הדבר בני וישו המבשר
ויאמר גם ישראל לפני
פלטיים ונס מפחד גילה
היתה בעם וגם שני בגד
מתו חפני ופתחם וארון
האלהים נלקחה

והחזיכו ופירו את ארון
האלהים ויפל מעל הכסא
אוהבת בשער יד השער
ותשבר מפר קתו ומתבר
זקנה איש ויבד ויהיא שפט
את ישראל ארבעים שנה
וכלתו אשת פינחס הרה
ללת ותשמע אתה שמועה
אלה לקח ארון האלהים
ומתחמית ואיש אתה תברע
ותגד בנעפתי עליה ערית

במחנה העבריוס וה' ע פי
ארון יהוה בא אל המחנה
והאוי הפל שותם כי אמרו
בא אל הים אל המנחה
ויאמרו אינו לנו כי לא היתה
בא את איתנו של שמים
לבו מי עלנו כי האלהים
האחרים האלה אלה הם
האלהים המכים את
מערים בכל מבח במדבר
התחוקו והיו לאנשים
פלטיים פז עבדו ולעבדים
כאשר עבדו לכם והיהם
לאנשים ונלחמתם וילחמו
פלטיים ויטרו ישראל
ונסו איש לאחיו ותתן
המכה גדולה מאד ויפל
מישראל שלשים אלף
רב ויארזו ואלהים נלקח
וישני בני על מתו חפני
ויפחם ויכרז איש בעמו
מה מערכה ומכא שלה
ביום החוא ומדמי קרעם
ואדמה שלד אשו ומבוא
והנה עליו שוב על הכסא
יד דרך מצפה כיהנה לבו
חרד על ארון האלהים
והאיש בא להגיד בשער

ויהי כרש ויבא אל כל ישראל
והנאישו יד לקר אתם שמים
לפי חמתו על האבו
השער ופל שותם חק באפק
וערכו פל שותם לקראת
ישראל ותפוש המלחמה
והנבא וישראל לפני פלטיים
ותפוש מערכה בשרה שארבעת
אלפים איש ויבא העם אל
המנחה ויאמרו קני ישראל
למה נבנו ויהוה היות לפני
פלטיים נלקחה אלתו
משלה את ארון ברית יהוה
ותבא בקרבנו וישענו מבא
אנחנו וישלח העם שלה
וישאומים את ארון ברית
יהוה עבא אתי שוב הכרבים
ולס שני בני עליו עט ארון
ברית האלהים חפני ופתחם
והיה עליו ארון ברית יהוה
אלהי ונה וירש כל ישראל
הרעה גדולה ותהם הארץ
וישמעו פלטיים את קול
התרויעה ויאמרו כמה קול
התרויעה הגדולה הזאת

כל
דסל
לעו
ולחית
דפוח
ג ט

צעה
ז
ד
בנביא

בס
בס

וכל
ד
ז
ד

ח

ויבא יא דפ ב מל ותשעה חס המזנה ויבא שודי העריות מתחו שיעים ונדעה נרדפו כמל טי מל חטמו ועמד
מנעו שנים בו שאנו שיעים שאנו שיעים ט ודויענו ג ב חס וחד מל ויבא בקרבנו אל תחרש ממנו ואמר ביום ט

והעתמיתם ותבררתם תעבות
עליהם אל תראו מבוזות
ולא ענתהו ואל תחלפה
ותקרא אל ער אכבודי
לאמר גלה כבוד מושראל
אלה לקח ארוז האלהים
ואל חמיהו איש ונתאמר
גלה כבוד מושראל כן
גלקח ארוז האלהים

ופל שתים לקחו את ארוז
האלהים וכתבו מאבן
הער אשר הודה ויקחו
פל שתים את ארוז
האלהים וכתבו אתו בות
דגון ויעב אתו אצל דגון
וישכמו אשהו רים כמחת
וחנה דגון נפל לפני ארצה
לפני ארוז ויחנה ויקחו את
דגון וישכו אתו למקומו
וישכמו בכקר ממחרת
וחנה דגון נפל לפני ארצה
לפני ארוז ויהו ויאשי
דגון ושתת כפות מרו
כדתות אל חמפתו רק
דגון נשאר עליו על פו
לא הריכו סדע דגון וכל
חבאים בות דגון על מפת

דגון כאשדוד ער חמוס
חנה
ותכפר נד יהוה אל האשדודים
וישמשו נד אתם בעפלים
את אשדוד ואת גבולות
ודאו אנשור אשדוד כן
כזואמה לאישב ארוז
אלהו ישראל עמע פו
קשתה נדו עליו ועל דגון
אלהו נגהו שלחו ונאספו
את כל סרעני פל שתים
אלו הם ויאמרו מה נעשה
לארוז אלהו ישראל כי
ויאמרו ונתנסב ארוז אלהו
ישראל ונספו את ארוז
אלהו ישראל

ויהו אחריו חסבו אתו
ותחיו נד יהוה בער מהומה
גדולה מארמך את אנשו
הער מקטנו ועד גדול
וישתרו להם עפלים
וישלחו את ארוז האלהים
עקרו ויהו כבוא ארוז
האלהים עקרו ויזעקו
העקרנים לאמר חסבו
אלו את ארוז אלהו
ישראל להמיתנו ואת
עמרו שלחו ונאספו

את כל סרעני פל שתים
ויאמרו שלחו את ארוז
אלהו ישראל וישב כי
למקומו ואל אמות אתו
ואת עמיו מהותה מחומת
מות בכל הער כבדה מאד
נד האלהים שם ודאנשום
אשר לאמתו הכוב בעפלים
ותעל שועתה ער השמים
ויהו ארוז ויחנה בשרה
פל שתים שכעה חר שום
ויקראו פל שתים לכתנים
גלקסמים לאמר מה נעשה
לארוז יהוה הודיענו כפה
נשלחנו למקומו
ויאמרו אסמ של חס
את ארוז אלהו ישראל
אלת שלחו אתו ויקספו
השבת שיבו לו אשם אז
תרפאו ועוד עלכם למח לא
תסור יהו מכס ויאמרו מה
האשם אשר נשוב לו
ויאמרו מספר סרעני פל שתים
חמשה עפרו וחב חמשה
עכברו וחב כר מעפה אחת
לכס ודסרני כסו עשיתם
עלמי עפלוכם ועלמי
עכברכם חמשה חותם את

וישלחו ד' וסימננו עקרו בחללים לכוז וחבירו *
וכל אויביוא דכות ב' מא וישלחו ויאשי *

ואת עמי ד' וליא ימרב אתי להמיתני וקרו עמי
ינאעו ואת עמי ירו *

ויסבר ג' ויקראו אל בני דו אור ארוז ממטכן
ויהו *

הארץ ונתתם לאלהי ישראל
כבוד אולו וקל את גדו
מעלכם ומעל אלוכם ומעל
אדניכם ילמה תכפדו את
לבבכם כאשר פכתי מעתה
ופרעה את לבם הלוא י
כאשר התעלל בהם כי
וישלוהו וכלב ויעתה קחו
ועשו עגלה חדשה אחת
וישתי פרות עלות אשר לא
עלה על חכם על ואסרתם
את הפרות בעגלה וחי שוסם
בעתם מאחריהם הכותה
ולקחתם את ארון יחנה
ותתם אתו אל העגלה
ואת כל יחונב אשר השבתם
לאשם תשימו בארון
מצונו שלחתי אתו ויהיה
וראתם אסדרה גבולו
ועלה בית שמש הוא י
עשה לנו את חרעה הגדולה
הוא אתו אס לאות ענינו
לארצנו נגעה בנו מקרה
הוא הנה לנו ועשו כי
האנשים בו וקחו שתי
פרות עלות ואסרתם כי
בעגלה ואת כעמם כל
בביתו שמו את ארון יחנה

אלה עגלה ואת הארץ
ואת עכברי חנה ואת
עלמי טחורים ושרת
הפרות כדרך על דרך בית
שמש כמסלה אחת חלבו
הלך ונעול אסרו ומו
וישמו אלו וסרנו פלשתים
חלבים אחריהם עד גבול
בית שמש ויבית שמש
קצרים קצור חטים כי
בעמק וישאו את עעתיס
ומדאו אתה ארון וישמו
לראות יודע עגלה באה אל
שדה וחושי עבית השמשו
ותעמד שסו אס אבו
גדולה ובקע את עני
העגלה ואת הפרות העל
עלה ליחנה
והלחם הורידו את
אלו ויחנה ואת הארץ
אשר אתו אשר בכו כל
ותבו שמו אל האבו
הגדולה ואנשו בית שמש
העל עלות ונפסו ובהם
ביום הקו אל יחנה וחמש
סרנו פלשתים ראוי אבו
עקרו ביום הקו
ואלה טחרי חנה

אשר השונו פלשתים
אשם לחנה לאשוח
אחר לעת
אחר לאשקלו
אחר לגת
אחר לעקחו
אחר ועבדו חנה
מספר כל ערי פלשתים
לחמשת הסרנים מער
מבצרו עד כפר הפרו
ועד אבל הגדולה אשר
העחו עליה את ארון
יחנה עד היום הנה בשדה
וחושי עבית השמשו
באנשו בית שמש פראו
בארץ יחנה ונך בעם
שבעים איש חמשים
אלו איש וית אבדו העם
כוחכה ויחנה בעם מכה
גדולה ויאמרו אנשו בית
שמש מו יכל לעמד לנו
יחנה האל הים תקרוש
יחנה אל מניע לה מעלת
ושלחו מלאכים אל
השבו קדמת יערום לאמד
השבו פלשתים את ארון
יחנה ררו העל אתו
אלכם וכל אנוש יחנה

ואת כלו ב ואת כל חנה את יד העשות
ואת העמודים •

ולא סרו ב ולא סרו ימך ושמאל ולא סרו
מצות חמלך נ כל חנה ב ולקחתם וזע
משכ •

ואל מי ד יעלה מעלנו ונדמו אל תדמונו
ואל מי מקדשים ת •

קמת יערים ועלו את ארון
יהוה וביא אתו אל בית
אבנע בצבע עתה את אל עזר
כע קד שול שמר את ארון
יהוה
ויהי מיום שבתה ארון
בקרית יערים ומרביו הימים
ותחיו עשרים שנה ותנהו
כל בית ישראל אחר ויהיו
ויהי שמואל
אל כל בית ישראל אמר
אם ככל לבבכם אתם
שנים אל יהוה הסדו את
אד היחצב מתוככם
והעשיתם ותהלו לבבכם
אל יהוה ועד הו לבדו
ותצל אתכם מיד פלשתים
ותסירו בני ישראל את
הבעלים ואת העשתרות
ועבדו את יהוה לבדו

ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

משהת
למך
כונן
ב ב
א
ל
ויעלו

שמואל את בני ישראל
במצפה וישמעו פלשתים
כי התקבצו בני ישראל
המצפה ועלו סרני
פלשתים אל ישראל
וישמעו בני ישראל
ויראו מפני פלשתים
ויאמרו בני ישראל אל
שמואל אל תחרש מפני
מיעק אל יהוה אל הינו
וישענו מיד פלשתים
וקח שמואל טלה חלב
אחר ועלה עלה בליל
ליהוה וייעק שמואל
אל יהוה בעד ישראל
ויענה יהוה ויהי שמואל
מעלה העולה ופלשתים
נגשו למלחמה בישראל
וירעם יהוה בקול גדול
ביום ההוא אע פלשתים
ויחלם וינגפו לפני ישראל
ויצאו בני ישראל אל
המצפה ויהי שמואל
פלשתים עד מתחת
לבת שמואל
אבן אחת ושם בין המצפה
ובין השן ויקרא את שמה
אבן העשר ויאמר עד הנה

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

ערכו יהוה ויבנו חפל שתים
ולאנספו עוד לבוא פגמו
ישראל ותחזיק יהוה
בפלשתים כל ימי שמואל
ותשבטה יערים אשר
לקחו פלשתים מאת ישראל
לישראל מעקר קרן ועדת
ואת גבולו חצלו ישראל
מיד פלשתים ויהיו שלום
בין ישראל ובין האמרי
וישפט שמואל את ישראל
כל ימי חייו ויהלך מדי שנה
בשעה וסבב בית אל וחבל
והמצפה ושפט את ישראל
את כל המקומות האלה
ותשטנו הדמתה מי שם
ביתו ושם שפט אתו ויש
ישראל ויכורשם מובח
ליותה
ויהי ובא שרזקו שמואל
ושם את בניו שפטו
לישראל ויהי שם בני
הבכור ויאם ושם משנתו
אבנע שפטו כבאר שנת
ולא יהלכו בניו פרוכונם
אחריו הבעע ויקחו שחר
ויטו משפט
ותקבצו כל זקני ישראל

י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

סבב וסבב ד ויחלף מדי שנה סבב אל רוח הים
וסבב לעבל וביא אליה מלך גדול

ויקרא את שמה ב אבן העשר ויקראל

זבנו ב ויאמר שמואל אספו עם ידשו קחל
ויהי ויבנו מלך ישראל דסק

ובאו אל שמואל הדמתה
ויאמרו אליו חנה אתה זקנת
ובנה לא חלקי בך כמך עתה
שימה לנו מיד לשפטנו בכל
היום ותרעה דבר בעיני
שמואל כאשר אמרו תעז
לנו מלך לשפטנו ותפלל
שמואל אליהוה

ויאמר יחזקאל שמואל
שמע בקול העם לכל אשר
יאמרו ארוכי לא אתך
מאסו כי אתה מאסו ממלך
עליוס בכל חמ מעשים אשר
עשו מיום העלתי אתם
ממצרים עד היום הזה
ויעבנו ויעבדו אלהים אחרים
כזה מה עשם גסלה ועתה
שמע בקולם אך כה ער
תעור בהם ותגדת להם
משפט מלך אשר ומלך
עליוס ויאמר
שמ תכלה בך יחזקאל
להעם השאלים מאתו
מלך ויאמר זה
זהו משפט מלך אשר
ומלך עליוס את בניכם וקח
ושם לו במרפתינו וברך שון

ורעו לפני מרבתו ולשום
לו שרי אלפים ושרי חמשים
ולחר שחיו שור לקצר
קצורו ולעשות בלתי לחמתו
וכל רכבו ואת בני תוכס וקח
לך קחותו לטבח ותול אפות
ואת שדו תוכס ואת כרמינס
והתוכס הטובים וקח ונתן
לעבדיו וורעכם וכרמינס
ועשור ונתן לסדוקי
ולעבדיו ואת עבדיכם ואת
שפוחותכם ואת כחוריכם
הטובים ואת חמוריכם וקח
ועשו למלאכתו צאנכם
ועשור ואתם תחידו לעבדו
ויעקתם ביום החוא מלפני
מלככם אשר בחרתם לכם
ולא תעז יחזקאל אתכם ביום
החוא וימאנו העם לשמע
בקול שמואל ויאמרו
לא כי אם מלך יהיה עלנו
והמנוגם ונתנו על העולם
ושפטנו מלך נוח לפנינו
ונלחם את מלך ונתנו
שמואל את בלדברו העם
וידברם באוני יחזקאל
ויאמר יחזקאל שמואל

שמע בקולם והמלכת להם
מלך ויאמר שמואל אל
אנשו ישראל לבו איש
לערו
ויהו איש מבונמו ושמו
קיש בואמאל בוערו
בזכורת בואמאל בואש
ימוע גפור חול ודד תנה
בזושמו שאול בחרו טוב
ואז איש מבני ישראל טוב
ממען משכמו ומעלה גסו
מכל העם ונתאבד יחזקאל
האתנת לקיש אמ שאל
ויאמר קיש אל שאול פו
קחנא אתך את אחר
מחנערים וקום לך בקיש
אתה אתנת ויעבר בחר
אפרים ויעבר בארץ שלשה
ולא מצאו ויעמדו בארץ
שעליוס אז ויעבר בארץ
ימוע ולא מצאוה מה באו
בארץ ערו ושאל אמר
לנערו אשר עמך לכה
ונשכח פוחהד אבי סו
האתנת תה אגלנו ויאמר
לו חנענא איש אלהים
בער חזאתו ודארש עכר
כל אשר ודבר פוא ובוא

מבנימין
קיש
לל
רמש
מטו
סריכה
ולל
גארי
ס

ולא יעוד ה ויעקבס אף יעקב איו או יעקב אל
יחזקאל ויעברו קראנו סוף יעקב

יקח ג קמכ את בעכס בנשך לא יקח בשער
אפרים יקח טובל אתנה וסוף פס דבול

בקיש ג פל את האנוג שלוש ודדפור העוני
כשור אבד וחד ובקיש חכמד

והשיע ב' והשיע את עמ' והשיע והיה
אז יאמר ויהיה קדמוני מל'

אנכי ה' בטעמי איש דברים לו וימיני איש מעתה כי בידך לתי' תלולת לחודתה וכל אננות חזק וטובי
כסוף דכונתו בד מן חזק את בלי כטעף חף אנכי

עשה מלכה שם אולי וגו'
לע אתה רבנו אשר תלכו
עליו והואמר שאול למעו
והנה נלהוה ויהי לאיש
כי תלחם אל מבלעו יא
ותשורה אולד כי לאיש
האלחום מה אתנו ונסף
הנער לענת את שאול
והואמר הנקנמצי כיוז
דבש שקל בסוף ונתתו ל
לאיש האלחום והנה לע
אתה רבנו לפעם פשראל
כהואמר האיש בלבתי
לדרוש אלחום לכוונלכה
ערה ראח כי לנבוא חום
וקרא לפנים הוא ונאמר
שאול למעו טוב רבה
לכה ולכה וילכו אל העד
אשר שם איש האלחום
חמה עלים כמעה העד
והמה מצאו נעות נעות
לשאב מים והאמר לו לח
חיש כוח הראה ותענית
אותם והואמר יש העד
לפני מחר יעתה כי חום
באלעד כי ובח חום
לעם כמדי כבאכס העד
כן תמצאו אתו כטרס

ועלה הכמתה לאכל פי
לאי אכל ח עם עד באו
כיוזא ויכה חובח אחר
כיוזא בלו חקר אים ועתה
עלו כראתו כחום תמצאו
אתו ועלה הער חמה
כאים בתוך העד והנה
שמואל יצא לקראתם
לעלות חבמה
והנה גלה את און
שמואל חס אחר לפנ
כרא שאול לאמר בעת
מחר אשלח אליך איש
מארץ בנימין ומשחתו
לנעד על עמו ישראל
והושיע את עמו מיד
פלשתים כראותי את
עמו ככאח צעקתו אלו
ושמואל ראה את שאול
ויהיה ענהו הנה האיש
אשר אמרתו אליך זה
יעצר ויגש שאול
את שמואל בתוך השער
והואמר הנגד הנאלו אר
והבית קראתה ויען כיוז
שמואל את שאול והואמר
אנכי הראה עליה לפני
הבמה ואכלתם עמו חום

ושלחתיך כפקדו כל אשר
בלבכה אשר קהו לאלנות
האברות קה חום שלשת
חומים אל תשם את לבך
לחם כי נמצאו למי כל
חמתו ישראל חלוא לך
ולכל בית אבדי
ויעש שאול והואמר
חלוא כחומע אנכי כטע
שכטו ישראל ומשפחת
היערה מכל משפחות
שכטו בנימין ולמה דברת
אלו כדבר הזה
ויהי שמואל את
שאול ואתעו ויהי אס
לשכתו ויהיו לחם מקום
בראש חקר אים והמה
בשלש אים והואמר י
שמואל לטבח תנת את
המנה אשר נתת לך אשר
אמרתו אליך שים אתה
עמך חום חטבח את השוק
והעליה ותשם לפני שאול
והואמר הנה הנשאר שום
לפניך אכל כי למועד יב
שמואל לך לאמר ח עם י
קר אתה והאכל שאול עם
שמואל ביום ההוא ומתבמה

ל' א' ה' ז' ט' י' י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט כ' כ"א כ"ב כ"ג כ"ד כ"ה כ"ו כ"ז כ"ח כ"ט ל' ל"א ל"ב ל"ג ל"ד ל"ה ל"ו ל"ז ל"ח ל"ט מ' מ"א מ"ב מ"ג מ"ד מ"ה מ"ו מ"ז מ"ח מ"ט נ' נ"א נ"ב נ"ג נ"ד נ"ה נ"ו נ"ז נ"ח נ"ט ס' ס"א ס"ב ס"ג ס"ד ס"ה ס"ו ס"ז ס"ח ס"ט ש' ש"א ש"ב ש"ג ש"ד ש"ה ש"ו ש"ז ש"ח ש"ט ע' ע"א ע"ב ע"ג ע"ד ע"ה ע"ו ע"ז ע"ח ע"ט פ' פ"א פ"ב פ"ג פ"ד פ"ה פ"ו פ"ז פ"ח פ"ט צ' צ"א צ"ב צ"ג צ"ד צ"ה צ"ו צ"ז צ"ח צ"ט ק' ק"א ק"ב ק"ג ק"ד ק"ה ק"ו ק"ז ק"ח ק"ט ר' ר"א ר"ב ר"ג ר"ד ר"ה ר"ו ר"ז ר"ח ר"ט

בט וכל אתנ וסוף כפנ דבתי א

על ער דבתי א

שלוש חומים ו' ולא נטות וכל אשר לא עבד
ויקבצו כל אשמה

כטלשים איש ו' ויצאו בני בעמך ויהמי איש יש
ויהי שמואל

יעזר ו' וחס זה יעזר בעני אל יעזר עמי
איש זה יעזר בפני ויביו

הגג ב' ותיא העולם הגג ויקרא שמואל
אל שאול בתינוך הגג כו' *

נבאים ז' חס בסיפ' חבל נבאים וחבדו וחדו
כל חדעו חזקה למשל *

בווי ג' מל' שבעת ימים תחיל בווי שכבי
עמו עזרי צמז *

העיר והדבר עם שאול על
הגג וישפמו ויחזו בעלות
השחר ויקרא שמואל
אל שאול הגג לאמר
קומה ואשלחך ותקם שאול
ויצאו שניהם הוא ושמואל
חזו עה יחמה וזרזים כי
בקצה העיר ושמואל
אמר אל שאול אמר
לעיר ויעבר לפנעו ויעבר
ואתה עמד בימים ואשמיעך
את דברי אלהים

ויקח שמואל את פה השמן
ויצק על ראשו וישקחו
ויהאמר קול אפי ממשקח ויחזו
על גחלתו לגג בלכתך
היום מעמרו ומצאת שני
אנשים עם קברת רחל בגמל
בעמו בעל צח ואמר אליך
נמצאו האתנות אשר חלפת
לבקש ויהנה נטש אביך
את דברי האתנות ודאגי
לכם לאמר מה אעשה לכם
וחלפת משם וחלאתה וכלאת
עד אלו תכור ומצאוך שם
שלש אנשים עלים אל
האלהים בית אל אחד נשא

שלש גרום ואחד נשא
שלש כפרות לחם ואחד
נשא גבול לחו וישאלו לך
לשלום ותעט לך שתו לחם
ולקחת מהם אחר פו תבוא
גבעת האלהים אשר שם
נעבדו פל שמים ויהי ככאן
שם העיר ופגעת הכל
נבאים וזרזים מתבמה כי
ולפני חס נבל ותא וחלל
וכער והמח מתנבאים כי
ועל חה עליך רוח יהוה
והתנבית עמס ונהפכת
לאיש אחר ותזות כותבאע
האתות האלה לך עשה
לך אשר תמצא ודך כי
האלהים עמך וירדת לפני
הגגל ותנה אנכי ודך כי
אליך להעלות עלות לזבח
זבח ושלמים שבעת ימים
תחל עד פני אלך כי
והודעת לך את אשר
תעשה ותיה כהפנתו כי
שכמו ללכת עם שמואל
ויחפך לך אלהים לב אחר
תבאו כל האתות האלה
ביום הקווא
ותבאו שם חגב עתה

והנה חבל נבאים לקראתו
ותצלח עלו רוח אלהים
והתנבא סתוכם ויהי כל
זה עומאת מל שלשם
ויראו והנה עם נבאים
נבא והאמר
העם איש אלך עשו מה
זה הנה לבו קוש הגם
שאול בנבאים ויעו כי
איש משם תאמר ומו
אבותם על פו חותה כי
למשל הגם שאול כי
בנבאים וכל מתנבות
ותבא הפמה ויאמר ויד
שאול אליו ואל נערו
או חלכתם ויאמר לבקש
את האתנות ונראת כי
אמו ונבוא אל שמואל
והאמר ויד שאול חגרה
נאלומת אמר לכם כי
שמואל והאמר שאול
אל דוד ויחגר חגור לנפ
נמצאו האתנות ואת
דבר המלוכה לא חגור
לו אשר אמר שמואל
ויצעק שמואל את העם
אל ויחזק הפעפה ויאמר

דבר אלהים ג' וישמיעך ויאמר אהוד ויהי בלילה
חזקא *

ויעבר ג' ופ' אמר לעני אחד מדמרים חזקו
ממני וימנוגד ב' בשר לך חלפת משכך *

תבאעוד ב' כו' ויהי כי תבאעוד תכלית
בשחוק ועל *

אלבם ישראל
 כדאמר יחודי אלתי ישראל
 אגבו עליתי את ישראל
 ממעצבים ואשר אתכם ממך
 מעצבים ומלכות כל הממלכות
 חלתי עינים אתכם ואתם חליתם
 מאסתם את אל חובבם אשר
 הוא מושוע לכם מכל
 רעותיכם וצרתכם כי
 ותאמרו לו ממלך תשוע
 עלינו ועתה חתמו לנו לפנך
 יחודי לשבט יבסוד אלפינו
 ויבסוד שמנואל את כל
 שבטי ישראל והלכו
 שבט בנימין ויקרבו את
 שבט בנימין למשפחתו
 ותלכו משפחת המטרו
 והלכו שאר בני קושי
 ויבסוד שהו ולא נמצא
 והשאלו עוד ביהודי הבא
 עוד חלם איש
 ויאמר יחודי חפד הוא
 נחבא אל הכלים ויבסוד
 ויקח חסד משם ויתעצב כי
 בניתו העם ויבסוד מכל העם
 משכמו ומעלה ויאמר
 שמנואל אל כל העם כי
 חריתם אשר בחר בו

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ
לו
לז
לח
לט

יחודי קראו כמחו בכל
 העם ומרעו כל העם ויאמרו
 יחודי חפד
 חרפך שמנואל אל העם
 את משפט המלכה ויכתבו
 בספר ונתנו לפנך ויחודי
 השלח שמנואל את כל
 העם איש לביתו וגם
 שאר הלך לביתו ובעתה
 חלכו עמו החול אשר
 נגע אל חובבם ויבסוד
 כלל על אמרו מהו שעני
 ויחודי ויחול אחביאו לו
 מנחה ויחודי כמחוישו:
 ויעל נחש העמוני וחושל
 גבוש גלעד ויאמרו כל
 אנשי יבוס אל נחש בנות
 לנו ברות ובעדה ויאמר
 אליהם נחש העמוני כי
 בזאת אכרת לכם בנקוד
 לכם כל עינו ועיני שמתי
 חרפה עלי כל ישראל כי
 ויאמרו אליו וקני גבוש
 חרף לנו שבעת זמנך כי
 ונשלח חמל אכוס בכל
 גבו ישראל ואם אינו
 מושיע אתנו ויצאנו אלך

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ
לו
לז
לח
לט

ויבאו חמל אכוס גבעת י
 שאר וידברו חרבים באוני
 העם וישאו כל העם את
 קולם ויבכו ויחודי שאר
 בא אחריהם בקרבו חשד
 והאמר שאר מהו העם כי
 ויבכו ויספרו לו את דברו
 אנשוכי עיני עליה ויחודי
 אלהים על שאר בשמעו
 את חרבות ה' ויאמר ויחודי
 אפוא יחודי עמך בקר
 וינתח חותם שלח בלגב
 ישראל פיך חמל אכוס כי
 לאמר אשר אינו יצא אחר
 שאר ואחר שמנואל כח
 ועשה לבקרו ויפול פחד
 יחודי על העמוני צאו פאוש
 אחר ויפקדם בבוך ויחודי
 בני ישראל שלש מאות
 אלף ואיש יהודי שלשים
 אלף ויאמרו למל אכוס
 תבאים כח תאמרנו לאיש
 ובוש גלעד מחר תחיד
 לכם תשועה פחס וישמש
 ויבאו חמל אכוס ויבסוד
 לאנשוכי שווי שמחות אמרו
 אנשוכי ש מחר נבא אכוס
 ועשייתם לנו ככל הטוב בעיניכם

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ
לו
לז
לח
לט

וישמתי ג' זמני ויגידו לאנשי נביו ויחודי כראות
 כל העני ויבסוד ביום וחודי

על שאר ה' ויבסוד ויחודי ויבסוד ויחודי ויבסוד
 חמל מרד חרבי חמל ויבסוד ויחודי ויבסוד
 חוד הוא נחבא ויבסוד ויחודי ויבסוד

היא חפד ג' אשר בחר בו יחודי ויבסוד ויחודי
 כי שיהו בן חמל ויבסוד

כל ספרים אל כל ואל כל בד מן | על כל ועל כל כי יספנו על כל חסדנו ועל כל הטוב ושמאנו חסדנו
 כי כלתה חרשך אל ארבענו וימליך ודודי בה ברזן מלך

בעלזרז ג ב חס וחד מל כי לקח ישראל את ארבע
 כח אגרי ודודי עבאנו ודודי משה

קול לחצאן חנה באנו וקול
 חבקר אשר אגב שמע
 ויאמר שאול מעמלק
 הבנאים אשר חמל העם
 על מוטב הצא וחבקר
 למען זכח לחנה אל חנה
 ואת חיותה חחרמנו

ויאמר שמואל אל שאול
 חרף ואצרה לך את אשר
 דבר ויחנה אלו חלילה
 ויאמרו לו דבר

ויאמר שמואל הלא
 אסקטו אתה בעיניך
 ראש שבטו ישראל אתה
 ומשחק יחנה למלך על
 ישראל וישלחך ויחנה
 בדרך ויאמר לך ויחנה
 את חטאנו את עמלק
 ונלחמת בו עד כלותם
 אתם ולמה לא שמעת
 בקול ייחנה ותעט אל
 חשלה ותעש חרע בעיני
 ייחנה ויאמר
 שאול אל שמואל אשר
 שמעתו בקול ייחנה ואל
 בדרך אשר שלחני יחנה
 ואביא את אגמלך עמלק

ויאמר שאול את עמלק יט
 מחוילה בואך שור אשר
 עלפנו מערוב ייתפשא את
 אגמלך עמלק חיואת
 כל העם חחרום לפי חרב
 ויחמל שאול ודעם על
 אגב ועל מוטב הצא
 וחבקר ויחמשנים ועל
 חכרום ועל כל הטוב
 ולא אבו חחרומם וכל
 חמלאכה נמבזה ונעם
 אתה חחרומו

ויחנה דבר ייחנה אל שמואל
 לאמר נחמתו בחמלכתי
 את שאול לך מישב
 מאחר ואת דבר לא
 חקיס ויחל לשמואל
 ומעק אל יחנה כל חלילה
 וישבם שמואל לקראת
 שאול בבקר ויגדל שמואל
 לאמר בא שאול חבומלך
 ויחנה מעבד לך ויחנה
 ויעבד ויחנה חגל ויחנה
 שמואל אל שאול ויאמר
 לו שאול ברוך אתה
 ליחנה חקיסתו את דבר
 ייחנה ויאמר שמואל ויחנה

כל איש גבור וכל פד חול
 ומאספח אלו
 ויאמר שמואל אל שאול
 אתי שלח ויחנה למשחק
 למלך על עמלק ישראל
 ועתה שמע לקול דברו
 ייחנה כח אמר
 ייחנה עבאות פקדתי את
 אשר עשה עמלק לישראל
 אשר ישם לו בדרך בעלתי
 ממערים עתה לך ויחנה
 את עמלק ויחנה מתם
 את כל אשר לו ויחנה
 עליו ויחנה מאוש עד
 אשה מעלל ועד ויחנה
 משור ועד שיה מגמל
 ועד חמור וישמע
 שאול את חעם ויחנה
 בטראוס מאתוס אף
 רגלו ועשרת אלפים את
 ארש ויחנה חבא שאול
 עד עיר עמלק ויחנה בעל
 ויאמר שאול אל חקיס
 לכו סרו רדו מתוך עמלק
 פואספך עמו ואתה י
 עשית חסד עם כל בני
 ישראל בעלותם ממערים
 ויחנה חקיס מתוך עמלק

יא יחנה ו בסוף תיבנות אל חנוי אל העם ו יאמר וילד משוד הגליו ויבאנו להטבע ויאמר שמואל
 ויבאו ירבעם ואת אמעיו ויחנה חמלך אתו כי נכחו ויצאו ויעבדו דשלו

אספך ו חס מן אספך עמו לכן חנוי אספך
 חנוי אספך

ו את עמלק החרמת מן השק
ה עם מה שלל צאו ופקד
ראשות החרס לזבח ליהוה
אלהיך בגלגל
ו יאמר שמואל החפץ
ל יהוה בעלות וזבח חום י
כ שמע בקול יהוה הנה
שמע עמו בת טוב לחק שוב
מחלב אילוס מן חטאת
קסס מוראו ותרפס
חפצו ועו מאסת את
דבר יהוה ומאסך ממלך
ו יאמר שמואל אל
שמואל חטאתי כי עברתי
את פרו יהוה ואת דבריך
כיוראתי את חסו ואשמע
בקולם ועתה שאנא את
חטאתי ושוב עמו י
ואשתחוה ליהוה ויאמר
שמואל אל שמואל לא
אשוב עמך כי מאסתה
את דבר יהוה ומאסך
יהוה מתוה ממלך על
ישראל וחסב
שמואל ללכת מחוק בננת
מעלו ויקרע
ו יאמר אליו שמואל
קדע יהוה את ממלכות

ישראל מעלך היום ועתה
לרעה חטוב ממך
וגם נחמה וצנחם לא
ישקרול אונחם כי לא
אדם הוא להנחם ויאמר
חטאתי עתה כבדני נא
נגד זקני עמי ונגד ישראל
ושוב עמוה שתחוותי
ל יהוה אלהיך ושוב י
שמואל אחר שמואל
והשתחו שמואל ליהוה
ו יאמר שמואל חטאתי
אלו את אנגמלך עמלק
הלה אליו אנג מעדנת
ו יאמר אנג אכן סר מר
חמת ו יאמר שמואל
כ אשר שבלה נשים חרבך
כות שבל מנשים אמך
חשסף שמואל את אנג
לפני יהוה בגלגל
ו יאמר שמואל חרמתה
ושאול עלה אל ביתו ובעת
שמואל אנסף שמואל
לראות את שאול ערום
מותו ביהוה אבל שמואל
אל שאול ויהוה נתם כי
חמלך את שאול על
ישראל

ו יאמר יהוה אל שמואל
עדמת אתה מת אבל אל
שאול ואת מאסתו ממלך
על ישראל מלא קרנך
שמואל אשך אל
ושוב בית חלמו כראית
בכניו לומר ויאמר כי
שמואל איה אלהו שמע
שאול וקרנך ויאמר
יהוה עגלת פקר תקח
בידך ואת לזבח ליהוה
באתי וקראת לישו י
בזבח ואנכי אודיעך את
אשר תעשה וימ שחת לו
את אשר אמר אלהיך ועש
שמואל את אשר דבר
יהוה וזכאת לחס ויהוה
זקני עמך קראתו י
ו יאמר שלם בוא ויאמר
שלום לזבח ליהוה באת
חתך שוובאתם אתי מבח
וחדש אתי שוובאת בני
ו יקרא להם לזבח ויהוה
כבואם חרא את אלו אב
ו יאמר איה נגד יהוה י
משיחו ויאמר
יהוה אל שמואל אל תבט
אל בראחו ואל גבו קומתו

ממלכות ו וסומנון וזניעה בראשית
הראשון וירעאל וכל יחשע

וחפן ו ויאמר שמואל חפן לשווי אל ותמחר
מעדנות ב ויחף אליו אנג ותקשר סתל מל

ממלך ו ויאמר טוב ילד מסכן ויהא שנית
יעמד ממלך

פ מאסתחזו פל לא אשר כ
וראה האדם מה האדם יאה
לעני מה הוד וראה ללב
הקראו שו אל אבונדכי
ועברו לפע שמו אל
ויאמר גם בזה לא פחד ויחזו
ועברו שן שמה ויאמר
גם בזה לא פחד והנה
ועברו שן שבעת בעו
לפע שמו אל ויאמר די
שמו אל אל שו לא פחד
ויחזו באלה ויאמר די
שמו אל אל שו חתמו
הנערים ויאמר עוד שאר
הקטן והנה רעה בנצא
ויאמר שמו אל אל שו
שלחה וקחני כולא נסב
ערכא פיה וישלח לי
וכי אחז ויחזא אדמוני
עספח עניס וטוב ראו

ויאמר ויחזו קום משחח
כזה חזא ויקח שמואל
את קרו ח שמו וימשח
אתו בקרב אחיו ותעלה
רוח הויה אל דוד מחיים
החזא וקעלה ויקום די
שמואל חלק חרמתה

ל
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

רוח ויחזו קרח מעס שאול
ובעתתו רוח דעה מאת
ויהוה ויאמרו עברו שו אל
אלו חנה נא רוח אל הים
רעה מבעתך ויאמר נא
אדנע עבדך לפנך די
ובקשו אי שוה ע מנעו
בכעור ויחזו בחיות עלוך
רוח אל הים רעה ונגו
בנדו וטוב לה
ויאמר שאול אל עבדו
רא נא לו איש מי טוב
לנו וחבאי אתם אלי ויעו
אחד מהנערים ויאמר חנה
ראיתי בן לישו בית חלמי
ידע נגו ונבור חיל ואיש
מלחמה ונכוו דברו איש
תאר והנות עמו וישלח
שו אל מל אכוס אל שו
ויאמר שלחה אלך את
דוד בנך אשר בעצא ויקח
ישו חמור לחס ונאדמו
וגדי עניס אחד וישלח
ביד דוד בעל שאול
וכא דוד אל שאול ועמד
לפניו ויאחזו מאן חזו
לונש אכלים וישלח די
שו אל אל שו לאמר

ל
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

ועברו נא דוד לפע פממצ
חו בעני ותיה כהנת רוח
אל הים אל שו אל וקח
דוד את חבטו ונגו בנדו
רוח לשאו ולטוב לו
וקרה מעלו רוח הרעה
ויאספו פלשתים אתך
מחניהם למלחמה ויאספו
שכה אשר לחיה ויחטו
בדשוכה ובדשקה באפס
המים וישאו וישאו שאל
נאספו ויחטו בעמק האלה
ויערכו מלחמה לקראת
פלשתים ופלשתים עמדו
אל חקר מזה וישראל
עמדו אל חקר מזה
והצא פניהם ויצא איש
הבעים ממחנות פלשתים
גדית שמו מת גבוו שש
אמות ורתו וכו בענה שות
על ראשו ושרחו קשקשים
הוא לבו שומשקל ושרחו
חמשת אלפים שקלים
נחשת ונמצת נחשת
על גדל ומדחו נחשת
בזכותו וחץ חניתו נמנו
ארגים ולחבת חניתו שש

וגבור ג ויעו אחיו מחנעיהם ונבד מעט
מקל ויחזו עניו ונבד כ

ויאספו ז וטעמו סביבא שלחן שלחן פלשתים
גדמוי דמליא ויאחזו חמרא וכספא כ

חזיון ג וקח שמואל ויהי שאל ען וישומח כ

שומר ג' מל על ידי שומר הכלים ואת שומר ואיל חונקם כן חסדו חנן לא יעבר שוא שרד שומר את כל אהבה משנה
ארח לחיים יעני פחיס שומר הדביות וחלקו ואת אחרי ב' השב את אבך תפקד לשלום נ

עלוב ה' מל מן הדוד החליק וחא מדיבו וחיה הגם
ויאל חתוק מחונק יגיד עליו דען נ

מאות שקלוס ברולונשא
הצעה הלה לפניו ויעמד
וקרא אל מערכת ישראל
ויאמר להם למח תצאו
לענן מלחמה ודלא אנני
הפל שתי ואתם עבדים
לשאול ברולקם איש
והד אלך אסוף לחר
להלחם אתי והכנע והמע
לכם לעבדים ואס אנני
אוכל לו והכמתו והיותם
לטי לעבדים ועבדתם
אתע ויאמר הפל שתי אנני
חכפתי את מערכת ישראל
היום הזה תנני איש
ועלמתי וחד השמע
שאול וכל ישראל את
דברי הפל שתי האלה
והחתו וקראו מאד

הדוד כן איש אפרתי חיה
ממת לחם והורה ושמו
ישודו שמעט בענסוה איש
במו שאול וקו בא
באנשים וילכו שלשת
בניו שיהיה לים חלכו
אחרו שאול למלחמה
ושם שלשת בניו אשר

חלכו במלחמה אלו אב
הכבוד ומשנה אכונד
וחשלו שמה ודוד הוא
הקטן וישלח הגדלים
חלכו אחרו שאול
ודוד הלה ושכ מעל
שאול לרעות את צאו
אכונ בות לחם ומגש מי
הפל שתי השכס והענב
ויתרעב ארבעים חס

ויאמר וישו לדוד בנ קח
נא לאחוכ אופת הקלוא
הזה ועשרה לחם הזה
והרץ המחנה לאחוק
ואת עשרת חקעו החלב
האלה תכוא לשר האלק
ואת אחוב תפקד לשלום
ואת ערבתם תקח וישאול
וחמה וכל איש ישראל
בעמק האלה נלחמים עם
פל שתיים

וישכס הדוד בכקר ומש
את צאו על שמר וישא
ולך באשר צמדו ויש
ובא חמע עלה וחחול מי
חיצא אל המערכה וחזרע
במלחמה ותערו ישראל

ופל שתיים מערכה לקראת
מערכה ומש רוד את
הכלים מעלו עלה שומר
הכלים ומרץ המערכת ונא
וישאול לאחיו לשלום
והוא מדבר עמם ותנח
איש חבנים עלה גלותי
הפל שתי שמו מעת מי
ממערות פל שתיים והפר
בדברים האלה וישמע
הדוד וכל איש ישראל מי
בר אותם אתה איש ומנסו
מפניו ויראו מאד והאמרו
איש ישראל הרה אותם
האיש העלה הזה מי
לחרף את ישראל עלה
והמה האיש אשר יפנו
ועשרנו חמדי עשור גדול
ואת פתו יתנו לו ואת בית
אכונ מעשה חפשו מי
בוישראל

ויאמר דוד אל האנשים
העמדים עמו לאמר מה
יעשה לאיש אשר וכד את
הפל שתי חלן ומקור חרפה
מעל ישראל כי מי חפל שתי
הערל הזה כי חרף מערכת
אלהים חמית ויאמר לו

ושב ג' חמו דודו חרף ושכ וכלכו וכיו
ושכ וחכרתי ממש עבד נ

אפרתי ג' וחיה איש אחד ודוד כן איש ויכעס נ
וחר אפרתים ושם האיש אלימלך נ

ואת בתו ג' ואת בתו וקלו לביתו ויעבדו
איש את בעו ואת בתו נ

ויהוה מל ויחזו עליהם ויקחו אנשי ישראל ויעל דוד ויגשו
יך שאול את עמלק ושבתי וצמתי וישעיהו *
ויהוה מל ויחזו עליהם ויקחו אנשי ישראל ויעל דוד ויגשו
יך שאול את עמלק ושבתי וצמתי וישעיהו *

ויהוה מל ויחזו עליהם ויקחו אנשי ישראל ויעל דוד ויגשו
יך שאול את עמלק ושבתי וצמתי וישעיהו *
ויהוה מל ויחזו עליהם ויקחו אנשי ישראל ויעל דוד ויגשו
יך שאול את עמלק ושבתי וצמתי וישעיהו *

ויהוה מל ויחזו עליהם ויקחו אנשי ישראל ויעל דוד ויגשו
יך שאול את עמלק ושבתי וצמתי וישעיהו *
ויהוה מל ויחזו עליהם ויקחו אנשי ישראל ויעל דוד ויגשו
יך שאול את עמלק ושבתי וצמתי וישעיהו *

לשיר
באלכו

ה חס ה באמניע וטבית רחמת למנוח
בכרמלא *

על אנשי ד וישמחו שאול המבקשים ומו
העיר יקח ויבדור *

זכראות ב זמל זכראות שאול זכראות זמל *
חזי זכראות זכור *

קדש ליהוה

לא יבט

עמו ומען שאול סר וחסרהו
שאל מעמו ומשמח לו שר
אלף ומצא ופלא לפני העם
והו דוד לכל דרכו
משפיל ויהוד עמו ופלא
שאול אשר הוא משפיל
מאר ופלא וכל ישראל
ויהודה אהב את דוד כו
והוא ומצא ופלא לפני העם

ל
ס
ל
דרכו
ט
כתי
כתי
ב' מ
א

והאמר שאול אלהי הנה
כלי הגדולה מרוב אתה אתו
לה לאשה אך המה לו לבו
חיל וזה חס מלחמות יתוס
ושאל אמר אלהי הנה
בו ותחברו מכל שנים

והאמר דוד אל שאול
מי אני ומי חיו משפחת
אמי כי ישראל כי אהוד חתו
למלך ויחוי בעתת את
מדכ פת שאול לדוד והוא
נתנה לעדריאל המלכתי
לאשה ותאהב מיכל פת
שאול את דוד ופלא שאול
ומשר הדבר בעינו והאמר
שאול אתננה לו ותחור לו
למחן שותחיו כל שנים
ומה שאול אלהי דוד בשנים

והתחנן ה' חס ויהו שאול
את עבדו דברו אל דוד כו
בלטל אמר הנה חפץ בק
המלה וכל עבדו אהבו
ועתה התחנן במלך ופלא
עבדו שאול כי אנו דוד
אתה דבר עם האלה והאמר
דוד הנק לה בעינו כסחתי
התחנן במלך ופלא איש
רש ונקלה ופלא עבדו י
שאול לו לאמר כדברם
ה' אלהי דוד והאמר י
שאול מה תאמר לדוד אה
חפץ למלך במחר כי במאה
ערלות פל שנים להנקס
כאני המלך ושאול חשב
לחפול את דוד ביד פל שנים
ומרו עבדו לדוד את י
הדבר עם האלה וישר הדבר
בעני דוד להתחנן במלך
ולא מל או חמיס ויקס דוד
וה' והוא ואנשו ות י
בפל שנים מאתם איש
תבא דוד את ער לתיחם
ומלאום למלך להתחנן
במלך ותתלו שאול את
מיכל בתו לאשה
והיא שאול והרע ק

והו עסדו ומוכל פת
שאול אהבתה והאסף
שאול לו אכפני דוד עור
והו שאול איב את דוד
כל חממים
ומצא שרפול שנים ויהו
מרו צאתם שכל דוד מכל
עבדו שאול ויהו קר שמו
מאר ופלא שאול
אלותו פנו ואל כל עבדו
לחמית את דוד ויהו עני
בו שאול חפץ כדוד מאד
והו חזקטו לדוד לאמר
מבקש שאול אכי י
להמותך ועתה חשמה
נא כפדו וישבת כסתו
ומכבאת ואני אצא ועדות
לוד אבי בשדה אשר אתה
שם ואני אדבר בד אלקים
וד איתי מה וחטתי לך
וה' דוד וחזקטו כדוד
טוב אל שאול אבי והאמר
אלהי אלהי חטא חמלך בעני
דוד כי לוא חטא לך ויה
מעשיו טוב כלך מאד וישם
את נפשו ככפו ויה את
הפלותה ועשוהו כו
תשו עתה גדולה לכל ישראל

מז ראשוד דיכריד עז ויהי ככלתו לדבר אל שאול ויענו בר מן ב ודוונת עבדים מעיטור ס ומו ויהי
ככלתו עז סוכר דיפרת דיבורהו ודוונתו עז מן חד ודוונת וידבר שאול ל דרכו ה חס וליג הילכו בניו
ויהי דוד אני יהוד חקף ויחול דרכו חז אלה

אהבוך ג וכל עבדיו אהבוך מישרים אהבוך
על כן עלמות אהבוך

ותוסף ג' אל ותוסף המלחמה ותוסף אליונותיה
ותוסף אסתי' וחד אל ותוסף דבר אל' *

הנביאים ג' אל בסיף הזם שאול דוד הסיף
אז לחזקת וליא ענג ענד *

ב' חס' וביאם תבובל חנה לו עשה אפי' שוט
סונף כי עבר * וקרוי *

רמא

רמא

ראיתו נשמח ומה תחטא
בדס נקן להמית את דוד
העני והשמע שאול בקול
יחזקתו וישבע שאול חר
וקנה אסיונותיו ויקרא יחזקתו
לדוד ועל לו יחזקתו את
כל הדברים האלה ויבא
יחזקתו את דוד אל שאול
ויחי לפניו כאתמו לשלשום
והוסף המלחמה
להיותו יצא דוד ויחם
בפל שותים וקר פתם מפח
גרויה ונסו מפעו ותחי
רוח ויחזקתו עה אל שאול
והוא בביתו ישב ויחזקתו
בירו ודוד מנגן ביה ויבקש
שאול לחיות כחנות בדוד
ויקור ויפטל מפני שאול
ומה את חנות בקור ודוד
גם וימלט כל ימיו הוא

חליו וילך ויבכח וימלט
ותקח מיכל את התרפים
ותשום אל המטה ואת כמור העיס
שמה מראשותיו ותבס בפני
וישלח שאול מלאכים
לקחת את דוד ותאמר
חלה הוא וישלח
שאול את המלאכים לראות
את דוד לאמר העלו אתו
במטה אליו לחמתו ומבאו
המלאכים והנה התרפים
אל המטה וכמור העיס
מראשותיו ותאמר
שאול אל מיכל למה נכח
המיתני ותשלחי את אבי
וימלט ותאמר מיכל אל
שאול הנה אומר אלו
שלחני למה אמיתך ודוד
ברח וימלט ומבא אל
שמואל הרמתי ותגיד לו
את כל אשר עשה לו שאול
ותלה הוא וישמואל וישבו
בעיות ויגדל שאול לאמר
חנה דוד בעיות ברמה ושלח
שאול מלאכים לקחת את
דוד ותראה את לחקת
הנביאים נבאים ושמואל
עמד נעב עליהם ותחי על

מלאכי שאול רוח אל הים
ותנבאו ונסחמה גידו
לשאול וישלח מלאכים
אחרים ותנבאו ונסחמה
והוסף שאול מישלח
מלאכים שלשום ותנבאו
ונסחמה וילך גם הוא
הרמתי ומבא עד כור חטיל
אשר פשכו וישאל ויאמר
אוסף שמואל ודוד ויאמר
הנה בעיות ברמה וילך
שם אל בעיות ברמה ותחי
עליו גם הוא רוח אל הים
וילך חלוד ותנבאו עד באו
בעיות ברמה ויפטל גם הוא
בגדיו ותנבאו גם הוא לפני
שמואל ויפל ערס כדחיס
תחי אוכליה לילה על פו
ויאמרו הנס שאול פניאס
ויברח דוד מעיות ברמה
ומבא ויאמר לפני יחזקתו מה
עשותי מה עניו ומה חסותי
לפני אביה ממי כבקש את
נפשו ויאמר לו חללה לא
תמות חנה לו עשה אסירם
גדול או דבר קטן ולאוהיה
אתאנו ומדוע עיסתם כי

בעיות
ב
בעיות
ז
חס
בעיות
ז
מעיות
ז
לג
עשה
חז

חנה ליא ג' ויאמר לו חללה וצמד אהיה חנה
לא ינוס *

אבי * ותשלחי את אבי עד ארז ירום אבי כן יאמר אבי כולא יודיע עמי אתני אבי יחי כישע אשר
טפחתי ובייתי * ותודד ג' ב' חס' ותד' מל' ותודד כדה וחבירו ותודד מיכל * תינעה אל *
בליליו וזא ד' וימלחמו שמה ודמך * ויס' עירק *

מפני את הדבר הזה אין
 זאת וישבע עוד דוד ואמר
 ודעוד אבדתי ממעצתי
 חו בענין דוד ואמר אל ידע
 זאת ויחזקו פו עצב ואולם
 חזקה ויחזקו נפשך מן פשע
 בנינו וכוונת ויחזקו ויחזקו
 אל דוד מהתאמר נפשך
 ואעשה לך
 ויאמר דוד אל ויחזקו ויחזקו
 חזק מחך ואנכי נשכח אשכ
 עסקי מלך לאכול ושלחתני
 ונסתרת בשדה עד הערב
 השלשית אספקד ופקדני
 אבדו ואמרת נשאל כמי
 נשאל מפני דוד לרוץ
 בית חס עזו כיון חזקו
 שם לכל חמשת פחד אם
 כד יאמר טוב שקום לעבודך
 ואם חרה יחרה לו לעבדך
 כלתך חרעה מעמו ועשות
 חסד על עבדך כיון כבדית
 יחוד הכאת את עבדך עמו
 ואסר שבי עז חמותני
 אתה וער אבדך לפחד
 תבי אמי
 ויאמר ויחזקו חלילה לך
 כיון אסרתי ארע כיון ליתך

יט
 ז
 ח
 ט
 י
 יא
 יב
 יג
 יד
 טו
 טז
 יז
 יח
 יט
 כ
 כא
 כב
 כג
 כד
 כה
 כו
 כז
 כח
 כט
 ל
 לא
 לב
 לג
 לד
 לה
 לו
 לז
 לח
 לט
 לך
 לו
 לז
 לח
 לט
 לך
 לו

הרעה מעם אביו לבוא
 עליך ולא אתה אגיד לך
 ויאמר דוד אל
 ויחזקו ויחזקו לו או מהענין
 אבדתי קשוד ויאמר
 ויחזקו אל דוד לכה ונצא
 חזקה ויחזקו ויחזקו חזקה
 ויאמר ויחזקו אל
 דוד ויחזקו אל דוד ויחזקו אל
 כד יאמר את אבי בעת
 מסלח שלשית וחזק טוב
 אל דוד ולא אצול אשכח
 אלי כיון לית את אונס כד
 ועשה יחוד ויחזקו ויחזקו
 יסוף כיון טוב אל אבי את
 חרעה עליך ויחזקו את
 אונס ויחזקו ויחזקו ויחזקו
 לשלום ויחזקו ויחזקו עמך
 כד יאמר חנה עם אביו ולא
 אסר עדינו חו ולא את עשה
 עמדי חסד ויחוד ולא
 אמות ויחזקו את
 חסדך מעם פיתי ער עולם
 ולא כד כרת יחוד את אבי
 דוד איש מעל פני הארמה
 ויחזקו ויחזקו עם בית דוד
 ובקש יחוד מיד אביו דוד
 ויחזקו ויחזקו לה שבי עאת

ז
 ח
 ט
 י
 יא
 יב
 יג
 יד
 טו
 טז
 יז
 יח
 יט
 כ
 כא
 כב
 כג
 כד
 כה
 כו
 כז
 כח
 כט
 ל
 לא
 לב
 לג
 לד
 לה
 לו
 לז
 לח
 לט
 לך
 לו
 לז
 לח
 לט
 לך
 לו

דוד באחבתו אתו פראת
 נפשו אביו
 ויאמר לו ויחזקו מחך
 חזק ונפקדתי כן ופקד
 מושב דוד שלשת תרד
 מאד ויבאת אל חמקום
 אשר נסתרת שם בינס
 המעשה ויחזקו אצל
 האביו האול ויחזקו שלשת
 חזקו עם צדקה אורה לשלח
 לל מסרתי יחוד אשכח
 את חזקו לך מצא את
 חזקו עם אס אמו אמו
 לנער חנה חזקו עם ממך
 ויחזקו חזקו ויחזקו מישלום
 לרו און דבר חזקו ויחזקו אס
 כד יאמר קלם חנה חזקו
 ממך ויחזקו לך כיון שחך
 ויחזקו ויחזקו אשר חזקו
 אבי ואתה חנה ויחזקו בני
 ויחזקו ער עולם
 ויחזקו דוד בשדה
 ויחזקו חזקו ששכח חמך
 על חלום לאבדתי ויחזקו
 חמלך על מושבו בפעם
 בפעם אל מושב חזקו
 חמלך ויחזקו ויחזקו אבנו
 מצר שאול ויחזקו חמלך

ז
 ח
 ט
 י
 יא
 יב
 יג
 יד
 טו
 טז
 יז
 יח
 יט
 כ
 כא
 כב
 כג
 כד
 כה
 כו
 כז
 כח
 כט
 ל
 לא
 לב
 לג
 לד
 לה
 לו
 לז
 לח
 לט
 לך
 לו
 לז
 לח
 לט
 לך
 לו

יאבדו ד ואביו אתה כד יחזקו נפשו ויחזקו
 יאבדו יחזקו אביו

לדון ג בית לחם עירי וישו כגבור רגלים
 ממחזות ג על עבדך ג ועשות האירח ג

יגם יש ג יגם יש בני עז וחבילך ואם יש
 דבר ויחזקו

מקוס פלו אלמוניעתה
מחיש תחת סדק חמשה
לחם תגד כדור או הנמצא
תלעו תפחו את הדוד והאמר
אזל לחם חל אל תחת סד
קרא לחם קדש לשם
נשמרו העפרים אף מאשה

ועש דוד את תפוחו והאמר
לדמי אסאשה ענדה לנו
פתמול של שם בענתי
ומהו בלד העפרים קדש
והוא אדרה קל ואף כתיבתם
וקדש בכל ויתלו תפוחו
קדש מלך אהיה שם

לחם מראס לחם חפנים
חמוסרים מלפני יהוה
לשום לחם חם פיוס הלכות
ושם איש מעבדי שאול
ביתם היהוא נענר לפני
יהוה ושמו דאג הארמי
אביר דק עס אשר לשא
לשאול והאמר דוד

לאחמלך ואזו ישפח
תחת סד חנות או חרב
מגם חרבו תנס כל לא
לקחתו בידו כיתה דבר
חמלך טחוי והאמר

חפוח חרב בלות חפלות
אשר חפית כעמק האלה
חפה היא לטח בשמלח
אחר חאפור אם אתה
תקח לך קח פי או אחרת
זולתה בזה והאמר
דוד או פמוח תננה לו

וקס דוד ויכרח במיסחחא
מפני שאול ויבא אל
אכיש מלך גת והאמר
עבדי אכיש אליו הלא
זה דוד מלך הארץ והלא
לזה יעני במחלות לאמו
חפה שאול באלפו ודוד
ברבבותו וישק דוד את

הדמים האלה בלבבו
וירא מאד מפני אכיש מלך
גת וישע את טעמו בעמקס
ויתקדל בידס ותלו על
הלתות השש ויקור דוד
אל קנו והאמר
אכיש אל עבדו חפה תרא
איש מ שתגע למה תבוא
את אל חסר משגעים

אני ביהב אתם את זה
לה שתגע על חוה נבוא
אל ביתי
והלך דוד משם ומלט אל

מערת עד לס ושמעו אחו
וכל ביות אכיש ויחזיקו אלו
שמהות תקבעו אלו כל
איש מעצוק וכל איש אשר
לנשא וכל איש מו נפש
וחזו עליהם לשר והחזעמו
פארבע מאות איש וילך

דוד משם מצפה מואב
והאמה אל מלך מואב ויעא
לא אכיש ואפי אתכם עד
אשר ארע מה ועשה חל
אלהים ונחם את פני
מלך מואב והשבו עמו כל
וימו חת דוד במ צורה
והאמר גר הנביא אל

דוד לאת שבבמ ענה לך
ובאת לך ארץ יהודה והלך
דוד ויבא מער חרת
והשמע שאול בו
טרע דוד והאגשוס אשר
אתו ושאו ליגשכ בגבעה
תחת האשל ברמה וחנית
בדוד וכל עבדו נעבים עליו
והאמר שאול לעבדו
הנעבים עליו שמעו נא
בעי ומוניגם לכלבם ותו
בו שוש שדות וברמות

לכלבם ושום שור אלפת

ולפני יחז ח חמוסדים ויקם ותי שנים בו ויירא האנשים אי ירגו דרב הילי וביאית עיוך דנפולא
נכנע חדים כדונג וכל אריותא דכונחוז בר מן ב ויסוכא האדם והאזה ועבדיך

לח 4 קמל ויהאמר עבדי אכיש ויחזי אמר
אך לשוקך נחל לוח מזר

ד
ח
כד
ב
ש
ז
ג
ה
ח
ד
ח
ח
א
ח
ז

ד
ח
ב
ז
ב
ב
ז
ב
ז
א
ח
ד

והיבחס מבחגזלה השע
יהא אתי שמ קעלה
והיזכרה אבותיך
אחמלה אלהיך קעלה
אפודרה מהוהגל שאול
בזא יהוה קעלה ויאמר
שאל נפר אתי אלהים
פרוינסגר לכו אבער
הלתוק וברוח השמע
שאול אתפלח עם
למלחמה לרדת קעלה
לער אלהיך ואל אנש
מרעהו פרעלי שאול
מחריש ויהוה ויאמר
אל אבותי הכוזז הגשה
האפור
יהוה ויחזק אלו וישאל
שמע שמע עבדך בך
מבקש שאול לבוא אל
קעלה לשחת לער
פעבורי חוסגני בעל
קעלה ברוח החרד שאול
באשר שמע עבדך ויחזק
אלהי ישראל חגד נא
לעבדך ויאמר ויחזק
יהוה ויאמר יהוה
חוסגרו בעל קעלה את
ואת אנשו מיד שאול

והאמר ויחזק ויסגרו
ונקס יהוה ואנשו
כש שמא את איש ויצאו
מקעלה ותחזקו באשר
יתחזקו אל שאול חגד
מןמלט יהוה מקעלה ויחזק
לצאתי וישב יהוה במדבר
במצודות וישב כחך במובך
וחזקו וישבו שאול לכל
המים ויאמרו אל אלהים
בדוויא ארור בך וצא
שאול לבקש אתנפשו
ויהוה במדבר ויהוה בחוש
ונקס ויחזקו בך
שאול ויהוה אלהיך חרשה
ויחזק אתה באלהים
ויהוה אלו אל תוראם
לא תמצאו אל שאול
אבו ואתה תמלך על ישראל
ואגמ אחרך למשנה
וגם שאול אבו ודיע בך
ויהוה שיעהם ברית לפני
ויחזק וישב יהוה בחוש
ויחזקו חזק לביתך
ומעל ופוס אל שאול
חגבעתה לאמר יהוה
יהוה מסתתר עמנו במצודות
בחורשה בנגעת החבילה

אשר מקומו הושמו ועתה
לבד לאות נפשה חמלה
לרדת רד ולגו חסד ורפד
חמלה ויאמר שאול ל
ברוכים אתם לחזק בך
חמלתם עלי לכו אל חמנו
ערוד עורא ואתמקומו
אשר תחיה רגלו מיראחו
שם בי אמר אלו ערום
וערס הוא ויהוה עומל
חמבאום אשר ותחבא
שמו שבתם אל אנכוח
וחלמתי אתכם ויחזק את
ויעז בארץ ויפשו את
בכל אלפי ויחזקו ויהוה
ויחזקו ויפשו שאול
ויהוה ואנשו במדבר מעו
בערבה אל ומן השקמו
ויהוה שאול ואנשו לבקש
ויחזקו ויהוה חסד
והשב במדבר מעו ושמע
שאול ויהוה אפודרה
מדבר מעו ויהוה שאול
מעד החל מיהו ויהוה ואנשו
מעד חזק מיהו ויהוה
נחפול לבת מפני שאול
והשאול ואנשו עטרום
אל יהוה ואל אנשו לתפוסם

ויוחזק ה' ויסמחון ויעשית חסד ויהי אגני ויאמר אחימלך כי אתה הכדלתם גם מזדים למח חרש עוונ *
את חמלתי ער * וכל דמתי לאדברה דמתי *

עבדך * וסמחון חוסגרו ויעשית חסד ויהי אגני ויאמר אחימלך כי אתה הכדלתם גם מזדים למח חרש עוונ *
וכל אונח וסוף מכון דמתי בך חז הוי עשיר עס עפרך * מסתתר * ויעל חזני ויבאו חזנים
אבו אילת כבורא חזנים *

ומלאך בא ב אל טאויל לאמר ומלאך בא אל איוב

יטב ויטב ג חס ועשית לו כראש דוד אכל לחם שבו בארץ ועבדו דמלך

בלט איוב כתב סגור אלוים איוב כתב בנפלי איוב כתב וטאויל איוב כתב

ומלאך בא אל טאויל לאמר
מתוך זלכה קפץ שטופל שמים
על הארץ וישב טאויל כי
מרה אחר הדוד מלה כי
לקח את פל שמים על כן
קראו למקום שהוא סלע
המקל קותו על דוד משם
וישב כמצודת עזתו
והיה באשר ישב כי
שאויל מאחורו פל שמים
ומגדול לאמר הנה דוד
במדבר עזו נהי
ומקח שאויל שלשת
אלפים אש פקוד מכל
ישראל ויהי לבקש את
הדוד ואנשו על פני עזרו
הועלוס ונבא אל גרות
סעאו על הדוד ואש מעשה
מכא שאויל לחסד את רגלו
והיה ואנשו מרפתו הפעה
ישבוס ויאמר אנשו דוד
אלו הנה חיס אשר אמר
והיה אלו הנה אנכי נתו
את איוב בידך ועשית
לו כראש וטוב בעיניך ומקס
הוד ומכרת את כנען המעל
אשר לשאויל בלטי והיה
אחרי כן וקח לב דוד אתו

על אשר ברת את כנען אשר
לשאויל ויאמר לאנשו
חללה לו מיהוה אם כי
אעשה את הדבר הזה כי
לארני למשוח יהוה לשלח
ידו כי ממשוח יהוה הוא
וישם ערוך את אנשו
בדברים ולא נתנם לקום
אל שאויל ושאויל קם
מחמ עכה ומלה בדרך
ומקס דוד אחרי כן
ויצא מן חמ עכה ומקרא
אחרי שאויל לאמר ארני
חמלה וטבט שאויל אחרי
ומקד דוד אפוס ארצה
וישתחו ויאמר
היה לשאויל למת שמע
את דברי ארם לאמר הנה
דוד מבקש רעתך הנה
חיס הנה ראו עיניך את
אשר נתת ויהוה חיס בידו
במעשה ואמר להרגב ומקס
על דוד ואמר לא אשלחני
בארני ממשוח יהוה הוא
ואכי ראח גם ראח את כנען
מעיד בידו כי בכרתי את
כנען מעלך ולא הרגתיך
דעור אהלי או ביד רעד

ופשעו לא חטאתי לך
ואתה צדק את נפשו כי
לקחתה ישפט ויהוה מיני
ובתך וקמני ויהוה ממך
והיה לא תקח בך באשר
ואמר משל הקדמני כי
מך שעים יצא רשע והיה
לא תקח בך אחרי מו
יצא מלה ישראל אחר
מו אתה רחם אחרי כלב
מת אחרי פרעש אחד
ויהוה יהוה לדוד וישפט בני
ובתך ויהי אומר את רבו
וישפט מידך

והיה ככלות הדוד לדבר את
הדברים האלה אל שאויל
ויאמר שאויל הקלה זה
בני דוד וישא שאויל קלו
ומבך ויאמר אל דוד צחק
אתה ממני כי אתה גמלתני
הטובה ואני גמלתך כי
הרעה ואת חגרת חיס את
אשר עשיתך אתי טובה
את אשר סגרני ויהוה מידך
ולא חגרתני ומצא אש
את איבו ושלחו בדרך כי
טובה ויהוה לשלמך טובה

בלט ו ותבוא אליו בלאט דברו אל דוד בלט וידב דוד ונא מרגליו

ודא ג ודא ודב את ריביו כי מי עמד בפניו יחזו עי וישקו ודא

איבו ו וי ונא איש כי יצא עקי לרחמך כי יער לו דמלכיו חרע

תמלוך ג מל בלטו כי מלך תמלוך אמרוך
עליכם וחת עבד כי תמלוך

כליזה אל ג וכלות אליהם כי כלתה חרעה אל
אדענו כי כלתה אדענו זדעך

ועט ג ב מי וחד קל ועט העט ועט כח
ועט בהם ועט כמעל

ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד

פתת חסותו אשר עשיתה
למי עתה העתה עמי כי מלך
תמלוך וקמה כהן ממלכת
ישראל ועתה השבעה לה
ביתוה אסמתברות אתורע
אחרו ואסתשמד את
שמי מביית אבתי שבע
דוד לשאל אל ואלה שאל
אלביתו ודוד ואנשו עלו
עלה מעודה
והמת שמאלו וקבעו
כלישראל והספרו לו
והקבירו בבייתו בקמה
וקס דוד הדר אל מדבר
פארז
ואישבמעון ומעשהו
בבדמלוח איש גדול מאד
ולוצאו שלשת אלפים
ואלק עומס והיו בגו את
צאנו בכרמל וישם האיש
בדיושם אשתו אכעל
והאשה טובת של כל הופת
האר והוא קשה ורע
מעל לים והוא לבית שמע
דוד במדבר ברגו גדל
את צאנו ושלח ידו
עשירה נערס ויאמר דוד
לפגרים על כלמלך באתם

אל כל ויש אלמלו בשמי
לשלוס ואמר תם כח לחי
ואתה שלום וביתך שלום
וכל אשר יהי שלום ועתה
שמעתי כי נזונס לה עתה
חרעס אשר לך הנה עמי
לא הכל מעיס ול אנפקד
לחם מאימה כל מי היותם
בכרמל שאל את נעריך
ונגידו לה וימצאו הנערים
חובעניך מיעלהם טובבנו
תנהג את אשר תמצא
ידך לעבדך ולבגדך דוד
ובכאו גערו דוד וידבר אל
גבל בכל ההדברים האלה
בשם דוד ומע חנניע גדל
את עבדיו דוד ואמר מי
דוד וימי כח ימים רב
עבדיו המיתפק צים איש
כענן אדמוך קחתי את
לחמי את מימי אנת סגונת
אשר טבאחי לגוני ונתתי
לאנשים אשר לא ידעתי
או מיעה המה ונתפס נעמי
דוד לדרס מלשכו ומלכה
ומרדו כל הדברים האלה
ויאמר דוד לאנשו חגרו
איש אתחרבו וקחו איש

ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

אתחרבו וקחו פסדוד את
חרבו ויפלו אתחרו דוד
בארבע מאות איש וימאנו
ישבו על תבליסות ויבגלו
אשתו נבל הגר מצאחך
מחנעקס לאמר הנה סתו
דוד מראי סמיתו מברך
לברך את אדונו ויעט צהוס
והאנשים טכוס דוד מאד
ולא חכלצו וד אפקדו
מאימה כי ימי חתך דענו
אתם בוחתני בשך חומה
הנה עלי ויגס ללכה גסתי
כל מי חותנו עמס רעס
ח צאו עתה דיעור אמה
תעשו ככלתך חרעה אל
או טענו על כל ביתו והוא אב
בלעד מדבר אלו ותמקד
אבנך ליתקח מאתם להם
ושניט גדל ויהי חמש צא
עשוות וחמש סאים קלו
ומאה עמקס ומאתים
דבלוס ותשם ער וחמקס
ותאמר דנעריה עבדי לפע
הנג אחריכם באו וד איש
גבל לאהי לה ותיה חא
לכת על חמור ויחדת
בסתר סחר ותהיה דוד ואנשו

ואמרוס כח ב לחי ואמרוס כח אמר דוד
ודברי הימים

ווידי ל רב שאל את נעריך איס אמר חמקו יעטו
ווידי לנו יצאו ויעטו דודו

שכל ח וסינחו מדעתי סדור לגודא דמלכי חרסו
ברמיה ג בא שאול על כחמלו ויבאו עבדי דוד
תמצא ירך ג שאל אמר כח אשר

ויהי לך אתה ותפגש
אתמו ויר אמר אך לשקר
שמרת את כל אשר לך
במדברך אנפקד מכל
אשר לך מאיזה חושבך
ועתה תחת טובה כדועשה
אלהים לאבי דוד וכה
וסיף אסא שאמר מכל
אשר לך עד תפקד משתח
בקדו ותר אביך את
דוד ותמור ותדר מעל
תחמו ותפל לאפני דוד
על פניה ותשתחו ארץ
ותפל על דגליו ותאמר
אני אדני העוה הנה
אסתך כאמרו שלמע את
דבר אמתך אל נא ישוע
אדני את כל אל אש
תפל על הוה על נבל
כשקובו הוה נבל שמו
תבלה עמו ואני אמר לא
ראיתי את נערי אדני אשר
שלחתו עתה אדני חייחנה
והנפשי אשר מנעתי חנה
מביא בדימים והושע נה
לדוע עתה יהיו נבל איכה
ותמקשים אל אדני דעך
עתה הברכה והוא את אשר

הביא שפחתך לאדני ותנח
לנערים המתחלכים ברגלי
אדני שאנא לפשע אמתך
כועשה מעשה וזוה לאדני בית
נאמן מימלחמות וזוה אדני
גלחם ודעה לאתמ צא כה
ממורה וקס אדם לרדפך
ולכך שאת נפשי ויהי
נפש אדני צרורה בצרור
חיים את יהוה אל חיבואת
נפש איכה וק לענה בתה
כה סקל עוהוה כועשה
יהוה לאדני ככל אשר
דבר אתה טובה ערוהו
לנפשי על אשר אל ואל
תחיה ואתך לפוקה
ולמכשול לב לאדני
ולשפחתי חנם ולחושיע
אדני לו וחוטב יהוה לאדני
וזכרת את אמתך
וואמר דוד לאבנך
ברוך יהוה אלהי ישראל
אשר שלחה היום חנה
לקראתי וברוך טעמך
וברוכה את אשר כלתני
היום חנה כמא בדימים
והשעתי ליהוה חן
ויהוה אלהי ישראל אשר

מנעתי מחרע אתך במלח
מחרת ותבאתי לקראתי
אסנתר לנבל עד אור הבקר
משתחו בקדו ויקח חוד משה
את אשר חבויה לו זה
אמר עלו לשלום לביתך
ראי שמעתי בקולך נאשא
פניך וסבא אביך אל
נבל וזוה למשתח בבית
כמשתח חמלך ולנבל
טוב עלו והוא שוכר עד
מארז אהנה לו דבר
קטן ועד עד אור הבקר
ויהי כקרב את חמל
מנבל ותגדלו אשתי את
הדברים האלה ומתלבו
בקרב ויהוה חן לאבן
ויהי בעשרת חמיס ונה
ויהוה את נבל ומת ושמע
דוד מימת נבל ויאמר בתך
יהוה אשר רב את לוב
חרפתי מיר נבל ואת עבד
חשך מרעה ואת רעת נבל
השוכי ויהוה בראשו ושלח
הדוד בר באביעל לקחתה
לו לאשה ונבאו עבדי דוד
אל אבנך חנן מלח וסב
אלהיך אמר דוד שלחני

ותבוא

חס

חלבה

ובדוק י דאם פלו ובדוק אל עליו ובדוק
טעמך ובדוק שם כבוד

הביאה י ויקח דוד מידה מלבד אשר הביאה
אל חמלך דוב חמל ויאמר חס נוח
והביאה אותה

וידעו כל מקום כי אמרת מי חוות הכל ואנכי הייתי ועצמי ידעתי ימי ונאמתי עו אמר כל ער
וגמי אם לעת בואו כל יודעי מבין כ כל תרי יגשף ויבדו ימי ומשלו וזולת דמות ב מ ג ח ט

הליכות החלכות ב כל החלכות לדגלה כי
ענינו למדך החלכות

אליה לקחתה לו לאשה
ותקם ותשתחו אפוס ארצה
ותאמר הנה אמתך לשפחה
לרחץ רגלי עבדי ארני
ותמחר ותקם אכני ולתרכב
על החמור וחמשי שבערתיך
חלכות לדגלה ותלך
אחור מלאבני דוד ותחילך
לאשה ואת אחונתם לקח
דוד ממחר עאל ותחונתם
שתיחו לו לנשים
ושאול נתן את מיכל
בתו אשת דוד לפלוטיו
לישא אשר מגידם ובאו
הזפוס אל שאול הגביעתי
לאמר הלא דוד מסתתר
בגבעת החכילה על פני
הרשמו ותקם שאול ויך
אלמר ברזח ואתו שלשת
אלפים איש בחורו ישראל
לבקש את דוד במדבר
ויהי חן שאול בגבעת
החכילה אשר על פני
הרשמו על הדרה ודוד
ישב במדבר ויהי אפיבא
שאול אחריו חמרה ברה
וישלח דוד מרגלים וידע
כרבא שאול אל גבוותקם

ל
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

דוד ויבא אל המקום אשר
הנה שם שאול ויהי דוד
את המקום אשר שכב שם
שאול ואכר בו ער שר
עבאו ושאול שכב במעל
והעם חנעם סביב תו ויען
דוד ויאמר אל אחומלך
חחתי ואל אבי שוב ערתי
אחיו ואכל לאמר מן דוד
אתו אל שאול אל המקום
ויאמר אבי שוב אני ארד
עמך ויבא דוד ואבי שוב
אל העם ללח ונהפ שאול
שכב שז במעל וחנתי
מ עוכח ארץ מראשתי
ואכני וחעם שכבים סביבתי
ויאמר אבי שוב
אל דוד סגר אליהם חנוס
את אויביך בנדך ועתה
אכני נא בחנית ובארץ
פעם אחת ולא אשנה לו
ויאמר דוד אל אבי שוב אל
תשחיתתו כי מי שלח גיו
במי שנה ונהנה ונקח
ויאמר דוד חו ונהנה כי אם
יהנה וגפני אוזו מו וכו אומת
או במלחמה יד ונספה

ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

חלילה לו ומחנה משלה
דוד במ שיח ונהנה ועתה קח
נא את החנית אשר מאשת
ואת צפחת חמוס ועל כלי
ויקח דוד את החנית ואת
צפחת חמוס מראשתי
שאול וילכו לחסו ואקרא
ואני חודע ואני מקיץ כי
כלם לשנים כי תרדמת חסו
נפלה עלי לחסו ויעבר דוד
העבר ויעמד על ראש
החר מרחק רב חמקום
כיני חסו ויקרא דוד אל
העם ואל אבנר בדור
לאמר הלא תענה אבנר
ועו אבנר ויאמר מראשתי
קראת אל המלך

ויאמר דוד אל אבנר הלא
איש אתה ומו כמון בשרא
ולמה לא שמרת אל אויבי
המלך מביא אחד חעם
להשחות את המלך ארני
לא טוב הדבר חסו אשר
עשות חו ונהנה מ בנימות
אתם אשר לא שמרתם
על אדניכם על משוחות חסו
ועתה ראה אי תגידתי למלך

לא ב ראש פקוק בסיף לא טוב הדבר לא
כן הדבר

על ראש חסו ה ונכסולי ויעבר דוד וישלח אליו
שר חמישים יתנו חסות ויבוא יליף אחרי

בדור לאמר חבאש חבאש
בעמו כושקאל וקנה לו
לעבדו עולם

והיה בנפשו חסם ויחזק עניו
פלישתים את מחמתם לצא
להלחם ביושר אל ותאמר
אכיש אל הודו ודע תדע
מי אתו תצא כמחנה אתה
ואנשיך ותאמר כדור אל
אכיש לכו אתה תדע את
אשר יעשה עבדך ותאמר
אכיש אל הודו לכו שאמר
לדאשו אשומך כל חסמים

וישמאל מתו מספרו לזכור
וישראל הקבוצהו כרמה
וכערו ושאול חסיר
חאבות ותתחיה עגס
מהארץ ויחזקו פלישתים
ומכאו וקח בשונם ויחזקו
שאול את כל ישראל
ויחטו בעל לב ויפרא שאול
את מחנה פלישתים ויכא
ויחברד לבו מאד ויחזקו
שאול ביהודה ולא ענחו
ותחזקו בחלמות גם פאיתם
גם בנביאם ותאמר שאול
לעבדו פקשול אשת

בעלת אבן אלכה אלוים
וארל שחכה ותאמר עבדו
אלו הנה אשת בעלת

אוב בעניו הודו ויתחפש
שאול וילב שבפנים אחוים
ותלה הוא וישג אנשים
עמו ומכאו אלם אשה
לזכור ותאמר סקומתא
לכאובות עלו לו את
אשר אמר אל הודו ותאמר
ודאשה אלו הנה אתה
מלעת את אשר עשה
שאול אשר הכרית את
חאבות ותתחיה עגס

מהארץ וזלמה אתה מתקש
בנפשו לך מיתנו וישבע
לה שאול ביהודה לאמר
הנה אסי קרה עון בכר
היה ותאמר תאשה את
מי אעלה לך ותאמר את
שמואל העלדו ותרא
האשה את שמואל ותעק
בקול גדול ותאמר תאשה
אל שאול ותאמר למחמתנו
ואתן שאול ותאמר לה
המלה אל תיראי כי מה
ראית ותאמר האשודאל
שאול אלוים ראיתו

עלם מוח ארץ ותאמר
לה מוח ארץ ותאמר ארץ
וקח עלה וקח ענף מענף
וידע שאול כי שמואל
הוא ויקד אפים ארצה
וישתחו

ותאמר שמואל אל
שאול למה חר פניך
לדעלות אתי ותאמר
שאול ללוי מאד ופלשתים
נלחמם בראשם סר
מעלולי אענני עוד גם
מיד הנביאים המחללות
ותאמר אל הודו יענני
מה אעשה

ותאמר שמואל לזכור
תשאולני ויהיה סר מעל
וחזק ערה ויעש ויהיה לו
כאשר דברו ביהודה קרע
ויהיה אתה עמך בכה מכה
ותנה לך עבדך בראש
לאשמעת בקול הנה
ולא עשית חרוד אפוי
בעמלק על כן העבד הנה
עשה לך יתה חסום הנה
ותנו הנה גם אתי שראל
עמך מיד פלישתים ויחמו
אתה ובעד עמו גם את

חובאים ג מה בסיף חגם שאול קדמח
וידא את לחזת ולא ענני עוד

בדור ג אשת בעל אב פלעו חאבן ג בו
דדשו ויחזק חבירן לך אגם לבי ס חזי
ובדשו ברחובותיה

לדאשו ג לכו שמד סוף חבוש לדאשו סכרת
לדאשו שגאלו תחת לדאשו קדמיה

מחנה ישראל ותוהוה ביד
פל שתיס וימחר שאאל ופל
מלאקומתי ארצה ויכא
מאד מדברי שמואל גם
בחל איתתו בו כילא אכל
לחס כל חסו וכל חלילה
ותכוא האשה אל שאאל
ותרא בני בתל מאד ותאמר
אלו הנה שמעה שפחתך
בקולך ואשים נפשו בכפו
ואשמע את דבריך אשר
דברת אלי ועתה שמענה
גם אתה בקול שפחתך
ואשמע לפעך פת לחס
ואכול ויהי בך נח כיתקר
בחרותי ויאמר לא
אכל ויפד עיבו עבדו וגם
האשה וישמע לקולם
ותקם מה ארץ וישב אל
חמטה וראשה על מבק
בבית ומחר ותפחהו
ותקח ממנו ותלש ותפחהו
מעתה ותגש לפני שאאל
ולפני עבדו ויאכל ויחמו
וירכי בלילה ההוא

ויקבצו כל שתיס את כל
מחנתם אפקחו ישראל

חניס בעני אשר מחר עאל
וסדע כל שתיס עברום
למאות ולאלפים ודוד
ואנשו עברום באחרונה
עם אברו שוי ואמרו שרי
פל שתיס מה העברום האלה
ויאמר אביש אל שרי
פל שתיס הלא זה דוד
עבדו שאול מלך ישראל
אשר חמה אתיו זה נמיס או
זה שניס ול אמצאתי בו
מאומה מיום נפלד עד
היום הזה
ויקצפו עליו שר פל שתיס
ותאמרו לו שרי פל שתיס
השב אתה איש ושב אל
מקומו אשר הפקדתו שם
ול ארד עמנו במלחמה
ול אקח חט לטון
במלחמה ובמה יתרצה וזה
אל ארצו הלא בר אשו
האנשים הקם הלא זה
דוד אשר יעטל במחלות
לאמר הכה שאול בארץ
ודוד פרבנתו

ויקרא אביש אל
דוד ויאמר אליו חריתוה
כי אשר אתה וטוב בעיני

צאתך ויבאך אתו במחנה
כי לא מצאתי בך עתה מוס
באב אל עד חניס הזה
וכעני הסרנעם לא טוב
אתה ועתה שוב ורח
בשלום ול את עשה דע
בעני סרנע פל שתיס
ויאמר דוד אל אביש
כי מה עשיתו ומחמצאת
בעבדך מיום אשר חיתת
לפניך עד חניס הזה כי
לא אבוא ותלחמתי באוב
אתך חמלתי ויעו אכוש
ויאמר אל דוד גר עתים
טוב אתה בעני במלאך
אלהים אד שר פל שתיס
אמר לא יעלה עמנו
במלחמה ועתה השכם
בפקדו עבדו אדניך אשר
באו אתך וחשפתם פקדו
ואור לכם ולכו וישכם
דוד חואו אנשו ללכת
בפקדו לשוב אל ארץ
פל שתיס ופל שתיס עלו
חר עאל

ותו כבא דוד ואנשו
עקלג ביום השלושי כי
ועמל קיפשו אל גב

בראשי ד חלוא בראשי ודוד כשעל וחבדו
ויקום דוד וחבדו ובראשי חשכם
דוד שכיב

מחנה ה' וישבאל מל ויבא ויאמר ויקם דוד
יעי מעל חמטה כי משלשונ

הואעליות ב' חס א' ושתי נשיות דוד ויעל
ט' דוד

ובטחם ובנוחם ג' ובא דוד וגאש וזעם אשר
וזמך נכא ע' ימים וילתה ח' ש

שוכח ב' והוד ט' וכאש שוכח באש
כשחור ג' ונתיח ח' ט'

הארץ אכלם ושתיים
והגנם בכל השלל הגדול
אשר לקחום ארץ פלשתים
וימארא יוהדה ויבס דוד
מתנשף ועד ערב למחותם
ואנמלט מחס איש כי
אס ארבע מאות איש
נער אשר רכבו על המלחם
ונסו ויצל דוד את כל
אשר לקחו עמלק ואת
שתי נשיו הצול דוד
ולא נער לחס מוחסו
ועד העלתו ערבנים ופנות
ומשלל ועד כל אשר
לקחו להם סבל השוכח
דוד ויקח דוד את כל
הצאן והפקדונו לפני
הפקדונו תחוא ויאמר
זה שלל דוד וכל צוד
אלמאתים האנשים
אשר פטרו מלכת אחר
דוד ומשכס בעל השוד
ועצאו לקראת דוד
ולקראת תעם אשר אתו
ועש דוד אתם עם וישאל
להם לשלום
ועו כל איש עבד לעל
למאנשים אשר חלבו עם

ו
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ
לס
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ
לס
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ
לס
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ
לס
לו
לז
לח
לט

וכאשר נתחלל בשור ט
והפתיים עמדו והרדו
הוא ארבע מאות איש
ועמדו מאתים אישא
אשר פטרו מעבר אתנחל
הבשור ומצאו איש
מעבר בשדה ויקחו אתו
אל דוד ומתנו לו לחם
ויאכל ושקו מימי ונתנו
לו פלח דבליה ושני עמקום
ויאכל ותשכרוהו אליו
כיו לאכל לחם ודאשתו
מימי של שנה וימס ושליש
לולת: ויאמר לו
ידול למי אפת ואו מוח
אתה ויאמר נער מצני
אנכי עבד לאיש עמלקי
ועעבני ארע כי חליתי חום
שלשה אנחנו פשוטנו נגב
הפתי ועל אשר לוהוה
ועל נגב כלבוא את עקלני
שרפנו באש והאמר אלו
דוד שתוררני אל העדות
חנתו אמר השבעה לו
כאלוים אסתמיתני ואם
תקנני כד ארע ואורנה
אלה העדות תודה וירלחו
והנדנטיים על פני כל

ו
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ
לס
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ
לס
לו
לז
לח
לט

ואל עקלנו ונפואת עקלנו
וישרפו אתה באש וישם
את הנשים אשר בה מקטו
ועד דוד לא חמותו איש
ומתנו ולכו לדרבם ובא
דוד ואנשו אל העדות
שוהפה באשונותם כי
ובטחם ובנוחם נשכח
וישא דוד וידעם אשר אתו
את כלם וכבו עד אשר
אופתם כי לכפותו שתי
נשיו דוד נשפו אחינעם
חזק עלותו וככל אשת
גדל חברמ לו וצור לחזק
מאר מצמרו עם לסקלו
במרה נפש כל העם
איש על פני ועל פנתו
ויתחוק דוד ביחנה אל תו
ויאמר דוד אל
אביתר הכהן כוואחומל
הגיש הנאלו האפוד
ועש אביתר את האפוד
אל דוד וישאל דוד ביחנה
לאמר ארני אחר כי
חנה דוד חנה האשגו ויאמר
לדוד כי תשגת שיע ותעל
תמיד וירל דוד והוא איש
מאות איש אשר אתו

ו
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ
לס
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ
לס
לו
לז
לח
לט

ועל כל ב' ולו נער לחם מפלי וזאגות

ועל אשר ל' אגנו פשוטו וזאת הכבישו וזמך ביד
וודא כז חנני ואקרא חרב

אודוק ג' חס וזה מל אמו אויב וישאל
דוד ביחנה אודוק אויבו

דוד ויאמר ויען אשר לא
חלפו עמול אמתן להם
מחשלת אשר העלנו כן
אסאש את אשתו ואת
בני ונחגו וילכו
והאמר דוד לא תעשו
כן אחי את אשר עתו ויתח
לנו וישמר אתם ויתו את
הגדה הקבא עלנו מידנו
ומי וישמע לכם לדבר חזק
בויכח קסירד במלחמה
ובחלק קסירד על הבלים
יחדו ויחלקו
ותו מחוס קהוא י
ומעלה וישמח לחקלמע
ולמשפט לוישראל עד
היום הזה
ובארזן אל עקלנו וישלח
מחשלת לזקנו ויחידה
לרעהו לאמר הנה לכם
ברכה משלל אוכו
ויהוה
בבית אל
ברמות נגב
ביתר
בערע
בשפמות
באשתמע

ברכל
בערתי חמאלו ולא אשר
בערו חקונ ולא אשר
בחרמה ולא אשר
בבורעשו ולא אשר
בעתק ולא אשר
בחרוז ולכל חמקמות
אשר התחלק שם דוד חזא
ואנשוח
ופל שתיים נלחמים בישראל
ונסו וישו ישראל בפני
פלישתים ויפלו חלקים פחד
חלקע ונדבקו פלישתים
את שאול ואת בניו ויבו
פלישתים את ידועתו ואת
אכיערבו את מלכו שוע
בני שאול נתכבד חמלקמה
אל שאול וימצאו חמונים
אנשים בקשת וחלמא
מחמונים וימך שאול
לנשא כליו שלה חרבדי
והקנו כה פוזבו או העולם
חא להו קרנו וחתעלה
בולא אכה נשא כלומ
ורא מאד ויחן שאול את
החרב הפל עליה וימך
נשא כליו בימת שאול
ויפל גסחוא על חרבו

ותמת עמו ותמת שאול
וישלשת בניו ונשא כליו
גם כל אנשיו ביום חזא
יחדו ויראו אנשוישראל
אשר בעבר העמקו וימך
בעבר חרבנו פלסו אנשיו
וישראל ובימתו שאול
ובנו ויעזבו את הערים
ונסו ויבאו פלישתים ויטבו
בחז
ויהי ממחרת ויבאו פלישתים
לפשט את חלק לים וימצאו
את שאול ואת שלשת
בניו נפלים בחד חלקיע
ויברתו אתו אשו ויפשטו
את כליו וישלחו בארץ
פלישתים סביב לבשרמת
עצביהם ואת העס וישמו
את כליו בית עשתרות
ואת גמיתו תקע בחומת
בית שון וישמעו אלו כי
ישבו ויבשו גלעד את אשר
עשו פלישתים ל שאול
ויקומו פלישתים חלוקים
כל חלוקה ויקחו את גמית
שאול ואת גמית בניו
מחומת בית שון ויבאו כי
ובשח וישרפו אתם שם

הר חל
וכל
אורות
דכות
ב מ
א

הר
הר
הר

מחשלת ג ויקח העם מחשלת לא עם להם
ויטלה ויחשלה

וימצאו ג חוס ומכר המלחמה וחבירו ויבאו
לידיהם ויחא ויפשטו ג או יוסף את כליהם
וישואל חס

יביטו ג ב חס וחד מל ויקומו מלאי חל
וישואל ויקומו מלאי חס

כל לשון בכוונה על דבר בידו ג' אל בנות ישראל אל טאל כניד
ובדיל קבר אבני ובכו אידך ביד נמש

שמעך ג' חל בבא שמעת שאול לו חמיון לשמעונו ושמיעות יבדלו
כנפול ג' כל בלשן יבט בע עולד כי נפול חפול למעו

ונפחו אל החמ שורכב
ובענה אחונו מ לטו ונבא
חפית ודוא שכתב על מטתו
בחדר משכבו ונחלו מתחו
ונסורו אתד אשו ונקחו
אתד אשו ונלכו יחד
הערבה כלי לילה ונבא
אתד אש או שכתב אל
דוד חברה ונאמרו אל
המלה ונחזק אש או שכתב
כד שאול איכר אשר בקט
אתנפשה ונתו ונתו לאדני
המלה נקמות מינס חוז
משאול ונחזק ונעז ונחז
אתד נכדו אתב ענה אחו
בער מיוז בארתו ונאמר
לחם חזוטה אשר פנה
את פש מל ענה כי
המלה לילי לילי ונתמת
שאול ויהי אהנה כמכיש
בענה ונאחנה לו ונאחנה
כד קרג אשר לתת לו
בשרה אכר אנשים
רשעים היוצ את אוש
צרוק בביתו על משכבו
ועתה תלוא אכר שאת
דמו מירכס ובערנו אתכם
מהארץ ונעז דוד את

האלה בני צדוק קשים
מבער שלם ויחזק לעשה
חרעה כרעתו
וישמע בן שאול כן מת
אבנו בחברו וירפו נכחו
וכל ישראל נבחו ליהושה
אנשים שרדו ימים חזו
כד שאול שם האחר כי
בענה וישם השני רכב
בערמוז הכארתו מבני
כעמו כונם בארות תחשב
על בנימו ויכרו חוה בארותם
גממה ויהו שם גרום ער
היום הנה
ולחזותו בן שאול
בונכה רגלים כדחמש
שנים הנה כבא שמעת
שאול ויהונו מחרעאל
ותשאחו אמנתו ותנס
ויהו בחפזה לעים ונפל
הפסחו שמו מפוכשת
וילכו בני דמוז חב ארת
רכב ובענה ונבאו כחם
היום אל בית איש בשת
והוא שכתב את משכבו
הצדוקים ונחזק באו ער
תיך חפית לקחו חפוט

וספרו לפני אכר המלה
בדד חלה אחר המסקה
ויקברו את אבנו בחברו
וישא המלה את קולו ויכר
אל קבר אבנו ויכבו כל
האם ויקט המלה
אל אבנו ויאמר חכמות
נבד למות אבנו יחד לא
אסרות ורגלך לאל נחשתם
חגשו כנפול לפני בעשלה
נפלת ונספו כל העם לכמות
עליו ונבא כל העם להכרות
את דוד לחם בער חמם
וישבע דוד לאמר כח
ועשה לו אל היום וכה
ויסוף אסל לפני כד אח שמש
אטעם לחם אכל מאומה
וכל העם חפידו ומוכב
בעניחם ככל אשר עשה
המלה בעני כל העם טוב
וירעו כל העם וכל ישראל
ביום ההוא כילא חותה
כדמלה לחמית את אבנו
בנו ונאמר המלה
אל עברו תלוא תד עובי
שר ונחזק חמם חוז
בישאול ונאמר חמם כח
ותשוחמלה ותאנשים

והנה ג' חמיון וסימיון באו אמת בשבי
ויבא כל העם ללחזותה ונחזק חמיון

ואחיה ג' כקור קשיהו על אדני

ונחזק חמיון וסימיון כחזק חמיון
ויבא כל העם ללחזותה ונחזק חמיון

ואת ראש ב' וישא את ראש שהמשקים וגת
ראש איש בלשון לקוח נ

וביתר ב' מהמלוא וביורה בשערי החצר
הפנימית וביורה נ

ותלו ב' על הדלד את המזו וחדו ותלו
את מדוכו נ

הנערים והנערים ואת
וידתם ואת גדליוס ונתלו
על הכרכה בחברון ואת
ראש איש שבשת לקוח נ
ויקברו בלשון אבנר בחברון
ובא כל שבט ישראל
אל דוד בחברון ויאמרו
לאמר הנה עצמנו וכל
אנחנו נגם אתמו לגם שלטון
בחינת שאיל מלך עלינו
אתה היתה מוציא אותנו
את ישראל ויאמר ותוח
לך אמת תרעה את עמאית
ישראל ואתה תהיה לגנב
על ישראל ויבאו כל קני
ישראל אל המלך בחברון
ובכרת לגם המלך דוד נ
בית בחברון לפני ותוח
ותקשו את דוד למלך נ
על ישראל בושלשים
שנה ודך במלכו ארבעים
שנה מלך בחברון מלך נ
על יהודה שבע שנים ו
וששה חדשים וכוונת שלם
מלך של שנים ושל ששה
על כל ישראל ויהודה ויהודה
המלך ואנשיו ויהודה שלם אל

הקבו וישב בארץ ויאמר
לדוד לאמר לא תבוא הנה
כי אסה סודך הערומים נ
והפסחים לאמר לאבוא
דוד הנה וילכד דוד את
מצבת ציון היא עיר דוד
ויאמר דוד בנס החואמר
בכח וכל סודו נגע בצענורות
הפסחים ואתה ערומים נ
שטאו נפש דוד על כן
יאמרו עורו ופסח לאבוא
אל המלך וישב דוד במעדה
ויקרא לה עיר דוד ויבחרו
סביב מזמק ויביתוהו
ומלך דוד על יהודה ויהודה
ויהודה אל הו צבאות עמו
וישלח הו צבאות מלך צר
מלאכים אל דוד ועשו
אלוים וחדשו עין וחדשו
אבן קור ויבנות לדוד נ
וידע דוד כי חכמו ותוח
למלך על ישראל וכוונת
נשא ממלכתו בעבור עמו
וישראל ויבחרוהו
עוד פלגשים ונשים מירושלם
אחר באו מחברון ויהודה
עוד לדוד בנס וכוונת ואלה

שמות הילדים לכוונת שלם
שמוע וישב ונתו שלמה
ויבחרו ואלו שמוע ונפגי
ויפיעו ואלו שמוע ואלה
ואלו פלט
וישמו עין כל שמוע ממשו
את דוד למלך על ישראל
ויעלו כל פל שמים לכקש
את דוד וישמע דוד ויבחר
אלה מצודה ופל שמים
באו ויטשו בעמק רפאים
וישאל דוד ביהודה לאמר
האעלה אל פל שמים נ
ותתנם בידו
ויאמר ותוח אל דוד על
כונתו אתו את הפל שמים
מיהודה ואל דוד בכעל
פרצו סוכס שם דוד נ
ויאמר פרץ ותוח את אבי
לפני כפרץ מוס על כונת
שם המקום הווא בעל
פרצו מעשבו שם את
עצבותו וישאם חר
ואנשו
וקשו עור פל שמים עלות
ומטשו בעמק רפאים
וישאל דוד ביהודה לאמר
לא תעלה הסבב את הו

וזהו אליו עבדו ויך ויהיה דוד ויאמר קרא ויבחרו נקרא שמוע על דוד ויהיה שמוע
דוד ויהיה שמוע ויהיה שמוע ויהיה שמוע ויהיה שמוע ויהיה שמוע ויהיה שמוע
לך בראשו ויהיה שמוע ויהיה שמוע ויהיה שמוע ויהיה שמוע ויהיה שמוע ויהיה שמוע

אל כיתותיו ב' האעלה דשמואל אשר
היה דבר יהודה נ

ול
אורי
ויחיל
דכית
ב ב א

חיות
המוציא
ז
י

כשמשך
דודי

ללל
ל

ב
ב

ב
ב

ב
ב

ב
ב

ב
ב

ב
ב

ב
ב

ב
ב

ובאת לחם ממול בכאום
וחי בשמעך אתקול צעודה
בראשוי חבכאום או תחכך
במאוצא יחודה לפנה *
לחכות במחנה פל שתום
ומעש דוד לו כפאשר צנחו
יחודה וקר אתפל שתום *
מגבע עד באר גור

ויסוף עוד דוד אתפל בחוד
בישר אל של שים אלה
תקס וכל דוד וכל העם
אשר אתו מבעלו וחדלה
להעלות משם את ארון
האלהים אשר נקרא שם
שם יחודה עבא את ושכ
חברכים עליו וקרפבו את
ארון האלהים אל עגלה
חדשה ויש אהו מבית
אבינרב אשר בגבעה
ושאו אחו בני אבינרב
נחגס אתם עגלה חדשה
וישא אחו מבית אבינרב
אשר בגבעה עם ארון
האלהים ואחיו הלה
לפני הארון וידוה וכל בית
ישראל משחוקים לפני
יחודה בכל עצי ברושת

ב
ב

ב
ב

ב
ב

ב
ב

ב
ב

ב
ב

ובכפרות וכתפוס
ובמנענעם וכצל גלום
ובכאו ער גרו כווי שלח
ענה אל ארון האלהים
ויאחזבו בו שמטו הבקר
ויחר אף יחודה בענה וכתו
שם האלהים על השל
ומת שם עם ארון האלהים
ויחר לדוד על אשר פרץ
יחודה פרץ בענה ויקרא
למקום שהיא פרץ ענה
עד היום הנה יקרא דוד
את יחודה בים ההיא *
היאמר איה נבוא אל ארון
יחודה ויאמנה דוד להסוך
אליו את ארון יחודה על
עיר דוד ויפחו דוד בות
עבד ארם הגתיות שב *
ארון יחודה בית עבד ארם
הגתיו שלשה חדשים ויסוף
יחודה את עבד ארם ואת
כל ביתו ויגד למלך דוד
לאמר בכר יחודה את בית
עבד ארם ואת כל אשר
לו בעבד ארון האלהים
וילה דוד ועל את ארון
האלהים מבית עבד ארם
עיר דוד בשמחה ויחיו

ל

ל

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

בי צערו נש או ארון יחודה
ששה צעדים ויזבח שוק
ומרי אודוד מברקר בכל
ע לפע יחודה ודוד תגד
אפוד בק ודוד וכל בית
ישראל מעלים את ארון
יחודה בתרו ענה וכקול שופר
ותסה ארון יחודה בא ער
דוד ומכל בית שאול *
נשקפה בעד חלון ויהרא
את חמלה דוד מפני *
ומכרבו לפע יחודה ותכו
לו בלבה ויבאו את ארון
יחודה ויצגו אתו במקומו
בתוך האהל אשר נטח
לו דוד ועל דוד עלות
לפני יחודה ושלמים וכל *
דוד מס עלות העלה *
והשלמים ויכרה את העם
בשם יחודה עבאות ויחלק
לכל העם לכל חמו וישאל
למאיש וער אשה לאיש
חלת לחם אחת ויאשפר
אחד ואש ושה אחת וילה
כל העם איש לביתו וישב
דוד לבכה את ביתו
ותצא ממכל בית שאול
לקר את דוד ותאמר מח

שב יחודה עבאות ד ונכני בא יליך אשר
יזיא שם וכל דוד בעת החיא *

על ער ד ולא אבד דוד ד שמואל והמטותי על
יצר אחז ועל עיר אחת שבועים
שבועים *

וישא ד וחם הכיור אבינוב ותבירו ד שמואל
על חסוסים דבי ימל במוט בשנים * וחד
וישאחו ויטבחו *

איתם ד מל בסוף בכל המעשים והעניות
הטוב איתם והעביר אותם *

וישע ג חס ארומי צעילויטס דור נעבים
וישע מארבי * והדודו ליחוד וישע לך *

מאות פרשים ועשרים
אלף איש וגלו ויעקרו
את כל הרבב ויתר מעט
מאה רבב ומלא ארם
דמשק לעור להדר עד
מלך צובה ונך דוד בארם
עשרים ושמעם אלף איש
ולשם דוד נעבים בארם
דמשק ותח ארם לדוד
לעבדים נשאו מנסה
וישע ותח את דוד בכל
אשר חקר ויקח דוד את
שלו חתום אשר חת
אל עבדי דוד דער וימאס
דוי שלם ומבטח ומברית
ערך דוד עור לקח חמלה
דוד נקשת חרב בה מצד
וישמע תשע מקח
חמת בהמה דוד את
כל חיל דוד עור ושקח
תע אדורם בני ארם
המלך דוד לשאל לו
לשלוט ולברכו על אשר
נלחם בהדר עור חכהו
מי איש מלחמות תע
חנה דוד עור ודודו סוף
כלו בסוף מלחמה וכלו
נחשת גס אתם הקדושים

באתה ויהוה עבאות אלו
ישראל גליהו את און
עבדך לאמר בית אבנה
לך על פני מצא עבדך את
לבו להתפלל אליך את
התפללה חזאת ועתה ארע
ויהוה אמת הואם אלהים
ודברך יהוה אמת ותבר
אל עבדך את הטובה
חזאת ועתה הוא אלו
את בית עבדך להחיות
לעולם לפניך כר אתה
ארע ויהוה רבית ומבכותך
יבדך בית עבדך לעולם

ויהוה אחריו ויהוה דוד את
פל שמים ונכניעם ויקח
דוד את מתת האמה מיד
פל שמים ויהוה אתמו אב
ומדרם בחבל השפכ
אותם ארצה וממה שג
חבלים להחיות ומלא חמל
להחיות ותח מואבל דוד
לעבדים נשאו מנסה
ונך דוד אתה דוד עור כו
רחב מלך צובה כלבתו
לשונכהו כנהר וילכו
דוד ממנו אלף וישבע כ

תורת אדם ארע ויהוה ויח
ויקפו דוד עור לדבר אלה
ואתה חרע את עבדך
ארע ויהוה בעמך דברך
וכל כן עשית את כל הדוד
חזאת להחיות את עבדך
על פניך לת יתח אלהים
באו פמחו ויאו אלהים
וילתך בכל אשר שמעו
באוננו וימך בעמך משראל
גוי אחד בארץ אשר חלקו
אלהים לפדות לל לעם
ולשום לשום ולעשות
לכם חט ויח ונראות
לארע מפני עמך אשר
פחת לב מצרים גוים
ואלהיות ויכונן לך את
עמך וישאל לך לעם
עד עולם ואתה יהוה
החיות להם לאלהים
ועמך ותח אלהים
הדבר אשר דברת על
עבדך ועל ביתו הקטע
עלם ועשה באשר
דברך ועל שמך עד
עולם לאמר יהוה עבאות
אלהים על ישראל ויח
עבדך דוד ויהוה נכו לפניך

הגדולה ד מל והד חס בעבור עבדך ומ
כעקל יחוד בעבור עבדך וי יחוד *

יבדך ד ב חמל ומבכותך דוד וישוים יבדך
והו מ כ טוב עור ויאמר *

ושל ביתו ג וענס יחוד וחכילוי ומדתי על
חאיט חזוא *

לא ומבר

ל
 וכת

ל

ל
 חס

ל
 כת

ל
 א

ל
 חס

ל
 חס

ל
 חס

ל
 חס

ל
 חס

ל
 חס

את כל אשר אל ומעבר את
 חמר וזומבא חלאמה מערבו
 ארם לקראת כדור ולחמו
 עמו ומנס ארם מפני ישראל
 ויחדג כדור מארם שבע
 מאות וכבו ארבעים אלף
 פרשים ואת שוכב שר
 עבא ויהיה ומת שס ומדאו
 כל המלכים עבדו והיה עור
 מינפני לפני ישראל כי
 וישלמו אתו ישראל כי
 ועבדום ומראו ארם
 לחוש עור את בני
 עמו
 והיו לתשוכת תשנוד
 לעת צאת המל אכוס
 וישלח כדור אתו אבנאות
 עבדיו עמו ואת כל
 ישראל וישחתו את בני
 עמו ומצרו על דביה ודוד
 חשב בירו שלם ויחיד
 לעת הרב ומקם כדור
 מעל משכבו ותחלד על
 גביית המלך ומרא אשה
 רחצת מעל הגג ותאשה
 טובת מרא אה מאד וישלח
 כדור ומרהש לאשה כי
 ויאמר חלואו את בת

קדש ליהוד

ישראל
 קדי

ל
 בסיפ

ל
 כת

ל
 חס

ל
 חס

ל
 חס

ל
 וכל

ל
 דינ

ל
 דינ

ל
 דינ

ל
 דינ

ל
 דינ

ל
 דינ

ל
 דינ

עבדו כדור ארץ בני עמו
 ויאמרו שרובני עמו
 אלו חנו ארצו חם ממכור
 חד את אלכר בעניו כן
 שלח לה מטמים חלוא
 בעבור חקר את הער
 ולגזרו ולחפכה שלח
 כדור את עבדו אלך וישלח
 סנו את עבדו כדור ומגלה
 את חנו וקנס ויכרת את
 מדינתם פחעי ער שותותיהם
 ומשלהם ומגרו לדוד
 וישלח לקראתם כדור
 האנשים וכל מיס מאד
 ויאמר מלך שבנו כדור
 ערו עמח וקנס וישבתם
 ומראו בני עמו כונבאשו
 כדור וישלחו בני עמו
 ומשכרו את ארם כיתרחוב
 ואת ארם עובא עשרים
 אלף רגלו ואת מלך מעכה
 אלף איש ואיש טוב
 שנים עשר אלף איש
 ומשמע עבדו וישלח את
 ויאבוא את כל העבא
 הגבוים ומראו בני עמו
 וערכו מלחמה פתח •
 חישעו ואלס עונא ורחוב

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ואת עבדיו • ויחד לתשובה ויסקו ארבע
 ואחרי כן נאם יחזק את פריע •

ל כת ב ולא קדי בחורי ישראל חממזדים כפסני יחזק דחלב
 ויגנו בבית הפקדיות בנשך ובמוציאות •

אתם ב' דגל בסופר כלומר חסדלנו אתם
ולא ברא אתם לחסד *

ותלך לי ב' ב' ויעברו האכל וילך ויחזק אינו גמר *
כה אמר יחזק אליו וישראל ב' בסופר ויגעילנו *

חטאת ליהוה

וואמר נתנו אל הויה גם
יהוה העביר חטאתך לא
תמות אפס כי נאץ טאנת
את אבי יהוה בדבר יהוה
גם תפן חילוקי לב מותמת
ולך נתנו אל ביות ומת יהוה
את חילוק אשר בלך אשת
אויבך לדוד ונאץ שובקש
דוד את חילוקים בלך נתנו
ומצט דוד עיס ונאץ שובקש
ארצות ומקמו זקנו ביותו
עליו להקומו מוסר ארץ ולא
אבהול אברהא אתם לחס
ויהו ביום השביעי וצמת
המלך ויהו אבי עבדו יהוה
להגיד לו כי ממת חילוקי
אמר יהוה כחלות חילוקי
הפרגו אליו ול אשמע
בקולנו ואיד נאמר אלהים
הילך ועשה רעה ומרא
הויה כי עברו מתחשים
ובו הויה כי מת חילוקי ויאמר
הויה אל עבדו חמת המלך
וואמר מותי ויסקס חילוקי
מהארץ וירחץ ויסקס חילוקי
שמלחו ומקבא בית יהוה וישתחו
ומבא אד ביתו וישאל ומשמו

חזק על אשר לא תמל

וואמר נתנו אל הויה אתה
האיש כהאמר
יהוה אל הויה ישראל אנכי
משחתיך לכלו על ישראל
ואנכי העלתיך מיד שאול
ואתנה לך את בית אדומי *
ואתנשו אדומי בחילוקי ואתנה
לך את בית ישראל ויהויה
ואסמ עטראספה לה בפתח
וכתנה מדוע ביות את דבר
יהוה לעשות הרע בעיני את
אויבך וחתנו הכינת בחרב *
ואת אשתו לקחת לך לאשה
ואתו הוצת בחרב בני עמון
ועתה לא תקור חרב מבייתך
עד עולם עקב כי ביותנו
ותקח את אשת אויבך החתן
להיות לך לאשה
כהאמר יהוה הנני
מקיס על דרעה מבייתך
ולקחתו את נשיו ליענך
ונתתי לך עדר ושכלב עם
נשיו לעני השמש והאית
כי אתה עשית בסתר ואני
אעשה את הדבר הזה בגד
כל ישראל ונגד השמש שמי
וואמר הויה אל גתו

החוק מלחמת אל עיר וחרקה

וחוקו ותשמע אשת אויבך
כי מת אויבך אישה ותספר על
בעלך ויעברו האכל ויחזק
הויה ויאספה אל ביתו ומחיל
לאשה חילוקי לב וירע הדבר
אשר עשה הויה בעיני יהוה
וישלו יהוה את נתנו אל הויה
וכא אליו ויאמר לו שני *
אנשים חילוקי את אחד
עשיר ואחד ראש לעשר
תנה צאו ויבקר חרבך מאד
ולך שאיזבל כי אסכבשה
את קטפת אשר קנתה וחתנה
ותגדל עמו ומס בניו וחתו
מפלו תאכל ומקו תשתה
ובחיקו תשכב ותחיל לבת
ובא אהלך לאיש העשיר
והמלך לקחת מצאנו ומקו
לעשות לארץ חבאלו ומקו
את כבשת האיש חר אש *
ועשה לאיש חבאלו
ויחרץ הויה באיש מאד
וואמר אלתו חיותו בניו
ביות האשה עשה זאת
ואת חבשה ישלך ארבעים
עקב אשר עשה את הדבר

מעט למעט * חזק ונשארתם ואספס יתנו
ירעלם פיה וירעף חסדנו *

העך ב' מל בניא ונתתי ליעק אתה ויעק * וכל
כתיבויא זכות ב' מל משה וזוה חס ב' מל חס
לך חזקתם וזכר יעק *

ראש חדאש * מל וזכור ראש האיש חר אש *
ראש עשור כף רמז *

לו לחם ואכל ואמר עבדו
אלו מיהו דבר הזה אשר
עשיתו בעבור הילדה חייצת
ותקד ונכאשר מת הילדה קמת
ותאכל לחם ויאמר בעוד הילד
חייצת ונאכזה בו אמרת
מיהו לעיני חגי יהוה חתומה
ועתה מת למה זה אני ועם
האכל לך שיכור עיר אני
הלך אליו וקוא לא נשות
אלו ונתחם הוד את פת שבע
אשתו ותבא אליו וישב
עמה ותלד בנה וקרא את
שמו שלמה ותתן אהבו
וישלח בילתו סעלמי קרא
את שמו וירדה בעבור
יהוה
ותחם ושב ברפת בני עמון
ותלד את ערו המלכה
וישלח ויאבד מלכים אל
הוד ויאמר נלחמתי ברבה
גסל בני ית את עיר חמס
ועתה אסק את ית העם
ותגד על ה עיר וכל כנה פד
אלפי אני אתה עיר וקרא
שמי צדק ויאסק הוד את
בני העם וילדה רפתו ויחם
בה מלכה ותקח את עמרת

מלכם מעל ראשי ומשקלה
נפרוהו ונאכזו קרה ותהו
על ראש הוד ושלל העיר
הו ציא חרבה מאד ואת העם
אשר בה הו ציא וישם במנה
ובחילי הברזל ובמנורת
הברזל וה עבדו אתם במלח
וכן עשה לכל עמי בני
עמון וישב הוד וכל העם
והי שלם
ויהי אחרי כן ול אבשלום
הוד אחות נפח ושמיה תמר
והאכה את אמנו בודוד ויצר
לאמנו להתחלות בעבד
תמר אחתו כו בתולה היא
ויפל אבינו אמנו לעשות
לה מאמה ול אמנו רע
וישמו ויהי בבו שמעיה אחי
הוד ויהי בבו איש חכם מאד
ויאמר לו מהו ע אתה ככה
הל בוחמיה בעבד פבקר
הלוא תגיד לו ויאמר לו
אמנו את תמר אחות
אבשלום אחי אני אתם
ויאמר לו ויהי לב שב על
משפחה ותסל ונא אבי
לראותו ויאמר אליו תבא
נא תמי אחותי תגדני לחם

ועשתה לעני את עבדה
למנו אשר אר אהו אכלת
מלחיו ששב אמנו ותסל
ונבא תמרה לדאיתו ויאמר
אמנו אל תמלה תבו אלא
תמר אחתו ותלכב לעני
שתי לבנות ונאכרה מרה
וישלח הוד אל תמר הפיתה
לאמר לבי נא בית אמנו
אחי ויעשיר הוד הברכה
ותלה תמר בית אמנו אחיה
והוא שכל ותקח את תמר
ותלוש ותלכב לעני ותשול
אתה לבנות ותקח את
הבשרות עק לפני וימאן
לאכול ויאמר אמנו
הו ציא כל אש מעל
ויבאו כל אש מעל ויאמר
אמנו אל תמר תביא תפרה
החוד ונאכרה מנה ותקח
תמר אתה לבנות אשר
עשתה ותבא לאמנו אחות
החוד ותמש אליו לאכל
ותחוק בה ויאמר לה בוא
שכבי עמי אחותי ויאמר
לוא אחי אל תענני כן
לא עשה כן בישרא אל
תעשה אתה וכלה חזאת

אחוז ג ומל ולא שולח בו דוד לא יספיק לו
אחוז לנו קטנה ס חזר ולא חזר אש

אחוז ג ומל את יוסף מלמד ועוד
אשק ועל הער

חביא ג חביא חביא חביא עשר חביא
בני נחוק

ואנא אנה אולך את חרפתי
ואתה תקנה כאחד הנבלים
בישראל ועתה דברנא אל
המלך כי לא ומנעו ממך
ולא אבה לשמע בקולה
והחזק ממנה ויענה וישפך
אתה וישנא את אמנו שנאה
גדולה מאד מגדולה השנאה
אשר שנאה מאתה אשר
אתה ויאמר לה אמנו קומי
לכיות אמר לו אל אויבתך
הגדולה ואת מאותה אשר עשית
עמי לשלחני ולא אבה
לשמע לה ויחזק את נערו
משרתו ויאמר שלחנא
אתנאת מעל חרצה ועל
הדלת אחרית ועל חפת
פסוקים כי תלבשו בעת
המלך הבתולות מעילים
ויצא אותם משרתו החוץ
ועל הדלת אחרית ותקח
תמר אפר על ראשה וכתנת
הפסוקים אשר עליה קרעה
ותשס גרה על ראשה ותלך
הלכה ותעקה ויאמר אליה
אבשלום אחיך האמינו
אחור הנה עפר ועתה
אחותי חורשי אחור הוא

ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ
לו
לז
לח
לט
לס
לס

אלת שית את לבך לדברי
הנח ותשב תמר ושמת
בית אבשלום אחת וחמד
דוד שמע את כל הדברים
האלה ויחר לו מאד ולא
דבר אבשלום עם אמנו
למרע ועד וב פישנא
אבשלום את אמנו על
דבר אשר ענה את תמר
אחת
והחל שנתים נימים ויחזק
ניוים לאבשלום בבעל
חצור אשר עק אפרים
ויקרא אבשלום לכל בני
המלך ויבא אבשלום אל
המלך ויאמר הנה נתנו
לעבדך וילך הנא המלך
ועבדו עק עבדך ויאמר
המלך אל אבשלום אדוני
אל נא נלך כלנו ולא נכפר
עלך ויפרצו ולא אבה
ללכת ויכר כהן ויאמר
אבשלום אל אלהיך אנת
אמנו אחי ויאמר לו המלך
למה לך עמך ויפרצו
אבשלום וישלח אתו את
אמנו ואת כל בני המלך
ויעצו אבשלום את

ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לס
לס

נערו לאמר ראונא פטוב
לב אמנו ביה ואמרתי
אלוכם חפיו את אמנו
והמתם אתו אל תירא יהוא
כי אנכי צויתו אתכם חזקו
והיו לבני חזק ויעשו נעור
אבשלום לאמנו פאשר
ענה אבשלום ומקמוכל
בני המלך והרכבו איש על
פרשו וננסו וחלו המה בדרך
ותשמעה באה אל הדוד
לאמר הנה אבשלום את
כל בני המלך ולא עיתו מחס
אחד
ויקם המלך ויקרע את בגדו
וישפך ארצה וכל עבדו
נצבים קרעו בעדים
ועשו מלבוש שמע
אחורו ויאמר אלו אמר
אדוני את כל הנערים בני
המלך וירא אמנו בני
מתנו על פו אבשלום חיתה
שוכה מאס ענתו את תמר
אחת וענת אל שם אדני
המלך אל לבו דבר לאמר
כל בני המלך מתו כי אם
אמנו לכהמת
ויכרח אבשלום ושאחנער

ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לס
לס

שמעו ב כח ה ולאמנעו רע ויש יונק

שמעו ג ב ח וחד מל ותשב תמר כירביס בני

אחורי ג ח תכאנא עמי דהיינו בא שכנו

ותכל ב ברכו לשננו ותכל להשקדו ותכל הוד
תכל ב יחד ותכל תלונתם

היושב ב חר כל וחד חל ושמודדגס את
עד הודיש אבי לך

ולא ישא ב ולא ישא אלוים לא ינעה ולא
ישא

הצפח את עינו ונר א ונהל עם
וכח לבוס מהרה אחרו מצד
החרו ויאמר ונר אל המלה
הנה כע המלה באו בדבר ענה
בו הנה ויהי ככלתו לדבר ונהל
בעת המלה באו וישא קולם ונכפו
וגם המלה וכל עברו כעו בכי
גדל מארו ואכל שלום כרחוקה
א תלמי בו עי חר מלה גשור
והתאבל על כע כל הימים לא
ואכל שלום כרחוקה גשור ונהל
שם של ששנים ותכל הוד
המלה לצאת אל אבי שלום
כנתם על אמנו כרמת

ותאמר אכל אשה אלמה
אנו ומת אשחול שפחתך
שני כנס ונעו שני עהם בשדח
ואז מצל כוניהם ונכו
האחר אתה אחר ומת אתו
והנה קמה כל המ שפחה על
שפחתך ויאמר תני אתמכה
אחיו ומתחו בגפש אחיו
אשר חרג ונשמידה עם את
חור שוכבו את עזלתו
אשר נש ארה לבלתי שום
לאו שישא ויש ארות על
פני הארמה

והאמר דברי
ותאמר האשה וזלמה
חשבתה כזאת על עם אלוים
ומדבר המלה כדבר הנה
כאיש לבלתי חשבתה
אתה חו כרמת נמות
וכמים הנערים ארעה אשר
לאו אספול אש אלוים
נפשו שוכבו חשבות לבלתי
דהממנו עזח ועתח אשר
באתי לדבר אל המלה אנו
את הדבר הנה כו נראע
העם ותאמר שפחתך
ארצה נא אל המלה אנו
יעשה המלה אנו דבר אמנו
כיו שמע המלה לה עז את
אמתו מכף האש לה שמיד
אתו ואת כע נחר מנחלת
אלוים ותאמר שפחתך ונהל
נא דבר אנו המלה למענה
כיו כמלאך האלוים כו אנו
המלה לשמע חטוב ונרע
והנה אלויה וקו ענה
ויע המלה ויאמר אל האשה
אל נא תבחי ממנו דבר
אשר אנכי שאל אתך
ותאמר האשה ודבר נא

והרע אב בו צרה כו
לב המלה על אבי שלום השלח
וואבת קו עה וקח משם אשך
חכמה ויאמר אלויה חת אכלך
נא רכשונא כע דאכל ואל
תסוכי שמו ויהי כפא שחוד
גמים רבים מתאבל על
ובאת אל המלה ודברת אלו
כדבר הוד חשם ויאב את
הדברים כפיה ותאמר האשה
התקיעת אל המלה ותפל על
אפיה ארעה ותשתחו ותאמר
הושעה המלה
והאמר לה המלה מלה

והאמר המלה אל האשה
לכי לביתך ואני אענה עליך
ותאמר האשה התקועת
אל המלה על ארני המלה
הענו ועל בית אבי המלה
וכס אנקו ויאמר
המלה המדבר אלויה ונהל
אלויה איו עז דעתך
ותאמר ונר נא המלה את
והנה אלויה מתרבות אל
הדל שחתול או שמידו
את כע ויאמר חו הנה אס
יפל מש ערת כע ארעה
ותאמר האשה ודבר נא
שפחתך אל אנו המלה דבר

והאמר דברי

וחס ו פל וסימחון אמנו כרעה על ידו על
זאת האלוים את עינו וכל ישיעו

ולא יסוף ג ולא יסוף יד חלע ימים זכר אנו
כרעה וזה כו את עשור

יאב בני ב חסודי אתי ונא בני יאב בני
נא כל מחל

לכל ישראל אשר נבא למשפט
אל המלה ונגב אבשלוס
את לב אנשי ישראל

והיא מקץ ארבעים שנה ואמר
אבשלוס אל המלה אלה
נא אשלוס את נהרי אשר
נפרתי ליהודה בחברו פתור
נדר עברת בשבתי כגשור
פאכס לאמר אמר שוב ושבנו
זהו וירושלם ויעבדתי את
יהוה ואמר ל המלה לה
בשלוס ומקסוה חב' ונהי

והשלה אבשלוס מרגלוס פנל
שבתו ישראל לאמר לאני
כשמעבט את קול השפר
ואמר לם מלה אבשלוס בחננו
ואת אבשלוס תלבו מאתם
אשמי תישלם קראסו חלום
לחפסול אנה אנה כד דברי
השנה אבשלוס את אחותו
הגלמי היען יהוה מעורו כי
מגלה בזבחו את חבכוס ונהי
הקשר אמר עם חולה
ולב את אבשלוס וסבא חמצוד
אל יוד לאמר סנה לב איש
ישראל אחרי אבשלוס ואמר

יהוה לכל עבדיו אשר אתו
ברושלם קומי ונגב חס כו
לא תהיה לנו פלוטה מפני
אבשלוס מהרו ללכת פו
ימחרוה שגנו ויהיה עלינו
את חרעה והכח סיער לפו
חרב ואמר עברי המלה
אל המלה בכל אשר יבחר
ארץ המלה חנה עבדו
ויצא המלה וכל פתו פנחמו
ויצא המלה את אשר משוס
פלא שוס לשמר חבית מצא
המלה וכל עם כרגו ס
ומגדו בית המרחק וכל
עבדיו עבדום על ידו וכל
הפרתו וכל חפלונו וכל חגונם
יש שמ את איש אשר באו
כחל מצת עבדום על פני
המלה ונאמר
המלה אל אמי הגת למח
תלה עם אמה אתנו שוב
ושבע עם המלה פנחמי אמה
ומגלה אמה למ קומי
תמו לפי אנה וסלס אנגלה
עמו ללכתו אנו חולה על
אשר אנו חולה שוב ונשב
את אחי עמי חסד ואמת
ויעו אפי את המלה ויאמר

חיה וחו וחו ארץ חמלה פו
אם פמלוס אשר יחיה שם
ארץ חמלה אסלמות אס
לחיים פישם יהיה עבדו
ויאמר בוד אל אמי קומעבר
ומעבר אמי חגתו וכל אנשיו
וכל הפור אשר אתו וכל
סארץ פוכים קול גדול
וכל העם עבדום ו חמלה עפר
פנחל קורו וכל העם עבדום
על פני דה אנה מפר חנה
גס צדו קובל חיים אתו
נשאם את ארוס ברות
האל חיים ונצק את ארוס
האל חיים ועד אביתר עד
תם פלח עם לעסוד מז
הער ונאמר חמלה
לצדק השכ את ארוס
האל חיים חער אס אמצא
חו בעני יחסו חו שכמי
וחראג אתו ואת מחוואם
כח לאמר לא חפצתי בך
הנני מעשה לך באשר טוב
בעיני ונאמר
חמלה אל צדק חכחו
ויראך אמה שבה חער
בשלוס ואחזעץ בגך
וחוננו פו אביתר שני כנעם

כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט

חוראד ב' חוראד אנה חמס עשים חוראד אנה
עסדו עור וכל חומים ב' ונח ויחזקו חוראד

חוראד ב' חס ויחזקו אנחנו חזקו אנו
על אשר את חוראד

ולא ידע ג' ונח ויחזקו אנחנו חזקו אנו
ולא ידעו עשות נחח

אתכם ראי אנתם מתמהמה
בעבודת המדבר ען פא דבר
מעמכם לחגוד לו וישב ערוך
ואביתך את ארוח האלהים
ויושלומו שבושם ודוד
עלה במעלה תוונתם עליו
וככה וראש לחפמו והוא
היה יחורו כל העם אשר אתו
חפואו ישראלו ואלו עליו
ובכה תודו חגוד לאמר יי
אחותפל בקשרים עמי
אבשלוס ויאמר דוד סבל
נא את עצת אחותפל ותוד
ויהו דוד בא עד הר אש
אשרו שותחוד שם לאלהים
והנה לקראתו חושד ארמו
קרו על פתנתו ואדמה על
ראשו ויאמר לו דוד אם
עברת אתי ויהיה עמי למשא
ואסח עקר תשוב ואמרת
לאבשלוס עבדך אנט
חמלה אחיה עבד אביר
ואנט מאוועתה ואנט עבדך
והפרתה לו את עצת
אחותפל ויהיה עמך שם
ערוך ואביתך חפונתם
והנה כל חבר אשר תשמע
בפית חמלה תגיד לערוך

ביעבוד
דוד

ב
ישמעאל
בית חס

ג

ד

ה

ו

ז

ח

ט

י

יא

יב

יג

יד

טו

טז

יז

ולאביתך חפונתם העד שם
עמם ששע בעיחם אחימען
לצרוך ויחונתו לאביתך
וישלתם מדם אל כל דבר
אשר תשמעו ותבא חושן
רעה רוד העיר ואבשלוס
יבוא ורושלוס

ויהו עבד מעט יי
מחורא שיהנה ציבא נער
מפוכשת לקראתו ויעמד
חמרים חכשום ועל חס
מאתם לחס ומאד עמוקס
ומא חק קראת כל מו ותאמר
חמלה אל ציבא מה אלה
לה ויאמר ציבא החמורים
לכית חמלה לרפכול חס
והקין לאכול חפונתם י
והלכו לשנות חפונתם
והאמר חמלה ויאמר בוא עבדך
והאמר ציבא אל חמלה
חפונת שבו מדוי שלם פו
אמר חס ושבו לו בית
וישראל את ממלכות אמי
והאמר חמלה לציבא הנה
לך כל אשר למפוכשת
והאמר ציבא השתחוויתו
אמצא חופענות ארני
חמלה וציבא חמלה דוד עד

ב

ג

ד

ה

ו

ז

ח

ט

י

יא

יב

יג

יד

טו

טז

יז

יח

יט

כ

כא

כב

כג

כד

כה

בחורים ויהנה משם איש
ויצא ממשפחת בית שאול
וישלו שמש בוצא ויצא
ויצא ומקל לחס קל באבעם
את דוד ואת עבדו יי
חמלה דוד וכל העם וכל
הגברים מימנו ומשמאלו
וכה אמר שמע בקל דוד
ציבא איש חמקס ואיש
חמלה על השכל על דוד ותח
כל דמו בית שאול אשר
מלכת פתמו ויתנו ויתנה את
חמלה פד אבשלוס פנה
והנה פד עתה פ איש חמקס
אתה ויאמר אבוי פו
צרותה אל חמלה למח וקל
חמלה חמלת הנה את ארני
חמלה אעבדה נא ואסירה
את ראשו
והאמר חמלה מה לו
ולכס פני צותה פו וקל
ופו ויתנה אמר לו קל את
דוד וצו אמר מה העשית
פו והאמר דוד
אלא בישו ואל כל עבדו
חפונת אשר צא ממען
מבקש את נפשו ואף פו
ענה פו חמלה חפונתו וקל

ט

י

יא

יב

יג

יד

טו

טז

יז

יח

יט

כ

כא

כב

כג

כד

כה

כו

כז

כח

כט

ומי יאמר ב ומי יאמר מה העשית ויאמר לו מה
העשית

ועוד ג חל מה לו ולכס פני צותה פו וקל
ועוד וציבא נשאי כל יואב פו צותה פו וקל

ישתחוו ג ויהי דוד ולכס פני צותה פו וקל
לא יכיע ויהי וישתחוו לו

כי אמר לו יהוה אלהיך יהוה
 בענין חושב ויהוה לו טובה
 תחת קולתו חיים יהוה ויהוה
 יהוה ואנשיו בברכה ושמע
 חיה בלע לעתיד לעמיתו יהוה
 וקול ויסקל פאנעם לעמיתו
 ועפר בעפר
 וכן אמר יהוה וכל העם אשר
 אתו עיפוס והנפש ששם לא
 ואבשלום וכל העם איש
 ושרא ב אורו ושלום ואחותפל
 אתו ויהוה באשר בא חושי
 תארפו ויעה דה אל אבשלום
 ויאמר חושי אל אבשלום
 יהוה חמלה וחו חמלה ויאמר
 אבשלום אל חושי ויהוה חסדך
 אתרעה למה לא חלפת
 אתרעה ויאמר חושי אל
 אבשלום לאפ אשר בחר
 יהוה והעם היה וכל איש
 ושרא לא אחיה ואתו י
 אשבוה שנות למי אנו
 אעבד חל לא לפנינו כן באשר
 עבדתי לפני אבוב כן אחיה
 לפניך
 ויאמר אבשלום אל אחותפל
 חכי לכם ענה מה נעשה
 ויאמר אחותפל אל אבשלום

ביעני
דדי

לדי

בוא אל פלגשו אמה אשר
 העני לשמור חבית ושמע
 בלוישר אל מכתשת את
 אכרובותיו ויהוה כל אשר
 אתה ומטול אבשלום י
 האל על חושי וכן וכן
 אבשלום אל פלגשו אמו
 לעני בלוישר אל וענת
 אחותפל אשר מען בנימין
 חוס ב אשר ושרא בדיבר
 האל חוס כן פלועת י
 אחותפל גם ליהוה גם י
 לאבשלום ויאמר
 אחותפל אל אבשלום י
 אכרובת הנא שנים עשר
 אלא איש ואקומה וארדפה
 אחי יהוה הלכה ואבוא
 עליו ויהוה מעל ידפה גרים
 וחחרתו אתו וגם כל העם
 אשר אתו וחביתו אתחמלה
 לכהו ואשויכה כל העם
 אלה בשבט הכל האיש
 אשר אתה מבקש כל
 העם ויהיה שלום ויהי אשר
 חזק ביעני אבשלום י
 ובעני פלוגני ושרא ב
 ויאמר אבשלום
 חזק אנו גם לחושי תארפו

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ונשמעו מהדבחו גם הוא
 וכן א חושי אל אבשלום
 ויאמר אבשלום אליו לאמך
 כדבר יהוה דבר אחותפל
 הנעשה אתדברו אם אנו
 אתה דבר ויאמר
 חושי אל אבשלום לא
 טובה העצה אשר יעץ
 אחותפל בפעם הזאת י
 ויאמר חושי אתה זרעת
 את אבך ואת אנשיו כי
 גברים חמה וימרו נפש חמה
 כדבש בל בשדה ואבך
 איש מלחמה ול אליו את
 העם היה עתה הוא נחמא
 באחת הפחתים או באחר
 חמ קומת ויהוה כנפל בחס
 בתחלה ושמע השמע
 ואמר יהוה מגפה בעם
 אשר אחו אבשלום והוא
 גם כדבר אשר לבו כלב
 תאריך חמס ופס מידע
 כל אשר אל פלגשו אמה
 וכני חול אשר אתה כי
 נענתי חאסף ואסף עלך
 כלוישראק מן ועד באר
 שבע בחול אשר על חמס
 ללב ופניך חללים בקרב

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

כנסת ב חזק מל וחד חס רמז בני עולה ויהוה כנפל בחס י קדי מילד מל

ואבוא ב ואבוא עליו ואבוא מרוב חסו י יעוד י יבא חושי ויהי כמישר בא ויבוי בל נט

ואשיבוה י ואשיבוה כל העם ואשיבוה שפיוך ואשיבוה ידי ואשיבוה חרפי

הוה את העם השלשות פד
 האלוה שלשות פור אבוישו
 בדזרה אחיו ואב ודשלשת
 פד אתה דגתו והאמר
 חס אד העם רגס אגאגס
 אג עמט והאמר העם לא
 יצא כלי אסנס ננים לאשמו
 אנונו לרגס דמתו חינו לא
 משמו אלנו לכי עתה כמע
 עשרה אלכוט ועתה טוב כ
 תהיה נגמ ער לעור
 והאמר אליהם המלך
 אשר יקוב בעעכס אעשה
 ומעמד המלך אלני השער
 וכל העס נא אל מאותו אלפוס
 ויצת לך אתו אב ואת
 אביו ואת אביו לאמר
 דאגלו דמע לאב שלוס וכל
 העם שמו בעצת המלך את
 כל השרים על זבר אב שלוס
 ויצא הקט שרת לקראת
 ושאר חטוי המלכה מער
 אפרים ונצטו עם עשי שראל
 לפני עבדו דוד ותחר שם
 הבעפה גדולה פוס דהוא
 ישרים אלה ותחר שם
 ומלכה נפעת על פני כל
 הארץ ורגב חנעי לאבול

בעס מאשר אלה החרב פוס
 דהוא ומוקרא אב שלוס לפני
 עבדו דוד ואב שלוס רגב
 על הפרד וכל הפרד תחת
 שוכך האלה הגדולה והחוק
 ראשו כאלה ותובו השמים
 וכוו הארץ והפרד אשר
 תחתיו עברו וראו אש אחר
 ונגד לו אב והאמר חנעי
 ראיתו את אב שלוס תלח
 כאלה והאמר האב לאש
 המגיד לו ונתן ראיתו ומוק
 לא חמתי שם ארצה ועל
 לתת לך עשרה כסף וחנעי
 אחת והאמר האיש אל האב
 ולא אנכי שקל על כפף אלה
 כסף לא אש לחנעי ארפו
 המלך כי באונני ענח המלך
 אחר ואת אבוישו ואת את
 לאמר שמרו לו פנעי
 באב שלוס ארעיותו כי
 כנפשו שקר וכל דבר לא
 יפחד מוד המלך ואתה ותתעב
 מנגד והאמר הוא לא כן
 אחילה לפנעי וחק שלשתי
 שכתוס ככפוי וחק עמכ
 אב שלוס ערנתי בלב
 האלה ונספן עשרה מעים

נשא וכל האב חנו אתי
 אב שלוס וומתחו ותקע
 והאב שפר וישב העם
 מרגס אחריו שראל כר
 חשה והאב את העס וקחו
 את אב שלוס ויש לכו את
 בער אלה הפחת הער דתעס
 עלו ער אבנעם ערוד מאל
 וכל שראל נסו אש לאהלו
 האב שלוס לקח ויעבדו כל
 את כעבת אשר בעמך
 המלך כי אמר אודו כו
 בעבור חוקיך שמו וחקרא
 למעבת על שמו וחקרא
 להנד אב שלוס עד חקוס
 חנו ואחומען
 כודוק אמר ארועה נח
 ואב שרה את המלך כר
 שפטו ונתן מרג אבוי
 והאמר לו הוא לא אש
 כשרה אתה חקוס חנו
 ובשרת פוס אחר חקוס חנו
 לא אב שר מעל כון המלך
 מת והאמר הוא לכו ישו
 לה חנעי למלך אשר
 ראיתו וישתחו כוש ויואב
 מרגס חס עור אחומען
 כודוק והאמר אלו אב חנו

ה
 ח
 ט
 י
 יב
 יג
 יד
 טו
 טז
 יז
 יח
 יט
 כ
 כא
 כב
 כג
 כד
 כה
 כו
 כז
 כח
 כט
 ל
 לא
 לב
 לד
 לה
 לו
 לז
 לח
 לט
 לו
 לז
 לח

אחילה ג ויאמר יואב מע מעי ואני כדחיה

אל יד ה ויעמד המלך ואלו כונסו בו חט כעני עבדיו כ בו וכל נגלה דכונסוון דר מן חד ונתנו חלבוט
וחטס על די אש ו יוקרא ה וסומחוון אנשלוס אב שלוס הבמה בדודי כחלי ונתנו ויורא חס שמי שמו

מה ארעקא נס אמר אחר
חפשו ויאמר ויאב למח
לד אהרן פני וילכה או
בשורה מצאת ויחממה
ארוץ ויאמר לו ויאן ופדן
אחומעץ דרה חפפר יי
ועבד אתה פושו וידה
השכ בידשע השערם
וילך העפה אלג השער
אל החומה וישא את עינו
ורא ויחנה אשרץ לבן
ויקרא העפה ויער למלה
ויאמר חמלה אס לבן
בשורה כפמו וילך חלה
וקרב וירא העפה איש
אחר רץ ויקרא העפה
אל השער ויאמר הנה
איש רץ לבדו ויאמר
חמלה גסמה מבשר ויאמר
העפה אמר ראה אתמוצת
הראשון כמרצת אחומעץ
בועד וקראמר חמלה
איש טוב זה ואל בשורה
טובה ויאמר ויאמר
ויאמר אל חמלה שלום
וישתחו למלה לאפמו
ארצה ויאמר ברוך
יחנה אלהיך אשר סעד את

האנשים אשר נשא אות
ידם בארבע חמלה
ויאמר חמלה שלום
לנער לאב שלום ויאמר
אחומעץ דאיתו החמו
הגדל לאלה את עבדי
חמלה ויאבן את עבדו ולא
ידעתו מה ויאמר חמלה סב
התיצב פה ויסב ויעמד ויעז
חפשו ויאמר חפשו
ותבשר ארבע חמלה כר יי
שפטו ויחזיקו ימים מיד כל
הקמים עליה
ויאמר חמלה אלי
חפשו השלום לנער י
לאב שלום ויאמר חפשו
ויהי כנער אויבי ארבע חמלה
וכל אשר קמו עליה לרעה
ויהי חמלה מעל
עלילות השער ויכד וסוד
אמר בלכתו בני אב שלום
בני בני אב שלום מר ותו
כיותו אמר חמלה אב שלום
בני בני הגד לו יאב חנה חמלה
בכה ויתאבל על אב שלום
ותחו ותתשעח כמים תחוא
לאבל לכי העם בני שמע
העם כיום תחוא לאמר יי

נעצב חמלה על בני ויתגנב
העם כיום תחוא לבן אהער
כאשר יתגנב העם חמלה
בני סם במלחמה ויחמלה י
לאט את פניו ויחזק חמלה
קול גדל בני אב שלום יי
אב שלום בני בני
ויבא ויאב אל
חמלה חמלה ויאמר חמלה
היום אתפני כל עבדי יי
חמלה לטוס את נפש חמלה
ואת נפש בני חמלה תפש
נשאר נפש פלג שור לאהבה
את שני אוף ולשנא את
אהביך כהגדת חמלה כר
אח לכל שר חמלה עבדים כר
ויעתו חמלה כי לא אב שלום
חלוק בני חמלה מתים כר
וישר בעערה ועתה קום צא
ודבר על לב עבדיך
כר חמלה נשבעתי כר
אונדו ויאב אסיליו איש
אתה חמלה ורעה לדואת
מכד חרעה אשר באח י
עלך מנערה עתה
ומקם חמלה וישב
בשער חמלה עם חמלה
לאמר חמלה חמלה וישב

חבשות ב בתו לטן ויאמר חבשת חיים
אלה חבשות נרות

ויאמר לאפיו וסומחו וסוף אחומעץ בלעס

על אבשלות ב כיל חמלי על אבשלות חנה
חמלה חמלה

בשער מבאכלה עם לפע המלה
 וישיראל גם איש לא חלה
 ויהי כלה עם גריו י
 בכל שבט וישראל לאמר
 המלה הזה צלנו מכפר או כינו
 והוא מלטנו מכפר של שותים
 ועמך ברח מוס ארץ מעל
 אבשלום ונאב שלום אשר
 משחנו עלינו מת במלה מה
 ועמך למה אתם מחרשים
 להשיב את המלה
 והמלה דוד שלח אל
 ציון ואל אבנתר הפהנים
 לאמר הברו אל וקצו ויגדו
 לאמר לפיח תחיה אחרים
 להשיב את המלה אל ביתו
 וידבר כל ישראל בא אל
 המלה אל ביתו אחו אתם
 עצמו ובשרי אתם ודמה
 תחיה אחרים להשיב את
 המלה אל עמשא תמרו ואלו
 עצמו ובשרי אתה פדה
 ועשה לך אל חוס וביח וחסך
 אסל אשר יצא תחיה
 לפע כל הימים תחת וצב
 ויט את לב כל אויב ויגדו
 כאיש אחד וישלחו אל
 המלה שוב אתה וכל עבדך

שר יצא ג וחי וישיר יצא אסל ישר עיבא וכוונ
בן טי שיר יצא וימלכו כל ישראל אשר יצא יצא

ושב המלה ויבא עד הרנו
 ויחזיה בא הגלגלה ללכת
 לקראת המלה להעביר
 את המלה את חנניה וימחו
 שמע כוונ אפוד וימנו
 אשר מבחורים ומרד עם
 איש יחיה לה לקראת המלה
 דוד ואלה איש עמו מבנו
 ויבא בער בית שאול וחלשת
 עשר בניו ועשרים עבדיו
 אתו ויעלו חנניה לפני
 המלה ויעברה העברה כי
 לעבור את בית המלה כי
 ולעשות חטוב בעינו כי
 ושמע כוונ אסל ונפל לפני
 המלה בעברו בירחו ואמר
 אל המלה אל לח שב לך
 ארני עוז ואל תופר את
 אשר הענה עברך ביום
 אשר יצא ארני המלה כי
 מרו שכם לשום המלה אל
 לכו מירדע עברה כי אמי
 חטאתי ונהנה באתי חיים
 ראשו לכל בית חסל דרת
 לקראת ארני המלה
 ויש אבו ישו בן ערוח
 ויאמר התחתנת את לא וימת
 שמע בני קהל את משוח

ותוה ויאמר דוד
 מחלו ולכם בעי ערוח כי
 תחזיר חיים לשטון חיים
 ומת או שבו ישראל כי
 הקאו את עמו כי חיים אני
 מלה על שראל ויאמר
 המלה אל שמע לך
 תמות ושב על המלה
 ומפלישת בן שאול
 נרד לקראת המלה ולא
 עשה דגלו ולא עשה
 שפמו ואת בניו לא יבס
 למזחיים לכת המלה עד
 חיים אשר בך בשלום כי
 ויהי בך אורו שלם לקראת
 המלה ויאמר לו המלה
 למה לא חלכת עמו כי
 מפלישת ויאמר ארני המלה
 עברו רמע מ'אמר עברה
 אחבשה לך חמור וארפכ
 עליה ואלה את המלה כי
 פסק עברה וינגל בעברה
 אל ארני המלה וארני המלה
 ממלצה סאל חיים ועשה
 חטוב בעיניך כי לא חטב
 בנת אבו כי אס אגשמות
 לארני המלה ותשת את
 עברה באבן של חנניה

ולא עשו ה ומכבשת ב בן ולא עשו חיים
זאת וחבור וירא האלים

עבודת ה' יחדיו ב' חס אה ויעבד את ה' יחד
ויאמרו את כל ישראל ד' ז' י' ג'

קדש לחוד

ואלוהים ב' חס אה ויעבד את ה' יחד
ויאמרו את כל ישראל ד' ז' י' ג'

לא נמכר

ינדות ב' משאיתם ערדת בשלום ותינו
דמיו חס יחד את ערדות נפשות

ישלש עשרה קהלות יעקב עת
אל המלך
ויאמר להמלך למה תדבר
עיר דבריה אמרת אתה
ויצא ממלך וקרא את השדה
ויאמר מפני שאת המלך
גם אתה ידע וקח אחרי אשר
בא ארץ המלך בשלום
אל ביתו
הגל עיניך מגדלך ושמע
את המלך הירדן לשלחו
את ברוך וברוך וקח מאר
בשטמנים שעד וזוהו אל כל
את המלך בשבתו במחנים
פראש גדול הוא מאר
ויאמר המלך אל ברנב
אתה עבד אתי וכל בלתי
אתה עבדתי ברוך ושלם ויאמר
ברוך אל המלך במה יומי
שני חזק מאעלה את המלך
ויהשלם בושטמנים שנה
אנכי היום הארבע פחות טוב
לך עאזיט עם עבדך את
אשר אבל ואת אשרי
אשתך אם אשמע עוף
בקול שחיס ושרות ולמה
תולה עבדך עוף למשא
אל ארץ המלך ככמסט

ועבד עבדך את הירדן את
המלך וכל מה גמלתי חמלך
הגמולה ה' את שוכני עבדך
ואמת בערתי עם קבר אבי
ואמרו וזה עבדך כמחנים
ועבד עם ארצי המלך ועשה
לו את אשר טוב בעיניך
ויאמר המלך אנה
ועבד במחוס ואני אעשה
לו את הטוב בעיניך וכל
אשר תבחר עמי אעשה
לה ויעבד בלד עם את
הירדן והמלך עברו השק
המלך לבדו ויברכהו
וישב למקומו
ויעבד המלך הגלגלה
ובמחוס עבד עמי וכל עם
הירדן ויעברו את המלך
וגם חצי עם ישראל ויחנה
כל איש ישראל באוסא
המלך ויאמר אל המלך
מדוע גנבתי אחיני איש
והירדה ויעברו את המלך
ואת כחיתו את הירדן וכל
אנשי הירדן עמו
ועל כל איש חזקה
על איש ישראל מקחב
המלך אל ודמה יד הירדן

לד על חדר הנה האטרל
אבלנו מוחמלה אסנשאת
נשא לט
איש ישראל את איש
והירדה ויאמר עשר ידות
למלך וגם כבוד אנממך
וימנוע הקלתע וקאחה
דברו ראשו לו לחשוב
את מלכו ויק שוכר איש
יחודה מיר איש ישראל
קש נקרא איש
בלעלו שמי שבע בוכבו
איש יומנו ותקע בשמר
ויאמר אזלנו חלק כבוד
ולא נחלה לנו כבוד ושוי
איש לאהלו ישראל ושל
כל איש ישראל מאחר
הירדן אחר שבע בוכבו
ואיש יחודה דבקו במלכם
מחירדו ועד ירושלם
וכארוך אל ביתו וירושלם
ויקח המלך את עשר נשותיו
פלגשום אשר חמח לשמו
חביתותתם בית משלרת
הכל בלם ואלוהם לא בא
ותחזק ערבות ער חס
מתו אל מנת חנות
ויאמר המלך אל

בלבם י וגיט יחדו וחשבועם בני ינו ויגל

על איש ה' ויש מאיש עי אנה וחתנו תחי יחד
יסע על איש כי לא על איש

שרים ה' בלשנו קרמו כחלום בקול וכנרות
וכנרות עשיתי לה בקינותיהם ומחזקו

ואהיה תמיס לו
 וישוב יהודה לי כעזרת
 עמחסיד תתחפד
 עמנברתהכר
 ואת עם עני תשוע
 מאתה מרוותה
 מן בן ארוץ גרוד
 הן למנס הרפו אמרת יהודה ערופה
 כימי אל מבל עדי ויהיה
 הוא מעונו חול
 משנה רגלו באלות
 מלמדינו למלחמה
 ותעלה מגוי שער וענתך תרפני
 ארפה אבי ואשמדם
 ואכלסו ואמחצסו וראקומו
 ותירע חיל למלחמה
 ואם תתח לו ערו משנא וואעמיתם
 ואשחקס בעפרארץ
 ותמלט מרבי עמי תשמדנו להאשגום
 בני נכר תתבחו שורו לשמוע אלו ושמועו
 חיותו וכבוד ערו
 האל הנתן נקמת לו
 וכו' עאו מאביו ומסמו תחממע
 עלכו אודה יהיה פגום
 מגדלו ישועת מלכו ועשה חסד למשוקו

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט

ואשתמרה מעמי
 כברי לגדי עינו
 עם גבור תמים תתמס
 ועסקש תתפל
 וענב על דמים תשפול
 ויהיה גנה חשקו
 כאלו ארלב שור
 מגו הוא לכל החקוס כני
 ומי צור מבל עדי אלו
 ותתמס הרפו
 ועל בלתי ועמדי
 ונתת קשת נחושה זר עת
 מרחיב צעה תחגוני ולא מעדי קרס לו
 ולא אשנב עדי בלותם
 ויפלו תחת רגלי
 תכרוע קמו תחתני
 וישוואו משוע אלותה ולא עם
 כטוט חזונית ארקס ארק עם
 עם לאמר עתו נעבדני
 בני נכר יכלו ויחגרו ממסגותם
 והם אלו צרו ישע
 ומיוד עמים תחנת
 מאיש חקוס תעלק
 ולשמך אומר
 לדוד ודע עשר עם

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט

ואלה דברי דוד האחרנים נאם ביד בן שו ונאם חגבר הקס על משנה אלהינו יקבונו עם ומדות
 ישראל ירחיקתה דברנו ומלתו על לשוני אמל אלהינו שרא לך דבר עור ישראל מושל

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט

ומדות ו' וגלה דברי דוד מכנה חגבר חיו לה חקיק ולסא אמל
 מכנה ומלך כל ושאלו זמרוכל כת י החסדים ו' ומוניאני
 חלעני ויהו שמיני יהווי כו לחמי

ולא אשוב ו' אדרפה אבי ורא נחמי ולא אשוב ממנו אדרוף אויבי בטום אן
 ארוץ ו' מל וחד חס ויהי מה ארוץ כי בכח חבירו דרך מעומק חילנו דתלים חס
 וכוונתו א' חס וחד מל עם רא ידעני ותבדיו כי בחד קדישי

האחוזי
הגפתי
הנטפתי
בני בנימי
פרעתי
געש
הערבתי
הברחתי
השעלכתי
והונתי
החכרו
שרה ארתי
בו אחסני
הגלתי
הברמתי
הארבתי
בנותו מעבה
הגזי
העבתי
הבארתי
בוצרתי
חיתתי
חיתתי
חחתי
והספתי
בו ישראל

בהם לאמר לה מנה את
ישראל ואת יהודה ואמר
המלה אל חאבו ישראל
אשר אתו שוטנא בכל
שבטו וישראל מדוע
באר שבע ופקדו את
העם מדעתו את מספר
העם: והאמר
וואב אל המלה ווסקף
ויהוה אל הויה אל העם
בחסוכהם מאה פעמים
ועני ארזי המלה ראות
וארזי המלה למה חפץ
בדבר חותי ויחוק דבר
המלה אל חאבו ישראל
החול ונעא חאבו וישר
החול לפני המלה לפקד
את העם אתו ישראל
ויעברו את חמרו ויחם
בערו ערימון הער אשר
בתוך חמול חנה ואל
וער ונבאו חגל ערה ואל
ארץ תחתים חד שו ונבאו
דנה מעו וסכבו אל ערו
ונבאו מבצר ערו וכל ער
חחתי ודכנע ונבאו אל
נגב יהודה באר שבע
וישטו בכל הארץ ונבאו

מקצה תשעה חדישים
ועשרים יום וירושלם ויתן
וואב את מספר מפקד העם
אל המלה ותחור וישר אל
שמנה מאות ארף איש
חול שלף חרבו ויטו ויחיה
חמטמ את ארף איש
לכדוד אתו אחריכו ספר
את העם
והאמר דוד אל יהוה חטאתי
מאד אשר עשיתי ועתה
ויהוה העברנא את עון
עבדך כי נסבלתי מאד
ויקם דוד בפקר
וידבר יהוה וינח אל הר הנביא
חזק דוד לאמר סלח ויפית
אל כוד כח אמר יהוה כי
שלש אנכי נוטל עליך
בחר לך אחת מהם ואעשה
לך ונבאו אל דוד ונע
לו והאמר לו חתכו א לך
שבע שנים דעב בארץ
אם שלשה חדישים נסך
לפני ערו ונחוא דפכואס
החית שלשת ומס דכר
בארץ עתה דעור אתה
אשוב שלחך דכר:

ואיש יחיד וימכרם דכין וספנו נא נגד
טעמיהו ויתן וואב על כל רעל

ויסקף ג לטון ווסכב ב מלעל וחי מלע ונאמר
יואב ושמע חכמי וס לחכס

חחתי ג וסונונון שמו דישמעל חחתי ארץ

ויוחס יהודה אל הדיעה ליהוה כותרו וכל ידמיהו
דכולסו בד מן חר ונחמתי על הדיעה

ועד ער ב ויתן יהוה דבר ועל מבניו יחשב
מחשבותיו

כל דרייה חמישים שוליים בד מן ב שוליים חמישים
כי קני אגרו וחסקל אגרו מילי

וַיֹּאמֶר הוֹדֵךְ אֶלְגֵּךְ
עֲלֹךְ אֶתְּנֶלְחָנָא כְּוֹד
וְהוֹדֵךְ מִסְרַח מוֹדֵךְ יִי
אֲדָם אֶלְאֶלְהוּ וְיִתְּנוּ וְיִחַד
דְּכָל מִשְׂרָאֵל מִחֶבְרֹן וְעַד
עַתְמוֹ עַרְוִיתְמוּ חַעֲס
מִדְּוַעַד בְּאֵר שֶׁבַע שֶׁבַע
אֶלְף אִישׁ וְיִשְׁלַחְנוּךְ יִי
חֶמְלָה אֶתְּוֹרֵךְ שְׁלֵם לְשַׁחְתָּהּ
וְיִנְחַס וְיִתְּנָה אֶלְחֹר עַד וְיֹאמֶר
לְמַלְאָךְ חֶמְלָה שְׁחִיתָ בְּעַס רַב
עַתָּה חֶרְפְּךָ מִדְּרִימָל אֶתְּוֹרֵךְ
וְיִתְּנָה עֲסָרָוּ הָאֹרְנָה חֶבְסוֹ
וְיֹאמֶר הוֹדֵךְ אֶלְיִתְּנָה
בְּרֵאשִׁיתוֹ אֶתְּחֶמְלָה חֶמְלָה
בְּעַס וְיֹאמֶר חַעֲס אֲנִי יִי
חֶטְאִיתוֹ וְאֲנִי חַעֲוִיתוֹ וְאֶלְהָ
חֶצְאוֹ מִדְּעִשְׂוֹתֵי נִאֲרָךְ
בְּיִבְבִּית אֲבִי

וַיִּכְאֶבְךָ אֶלְהוֹךְ בְּמִס חֶחְוֹ
וְיֹאמֶר לִי עֲלָה חֶקֶס לִיחַוֵּךְ
מִבְּחַבְרֹן אֶרְנִיָּה חֶבְסוֹ
וְעַל הוֹד כְּדִמְדָּךְ כֶּאֱשֶׁר
עֲוִיתְוֹה וְיִשְׁקֹף אֶרְנִיָּה
וְיִרְאֵה אֶתְּחֶמְלָה וְאֶתְּעִבְרֵוֹ
עֲבָרִים עֲבָרֵוֹ וְיִצְאֵה אֶרְנִיָּה
וְיִשְׁתַּחֲוֶה לְמַלְאָךְ חֶחְוֹ אֶרְנִיָּה

וַיֹּאמֶר אֶרְנִיָּה מְדִוּעַ בָּךְ
אֶרְנִיָּה מְדִוּעַ אֶלְעֲבִיךְ יִי
וְיֹאמֶר הוֹדֵךְ לְקִנְיֵת מַעֲמֵךְ
אֶתְּחַגְרוּ לְכִנְיֵת מִזְבַּח יִי
לִיחַוֵּךְ וְיִתְּעַר חֶמְלָה יִי
מִעַד חַעֲסוֹ וְיֹאמֶר אֶרְנִיָּה
אֶלְהוֹךְ וְיִקַּח וְיַעַל אֶרְנִיָּה
חֶמְלָה חֶטְוֹךְ בְּעַעֲוֵךְ רֵאשִׁית
חֶבְרֹן לְעֵלְתוֹ וְיִחַרְגֵּס יִי
וְכִלְוֹ חֶבְרֹן לְעַעֲס חֶמְלָה
אֶרְנִיָּה חֶמְלָה לְמַלְאָךְ
וְיֹאמֶר אֶרְנִיָּה אֶלְחֶמְלָה
יִתְּנָה אֶלְחֶבְרֹן עַד וְיֹאמֶר
חֶמְלָה אֶלְ אֶרְנִיָּה לֹא כִי
קִנְיֵן אֶקַּע מִיִּתְּנָה בְּמִחֹךְ
וְלֹא אֶעֱלֶה לִיחַוֵּךְ אֶלְחֹךְ
עֲלֵית חֶסֶס וְיִקַּח הוֹדֵךְ אֶתְּ
חֶבְרֹן אֶתְּחֶבְרֹן כֶּכֶסֶף
שְׁקֵלִים חֶמְשָׁים וְיִבְזֹשֶׁק
הוֹדֵךְ מִזְבַּח לִיחַוֵּךְ וְיַעַל עֲלֵית
וְיִשְׁלַח מִסוֹ עַתְרֵי חֶחְוֹ לְאֶרֶץ
וְיִתְּעַר חֶמְלָה מִעַל וְיִשְׂרָאֵל

סכום חסדוקים שלפני
אלה חמש מאות ושש

וְחֶמְלָה חֶחְוֹ וְקִנְיֵן בְּאֵר בְּנִימִס
וְכֶסֶף חֶבְרֹן וְיִתְּנָה וְיִתְּנָה לִי
וְיֹאמֶר לִי עֲבָרֵוֹ וְיִבְקֵשׁוּ

לֹאֲרִי חֶמְלָה נְעִיבָה בְּתוֹלָה
וְיִתְּנָה לְמַלְאָךְ וְיִתְּנָה
לִי סִכְנֵת וְשִׁכְכָה בְּחֹךְ
וְחַס לֹאֲרִי חֶמְלָה וְיִבְקֵשׁוּ
נְעִיבָה וְיִתְּנָה בְּכָל גְּבוּל וְיִשְׂרָאֵל
וְיִמְצְאוּ אֶתְּאֲבִי שֶׁג
הַשְׁוֹנֵמֹת וְיִבְכְּאוּ אֶתְּךָ יִי
לְמַלְאָךְ וְיִתְּנָה וְיִתְּנָה עַד
מִאֲרֹתוֹ לְמַלְאָךְ סִכְנֵת
וְיִתְּנָה חֶמְלָה לֹא
יִתְּנָה וְיִתְּנָה כֹּחֶךָ
מִתְּנָשׂ אֶלְאֲמֹר אֲנִי אֶמְלֹךְ
וְיַעַשׂ לִי רַבְּכֹוֹפֵר שִׁים יִי
וְחֶמְשָׁים אִישׁ רְעִים לְפָנָי
וְלֹא עֲעִבוּ אֲבִי מִמֶּנִּי
לֹאֲמֹר מִדְּעַ בְּכָה עֲשׂוֹת
וְגַם חֶחְוֹ אֶטְוֹבֵת אֶלְ מִאֲרֹ
וְאֶתְּוֹרֵךְ אֶחָד אֶבְשִׁלֹם
וְיִתְּנָה חֶבְרֹן עִם וְיִבְכְּוּ
עֲרֹנָה וְגַם אֶמִיתֵר חֶבְרֹן
וְיַעַרְוּ אֶחָד אֶרְנִיָּה וְיִתְּנָה
חֶבְרֹן וְיִבְכְּוּ חֶחְוֹ חֶחְוֵי
וְיִתְּנָה חֶמְלָה וְיִתְּנָה עַד
וְיִתְּנָה חֶחְוֹ אֶשְׂרֵי לְדוֹר לֹא
חֶחְוֵי עַם אֶרְנִיָּה וְיִבְכְּוּ יִי
אֶרְנִיָּה עֲאוּ וְיִבְקֵשׁוּ מִיָּד
עַם אֲבֹן חֶחְוֵי אֶשְׂרֵי אֶלְ
עֲוֹרֵךְ וְיִקְרָא אֶתְּ כָל

וחס ג פול וילקטו ארנו ושכבו בחייוך
גם אם ישמכו שנים

ויעמר ה ויקברו את ענמות ויבן שם דוד ויתמל
אליו ויתר ויקרא אליו ויניחם

בראבו ב וחס ויאמר דוד אל יחזתי בראבו
ילדיו שמואל כדבר ג דברי ויסם בדיד ג

ב פה כספ מטע השנה ליהנות ב קדמ לשמח
התורה מעתה ומשם ועד היום ב צדק ולשמח מעונותיו
והטעם

אחז ג ב מלך וחד כלל חל אמו וסביב לטע
וחד אחז שמואל בעשתו

ויקבו ימי ב ישראל יוד

שלמה בנה על הפרדה אשר
ליוחנן רתם אתו אל גחון
ומשח אתו שם צדוק הכהן
ונתן תנבא אלה על ישראל
ותקעתם בשופר ואתם רתם
והיה חמלה שלמה וצדוק רתם
אחריו ויבאו שם על כסא
הוא אלה תחתיו אתו י
עזרתו יהיה נגיד על ימי
ישאלו על הנהגה ויעו
בניהו בן הנהגה ע את חמלה
ויאמר אמן בויאמר יתנה
אלו את חמלה באשר
היה ויהיה עם ארבע חמלה
בניהו עם שלמה ויהיה
אתם אף כסא ארבע חמלה
בנה ויהיה צדוק הכהן ונתן
הנביא ובעתה בנה הנהגה
והנהגה ויהיה ויהיה את
שלמה על פרדת חמלה י
ויהיה לכה אתו על גחון י
ויקח צדוק הכהן את קחו
השמו ומסא אל ומשח
את שלמה ותקע בשופר
ויאמר כל העם יתן חמלה
שלמה על וכלת עת אחריו
ותעמח לרס בתלדים י
ישמחיס שמחה גדולה י

ותבקר את הארץ בקולס י
וישמע את נהגות הנהגה
אשר אתו וחס כלי לאכל
וישמעיו ואב את קול
השופר ויאמר מהו קול
הקרינה הנהגה עתה מלך
והנהגה נתנו בוא בנהגה הכהן
באויאמר ארבעה בואם
איש חול אתה וטוב תכשר
ויעזובו ויהיה אמר לארבעה
אכל ארבעה חמלה יהיה
חמלה את שלמה וישלח
אתו חמלה את צדוק הכהן
ויתנתו הנביא ובעתה בנה
ויהיה ע והנהגה ויהיה
ויהיה אתו על פרדת חמלה
וימשח אתו צדוק הכהן
ונתן תנבא אלה בגחון
ותעל משם שמחיס ותתם
הקרינה הוא וקול אשר
שמע עתה ונשב שלמה
על כסא חמלה ונשב באו
עבד חמלה לכה את
ארבעה חמלה בנה לאמר
ויטב ארבעה את שם שלמה
משנה ויהיה את כסא י
מכסא אף וישתחו חמלה על
חמלה אף חמלה אמר

חמלה בנה ויתן אלה
וישראל אשר נתן חס י
ושבע על כסאו ועני ראית
והנהגה נתן מכל הנהגה אס
אשר לארבעה ויהיה אש
לדרכו ואלה הנהגה אפס
שלמה וחס ויהיה ויתן
בקרנות חמלה ויהיה י
לשלמה לאמר הנהגה ארבעה
נהגה את חמלה שלמה ויהיה
ויהיה אחו בקרנות חמלה
לאמר וישבע על כסא י
חמלה שלמה אסמית את
עבדו בנהגה ויהיה שלמה
אס ויהיה לכה חל לאמר
משעתו ארבעה ויאמר עתה
תמצא כוונתו ויהיה י
חמלה שלמה ויהיה חמלה
חמלה ויהיה ויהיה חמלה
שלמה ויהיה חמלה לכה
ליתנה
ויקחו ויהיה לכה חמלה י
את שלמה ויהיה חמלה י
הנהגה בנהגה חמלה י
ויהיה חמלה לכה חמלה י
את חמלה חמלה חמלה י
לכה חמלה חמלה חמלה י
מעונותיו ויהיה חמלה י

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ויקבו ימי ב ישראל יוד

ויקבו ימי ב ישראל יוד

ויקבו ימי ב ישראל יוד

דברי עזרא ג' וישיב יחזקאל ויהוה חזק ויהי עזר ליהוה
כי הניח עזר דבר עליו

קדש ליהוה

כפתו כפתור תמשה למען
תשמר את כל אשר תעשה
ואת כל אשר תפנה שמעו
למען קיים ויהוה את דברו
אשר דבר על לאמר אם
ישמו בני בני את דרפס
ללכת לפני באמת בכל
לבכם ובכל נפשם לאמר
לאיברת לד איש מעל
בס ארשרא וגם אתה
ידעת את אשר עשה ל
ואב ברורה אשר עשה
לשני שרי צבאות ישראל
לאבנר בותר ולעמשאבד
יתר וחרגס ומשם דמדי
מלחמה בשלם ויהוה דמו
מלחמה בחנתו אשר
במתנו ובבעלו אשר ברעלו
ועשית כחכמתך ואתה
שבתו בשלם שאל ולבנו
כדול חול ער תעשה
חסד ורחם באבל שלחך
מיכו קרבו אל בכרחו
מפע אב שלום אחיך
והנה עמך שמע בוצרא
בו חמינו מכחרים ויהוה
קללו קללה נמרעת מוס
לפני מחנסי ויהוה אורכי

עבאור ג' יצאו כל עבאור יהוה אשר עשה לשני
שני נחלה עביו

לא ימכר

לקראתו תירדו ואשבוע
לו ביהוה לאמר אם אמיתך
בחרב ועתה אל תנקחוני
איש חכם אתך ויהוה עתאת
אשרת עשה לו וחרדתך
את שובתו בדם שאול
וישכב דוד עם אבתו
ויקבר בער דוד
והימים אשר מלך דוד על
ישראל ארבעים שנה
בחרוז מלך שבע שנים
ויברו שלם מלך שלשים
ישלש שנים ושרמה ושבע
על כס ארוד אביו ותבן
מלכתו מאד
ותבא אדעמו בן חגית
אל בית שבע אם שלמה
ותאמר שלום בן ארוא
שלום ויאמר דוד לו אלה
ותאמר דבר ויאמר את
ידעת כדל היתה חפלתה
ועל שמי כל ישראל
פניהם למלך ותסב חפלותה
יתהו לאחי מי מיהוה היתה
לדועתה שאלה אחת
אנבו שאל מאתך אל
תשבו את פני ותאמר אל

דברו אמר אמר ואל שמה
המלה כי לא ישוב את פניך
ויהוה את אביו שג
ה שונמות לאשה ויהוה אמר
בית שבע טוב אנכי אביר
עליך אל המלה ותכאבת
שבע אל המלה שלמה
לדבר לו על אד נחוז וקס
המלה לקרא אתה וישתחו
לה וישב על כסאו וישם
בסאל אם המלה ותשב
לדמו ויהוה אמר שאלה
אחת קטנה אבני שאלה
מאתך אל תשב את פני
ויהוה את המלה שאלה
אמי כי לא ישוב את פניך
ותאמרו את אביו שג
ה שונמות לארעמו אחיך
לאשה ויעו המלה שלמה
ויהוה לאמו ולמה את
שאלת את אביו שג שונמות
לארעמו וישאלו את
המלה כי היא אחי העול
ממני ולול אבתך חפוז
ולו אב בוצר ויהוה

והשב עתה מלך שלמה ביהוה
לאמר כזה יעשה לו אליו

ותבן ב' חס ותבן מלכותו ותבן כל מלאמר
שליחו

ויהוה את ידעתי ויהוה בשמיני עשר
כי יספד דוד ר

ויהוה חזקו אני שאלי אלה
חזקו לי שם

סוב הדבר שמעתו ומליוע
לאשמרת את שבועת יהוה
ואת המעוה אשר עניתו
על דוואמר המלה אל שמע
אתה ויהי עת את כל הדבר
אשר יהי על לבך אשר
עשית לדוד אמרו חשב
וזה אתך עתה מראשך
והמלה שלמה ברוך וכסא
דוד ויהי נכון לפני יהוה
עד עולם ועתה המלה את
בניה ובנותיה וכל
הפני עבד ומת והמלה
עמוה ביד שלמה ויהי חתן
שלמה את פרעה מלך
מצרים ויקח את בת פרעה
והכאת אל עד דוד עד
כלתו לכנות את ביתו ואת
בית יתה ואת חוקת
יהוה שם סביב רק חשב
מוכרם כפנות כי לא
נבטת בית לשם יהוה עד
המים החיים
והאדב שלמה את יהוה
ללכת בחקות דוד אביו
בן קפנות הוא מבין
ומקטיר ויהי המלה ויענה
לדבן שם מיהו אהבמה

העולה אל עלותי עלה
שלמה של המזבח החיה
בבני עזרא ויהוה אל
שלמה בחלום הלילה
ויאמר אליו שאל מה
אתה ויאמר שלמה אתה
עשית עמי עבדך דוד אב
חסד גדול כי אשר הלך
לפניך באמת ובצדקה
ובישרת לבב עמך ותשמר
לאת חסד הנהיך ויהוה
ותמלו בו וישב על כסאו
ביום הזה ויענה ויהוה אליו
אתה המלכת את עבדך
החתך ויהי אביו אביו נער
קטור לא ארע זאת וכל
ועבדך בתוך עמך אשר
בחרת עמך אשר לא
ומנהו לאספר מרוב עתה
לעבדך לב שמע על שפט
את עמך להקנו בזה טוב
לרע כי מוויבדל לשפט את
עמך הכבד הזה ויוטב
הדבר בעיני אדני כי שאל
שלמה את הדבר הזה
ויאמר אליו אליו ועו
אשר שאלת את הדבר
והנהו אשאלת לך ומים

רבוטו אשאלת לך עשר
ולאשאלת נפש אביו
ושאלת לך סכור שמע
משפט הנה עשיתו כדברך
הנה עתה לך לב חכם תבין
אשר כמובן לאתה לפנה
ואחריו לא יקום כמוך
וגם אשר לאשאלת נתתי
לך גם עשר וגם כבוד אשר
לאתה כמוך אשר שמלכים
כל זמן ויאסתר כדבר
לשמר חקו ומעוה כאשר
הלך דוד אביו והארמית
את ממך
ויקח שלמה והנה חלום
וכו אמרו שלם ועמך לפני
ארו כבית אדני ומעל
עליו ועש שלם ויהי
משתה לכל עבדיו
אז תבאנה שתנים נשים
ונת אל המלה ותעמדנה
לפניו ויאמר האשה
האחת כי אדני אני והאשה
הואת ושבת בבית אדני
ואדני עמה בבית ויהי חלום
השלוש ללדתו ותלדנה
האשה הואת ואענה עתה

ויבא אל משה ויאמר אל משה ויאמר ויאמר

ויבא אל משה ויאמר אל משה ויאמר ויאמר

ויבא אל משה ויאמר אל משה ויאמר ויאמר

אזר אתנו בבת ולתי נפת
אנחנו בבת נפת בזה אשר
הזאת ללה אשר שכנה
עלונתם בזה הלילה והתח
אתנו מאילו ואמת
ישנה וישנכהו בחוקה
ואתנה המת השכיכה
כחו קוי ואקם בכקר להיעק
אתנו והנה מת ואתנו
אלו בכקר והנה לאתה
כט אשר וזרתי ותאמר
האשה הזאת לאמני
החוכמה המת הזאת אמרת
לאמני המת וכן החו
ותכרנה לפני המלך ואמר
המלך ואת אמרת יודע
החוכמה המת הזאת אמרת
לאמני המת וכן החו

ואמר המלך קחו לו חרב
וכאו וחרב לפני המלך
ותאמר המלך גוה את המלך
החולשענותו את החול
לאחת ואתו חוצץ לאחת
ותאמר ק' אשר בנה
החו אל המלך בנתמרו
רחמים עלבנה ותאמר ב'
ארם ונולה את החלוד

ב'
ג'
ד'
ה'
ו'
ז'
ח'
ט'
י'
יא'
יב'
יג'
יד'
טו'
טז'
יז'
יח'
יט'
כ'
כא'
כב'
כג'
כד'
כה'
כו'
כז'
כח'
כט'
ל'
לג'
לד'
לה'
לו'
לז'
לח'
לט'
מ'
מג'
מד'
מה'
מו'
מז'
מח'
מט'
נ'
נג'
נד'
נה'
נו'
נז'
נח'
נט'
ס'
סג'
סד'
סה'
סו'
סז'
סח'
סט'
ע'
עג'
עד'
עה'
עו'
עז'
עח'
עט'
פ'
פג'
פד'
פה'
פו'
פז'
פח'
פט'
צ'
צג'
צד'
צה'
צו'
צז'
צח'
צט'
ק'
קג'
קד'
קה'
קו'
קז'
קח'
קט'

החיות מת אל תמותה ואת
אמרת גס לרנס לך לאתה
גורנו ועו המלך והאמר
תעלה את חילוד החו
וחמת לאתמתהו הוא
אמו והשמע כל
ושראל אתה שפט אשר
שפט המלך וזרא מפת
המלך כי רא כחמת
אלהים בכקרם לעשות
משפט והו
המלך שלמה מלך על כל
ישראל ואליה
השרים אשר לו שרוחו
בועזוק הפחו
אלו חרף ואחיה בנ
שויש אספרים

והו שפט ברא חילוד
הפזמר ובנהו
בו חוזר על חרבא
ועדוק ואבתר פזנס
וערו חוכנתו עלי
הנעבים חבוד בועתו
כחורעה המלך
ואחיו שר על המת
ואדערס בו עבדא על
חמס ולישלמה שנת
עשר נעבים על כל ישראל

ד'
ה'
ו'
ז'
ח'
ט'
י'
יא'
יב'
יג'
יד'
טו'
טז'
יז'
יח'
יט'
כ'
כא'
כב'
כג'
כד'
כה'
כו'
כז'
כח'
כט'
ל'
לג'
לד'
לה'
לו'
לז'
לח'
לט'
מ'
מג'
מד'
מה'
מו'
מז'
מח'
מט'
נ'
נג'
נד'
נה'
נו'
נז'
נח'
נט'
ס'
סג'
סד'
סה'
סו'
סז'
סח'
סט'
ע'
עג'
עד'
עה'
עו'
עז'
עח'
עט'
פ'
פג'
פד'
פה'
פו'
פז'
פח'
פט'
צ'
צג'
צד'
צה'
צו'
צז'
צח'
צט'
ק'
קג'
קד'
קה'
קו'
קז'
קח'
קט'

וכללו אתה מלה ואת
ביתו חד שבשנת יהיה
על אחד לכלל
ואליה שמותם בוחור
בחר אפרים בוקר
במקץ וכשעלמים ובית
שמשו ואלו בית חג
בחסד בארכות לו
שכחו בלארץ חפר
בואמני בל נפת
האר טפת בת שלח חותה
לו לאשה בענא
ברא חילוד תענה ומגו
וכל בית שאו אשר אני
צרתנה מתחת לחוק עאל
ממת שאו עד אבל מחלה
עד מעבר לך קמעם
בוגבר בתמת גלעד
לו חות לאר בוכמשה
אשר בעלעד לו חבל
ארגב אשר ככשו ששום
ערום גרות חונקה וכתח
נחשת אחורג
בועד אמחנמה
אחומען ונפת לגס
הוא לך את שמת בת
שלמה לאשה בענא

ד'
ה'
ו'
ז'
ח'
ט'
י'
יא'
יב'
יג'
יד'
טו'
טז'
יז'
יח'
יט'
כ'
כא'
כב'
כג'
כד'
כה'
כו'
כז'
כח'
כט'
ל'
לג'
לד'
לה'
לו'
לז'
לח'
לט'
מ'
מג'
מד'
מה'
מו'
מז'
מח'
מט'
נ'
נג'
נד'
נה'
נו'
נז'
נח'
נט'
ס'
סג'
סד'
סה'
סו'
סז'
סח'
סט'
ע'
עג'
עד'
עה'
עו'
עז'
עח'
עט'
פ'
פג'
פד'
פה'
פו'
פז'
פח'
פט'
צ'
צג'
צד'
צה'
צו'
צז'
צח'
צט'
ק'
קג'
קד'
קה'
קו'
קז'
קח'
קט'

השאלה ה' ושלמה עברך שנים עשר וזבח שנה
ועל שלמה חלד וזכר עשוים
נספדו ג' ויהי יסף ונחמד האשר יסף יסף
אפס יסף עשר ב' ואיזהם ועשר ב' שבע

יבנה הבית לשמי ועל
עמון וכתת לו ארזים מז
הלבנון ועבדו יחיו עם
עבדך וישכר עבדך אתו
לך בכל אשר תאמר בני
אתה ידעת בני און בע
אשר ידע לכת ענים
כצדנים ויחייב שמע חיותם
את דברי שלמה וישמח
מאד ויאמר ברוך יהוה
היום אשר נתנו לחזקו
חכם עלה עם הרב הזה
השלח חירום אל שלמה
לאמר שמעתי את אשר
שלחת אלו אנני אעשה
את כל חפציך בענין
אחיס ובעני ברונשים
עבדו וידומו הלבנון
ומהו אנני אשימם דברות
בימי ידני יקום אשר
תשלח אלי ונפצתיים שם
ואתה תשא ואתה תעשה
את חפצי לתת להם בית
ויהי חירום נתנו לשלמה
עני ארזים ועני ברונשים
כל חפצו ושלמו נתנו
לחירום עשרים אלף כר
וזטים מפלת לביתו

ועשרים כר שמו כתית קד
ותו שלמה לחירום שנה
בשנה
ויהוה נתן חכמה לשלמה
כאשר דבר לו ויהי שלם
בין חירום ובין שלמה
והכתו ברית שני הם ויעל
המלך שלמה מס מבד
ישבאל ויהי חכם שלשים
אלף איש וישלחם לבנות
עשרת אלפים בחורשי
חלפות חדשי ויהי בלבנון
שנים חרשים בביתו
ואדנרם על חמס
ויהי שלמה שבעים
אלף נשא סבל השמנים
אלף חצב כהן לבד משוי
הנצבים לשלמה אשר
על המל אכס שלשת
אלפים ושלש מאות
הדקום בעם העשירים
במל אכה
המלך ונס ע אבנים גדולות
אבנים יקרות לסד הבית
אבני נזית ויפסלו בנין
שלמה ובני חירום והגבלים
ובניו העצים וה אבנים
לבנות הבית

ויהי בשמונים שנה וארבע
מאות שנה לצאת בני
ישראל מארץ מצרים
בשנה הרביעית בחורש
וזהו החורש השני
למלך שלמה על ישראל
ויבן הבית ליהוה ויהי
אשר בנה המלך שלמה
ליהוה ששנים אמה ארזו
ועשרים רחבו ושלשים
אמה קומתו וה ארזו על
פני חזקל הבית עשרים
אמה ארזו על פני רחב
הבית עשר ב אמה רחם
על פני הבית ויעש לבית
חלונ ש קפוס אטונים
ויבן על קוד הבית צוע
סביב את קירות הבית
סביב לחזקל ולדבור
ויעש על עית סביב
היצוע התחנה חמש
באמה רחפה ויהי חזקל
שש באמה רחפה ל
וה שלושית שבע באמה
רחפה לוי מגרעות נתן
לבית סביב חוצה לבית
אחז בקודות הבית והבית
בהבנתו אבן שלמה מסע

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ

ונפצתיים ב עבדו וידומו הלבנון ונפצתיים
גישראל אחיו

בני ובני ב חס וכו' וחד כה ה ומל ופסל
טנים בו בונה ורושם יוחז

דברות ג בנה לשון ב מל וחד חס כז בנות
זכרתי ונני אשימם אגלעתי

והיה כל מוזהר ענין שמומאת
רב עתו ושני דלתות ענין
כרושים שני על עם הדלת
האמת גל גל וישן קל עם
הדלת ח שנת גל גל י
וקל עפרובים ותמזות י
ופטרו י י י י י י י י י י
משר על המקה והכות
החצר הפעמים שלשה
טור גנות וטור כרתת י
ארום בשנה הרבועות
וסד בית יהוד כרחן זו י
ובשנה האחת עשרה בחינה
כול האחתה שש שמוני
כלה חבית לכל דברו י
ורכל משפט והכניחו שבע
שנים ואת בית פנה שלמה
שלש עשרה שנה וכל
אותו ביתו ויבין את ביתו
ושידיכנו מאה אמה
ארכו וחמשים אמה רחבו
וישלשום אמה קומתו
על ארבעה טורי עמודי
ארום ורכותות ארום על
העמודים וספון בארו י
מכיל על הוצר עות אשר
על עמודים ארבעים
וחמשה חמשה עשר י

דטור ושקפים שלשה
טורים מחוה אל מחוה שלש
פעמים וכל הפתחים י
והמזוזה רבע ששן י
וזכו מחוה אל מחוה י
שלש פעמים ואת אולם
העמודים עשה חמשים
אמה ארכו ושלשים י
אמה רחבו ואלם על
פעום ועמודים ועל
פעום ואלם תכס אשר
ושפט שש אלם חמשפט
עשה וספון בארו מהקרקע
ערה קרקע עוביתו אשר
יש ששן חצר האחרת
מבית לאולם כמעשה
היה חנה ובית נעשה לבית
פרעה אשר לקח שלמה
באלם חנה כל אלה י
אבנים וקרית כמדות גנות
מגרות כמגרה מבית
ומחוץ ומסדר עדי הטפחות
ומחוץ עדי החצר הגדולה
ומסד אבנים וקרית י
אבנים גדולות אבני עשה
אבנות ואבני טפוח אמות
ומל מעלה אבנים וקרית
כמדות גנות בארו והצר

הגדולה סכוב של ששטחים
גנות וטור כרתת ארום
ולחצר בית החיה הפעמים
ולאלם חבית
וישלח המלך שלמה ומקח
את חורם מצרי בן אשה י
אלמנה הוא ממטוח נפתח
ואבן אשר צרו חרש י
נחשת ומלא את החכמה
ואת התבונה ואת חידעת
לעשות כל כל אכה נזות
וזכא אל המלך שלמה י
ועשה את כל מלאכתו י
ועצר את שני העמודים י
נחשת שמנה עשרה אמה קומת
העמוד האחר וחמס שנים י
עשרה אמה נכס את עמוד
השני ושתו כרתת עשה י
לתת על דאשו ח עמודים י
מצק נחשת חמש אמות י
קומת הכרתת האחת חמש
אמות קומת הכרתת השנית
שבעים מעשה שבכה י
גדולם מעשה שלשה ח
לכתות אשר על האש
העמודים שבועה לפתרת
האחת ושבועה לפתרת
השנית מעשה את העמודים

והיה כל מוזהר ענין שמומאת רב עתו ושני דלתות ענין כרושים שני על עם הדלת האמת גל גל וישן קל עם הדלת ח שנת גל גל י וקל עפרובים ותמזות י ופטרו י י י י י י י י י י משר על המקה והכות החצר הפעמים שלשה טור גנות וטור כרתת י ארום בשנה הרבועות וסד בית יהוד כרחן זו י ובשנה האחת עשרה בחינה כול האחתה שש שמוני כלה חבית לכל דברו י ורכל משפט והכניחו שבע שנים ואת בית פנה שלמה שלש עשרה שנה וכל אותו ביתו ויבין את ביתו ושידיכנו מאה אמה ארכו וחמשים אמה רחבו וישלשום אמה קומתו על ארבעה טורי עמודי ארום ורכותות ארום על העמודים וספון בארו י מכיל על הוצר עות אשר על עמודים ארבעים וחמשה חמשה עשר י

ידי ל וימנהק חביות שומן וכוונת מזה י
בית ד ז ביה ומהחל המעמד כ

בול ב במל לשן ובשם האחד כן מל חסום
ישאלו כ נינו ב חס מעק נחשו וחיות מצן
ולא תדא כ

שקפחות ג מל שבסוד ויניש שלישית בוכה ב כו י
גלום כ חס ומעשה ח שבסוד כ

הכבוד האחד ארבע באמה
הכבוד האחד כבוד אחד לי
על המכונה האחת לעשר
המכונות והיו את המכונות
חמש על כתף הבית ממזרח
וחמש על כתף הבית משמאל
ואת היסודות מפתח הבית
הימנית קדמה ממזרח נגב
ועש חורוס את
הכפפות ואת המעגלים ואת
המזרקות והכל חורוס
לעשות את כל המלאכה
אשר עשה למלך שלמה
בית הטהרה עם היסודות
ונגות הכתרת אשר על
ראש העמודים שתיים כי
ותשככות שתיים לכסות את
שתי גולות הכתרת אשר על
ראש העמודים ואת החרמנים
ארבע מאות לשת השככות
שמטורוס רמנים לשככות
האחת לכסות את שתי
נגות הכתרת אשר על פני
העמודים ואת המכונות אשר
ואת הכפפות אשר על
המכונות ואת היסודות
ואת הקבר שנים עשר מוחות
היסודות ואת הכפפות ואת

המעטות ואת המזרקות ואת
כל הכלים האלה אשר
עשה חורוס למלך שלמה
בית הטהרה נשית ממזרח
ככר המזרח ועקם המלך
במעגלה הארמה בין סבות
ובין ערת ויהי שלמה את
כל הכלים מרב מאד מאד
לאמור משקל הנהגות
ועש שלמה את כל הכלים
אשר בית יהוה את מזבח
הזהב ואת השלחן אשר
עליו לחם הפנים והכרובים
המנרות חמש ממזרח וממזרח
משמאל לפני הדבור והב
סגור והפרח והערות כי
ותמלק היסודות והכפפות
והמזרקות והמזרקות כי
וחפפות והמזרקות והכפפות
והפתות לה לתות הבית
הפנימי לקודש הקדשים
לדלת הבית לחיבול והב

ותשלם כל המלאכה אשר
עשה המלך שלמה בית
יהוה וחבר אשר למלך את
קדש הרהר אביו את חכמה
ואת חכמתו ואת הכלים נתנו

בא ערזות בית יהוה
אויקחל שלמה אתו קנע
ישראל את כל ראשי
המטות נשואו האבות
לבעי ישראל אל המלך
שלמה ויהי שלם להעלות
את ארון ברית יהוה מעון
דהר הוא צפון והקשה לו אל
המלך שלמה כל אוש
ישראל בירח האתנים
בחג הוא החדש השביעי
וכאנבלוקנע ישראל
וישאו הכהנים את הארון
ועלו את ארון יהוה ואת
אהל מועד ואת כל כל
הקדוש אשר באהל ועלו
את הכהנים ודורו וחקמי
שלמה וכל עדת ישראל
הע עדים עליו אהרן לפני
הארון מבחוס צאוב וקד
אשר לא יספר וכל נפשו
מרב וכאו הכהנים את
ארון ברית יהוה אל מקומו
אל דביר הבית אל קודש
הקדשים את תחת כנפי
הכרובים כי הכרובים כי
פרשים כנפים אל מקום
הארון ויסבו הכרובים על

ואת היסודות והמזרקות והמכונות והכפפות והמזרקות והכפפות

ואת הכלים ואת השלחן והכפפות והמזרקות והכפפות

והכפפות והמזרקות והכפפות והמזרקות והכפפות

ואקם ב' חס ואלקם בכבוד להיניק ואקם ותח
דוד אבי *

יראו ה' את חג המצות זכור חמור תפלה ופני לא
יראו ולא יראו חזונו וחבירי *

מלכים כתיבת פתח כתב דברי הימים
כתורות פתוחות *

הארז ועל ברוח מלמעלה
מארבו הפדים וכל אוראשו
תבואים מותקדש על פני
חזיבור ולאו או האו חזונו
והחזו שם ער חזום הוה או האו
רק שני לחות האכנס אשר
הפח שם משה בחורב אשר
ברת יתוה עם בני ישראל
בצאתם מארץ מצרים
והחזי בעאת הפתנים מו
הקדש והעט מלא את
מתחנול אוכל הפתנים
לעמד לשרת מפני העט
מי מלא כבוד יתוה את בית
יתוה
או אמר שלמה יתוה אמר
לשכוב בערפל פנה בעתי
בית נבל לך מכוח לשכתך
ערומים ותסב חפ לך את
פניו ויבקך את כל קחל
ישראל וכל קחל ישראל
עמך והיאמר ברוך יתוה
אלהי ישראל אשר דבר
בפני את דוד אבי ובניו
מלא לאמר בני חיות י
אשר חוצאנו את עמו
אותו ישראל במצרים לא
בחרתי בעוד מפל שבטו

וישראל לבנות בית לחות
שמו שסוד פסח בידוד לחות
על עמי ישראל והיו עם
לגב דוד אבי לבנות בית
לשם יתוה אלהי ישראל
והאמר יתוה אל דוד אבי
ועו אשר חנה עם לבבך
לבנות בית לשמו הטוב
כי חנה עם לבבך רק
אתה לא תבנה הבית כי
אסבנה היצא מחלצוך
הוא יבנה הבית לשמו ומקם
והוה את דברו אשר דבר
ואקם תחת דוד אבי ואשכנז
על פסא ישראל פאשר
דבר יתוה ואבנה הבית
לשם יתוה אלהי ישראל
ואשם שם מקום לארון
אשר שם ברית יתוה אשר
ברית עם אבותי בהוציא
אתם מארץ מצרים
ועמד שלמה לפע
מוכח יתוה נער כל קחל
ישראל ופריש בפני
השמים והאמר והוה
אלהי ישראל אודבנת
אלהים בשמים מפע
ועל הארץ נבנת שמו

חברות וחוסד לעבדך
החלמים לפעך בכל פעם
אשר שמרת לעבדך חנן
אבי את אשר דברת לך
ותדבר בפני ובדוד מלאמ
כיום חזוני עתה יתוה אלהי
ישראל שמר לעבדך חנן
אבי את אשר דברת לך
לאמר לא תפלת לך איש
מלפני וישב על פסא ישראל
רק אסו שמור בעד את
דרכם ללכת לפע פאשר
חלבת לפני ועתה אלהי
ישראל יאמונא דברך
אשר דברת לעבדך חנן
אבי כי האמנם ושכנא ליהם
על הארץ חנה תשמר
ושמיה שמים לא יוכי ביום
אף כי הבית חנה אשר
בנתו ופנית אל תפלת י
עבדך ואל תחנתי ויתוה
אלהי לשמע אל חרנתי
ואל תפלת אשר עבדך
מתפלל לפעך חנן יתוה
ענף פתחת אל הבית חנה
ללחויים אל חפיקים אשר
אמרת יתוה שקר שמו ש
אל תתפלה אשר ותפל

ויראו ה' חזונו וחבירי אמרו וסאמרו
כיום * חנן ויראו לפני *

ועל הארץ מתחת י וירעו חיות ושמעו ומקם
ויראו יתוה ומלכי *

לירויים י לחיוני עמך ומלכי אני יתוה נבנת
לך חנני נת כל החיות י *

ל
ח
ח
ח
ח
ח
ח
ח

ח

ל
ל
ל

ל

ל
ל

נתת ונתת ג חס ביום ונתת לעבדך אשר נתת
לאבותי ונתת לאיש

ואת ידך ב את גולך ואת ידך כי ישמעון את שוקך
והשבתם ב אל הארמה וחבריו ב דגב והשיבותם
כא

אבי ד ו כי ימצא איש רעב כי יהיה כי יצא
עמך את פתח חפריע

עבדך א המקום ההוא שמעת
א תחנת עבדך ועמך ישראל
אשריתפללו אל המקום
הזה ואתה תשמע אל מקוט
שכרב אל השמים ושמעת
תקדתי את אשר יחטא איש
לדעה ונושא כו אלה
לדאלתו וכא אלה לפני
מוכח בפני הנה ואתה
תשמע על שמים ועשית
ושפטת את עבדך להרשות
לשעלתת דרכו כראשו
ולחצודיק ערוך לתת לו
כדקתו כהנה עמך ישראל
לפני אלה אשר יחטאו
דשכר אלה ויהו את שמך
הנה ויהו תחננו אלה
פני הנה ואתה תשמע
דשמים וסלחת לחטאת
עמך ישראל ודשכנתם אל
הארמה אשר נתת לאבותם
בדעני שמים ולא
יהיה מטר כן יחטאו לך
והתפללו אל המקום הזה
והוודאת שמך ומחטאתם
ושוכחו כי תענם ואתה
תשמע על שמים וסלחת
לחטאת עבדך ועמך

ישראל כי תורם את חדרך
הטובה אשר רכזו ונתתה
מטר על ארצך אשר נתתה
לעמך לעולה
רעב כי יהיה בארץ
דבר מיהיה שדפוח ורקון
ארפת חסיד כי יהיה כי
רעך לו איך בארץ שעמו
פלגע בקמחלה כד
תפלה ללחנה אשר
תהיה לכל האדם לכל
עמך וישראל אשר יהיו
איש נגע לבבו ופריש
כמו אל חבית חדר ואתה
תשמע על שמים כמו
שכתבו סלחת ועשית
ועתה לאיש ככל הדבר
אשר תדע את לבבו כי
אתה ידעת לבבך את לבב
כד פני האדם למעורא
כל החיים אשר הם חיים
על פני הארמה אשר נתתה
לאבותינו אל הנכור
אשר לא מעמך ישראל
הוא וכא מארץ רחוקה
למען שמך כי ישמעו את
שמך הגדול ואת
החוקה והן תחטאו

והתפללו אל חבית חדר
אתה תשמע על שמים
מכוח שכתבו עשית בכל
אשר יקרא אלה הנכור
למען ידעו כל עמי הארץ
את שמך לראך אתך
כעמך ישראל ואלו עתם
שמך נקרא על חבית
הנה אשר פניתי בקרצא
עמך למלחמה על אומ
בדרה אשר תשלחם
והתפללו אלי יהוה דרך
הער אשר בחרת פה
וחבית אשר בנת לשמך
ושמע על שמים את
תפלתם ואת תחנתם ועשית
משפטם כי יחטאו כי
אז אדם אשר לא חטא
ואנפתם ונתתם לפני אוב
ושכחו שכיחם אל ארץ
האוב רחוק או קרוב
והשיבו אל לבם בארץ
אשר נשפטים ושכחו
והתחננו אלה בארץ
שכיחם לאמר חטאת
והעמך שבעת שמי אלה
כד לבבם וכד נפשם
בארץ אפיהם אשר

ושובו ד באעניר וחבריו ודויה יהוה ודויה ופלוטו הרב לנו ותנע גבול שמות תסמי פכך ודויה ודויה ודויה
והוודו קרמיה ופלוטו גבול ודויה כפני ודויה ודויה ודויה ודויה ודויה ודויה ודויה ודויה ודויה ודויה
בגלה חסד ודויה ודויה ודויה

האוב דו שכיחם דמלכי תפועני כן יעו אוב
לשור ללילי קרמו חובות

והיא ויהיה אל שלמה שנית
כאשר נראה אלונגב עון
היאמר יהודה אליו שמעת
אתתפלתי ואתתתתך
אשר התחננתה לפני כי
הקדשתי אתחבית חוז
אשר בנתה לשום שמו
שם שרעלם וחו ענו
ולק שם כל הימים ואתך
אסתלק לפני כאשר הלך
הר אבין בתם לבבובישוד
לעשות בכל אשר צויתך
חקומשפטושמר
וחקמתי אתבסא ממלכתך
על ישראל לעלם באשר
הברתי על הוד אבין לאמר
לאכרת לך איש מעל
כסאו ישראל אם שוב
תשבון אתם וכמנס מאחר
ולאתשמרו מצותי חקתי
אשר נתתי לפניכם ויהלמם
ועברתם אל חום אחרים
והשתחויתם להם והברתי
את ישראל מעל פני כי
הארמה אשר נתתי להם
ואתחבית אשר הקדשתי
לשמו אשלח מעל פני
והיה ישראל למשל

ולשנתה בכל העמים והבית
הזה יהיה עליו כל עברי
עליו יושם ושרק ואמרו על
מה עשה ויהיה ככה לארץ
הזאת ולמית הנה ואמרו
על אשר עשו את זה
אלהים אשר הוציא את
אבתם מארץ מצרים וחזקו
באלהים אחרים וישתחו
לחסות עבדס עליו כביא
והיה עליהם את כל הדעה
הזאת
והיה מקצה עשרים שנה
אשר בנה שלמה את שני
הביתים אתבית ואתואת
בית חמלה חורס מלך צר
נשא את שלמה בעצו
ארוס ובעצו ברושים
ובנהב לבד הפצו או ותו
המלך שלמה לחורס
עשרים עור בארץ הגליל
ויעא חורס מצר להאות
את הערים אשר נתולד
שלמה ולא ישרו בעמון
ויאמר מה הערים האלה
אשר נתתה לה אחי ויקרא
להם ארץ פכול עד חום
הזה

וישלח חורס למלך מאח
ועשרים פכר וזה דבר
חמס אשר העלה חמלה
שלמה לבנות את בית
יהודה ואתביתו ואתחמלא
ראת חומת ירושלם ואת
חצרו ואתמגדו ואת גור
פרעה מלך מצרים עלה
וילכד אתגורו וישופד באש
ואתכנעני היטב בעור
הרגו ונתנה שלמים לביתו
אשת שלמה ויבן שלמה
אתגור ואתבית חורס תחנתו
ואתביתו ואתתמו כמדבר
בארץ ואת כל עבו חמסנות
אשר חיי לשלמה ואת
ערי חרבו ואת ערי הפרשים
ואתחשק שלמה אשר
חשק לבנות בירושלם
ובלבנו ובכל ארץ ממשלתי
כד העם העתר מזוהאמר
החתי הפרוג החוי והימסר
אשר לא מבני ישראל
המה בעתם אשר ננתנו
אחריהם בארץ אשר לא
ובלו בני ישראל לחורמים
ועלם שלמה למס עבד
עד חום הזה מבני ישראל

ואת ערי המסכות דמלכי בו ונתתי את ירושלים את ירושלים וראם פשו חזני מצודה ויעז מלך יחוד
ואת בעלז דבילי חילם כלי העם א ראם פס העתה וחכיהו כלהעבד הארץ

על דוד ו והקמני ואלה מספרי וממנשאר נפל
כי יעני יחוד בוישראל

בא
כא
כב

כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

שמעו ה' ויהי כמותם לא תשא טעם שמו ומלכו
שבא וחבירו באשר טעם למענין

נעלם ב' חמץ לא היה דבר נעלם מן החמץ ובו
במטעם על כל נעלם

מלכס אלמנז וחס' דברי חיים אלגומיס ומלכ

לא נתנו שלמה עבד פרוס אגשו
חמל חמיה ועבדיו ושריו
ושלי שריו ושריו רכבו ופרשו
אל השריו הנצבנים
אשר על חמל אכה לשלמה
חמישים וחמשים אות חרותם
בעם העשויים במל אכה אה
פתפרעה עלתה מעק רוח
אל ביתה אשר בנה לה אין
בנה אתחמ לא ודעלה
שלמה של שפעמים בשנה
עלותו שלמים על המוכח
אשר בנה ליהוה וחקטוק
איתו אשר לפני יתחיו שלם
את חביתו ואני עשה חמלך
שלמה בעצמותו ודבר אשר
את אלות על שפת נסוק
בארץ ארזים וישלח חורם
באג את עבדיו אגשו אמות
ידע חסם עם עבדו שלמה
וחבאו אפורה ויקחו משם
ותב ארבעים אות ועשרים
כפר ויבאו אל חמלה ע"י
שלמה
ומלכת שבא שמעת את
שמע שלמה לשם ויהוה
ותב אל נסות בה חרות ותבא
ידו שלמה בחור כפר מאד

ראש
פס
בגיא

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ומלכס נשאים בשמים ונתב
רכמ אד ואכו וקרה ותבא
אל שלמה ותדבר אליו את
כל אשר היות עם לנכה
וצד לה שלמה את כל
דבריו לא תנה וקר נעלם
מחמלה אשר לא הציר
לה יתד אמלכת שבא את
כל חכמת שלמה וחכמת
אשר בנה וימא כל שלחני
ומושב עבדו ומעמד
משנתו ומלך שיהם ומשקו
ועלתו אשר ועלה בית
ותוה ול אהנה בה עור
רוח וית אמר אל חמלה
אמת הנה הדבר אשר
שמעתו בארצו על דבריו
ועל חכמתו ויבא אה אמת
לדברים ער אשר באתי
ותראנה עני ודעה לא
הנדרה חצע חוספת כי
חכמה וכוב אלה שמועה
אשר שמעתו אשר
אגשו אשר עבדו אלה
העמרים לפניך תמדי
השמע את חכמתך ויהי
יהוה אל הודך כרוך אשר
חפץ בך לתתך על כסא

ב
ד
בטע

ד

משרתו
ד

ה

ו

וישראל בא אהבת יתוח את
וישראל לעלם וישומך
ללכה לעשות משפט
וינקה ותתנו למלך מאד
ועשרים כפר ותבובשעים
חכמה מאד ואכו וקרה
לא באנשם חקווא עור
לרב אשר ענינה מלכת
שבא למלך שלמה וחס אג
חוס אשר נשא ותב
מאפור חביא מאפיר
עני אלמנז חרבה מאד
ואכו וקרה מעש חמלה
את עני האלמנז ממע
לכת ויתוח ול בית חמלה
וכברות ויבליס לשריו
לא בא בו עני אלמנז
ולא נראה ער חוס ויתו
וחמלה שלמה נתנו למלכת
שבא את כל חפצו אשר
שאלה מלכך אשר נתנו
לה כפר חמלה שלמה
ותבו ותלה לארצו ויהי
ועבדות
ותו משקל חותב אשר
באל שלמה בשנה אחת
שש מאות שששים ושש
כפר ותב לחור מאשר

ל

ל

ל

ל

ל

ל

כפר וחמץ ג' וחמץ שלמה דמלכ זיוו מלכות
רב ויתו השאר

שנים ה' בישן נסימטון דדמו כחליים בקול
יבנו וחבירו עשירי ביעוליהם ומחוצה

ויהי למך ה' חס וחד מל ותבאו ויבנו וישלח
מלך אשר יושעו ביעוליהם ויבנו

מקטירות ומזבחות לאלהיהם
והתאנף יהודה בשלמה כן
נטח לזכו מעם יתות אלה
וישר אל הנראה אלו ק
פעמים ורעה אלו על
הדבר הזה לבלתי לבת
אחרי אלהים אחרים ולא
שמר את אשר ענה יהודה

ויאמר יהודה לשלמה ונצו
אשר היתהו את עמה ולא
שמרת בדתו וחסותו אשר
צויתו עלך קדע אקרע
אתה ממלכה מעלך
ותתתה לעבדך ארבעים
לא אעשעך למע יהוד
אביך מיד בנך אקרע
רק את כל הממלכה לא
אקרע שבט אחד אתו
לבנך למע דוד עבדך
ולמע יהוד שלם אשר
בחרתי

ותקם יהודה שטן
לשלמה את חדר הארמי
מורע חמלה הוא בארזים
ויהו בזהוית דוד את ארזים
בעלות הוא בשך העצבא
לקבר את חמלה ויהי

זכר בארזים פ' ששת י
חדשום ושקשם וזאב
ובלדשראל ערה כרת
כל זכר בארזים ויברח
אלד הוא וארזשום ארמזים
מעבד אביו אתו למא
מצרונם וחדד נער קטן
ותקמו ממרטובאן פאמן
ותקחו אנשים עמם מפאר
ובאוי מערים אלפרעה
מלה מצרונם ויתול בית
ולחם אמר לו ווארץ נתו
לויים מצא חרד חנבעני
פרעה מארזותו לו אשר
את אחות אשתו אחות
תחפנס הגבורה ויתל לו
אחות תחפנס את גנת
בט ותגמלהו תחפנס בתו
פית פרעה ויהו גנת מת
פרעה פתך בני פרעה
וחדד שמע במצרונם כד
שכב דוד עם אבתו וכו
מת זאב שר העצבא
ויאמר חרד אלפרעה
שלחני ואלה אל ארצו
ויאמר לו פרעה כו מה
אתה חסר עמו ותג
מבקש לבת אל ארצו

ויאמר לא פ' שלחתי לך
ותקם אלהים לו שטן את
רוחו בואלד ע אשר בוח
מאת חרד ער מלך ענבו
ארצו ותקפץ עליו אנשים
ויהו שרצה עתה גבור אתם ולת
למשקן ושבנו כה ומלכו
בדמשקן ויהו שטן לו שואל
כלמי שלמה ואת חרעה
אשר חרד ותקפץ בשראל
ומלך על ארם

ותרבעם פתבט אפרתמו
ותצו יהודי אש אמן ערה אשה
אלמה עבד לשלמה ותקם
יד במלך ויהו סרבר אשר
חריס יד במלך שלמה ופע
אתה מלו אסגר את פרץ
ער דוד אביו ות איש
ורבעם גבור חיל ויהא
שלמה את חנער כד
עשה מל אכח ויהו אפקד
אתו לכל סבל בות מסק
ויהו בעת החוא
ותרבעם נצא מירושלם
ותמצא אתו אחסד השלם
תנבי אבדך ויהו אמת פסח
בשלמה חרשה וישנתם

ויאמר בעת החוא ג' ויאמר אבימלך ויהו יהודי
ורבעם ויפחד ב' ירבעם גדולו

אלהיה ה' וליקח מבניו טנים בו וזקניא לעם
טנים בו וכו עשה לכל נטיו

חסד ל' ויאמר לו פרעה כד חרמה איש אשר
יתו לו האלוים וזנס בחדך

כל קהילה בחשוד בשבעה באחד בתשעה לחדש ברמז ה' בחודש במעור ועל על המבנה וכו'
העשר נעלה וקפצו וחדגוני ב' חז' מל' חס' וחדגוני על דברי אשתי וחדגוני וכו' ו

כל בית אל בניעיה ברמז ה' ויסעו מבית אל והעמיד
בבית אל וילא נשא אשת בעו' ו

השמיני פחדש אשר ברא
מלפני תעש סגל בני ישראל
ועל על המזבח להקטור
והנה אש אלוים פאמוחה
בדבר יהודה אל בית אל
והבועס עמד על המזבח
להקטור וקרא על המזבח
בדבר יהודה ויאמר מזבח
בזבחקה אמר יהודה העד
בו נולד לבית הור ואשמו
שמו חכח עליה את כהני
הבמות המקטרים עליה
ועצמות ארס ישראל ערה
ונתו ביום שהיא מופת
לאמר יהודה מופת אשר
הביר יהודה העד המזבח
נזק עונש פך חדשו אשר
עלה חזי כשמוע סמלה
את דבר איש אל אלוים
אשר קרא על המזבח בבית
אל ושלח נרבע עם אתרו
מער המזבח לאמר תפשונו
ותעב שנו אשר שלח עשו
ולאכל ליה שבה אליו
ותמזבח נקד עני שפך חוש
בזחמיהו פמיהו אשר
עני אשר אלוים פמיהו

והנה אש אלוים פאמוחה
בדבר יהודה אל בית אל
והבועס עמד על המזבח
להקטור וקרא על המזבח
בדבר יהודה ויאמר מזבח
בזבחקה אמר יהודה העד
בו נולד לבית הור ואשמו
שמו חכח עליה את כהני
הבמות המקטרים עליה
ועצמות ארס ישראל ערה
ונתו ביום שהיא מופת
לאמר יהודה מופת אשר
הביר יהודה העד המזבח
נזק עונש פך חדשו אשר
עלה חזי כשמוע סמלה
את דבר איש אל אלוים
אשר קרא על המזבח בבית
אל ושלח נרבע עם אתרו
מער המזבח לאמר תפשונו
ותעב שנו אשר שלח עשו
ולאכל ליה שבה אליו
ותמזבח נקד עני שפך חוש
בזחמיהו פמיהו אשר
עני אשר אלוים פמיהו

תבוא אחו וקור ושכנת
אל תבוא בני חספרה
את כל המעשה אשר
עשה אשה אל אלוים חסות
בבית אל את המזבחות אשר
דבר אל המזבח חספרה

חספרה
בבית אל

ויסעו ב' ויסעו מבית אל ויסעו מבית אל
את עמי

ולא שוב ה' ויהי בדרך אחד באחמאך בא ער
גוליהם ולא שוב לחשוד ולא שוב אלוים

טורף ג' קפצו וקפצו וקפצו וקפצו וקפצו

והייתה פי ב חס את כעשר מילת פי יען
כי מדית פי יחוד

קדש ליהוד

לאמיהם ודבר אל חס אמיהם
אניה חדרה סלך ומקראו במו
אתה דרד אשר חלך איש
האלהים אשר בא מחתה
ואמר אל במו חכשולך כי
החמוד ומחשולך החמוד
ומכב על חיוולך אחרי
איש אל חיס ומצא חיושב
תחת תאלה ומאמר אליו
האתה איש אל חיס אשר
באת מחתה ומאמר אע
ומאמר אליו לה אתי חמית
ואכל לחס ומאמר לא אכל
לשוב אתך ולבוא אתך
ולא אכל לחס ולא אשתח
אתך מוס כמקום חתה
דבר אל בדרד ויהוד לא
תאכל לחס ולא את שתח
שם מוס לאת שוב ללכת
בדרד אשר חלכת כח
ומאמר לו גם אע נבוא
כמוך ומלאך דבר אל
בדרד ויהוד לאמר השכח
אתך אל ביתך והאכל
לחס ומשת מוס כחשול
ומשב אתו והאכל לחס
בביתו ומשת מוס חיוית
ושבים אלה שלחו

ח
ס
בס

ב

ד

ה

ו

ז

ח

ט

י

יא

יב

יג

יד

וינחוד ב חס וינחוד ב חס אל חומד
וישכחוד ב וינחוד ויחן חנויה חגיבא

לא ימכר

יהוד דבר יהוד אל חגיבא
אשר השכח ויחן אל
איש חאל חוס אשר בא
מחודדו לאמר כח אמר
ויהוד יען כי מרית פיו יהוד
ולא שמרת את חמצנה
אשר עקב יהוד אל חוד
ומשכח את כל חס ומשת
מוס כמקום אשר הכר
אלך אל תאכל לחס ואל
תשת מוס לאתכו אנבלתך
אל קבר אבתך יהוד כי
אחרי אכלו לחס ואחרי
שתותו ומחשול חמיה
לנבוא אשר השכח ויחן
ומצא חו ארוד בדרד
חמית חו ויהוד נבלתו
משלכת בדרד והחמוד
עמד אצלם והארוד עמד
אצל חנבלה ויהוד אנשט
עברוס ויראו את חנבלה
משלכת בדרד ואת חארו
עמד אצל חנבלה ומבוא
וידברו בער אשר חגיבא
חוקו ושכ בה וישמע כי
חגיבא אשר השכח ויחן
הדרד ומאמר איש חאל חוס
הוא אשר מרה את פיו יהוד

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ויחן וימנעו וחומוד והאריה ויחן וימנעו
וחמוד והאריה סימנודן בלחי חומוד חמוד

ויהוד יהוד לארוד ומשכח
חמיתו כדרד ויהוד אשר
דבר לו וידבר אל בניו
לאמר חכשולך את חמיה
ומחשולך וממצא את
נבלתו משלכת בדרד
וחמוד ויהוד אמה עברוס
אצל חנבלה לא אכל
חארו את חנבלה ולא
שכר את חמיה ומישא
חגיבא את נבלת איש
האלהים ומנחחו אל חמוד
וישכח ומבוא אל עקב
חגיבא חוקו לספר ויחן
ומנח את נבלתו בקברו
ומספרו עליו חו אחיו יהוד
אחרי קברו אתו ומאמר אל
בניו לאמר במותו ויקברתם
אתו בקבר אשר איש כי
האלהים קבר בו אצל
עצמותו חמיה את עצמות
כי חיו ויהוד חגיבא אשר
קרא בדרד ויהוד על
חמונח אשר בבית אל
ועל כל בני חמיה אשר
בער שמרו
אחר חגיבא חוד לא שכ
ורבעם מדרדו חרעה ומשב

יהוד ב כח ה כי חוד ויהוד חוד חוד
יהוד וישיבנו ב מל וישא חמיה וישיבנו
ויחן

ולא שמרת ב וינחוד ויחן חנויה חגיבא
כי חוד וישיבנו ב חס אצל חמיה וישט

ומלא ח רב וישיבנו חס עשכא חמיה
וכפר חמיה

ויעש מקצות העם כחנני כמות
החפץ ומלא את חזן והחפץ
כמותו וחי בדבר הזה לחטאת
בתרבעים מהחכוד כמא
ולח שמוע מעל פני הארמה:

בעתה היא אלה אבמה כד
רבעים ויאמר רבעים יי
לאשתו קומו נא ושתננת
ולא ידע בראתו אשת
רבעים ודלת שלח העד
שם אמת העבא הוא דבר
על מלה על העם הזה
ולקחת מדה עשרה לחס
ונקרים וקבוק רב שובאת
אלו הוא נגד לה מהחמה
לעריה עשבו אשת ק
רבעים ותקס ותלה שלח
ותבא בית אחנה ואחנהו
לאבד לראות כי קמו ענין
משוכו:

ויהי אמר אל אחנהו והנה
אשת רבעים באה לררש
דבר מעמך אל פנה כחלק
הוא בזה וכוונת דבר אלו
ויהי כבאה והיא מתנפחה
ויהי כשמע אחנהו אתי
קול בגלגלם באה כפתח י

והאמר באו אשת רבעים למה
זה את מתנפחה ואנכי שלח
אלך קשה לבי אמרו יי
לרבעים פד אמר ויחזו אלו
וישר אלועו אשר חרמתו
מתוך העם ואת ננגד על
עמו וישר אל ויאקדע את
הממלכה מבית הוד ואתע
לדול אחיות בעברו דוד
אשר שמר מעות ויאשר
הלה אחרו בכל לבו לעשות
רק חישר בענין ותריע יי
לעשות מכל אשר היו
לפניה ותלה ותעשה לך
אלהים אחרים ומסכות י
לחכעסנו ואתו השלכת
אחרונך לכו הננו מביא
רעה אל בית רבעים וזכרות
לרבעים משתוון בקור
עצודו שוב בו ישראל יי
ובערתי אחרו כיות רבעים
כאשר וכער הגלגל עד
תמו המת לרבעים בעור
יאבדו חבלים ודמת
בשרה היא אכל עש השמים
כניחנה דבר ואת קומך
למי לביתך כבאה רגלה
העירה ומת חילד וספור

לדלו ישראל וקברו אתו
כחך לבדו וביא לרבעים
אל קברו עו נמצאו רב
טוב אל ויחזו אלו וישר אל
במת רבעים ויהי קום ויחזו
לו מלה על ישראל אשר
ברית אתמת רבעים ויה
היום ומחגם עתה ויחפה
ויהי את ישראל באשר
נער הקנת במים ונתש
את ישראל מעל הארמה
הטובה היא את אשר נתו
לאבותיהם ויהם מעבר
לעדר ועו אשר עשו את
אשר יהם מכעוס את
ויהי ויהו את ישראל
בגלל חטאות רבעים
אשר חטא ונאשה חטוא
את ישראל ותקם אשת
רבעים ותלה ותבא ותעשה
היא באה כסח חבית וחמר
מתו וקברו אתו ויספור
לו פרו ישראל כדבר ויהי
אשר דבר ביד עבה אחיהו
הנביא ותלו דבר רבעים
אשר נלחם ואשר מלה
הנם כתובים על ספר דמך
הנמים למלכי ישראל:

בנביא
את
קרי
א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ
לכ

ל
א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ
לכ

ותעמוד ד ותיע לעשוכ ותאכל הוא ויהו
ותעמוד לך שם ויהי ויהי ותעמוד אים

שלוח ד ונבני שלוח אלך ונני כמות שלוח יוד
כילא אל עש עמקי אשר גלגל י

אחודו ד ונחיהו לא יוד כשמע ויהי אמר
ויקדו אבדו ויא אמת המלך הרב ימים

ותמים אשר מלך רבכם יי
עשרים ושתים שעה וישכב
עם אבתיו ומלך נדב בני
תחתיו:

ורבכם בושלמה מלך ל
ביהודה בוארבעים ואחת
שנה רבכם במלכו וישבע
עשרה שנה מלך ביהושלם
ועד אשר בחר יחזקאל שום
את שמן שם מלך שבט
ישראל ושם אמו נעמה

העמנית ונעשה יחזקאל חרע
בענין יתודה וקנאו אתו
מכל אשר עשו אבתם
בחטאתם אשר חטאו ויבנו
גסחמה להם כמות ומצבות
ואשרים עד כל גבעה גבחה
ותחת כל עץ רעו וגם יי

קדש חמה בארץ עשו בכל
חתי עבת חגים אשר י
הוריש יהודה מפני בני
ישראל:

ויהי בשנה החמישית י
למלך רבכם עלה ל
שואק מלך מצרים על
ירושלם ויקח את אצלות
בית יתודה ואת אצלות בית
המלך ואת חבל לקחתו קח

את כל מעג הנהב אשר עשה
שלמה ויעש המלך רבכם
תחתם מגני נחשת והפקחו
על ידי שריו חרעם השמים

פתח בית המלך ויהי מר
בא המלך בית יתודה וישאמו
חרעם והשיבום אל תא
חרעם ויתר הבר רבכם
וכל אשר עשה חל אהמיו
לתיקום על ספר הברו חגים
למלכו ויחזקה ומלחמה יי

היתה כבוד רבכם ויבן יי
רבכם כל חמנים וישכב
רבכם עם אבתיו ויקבר
עם אבתיו בעיר דוד ושם
אמו נעמה העמנית מלך
אבים בני תחתיו

ובשנת שבע עשרה למלך
רבכם פתח מלך אבים
על יהודה שלש שנים
מלך ביהושלם ושם אמו
מעבד בת אבי שלום וילך

בכל חטאות אביו אשר
עשה לפניו ואתה לבן
שלם עם יתודה איתו נדב
דוד אביו כול מעש דוד
נתן ויתוה איתו לו נור

ביום שלם להקים אתכם
אחריו מלך עמיד את יי
והוא שם אשר עשה דוד
אתה אשר בענין יתודה וילך

סר מכל אשר עשה ויבן
חיו רק בדבר ארמה חרע
ומלחמה חיתה בוד רבכם
ויבן רבכם כל בני חמו ויתר
דברו אבים וכל אשר עשה
חלו אהם כתיבם על ספר

הברו חגים למלכו ויחזקה
ומלחמה חיתה ביו אבים
ויבן רבכם וישכב אבים
עם אבתיו ויקברו אתו
בעיר דוד ומלך אסא בני
תחתיו

ובשנת עשרים לתבוע
מלך ישראל מלך אסא
מלך יהודה וארבעים י
ואחת שנה מלך ביהושלם
ושם אמו מעבדת יי

אבי שלום ויעש אסא
השר בענין יתודה ביהוד
אביו ויעבד סקד חגים
מחא ארז ונסר את כל
הקדלים אשר עשו אביו
וגם את מעבדו ואת חסות
מבני האשר עשה יי

והשיבום ב' אלה ויחזקו מלכי והשיבום ב' י
דברי והמה והשיבום ב' י

אוימות יא מל יקח ויבנה דבש ויבנה מסע ב' בו ונתתי לך ויבנה את כל חסו ויקח אסא ב' י ויחזקו אהיה ד' ד' י
ובי יחזקו ויבנה יא ויעלו ואוימות ב' ד' יחזקו י אביו ב' בני יא יא ושם משנת אביו בעת ויחזקו אהיה ב'
שאר וביא יא אבים

מלעת לא שכח זכות אסא
את מלכ עתה וישקו בעת
יהיה ויתכמת לאסורין
לעבא אסא תהי שלם עם
יהיה כל ימיו

וכא את קרשו אכיו
וקרשו בית יתה כסר
והובוכרס ומלחמה ויהיה
בז אסא וכן בעשא מלך
וטריל כל צמותס ועל
בעשא מלך ישראל על
יהודה וכן את הרמה לקחתו
תתיצא וכל אסא מלך
והיה חקח אסא את
כלה כסר ויהיה כהן תרס
בא וצרות בית יתה ואת
אוצרות בית מלך ויהנה
בז אסא חקח וישלם חמלך
אסא חקח בתורה בוטרמן
במהות מלך אלם חישב
בוטרמן דאמר ברות י

בית יתה כח אבן ובין
אמר עת שלחתיך י
שהי כסר ונתב לך סכנה
אויבית מלך את בעשא
מלך ישראל ויתעלה מעל
והשמע בו דר אל חמלך
אסא חקח את שר לו

מלכותם כל ימינו
מלכותם כל ימינו
מלכותם כל ימינו

וחללם אשר לו על עיר
ישראל וכל את עמו ואת
יהו את אכל בית מעכה
ואת כל בנות על כד ארץ
נפתחו יהיה שמש בעשא
והחל מפנית את הרמה
והשב כתר עת וחמלך אסא
חשמע את כל יהודה
אונקו וישא את אכני
חממה ואת עניה אשר
בנה בעשא וכן כס חמלך
אסא את גבע פעמו ואת
חמצפה ויתר כל דבר
אסא וכל גבורתו וכל אשר
עשה ויהי ערים אשר בנה
הוא אהמה כתובים על

ספר דברי הימים למלך
ויהיה קין לעת וקנית חלו
את רגליו וישב אסא עם
אבתו וחקבר עם אבתו
בער דוד אכיו וימלך
ויהי שפט בניו תחתיו

ועבדו כעם מלך על
ישראל בשנת שתים
לאסא מלך יהודה וימלך
על ישראל שננים מעש
הרע בעניו ויהיה חלך י

מלכותם כל ימינו
מלכותם כל ימינו
מלכותם כל ימינו

חדש
דוד
כ
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא

בדרה אכיו ובחטאות
אשר חוטוא את ישראל
ויקשר עליו בעשא כד
אחיה למת ויש שר וכח
בעשא כגבתו אשר
לפל שתים ועבדו כל ישראל
צרום על גבתו ויקחתי
בעשא בשנת שלשלאסא
מלך יהודה וימלך נחמן
ויהי כמלכו הכה את כל
בית מרבעס לא השאור
כל גשמה לרכב עם עד
השמרו כדבר יהודה אשר
דבר מר עבדו אחיה

השולתי על חטאות מרבעס
אשר חטא ואשר חטא
את ישראל בכל עם אשר
הכיעס את יהודה אלה
וישקאך יתיר ויכה ערב
וכד אשר עשה חלאס
כתובים על ספר דברי
הימים למלך ישראל
ומלחמה תחתיו כח אסא
וימן בעשא מלך ישראל
כל ימינו

בשנת שלשלאסא מלך
יהודה מלך בעשא כד
אזטר על כל ישראל י

מלכותם כל ימינו
מלכותם כל ימינו
מלכותם כל ימינו

ביעשא ויהי כמלכו זמדי ויהי במלכו קדמיה
כמלכו ויהי כמלכו סימונהו ואשכנו
כמלך בגדוד

בעיר דוד אכיו ד בסופ ושא שלמה וחשפט
יותם

ויעלה ד לפ ברות בית בניך ויהיה ד ש
ואביעט

בתרעה עשרים וארבע
שנה מעשה הרע בעני יתנה
וללך בדרך ורכעם וסכא
ובחטאתו אשר החטוא
את ישראל

ויהי דבר ויחנה אל נחא
בוחנני על בעשאל אמר
ועו אשר חרמיתך מק
העפר ואתך נגיד על
עמי וישראל ותלך בדרך
ורכעם ותחטא את עמי
וישראל להכעיסנו כי
בחטאתם חננו מבעור
אחרי בעשאל ואחרי ביתו
ונתתו את ביתך כבית
רכעם בונבט חמת כי
לבעשאל בעור ויאכלו
חבלקים וחמת לו בשוח
ואכלו עוף השמים ויתר
דברו בעשאל ואשר י
עשה ונביתו הלא הם
כתובים על ספר דברי
הימים למלכו וישראל
השכב בעשאל עם אבתו
ויקטר בתרעה ומלך אח
כנו תחמו ונם ביד יהוא
כוחנו הנביא דבר יהוא
החל אל בעשאל ואל ביתו

ל
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

ועל כל הרעה אשר עשה
בעני יהודה להכעיסו כי
במעשה וזכו להיות כבית
ורכעם ועל אשר הכה
אתו

בשנת עשרים ושש שנה
לאסא מלך יהודה מלך
אלה כובעשאל על ישראל
בתרעה שנתם ויקטר
עליו עבדו וזכו שר מחצית
חדכו והוא בתרעה שנה
שפור בית ארצא אשר
על חבות בתרעה ויבא
זמרו ויפקו וימיתו כי
בשנת עשרים ושבע
לאסא מלך יהודה ומלך
תחמו ויהי כמלכו בשנתו
על כס או הכה את כל בית
בעשאל לאח שאור לו
משתו בקירו וגאלו כי
ורעה וישמר זמרו את
כל בית בעשאל כד יהודה
אשר דבר ארבע שנים
והוא הנביא אל כל חטאות
בעשאל וחטאות אלה כנו
אשר חטאו ואשר כי
חטאו או את ישראל כי
להכעיס את יהודה אלהי

ל
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

וישראל כחבל חס ויתר
דברו אלה וכל אשר עשה
הלא הם כתובים על
ספר דברי הימים למלך
ישראל

בשנת עשרים ושבע שנה
לאסא מלך יהודה מלך
זמרו שכעת נמים בתרעה
וקעם חנם על גבתו אשר
לפל שנים וישמע חנם
חחנם לאמר קשר זמרו
ונם הכה את המלך ומלכו
כל ישראל את עמרו שור
עבא על ישראל ביום
ההוא כמחנה ויעלה כי
עמרו וכל ישראל עמו
מגבתו ויערו על תרעה
ויהי כראות זמרו כיתלכנה
העיר וכבא אל ארמו בית
המלך מישוף עליו את
בית מלך באש ומת על
חטאתו אשר חטאי
לעשות הרע בעני יהוא
ללכת בדרך ורכעם כי
ובחטאתו אשר עשה
להחטוא את ישראל
ויתל דברו זמרו וקטר
אשר קטר חל אלהי

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

ויעלה ג ויעלה עמרו ויעלה אחאב ויעלה
נשאים

כל סיפרא על כל ועל כל מן ו אל כל האל כל אמר אל החכמה חטאות בעשאל מעני חמים כבו ויש אלהי
ויהיה אל כל העם ויקטר בזה הנהגה ג חס דנאנוני אל כל חטאות בעשאל וכל דרך

הם פתוקם על ספר דברי
הנמים למלכו ישראל

אז וחלק העם וישראל לחצי
הענין עם חטת אחיו תבע
בזנות להמלוכו וסחצי
אחרי עמיתו חזק העם
אשר אחרי עמרו את העם
אשר אחרי תבעו בזנות
ונמת תבעו ומלך עמרו

כשנת שלשים ואחת שנה
לאסא מלך יהודה מלך
עמרו על ישראל שתים
עשרה שנה בתרצה מלך
שש שנים ויקן את חתר
שמרו מ' את שמר בכפרים
בסוף ויבן את חדר ויקרא
את שם העיר אשר בנה
על שם שמר ארבע חתור
שמרו ויעשה עמרו חרע
בענין ויהוה חרע מכל
אשר לפניו וילך בכל דרכו
ורכב עם בונבט וכחטאתו
אשר החטוא את ישראל
לחבעש את יהודה אליו
וישראל בהכלותם אותו
דבר עמרו אשר עשה

וגבורתו אשר עשה חלא
חם פתוקים על ספר דברי
הנמים למלכו ישראל
וישכב עמרו עם אבתו
ויקבר בשמרו וימלך
אחאב בטת חתמו

ואחאב בעמרו מלך על
ישראל בשנת שלשים
וישמעט שנה לאסא מלך
יהודה ומלך אחאב בד
עמרו על ישראל בשמרו
עשרים ושתים שנה ויעש
אחאב בעמרו סרע
בענין ויהוה מכל אשר לפניו
ויחל הנקל לכתו פחטאות
ורכב עם בונבט ויחא אשה
את אוכל בת את בעל מלך
צירמס וילך ויעבד את
חבעש וישתחו לו ויקם
מזבח לבעל בית חבעש
אשר בנה בשמרו ויעש
אחאב אתה אשכח ויחסר
אחאב לעשות להבעש
את חותן אליו וישראל
מכל מלכו וישראל אשר
חיו לפניו במלכות בנה חיל
בית האל את יהודה

באבירם בנרו ויסך חובשגוב
צעהו וצב דלתים פרבר
יהוה אשר דבר ביד יחזע
בזנו:

ואל יהוה חתשבו מתשבו
גלעל אל אחאב חורחוח
אל יהוה וישראל אשר עמרו
לפניו אסיה חיה חשנים
האלהט ולמטר כן אס
לפי דבר

ויחך ברי יהוה אליו
לאמר לה מזה ופנית לה
קדמה ונקמת פנחל כרות
אשר על פני חנרדו וחתה
מחנחל תשתח ואת הערס
עמיתו לכדלך שם וילך
ויעש בדבר יהוה ויהוה ויעש
בנחל כרות אשר על פני
חנרדו ויה ערבים מבאים
לו לחם ובשר בכפר ויחם
ובשר בערב ויחנחל
וישתח ויחך מקץ ימים
ויבש חנחל כי לא חנח
גשם בארץ

ויחך דבר יהוה אליו
לאמר קום לה צרפתח
אשר לצדח וישבת שם
חנח עמיתו שם אשה

ויבש ג' ב' מל יהוה חל ויהי חרץ ימים ותר
את חנחיהו חסד כעש

ד' כתו באמצע תיבות ולא קרוי ובחטאות ד' עמרו ולא חיו ואת דבריה ענו בכפל דגלו ועל שמותו באש ציבת
גם ענין לא תשבע ויקם את חבורו שם ו' ויסמלדו ארם אבדוהו בנוריה נשאר חיל ד' עמרו

בשנוב

ל' ויהי

ל'

ל'

ל'

ל'

ל'

ל'

ל'

ל'

ל'

ל'

ל'

ל'

ל'

ל'

ל'

ל'

עברתי ופניתי ויהוה אלהי
לקר אתו ויבחרו ויפלו על
פניו ויאמר ה' אתה זה ארבע
אלהו ויאמר לו אני לה'
אמר לאדניך הנה אלהו
והאמר מה חטאתי כראתה
נתו את עבדך מיד אחאב
לחמי יתני חסותוהו אלהיך
אסו שגור וממלכה אשר
לאש לח אדני שם לך קש
ויהי אנוה שביע את
המלכה ואת העוין לא
ימצא בה ועתה אתה אמר
לה אמר לאדניך הנה
אלהי ויהי אני אלה
מאת ה' ויהי חסותו שאך
על אשר לא יאמר עובדו
להויר לא יאמר לא
ומעא עתה ועתה
יהי אמתה מעתה ויהי
ה' לא יאמר את אלה
עשתו ויהי אלה את
נביא ויהוה אלהי
מבוא ויהוה משה אשר
חמשים ומשנים אקש
במעוהו אכלים להם
ויהיו עתה אנה אמר
לה אמר לה' נביא ויהי

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

אלהו ויהוה
והאמר אלהו חו ויהוה
עבאות אשר עמדתי לפניו
כו חמס אראה אלהו ויהוה
עברתי לקראת אחאב
ומה לו ויהי אחאב כי
לקראת אלהו ויהוה פראת
אחאב את אלהו ויהוה
אחאב אלו קאתה ות
עברו ושר אלהו ויאמר לה
עברתי אתי שר אלהו כי אס
אתה וכית אברה בעעכס
את מצות יהוה ותלה אתה
הפעל וסו עתה שלח קרבן
אלו את פלג שר אל
הד הקימל ואת נביא
הפעל ארבע מאות
וחמשים ונביא אשר יהוה
ארבע מאות אברו שלחו
אמרו וישלח אחאב כל
פניו שר ויקרב את
חנני אק אלהו הקימל
ומש אלהו אלהו אלהו
ולאמר עמתי אתם
פסחתי על שנת חסותי
אשר יהוה חסותי להם לכו
אחתי ויאמר הפעל לכו
ביתו ויהי אלהו אלהו

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

ויהוה אלהים ו יקראו בני דאבו ויאמרו אנשי בית שלט ויגש אליהו עני יהוה עני ויאמר יהוה זה
עמל ונע לבכס ועוד דברו עבדיו ואתנה את בני ויברך עזרא אשר בחרת

ויהוה אלהים ו יקראו בני דאבו ויאמרו אנשי בית שלט ויגש אליהו עני יהוה עני ויאמר יהוה זה
עמל ונע לבכס ועוד דברו עבדיו ואתנה את בני ויברך עזרא אשר בחרת

ויהוה אלהים ו יקראו בני דאבו ויאמרו אנשי בית שלט ויגש אליהו עני יהוה עני ויאמר יהוה זה
עמל ונע לבכס ועוד דברו עבדיו ואתנה את בני ויברך עזרא אשר בחרת

והלך אל נפשו ונבא באר י
שבע אשר ליהודה ונען את
נערו שם ויהו אה לה במדבר
הרה חסו ונבא וישב תחת
התם אחת וישאל את נפשו
למות ויאמר רב עתה יהוה
קח נפשו מל אטוב אנכי
מאבותי וישכב וישן תחת
התם אחד ויהודה מלאך
נבא בו ויאמר לו קום אסל
ונפט והנה מראשתי ענת
רעפוס ונפחת מים ויאכל
והשת וישכב וישכב וישכב
מלאך ויהוה שמת ונענעו
והאמר קום אכל כר רב
ממך הרה וקום ויאכל
והשת והו לה בכח אכלה
הווא ארבע עשר חסו וארבע עשר
לולה ער הר האלקים י
הרב וכאשם אלה מענה
והלן שם והנה רב יהוה
אלו ויאמר לו מה להפה
אלהו ויאמר קנא קנאתי
ליתוה אלו עבאות כר
עכו בריתך כען ושראל
את מובחתיך חכסו ואת
נבואך חרנו בחרב ואת
אנו לבדו ויבקשו את נפשו

לקחתה ויאמר צאו עמדת
בחר לפני יהוה והנה יהוה
עבר וירח גדולה וחק י
מפרק חלויס ומשפר סלעס
לפני יהוה לא ברית יהוה
ואחר הלוהו כעש לא ברעש
יהוה ואתר חלעש אשלא
כאש ויהוה ואחר האש
קול הממה בקה יהוה
כשמע אלהו ונדט פמו
באריתו ויצאו עמד פתח
המעבה והנה אלו קול
והאמר מה להפה אלהו
והאמר קנא קנאתי ליתוה
אלו עבאות כר עכו בריתך
כען ושראל את מובחתיך
חרנו ואת נבואך חרנו
בחרב ואתר אנו לבדו
ויבקשו את נפשו לקחתה
והאמר יהוה אלו
לה שוב לרובך מדברת
דמי שקובאת ומשחת את
חואל למלה על ארס י
ואת יהוה אבונע שותמשח
למלה על ושראל ואת
אלושע בושפט מאכל
מחולה תמשח לנבוא
תחתיה ויהוה חזק מלך מחורב

חואל ומות יהוה וחזק מלך
מחרב יהוה ומות אלושע
והש ארתי בשראל י
שבעת אלפוס כל חפרנים
אשר לא כרעו לפניו
הפה אשר לא נשק לו
והלך שם ומצא את
אלושע בושפט והווא
חרש שנים עשר עמדים
לפניו והווא כשענס העשק
ויעבר אלוהו אלו וישק
אדרתו אלו וישב את
הפקד וכרץ אחר אלו
והאמר אשקחנא לאכי
האמו ואלכה אחרך י
והאמר לך שוכני מה
עשית לך וישב מאחורו
והקח את עמך חפקד י
ומבחהו ובכל חפקד י
בשלים הכשר והתו לעס
והאכר ומקס ומה אחת
אלהו וישרתחו

ויבחהו מלך אגם קבץ
את כחלו של שום י
ושענס מלה אתו וקום י
ורכבו על ויעל על שמוח
והלחם פדויו שלח מלאקס

מבחותיך י ב חס וחד מל ויאמר קנא וחבדו
גם צפור מנאד בית

ואת נבואך י ויאמר קנא וחבדו וימזו וימזו י
זכאט י בעע וירשור ומשחת מנה וילשית

והתן זר ב' וחדל יל מלך ונעזר יד בת וכל
איש

יטב ג חס ועשת לו כאשר יטב בענין קוב
אכל לחם את חקי בכל יום ומלפני ס

רש ג ב חס א וחז כח א עליו רש קום רש
ראש חלקי ס וכל מסכיות דמזא ס

ל
ו

ישראל כי מהצביאום הוא
וואמר אלו פה אמר ויהי
בעו שלח את איש חרמו
מפר והיתה נפשך תחת י
נפשו ועמך תחת עמו ויהי
מלך ישראל על פתו ס
ויגף ויקבא שמרונה:

ג
ז

א
ב
ג

ויהי אחר הדברים האלה
כרס הנה לנבות חזק עאל
אשר במורק אל אצל חיבל
אחאב מלך שמרון וידבר
אחאב אל נבותו לאמר
תעדלו את פרמך והחידל
לזנוק כי הוא קרוב
אצל ביתו ואתנה לך תחתיו
כרס טוב ממנו אם טוב
בעשר אתה לדך כסף
מחור זה והואמר נבות אל
אחאב סלולת לו מהחזק
מתני את נחלת אבותי
לדעבא אחאב אל ביתו
סרו ויעף על הדבר אשר
דבר אלון נבות חזק עאל
וואמר לא אתו לך את
נחלת אבותי והשב על
משתן וקב את פנני ולא
אכל לחם ותבא אלו

ל
ו
ז
ח
ט
י

יא

יב

יג

יד

טו

אוכל אשתו ותדבר אלו
מהיך החק סר ה ואנכי
אכל לחם וידבר אלו
כי אדבר אל נבות חזק
חזק עאלו ואמר לו תעד
לו את פרמך בכסף או
אסחפץ אתה אתה לדך
כרס תחתיו וואמר לא
אתו לך את פרמך ותאמר
אלו אוכל אשתו אתה
עתה תעשה מלובה על
וישראל קום אכל לחם
ויטב לך כי אני אתו לך
את כרס נבות חזק עאלו
ותכתב ספרים בשם כי
אחאב ותחתם בחתמו
ותשלח הספרים אל
חזקנים ואל החורים אשר
בעוד חושבים את נבות
ותכתב בספרים לאמר
קר איעס ויהי שובו את
נבות כראש העס והו שובו
שנים יגשום בני בלי על
נגידו ויער ויהי אמר ברכת
אל היסומלך והגעני אחו
וסקלחו ומת והעשו כי
אנשו עמו חזקנים כי
והחורים אשר חושבים

ז
ח

א
ב
ג

ד
ה
ו

ז
ח

ט
י

יא
יב

יג
יד

טו
טז

יז
יח

יט
כ

כא

בעוד כאשר שלחה כי
אלוהים אוכל כאשר
פתוב בספרים אשר שלחה
אלוהים קר איעס והי שובו
את נבות כראש העס ותבאו
שע האנשים בני בלי על
השבנו נגידו ויער ויהי אנשו
הכל על את נבות נגד העס
לאמר בכר נבות אלוהים
ומלכו ויצא אחו מחוץ לעד
והסקלחו בכאכנס ומת
וישלחו אל אוכל לאמר
סקל נבות ומת והדלו כי
כשמע אוכל כי סקל
נבות ומת ותאמר אוכל
אל אחאב קום רש את
כרס נבות חזק עאל אשר
מא לתלתך בכסף כי
או נבות חו ממת ויהי
כשמע אחאב כי מת
נבות וקס אחאב לרדת
אל כרס נבות חזק עאלו
לרשותו
והחזק עאל ויהי אל אלוהים
תתשמי לאמר קום קר
לקראת אחאב מלך
וישראל אשר בשמרון
הנה בכרס נבות אשר

א

ב

ג

ד

ה

ו

ז

ח

ט

י

יא

יב

יג

יד

טו

טז

וימת ב חס הוצא את בני וימז והוציאנו
וסקלחו וימז ס

ומלך הו חס וסומלון סכול אלוהים ברוך נבות
וכי מכתו ותבידו היא אז ויהי ס

ולא אוכל ד וקס ויהונס ויטב את פניו ויהי ימות
בכרס חזק ואלו פני לביו ס

והשם לדשתו דפת אלו
לאמר פה אמר וחות
הרעות ונסור שת ודברת
אלו לאמר פה אמר וחות
במקום אשר לקחו י
הכלבים את דם נבות לקחו
הכלבים את דם נבות אתה
והאמר אחאב אל אלהו
המעאת את אבני והאמר
מעאתי יש התמכר י
לעשות הרע בענין וחות
הנני מביא אלקיך רעה ובעת
אחרת ודברתי לאחאב
משתחו בקור ועוד ועוד
מישראל ונתתי את פיתך
בית המכשע כוננבט ונבות
בעשא כורא חנה אלהים
אשר הכעסת ותחטא
את ישראל וגם לאוכל
דבר וחות לאמר הכלבים
יאכלו את אוכל בחל
והישאל המת לאחאב
בעוד ואכלו הכלבים י
וזמת פשד הואכל עוף
השמים רק לא חנה י
לאחאב אשר התמכר
לעשות הרע בענין וחות
אשר הסתה את אוכל

אשתו ותעב מאד ללכת
אחרי הלהים ככל אשר
עשו האמרי אשר הודיש
וחות מפע בעי ישראל
והחכש מע אחאב את
הדברים האלה וקרע
בגדיו וישם שקע בשת
ויעוס וישכב בשק ויהלך
אט
והחבר וחות אל אלהו
התשבי לאמר הרי אתם
נכנע אחאב מפני יש
מתנע מפני לאמי י
הרעה ממנו בימך בנו
אכי אחרעה על ביתו
ושני שלש שנים אמו
מלחמה בין ארס ובין י
וישראל
והחכשנה השלישית י
והרי הן שפט מלך וחות
אלמלה וישק את האמר
מלך ישראל אל עברו
הך עתם מרנו רמת
געד והנחנו מחשום י
מקחת אתה מנה מלך
ארס והאמר אל וחות שפט
חתך אתו למלחמה י

רמת על עד והאמר וחות שפט
אלמלה וישק אל כמות
כמוד בעמי בעמד בסוסו
בסוסו וחות והאמר וחות שפט
אלמלה וישק אל דיש
נא כיום את דבר וחות
ויקבץ מלך ישראל את
הנביאים בארבע מאת
איש והאמר אלהים תאמר
על דמת גלעד למחמה
אסא חדרל והאמר וחות
והתו ארנו ביד חמלה
והאמר וחות שפט האמו
פה נמי אלהו חיהו י
והרשה מאתו והאמר
מלך ישראל אל וחות שפט
עוד איש אחר לדרש
אתו חנה מאמו ואמ
שנאתו כולא ותנבא
על טנב כי אסד עמי וחות
בו חמלה והאמר וחות שפט
אל וחות שפט מלך וחות
והקרא מלך ישראל אל
סרוס אסרו והאמר וחות
מוכח וחות מלך וחות
וישראל וחות שפט מלך
וחות וחות אשע
בסאו מלכישום בנות

למלך
למלך
למלך
למלך
למלך

והרע בגיוו ב וחי כשמע אחאב וחי כקרא
מלך ישראל

מחשום ד אל תנעלו מחנה אלהו וחכינו וחסו
הדיעת ג אות לם בו נסר כי יש במנים האלה כי לו

אבי ב חס א לג אבי חיהו בימיו
חיהו אבי י

והיה עתה ה' יקח את ארבעת וכתבירי חרות שמים
על לוחי יעלה סלע ויחזק בלוחי בלוחי

נחוד ג' נחוד ויחזק אלהיו נחוד אלהים נחוד שדעה
נחוד נחוד עליו רוח ויחזק

ויבזקו ג' את ארבעת ויבזקו עמר מלג פנימם
תשלוו ג' למטה אבולו תשלוו ויאמר לא תשלוו

ויהי כהן עלות יחזק את כ
אלהיו בסערה ק שמים
ויהי אלהיו ואלו ששעמן
תגדלו ויאמר אלהיו אל
אלו ששענא פה פ
ויהוה שלחני ער בית אל
ויאמר אל ששע חויהוה
והנפשך אם אעבך י
ויהוה בית אל ויהוה בנ
תנבואם אשה בית אל
אל אלו ששע ויאמרו אלו
תודעת כי תמים ויהוה לקח
את ארבעת מעל ראשך
ויאמר גם אני נדעתו י
החשו ויאמר לו אלהיו
אלו ששענא פה פ
ויהוה שלחני ויהוה ויאמר
חויהוה וחויהוה נפשך אם
אעבך ויבא ויהוה ויבשו
בני חנניאם אשר ביריחו
אל אלו ששע ויאמרו אלו
תודעת כי תמים ויהוה לקח
את ארבעת מעל ראשך
ויאמר גם אני נדעתו ויהוה
ויאמר לו אלהיו ששענא
פה פ ויהוה שלחני חויהוה
ויאמר חויהוה וחויהוה נפשך

אם אעבך וילכו שניהם
חמשים איש מבני י
חנניאם חלבו ויעמדו
מגדר מרחוק ושניהם
עמדו על חיריהו ויקח
אלהיו את ארבעתו ויגדם
ומכה את חמשים וחמשה
והנה ויעברו שניהם י
בחרבה ויהוה כעברם י
ואלהיו אמר אל אלו ששע
שאלמה אעשה לך י
בטרם אלקח מעמד ויאמר
אלו ששע ויהוה נא פרשנים
בדחך אלו ויאמר הקשית
לשאל אם תראה אתו
לקח מאתך ויהוה לך כו
ואם און לא ויהוה ויהוה
תמה חלבים חלוד ודבר
והנה דבכ אשוסוסו אש
והפרו בו שניהם ויעל
אלהיו בסערה ק שמים
ואלו ששע ראה ויהוה מצעק
אמי אבי רכב וישראל
ופרשו ולא ראהו עוד
והחוק בכנניו ויקרעם
לשנים קק עים ויגרם את
אדרת אלהיו אשר נפחה

מעלו וישבו ויעמד על
שפת חיריהו ויקח את
אדרת אלהיו אשר נפחה
מעלו ויכה את חמשים
ויאמר אלה ויהוה אלהו
אלהיו אף הוא ויכה את
חמשים ומחצו חנה ויהוה
ויעברו אלו ששע ויהוה
בני חנניאם אשר ביריחו
מגדר ויאמרו נחיה רוח
אלהיו על אלו ששע ויבאו
לקראתו וישתחוהו לו
ארצה ויאמרו אלו חנה
נא ויש את עבדך חמשים
אנשים בני חור וילכו
נא ויבקשו את ארבעת
פונשו או רוח ויהוה וישלחו
באחד חמשים או באחת
הנציאות ויאמר לא תשלוו
ויפצרו בו עקבשו ויאמר
שלחו וישלחו חמשים
איש ויבקשו שלש
נמים ולא מצאו ויהוה שבו
אלו ויהוה אשכ ביריחו
ויאמר אלהם חלוא
אמרתי אלוכם אלהיכם
ויאמרו אנשו

בהעלות ג' ויהי בהעלות ויהוה בהעלות עליו או תהיה בהעלות העולה וחלבים י ויהוה
ובהעלות אחר י ויבזקו ג' באיש בלוחו בו ער בש י

לקח ג' קמץ אם תראה אתי מעט וממשפט י

היה זה הדין אשר למלחמה ושלך קרה ו הוינה דיסוף
החלף את אל מאב למלחמה דבוי חיוני החלף עמי
דמצי גישע

קדש ליהוה

אומר קל בסוף ויאמר הורשפט וידב מלך יהוה שנים בו ויאמר
והורשפט האן ויקח אוינו שבע מאות ג' לחהש' א'
לאומם

עשרה לחזן שפט מלך

ויהוה מלך שנים לוי
עשרה שנה ויעשה חרע
בעני יהוה רק לאכאבו
וכאמרו וסר את מצבת
הבעל אשר עשה אביו
ורק פחט אות נכבעס בו
נבט אשרה חטורא את
ישראל דבק לא סר
מפנה

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

מלך ישראל ומלך יהודה

ומלך אדום וספ דרדי
שב עת ימים וראחוזים
למחנה ולפניה אשר
ברגל יחסו ואמר מלך
ישראל אהיה כיוקר א'
ויהוה לשרות המלכים
האלה לתת אותם ביד
מואב

והורשפט האופח נביא
ליהוה וטרך שה את יהוה
מאותו ויעו אחר מעבדו
מלך ישראל ויאמר פח
אלו שע בזשפט אשר
יצק מוס עלינו אלוהו

וילמד יהוה שפט ויש אהו
דבר יתנה ודרדו אלוהו
מלך ישראל והורשפט
מלך אדום ויאמר אלוהו
אל מלך ישכאל מלך

ולדדו אד נביא אביד
ואל נביא אביד ואמר
למלך ישראל אל מו
קרא יהוה י עלי עת
חמלכים ח אלה לנתני
אתם ביד מואב ויאמר
אלו שע חיהוה עבאת

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

ומושע מלך מואב חנה
נקדוה שוב למלך ישראל
כמה אלה כרוס ומאח
אלף אילוס צמר ויהוה
כמות אחאב ופישע מלך
מואב במלך ישראל

ויעא חמלך ויהורס ביום
ההוא משמרון ופקוד
את כלי שר אל חלך
וישלח אלוהו שפט מלך
ויהוה לאמר מלך מואב
פישע פן חתך אתו אל
מואב למלחמה ויאמר
אעלה כמוי כמוך כעמי
כעמך כסוקו כסוקיך

וילמד אהוה חדרך מעחך
וילמד דרדו מלך יהוה

ועל אל אלוהי ענה

מושב הערל טוב באשר
אתו אה וחסות רעים
ותאקז משבלתו אמר קחו
לועלות חרשה ושיומו
שסמחו ויקחו אלוהי ענא
אל מוצא חפיוסו וישודי
שם מלח ויאמר כדאמך
ויהוה רפאתו לפיוס האלו
לאחיה משם עוד מת
ויעשבלתו חפיוס ער
חיוס חיה כדבר אלושע
אשר דבר

ויעל משם בות אל והוא י
עלה בדרך ונערס קטעס
יעא מוח ער ותק לס
פן ויאמר לו עליה קרה
עליה קרה ופן אחרו י
מאס וקלס בשם יהוה
ויעא אנה שותם ימים מו
חיו ער ותב קעה מוח
ארבעסו ושני ודרוס מלך
משם אחר חפרמל י
ומשם שב שמרון

ויהורס ביד אחאב מלך על
ישראל בשמרון בשות שמוע

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

וי יהודי עבאות

וי יהודי עבאות

וי יהודי עבאות

מתי עבדו ב' ויהי מתי עבדו וסר מתי עבדו
יחזק אתכם ותשכיבו ב' בחזקת על מטות
קדמיה מל' 0

סר ג' חס ויהי מתי עבדו וסר מתי עבדו
ארעה וארעה ב' ויהי מתי עבדו נא וארועוד
עני איש בתר' של' 0

אל שונם ושם אשה נזלה
ותחוקבו לאכל לחם ומתי
מתי עבדו וסר שמיה לאכל
לחם ותאמר אל אשה הנה
נאני עתו כי איש אל הים
קדוש הוא עבר עלוני תמז
נעשה נא על יתקור קטנה
ונשים לו שם מטה ושלחו
ובסא ומערה ותנה כבאו
אלו יסוד שמה ותהי חס
ובא שמחוסר אלה עלת
ושכב שמה ותאמר אל
גחון נעור קרא לשונות
היא את ותקרא לה ותעמד
לפניו ותאמר לו אמר נא
אלהי הנה חרדתי אלינו
אתפלח חרדה הזאת
מה לעשות לך חישלך בר
לך אלהמך או אל שר
חצבא ותאמר בתוך עמי
אנכי ושבתי ותאמר ומח
לעשות לה ותאמר גחון
אבל בו אודה ואישה
וקו ותאמר קרא אלה ויקרא
לה ותעמד בפתח ותאמר
למי עי הנה כעת חיה אתי
חבקת בו ותאמר אל אדני
אישה אל הים אל תכוב

בשפחתך ותחר האשה
ותלך בו למועך הנה כעת
חיה אשר דבר אלה אל שר
ותגדל הילד ויהי חס ומעא
אל אביו אלה קצרים כי
ותאמר אל אביו האשה
ראשו ותאמר אל הנער
שאחו אל אביו ויש אהו
ובא אהו אל אביו וישב על
ברכת ער ותעורו ומת
ותעלות שכבחו על מטת
אישה אל הים ותסגר בעור
ותנעא ותקרא אל אשה
ותאמר שלחה נאלו אחר
כזה נערים ואחת האתנות
וארועה עד איש אל הים
ואשובה ותאמר מרוע ק
אתי חלבותי אליו חס לא
חדישולא אשבת ותאמר כי
שלום ותחבש האתון ותא
ותאמר אל נערה נהג ולך
אל תעצרו לו להכב כי אם
אמרתי לך ותלך ותבא כי
אל אשה אל הים אלה
חברמל ותחי כר את איש
האל הים אתה מנער ותאמר
אל גחון נעור הנה השונות
חלועתה הוין נאלקרא אתה

ואמר לה השלום לה השלום
לאישה השלום לילך
ותאמר שלום ותבא אל
אישה אל חס אל חסר
ותחוק ברעמו ומשגיחו
לחדפה ותאמר איש כי
האל הים חרפה לה כי
נפשה מרה לה ויהיה
העלום ממנו ולא הגיד
לו ותאמר השאלתי בו
מאת אדני הלא אמרתי
לא תשלח אתי ותאמר
לגחון חגר מתנה וקח
משענתו מדרגה כי
תמצא איש לא תברכנו
ומיברכך איש לא תענו
ושמת משענתו על פני
הנער ותאמר אם הנער
חרדה ותנפשה אם כי
אעבד ומקס וילך אחריו
וגחון עבר לפני חס ושם
אתה משענת על פני
הנער ואחז קול
ואחז שכיב ושב לקראתו
ותגדלו לאמר לא חקין
הנער ותבא אל שר חבית
והנה הנער מת משכב על
מטתו ותבא חסגר חדלת

אחז חסר אחר 0 ואחז אלהי דע כי אחי אחי חלכתי גליו את חבית בן קונו ולכי אתה אחי
שודד אכלת אדם אתי 0 איש אלהים 0 ויבא איש אלהים אל עלי הנה ונאיש חלל ותנה איש אלהים
ויענא אלהו ויבדד ותאמר האשה ותאמר אל איש 0

וישבת 0 חסר ובחוסר היא וישבת ותאמר
במוך עבד 0 קדמיה מל' 0

אמר אליו ואתה יצאת אליו ואני
אני יצאת אליו ואני יצאת אליו

מלפני ה' וצדקת נעמן ואליהו שנינו בביתו חזק מלפני דוד חילוי והגלגלים עשה אהרן ויהי טוב ליהוה האהבה
אם על המלך טוב ואת מנאט כתב וצדקת חסדקף אהרן מלפני ה' את מלפני החתנים חזקו עליה גיב

והוא אמר אליו תע אתפנק
ונאכל פירות ואתכני נאכל
ויבשר אתכני ונאכלו
ואמר אליו ביום האחר
תע אתכני ונאכלו ותחבא
אתכני ויהי כשמע המלך
את דברי האשה ויקרע את
בגדיו והוא עבר על החמה
ויראה עם והנה השק על
בשרו מבתתו אמר כהן
ועשה לו אלוים וכה חסד
אסע מד ראש אלוש עמו
שפט עליו חוס ואלו שיע
ישב בביתו ודוקנים ושבים
אתו ושלח איש מלפניו
בטרם יבא המלך אליו
והוא אמר אל הדוקנים
הרי אתם כשלה בוחמרי
דמה לחסד את ראשו
ראובב אתמלא סגרו
חזקתו ודעתם אתו בידת
הוא קול רגלו ארצו אחרו
עודנו מדבר עמם והנה
המלאך ירד אליו והאמר
הנה זאת תרעה מאת יתה
מה אוקול ליהוה ענה
והאמר אליו עשמי עתה

ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד

אית
בנסוק
אלף
בית

ה

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד

יהוה כהאמר יהוה בעת
מחר סאה סלת בשקל
וסאתים שערים בשקל
בשער שגרו ויש השליש
אשר למלך נשען על
ידו את איש האלדום
והאמר הנה יהוה עשה
ארכות בשמים יהוה
חדבר יהוה והאמר הנכה
ראתב עיניך ומשם לא
תאכל
וארבעה אנשים חיו כי
מצרעום פתח השער
והאמרו איש אלד עזומה
אנחנו וישקים פה עד מתנו
אם אמרנו נבוא השער
והרעב בעיר ומתנו שם
ואסר שבע פה ומתנו ועתה
לכו ונפלה אל מחנה ארם
אסיונו נחיה ואסיומתנו
ומתנו ונקמו בנשף לבוא
אל מחנה ארם ונבאו עד
קצה מחנה ארם ודעה
אודשם ארשו אליו השמע
את מחנה ארם קול רכב
קול סוס קול חיל גדול
והאמרו איש אל אחיו
הנה שבר עלינו מלך ישראל

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד

ה

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד

ה

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד

את מלכי החתנים ואת מלכי
מצרים לבוא עליו ותקמו
והנסו בנשף ויעזבו את
אחיהם ואת סוסיהם ואת
חמריהם הפתחו כאשר
היא ונסו אל נפשם ונבאו
המצרעים האלה עד קצה
המחנה ונבאו אל אהל
אחיהם ונשאו וישתחו וישאו
משם בסף ונחכו ונכדו ונכדו
והטמנות שבו ונבאו אל
אהל אחר וישאו משם
וילכו ויטמנו ויאמרו
איש אלד עזו לאבן
אנחנו עשום חוס החלוס
בשריה היא ואנחנו מחשם
וחמינו עראור בקר ומצאו
עונו ועתה לבו ונבא ונגידה
בית המלך ונבאו ויקראו
אל שער העיר ונגידו
להם לאמר באנו אל
מחנה ארם והעד אודשם
איש וקול ארם כי אם
חסום אסור וזה חמור
אסור ואחלים כאשר תמו
ויקראו השערים ונגידו
המלך פעמיה ונקם המלך
לילה והאמר אל עבדו

נבדגה ונבאו ב כ כ
האמת לראשונות

האמר ונבאו את בני ונבאו חתנים ונבאו
הכניע סופי כסוף ונבאו ה ונבאו את יספים
האמר את אהרן שישלח בו

האמר ונבאו את אהרן שישלח בו
האמר ונבאו את אהרן שישלח בו

אנחנו לך את אשר
עשו לנו ארם נה עו כו
רעבים אנחנו ויצאו מד
המחנה להחכה בה שדה
לאמר כיוצא במדוע
ונתפוש חלום ואל העיר
נבא ונבא אחד מעברו י
ויאמר ויקח חמשה
מחסוסים חמש ארס י
אשר נשא אחיבה חנם ככל
החמור ושראל אשר נשאר
בה חנם ככל חמור ושראל
אשר נמנו ונשלחה ונראה
ויקחו שני רכב סוסים י
וישלח המלך אחר מחנה
ארם לאמר לכו וראו לנו
אתיחם עד המדבר והנה
כלה דורה מלצד בגרים
ובלום אשרה שלכן ארם
בה חפוסים שוב חמל ארם
ונגדו למלך ויצא חנם
ובזו את מחנה ארם והו
סאח סלת בשקל וסאתים
שערים בשקל בדבר
יהוה ונתמלה הפקודה את
השליש אשר נשעו על
נהו על השער והרמסו
דעם בשער ומת נבא אשר

בשדה
קד

י

ה

את

בסוף

ד

ש

במב

ה

ל

ל

דבר איש האל הים אשר
דבר פרדת חמלה אלה
והחבר דבר איש האל הים
אל חמלה לאמר סאתים
שערים בשקל וסאתים
בשקל יהוה בעת מחר
בשער שמרון ונעו כיו
השליש את איש האל הים
ויאמר והנה יהוה עשה
ארבות בשמים חנה יהוה
בדבר חנה ויאמר חנה
ראה בעיניך גומשם לא
תאכל וחתולו בן ורמסו
אתו דעם בשער ומת
ואל שער דבר אל
האשה אשר החנה את
בנה לאמר קנמו ולכו י
אתו וביתך ונורי באשר
תגורו מן קרא יהוה לרעב
וגם בא אלה ארץ שבע
שנים ותקם האשה ותעש
כדבר איש האל הים ותלה
היא וביטת ותגר בארץ
פלשתים שבע שנים ויהו
מקצה שבע שנים ותשג
האשה מארץ פלשתים
ותצא לצעק אל חמלה
אל ביתה ואל שדה י

והמלה מרס אל חמלה
איש האל הים לאמר ספוח
נאל את כל חנה לזות אשר
עשה אלו שער
ויהו חמלה מספר למלה
את אשר החנה את חמת
והנה האשה אשר החנה
את בנה צעקת אל חמלה
על ביתה ועל שדה ויאמר
חמלה ארם חמלה ואת י
האשה והחנה אשר החנה
אלו שער שאל חמלה
לאשה ותספר לו ויהו לה
חמלה סלים אחר לאמר
השע את כל אשר לזות ואת
כל תבואת חנה מיום
עזבה את הארץ ועד י
צתה

ובא אל שער המשק וכו
חנה מלה ארם חנה ונה
ל לאמר בא איש האל הים
ערהנה ויאמר חמלה אל
חנה אל קח בידך מנסח ויהו
לקראת איש האל הים
והרשת את חנה מאותו
לאמר חנה חנה מחלה יהו
ויהו חמלה לקראת חנה
מנסח בידו וכל טוב המשק

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

וכל טוב ב וכל טוב ארמו וכל טוב דמשק *

כל סיפורה על הארץ כד מו חל אל הארץ ואלמע
דבר אל האשה *

ב יתיר ה באמצע תעבול להחנה פדשוה
אשר השליכו ארם בה חפוס י

באת שנה ב' לשנת קל"ט ויבאת שנה
הביאת ב' ויבאת ארץ לא הביאת ב'

קובץ ב' ואת אבן שפכו דם כמים • בית מלך
החמנו וחקמנו ב' ובאת ולא חקמנו במלחמה

היה מן הולך רמת גלעד
ובאת שמה וראתם ויהא
ביתו שפט בונם שו ובאת
והקמתו מתוך אסו והביאת
אתו חרר פחדו וזקנת
פדית שמו וצקת על ראשו
והמרת פה אמר ויהיה כי
משחתם למלך ארץ ישראל
ופתחתם הולות וגסתה ולא
תחפזו ואלה הנער הנער
הנזיר ארמת גלעד ונבא כי
והנה שרו החור ושבים
והאמר דבר לא אלך השן
והאמר יהוא אלמו מכלנו
והאמר אלך השן ויקס
ונבא הפיתה ויצק השמן
אל ראשו והאמר לו כוד
אמר ויהיה אלהו וישקאל
משחתם למלך אל עם
ויהיה ארץ ישראל והפיתה
את בית אחאב ארמך כי
ונקמנו דמו עבדו הנביאם
הדמי כל עבדו והנה מר
אוכל ואבד כל בית אחאב
והכרתו לאחאב משתחו
בקורו ועזה ועשב בוישראל
ונתתו את בית אחאב
כמת רבעם בנתבט ובכית

בעש אבן אבן ואת
אוכלו לאכלו קבלים
בחלק חרעאל ואון קבר
ופתח חרלת ומנס ויהוא
וצא אל עבדו ארמך
והאמר לו השלום מהנע
באתם שבע הנה אלך
והאמר אליו אתם כי
ודעתם אתה איש ואת
שוחו והאמר שקר הגד
נאלנו והאמר מאת וכוזאת
אמר אלו לאמר כה אמר
ויהיה משחתם למלך אל
וישראל ומתרו וקחו איש
בגדו ומשוחו ותחתיו אל
גרם המעלות ויתקעו כי
בשופר והאמר מלך יהוא
ויתק שרו יהוא בויחושפט
בונם שו אל חרם וחרם
הנה שמך ברמת גלעד
הוא וכל אשר אל מפני
חואל מלך ארם וישב
והורס המלך להתרפא
ביום עאל מוחמם אשר
נכחו ארמוס בה לחמו
את חואל מלך ארם והאמר
יהוא אסו שנפשכם אל
וצא פלסטמוח עיר ללכת

לעך ביום עאלו רב כחוא
והלך חרעאלה מיוחס
שכב שמה ואת חרעאל
והורד הורד להאות את
חרם וחצפה עליו על
חמנו ל ביום עאל ורא
את שפעת יהוא כבא
והאמר שפעת אעראח
והאמר וחרם קח רבב
ושלח לקר אתם והאמר
השלום ויהיה רבב חסוס
לקראתו והאמר כוד צמר
המלך השלום והאמר ויהוא
מהלך ושלום סב אל
אחרו ונער חצפה לאמר
באתם אלך ער הם ולא
שב וישלח חרבב חסוס
ונבא אל חם והאמר כוד
אמר המלך שלום והאמר
ויהוא מהלך ושלום סב
אל אחרו ונער חצפה
לאמר כאשר אל חסו ורא
שב וחמנו כמענה ויהוא
בונם שו כושעו ונער
והאמר וחרם אסו והאמר
רבבו ונצא חרם מלך
וישראל והוא מלך ויהוא
איש כבכו ונצא חרם את

אלו יי אה מה וכלנו אל מה ויהיה חזקת אל
מי ויהיה כבוד •

אלו יי אה מה וכלנו אל מה ויהיה חזקת אל
ויקם ונבא חזקת •

ולשום יי מסוף השנים חזקתו יב רבא
חזקתו •

איש חטוב בעיניך עשה
וכתב אליהם ספרו שנית
לאמר אללו אתם ולקחו
אתם שמעם קחו אתי
ראשו אנשו בנר אדניכם
וכאו אלך בעת מחור כי
וירע אלה ובעת המלך
שבעים איש אתגדלו
הערמנו לים אותם ויהו
כבא הספר אליהם ויקחו
את בני המלך והשחטו
שבעים איש וישמו את
ראשיהם בדרגים וישלחו
אלו וירע אלה ויבא כי
המלאך ותגדלו לאמר
הבואו ראשו בני המלך
והאמר שמו אתם שמי
צפרים פתח שער ער
הבקר והחייב בקר והצא
ויעמד והאמר אל כל העם
צדקים אתם חנה אני
קשרתי על אדני ואחרתו
ומי חכה את כל אלה דעו
אפוא כי לא ופל מהבך
והנה ארצה אשר הבך
והנה על בית אחאב ויהוה
עשה את אשר דבר בך
עבדו אל יהוה ויהוה את

כל הנשארים לבית אחאב
בזרע אל וכל גדלו
ומירעו וכוהנו ערבלתי
השאוהו שררה תקם
וכאמלה שמרו הוא בית
עקר חרעם בפרך ויהוה
מצא את אחי אחוזו מלך
ויהודה והאמר מי אתם
והאמרנו אחי אחוזו אנחנו
ונרר לשלום בני המלך
ובני הגבירה והאמר כי
תפשו חיים ותפשו
חיים והשחטום אל בור
בית עקר ארבעים ושנים
אישול אה שאר איש
מהם
והלך משם ומצא
את יהונתן בורבב לקראתו
והברכה והאמר אליו הוי
את לבבך נישר כאשר לבני
עם לבבך והאמר יהונתן
ישו שנתך אתה ונתן
ידו ויעל חו אליו אל כי
המרובה והאמר לכה
אתי וראך בקנאתי ליהוה
ומר כבו אתו ברכבו ויבא
שמרו ומה את כל הנשארים
לאחאב בשמרו ערמי

השמרו ברכו ויהוה אשר
דבר אל אלמחו
והקפץ ויהוה את כל העם
והאמר אליהם אחאב עבד
את הבעל מעט ויהוה
יעבדו חרפה ועתה כל
נמצא חפץ כל עבדו
וכל כהנו קראו אל איש
אלפקדו כי ויבנהו לך
לבעל כל אשר יפקד לא
יהוה ויהוה עשה בעקפו
למען תאמר את עבדו
הבעל והאמר יהוה קדשו
עצרת לבעל ויקראו כי
השלה ויהוה בכל ישראל
ותבאו כל עבדו הבעל
ולא נשאר איש אשר
לאבא ויבא בית הבעל
והמלאכת הבעל פה לפה
והאמר לאשר על המזבח
והצא לכוש לבד עבדו
הבעל והצא להם המלפיש
ויבא יהוה ויהונתן בור
רכב בית הבעל והאמר
לעבדו הבעל חפשו וראו
פוא שפד עמכם מעבדו
ויהוה כי אם עבדו הבעל

והקפץ ויהוה את כל העם
והאמר אליהם אחאב עבד
את הבעל מעט ויהוה
יעבדו חרפה ועתה כל
נמצא חפץ כל עבדו
וכל כהנו קראו אל איש
אלפקדו כי ויבנהו לך
לבעל כל אשר יפקד לא
יהוה ויהוה עשה בעקפו
למען תאמר את עבדו
הבעל והאמר יהוה קדשו
עצרת לבעל ויקראו כי
השלה ויהוה בכל ישראל
ותבאו כל עבדו הבעל
ולא נשאר איש אשר
לאבא ויבא בית הבעל
והמלאכת הבעל פה לפה
והאמר לאשר על המזבח
והצא לכוש לבד עבדו
הבעל והצא להם המלפיש
ויבא יהוה ויהונתן בור
רכב בית הבעל והאמר
לעבדו הבעל חפשו וראו
פוא שפד עמכם מעבדו
ויהוה כי אם עבדו הבעל

והא נשאר די בעי וביחאל וישלח חנה
ויערד ביהונתן ואני נשאוהו

וימלא ו שבעין ימים את החכמה בית הבעל
וימלא חבית אל הענן חמץ חמץ

ואחרתו ב ואחרתו ואחרתו חנה
חשדות על אדני

בשנת שבע לוחא אגדן
והוא שוארבעים שנה
מלך מורש לש' וישם א
צביות מבאר שבע ויש
והוא אש השורבעני יתח
כלומי אשר הורחו כי
והורגו ע הנהורק הפמות
לאסרו עוד העם מובחם
ובקטרים בצבמות ויאמ
והוא אש אל הפתנים כל
בסר הקד שום אשרום
בית יחיה בסר עובר ארש
בסר נבשות עד כלל בסר
אשרו עליה על לב אש
לחכא בית יחיה וקחו
להס הפתנים איש מאת
מפלו ותס יתוק את בורק
זבית לכל אשרומצא
שם בדיק
והוי בשנת עשרים ושלוש
שנה למלך הואש לא
חוקו הפתנים את בדיק
הבית ויקרא חמלקה כי
חוזאש לחמדוע הפלו
זלפתים ויאמר אלום
מתיע אנכס בחוקים את
בדק וזבית ועתה אר תקחו
לכל מאת מפורכס פר

אלהם חזעו ויא אנה אל
בבית לשור הנהכא אוהי
המת פסרב פי אמר הפלו
אל תיקת בית יחיה וישמו
לחמדיס ותמי אר הנהכא
חסוקיס בית חמלקה ותעמ
שם הפלות יחמדוע
את הפותיני בני יחנה ובני
חמלקה ובני העם לקחות
לעם ליתנה יבון חמלקה ובני
העם חכא כל עם הארץ
מתחפל על ויתעחו את
מובחתו ויאמר עמל שבת
חוטכרוא מתופחו הפיעל
דרגו לפני חמלקה ותעם
הכתופקות על בית יחיה
ויקח את שרו חמלקה
ואת פרו ואת חרצים
ואת כל עם הארץ והיה
את חמלקה מבית יחיה
ובכואו הנה אשר תכניס
בית חמלקה ושבע על בסר
חמלקה וישמח כל עם
הארץ ותעור ששמה
ואת עתדיו וקחה זהב
בית חמלקה יתן שבע
שמיני חמלקה בדיק
ותעור חמלקה בדיק
ויתעור חמלקה בדיק
ויתעור חמלקה בדיק

וישמו כל עם הארץ וישמחו
בבית חמלקה ויאמר חמלקה
אל תיקת בית יחיה וישמו
לחמדיס ותמי אר הנהכא
חסוקיס בית חמלקה ותעמ
שם הפלות יחמדוע
את הפותיני בני יחנה ובני
חמלקה ובני העם לקחות
לעם ליתנה יבון חמלקה ובני
העם חכא כל עם הארץ
מתחפל על ויתעחו את
מובחתו ויאמר עמל שבת
חוטכרוא מתופחו הפיעל
דרגו לפני חמלקה ותעם
הכתופקות על בית יחיה
ויקח את שרו חמלקה
ואת פרו ואת חרצים
ואת כל עם הארץ והיה
את חמלקה מבית יחיה
ובכואו הנה אשר תכניס
בית חמלקה ושבע על בסר
חמלקה וישמח כל עם
הארץ ותעור ששמה
ואת עתדיו וקחה זהב
בית חמלקה יתן שבע
שמיני חמלקה בדיק
ותעור חמלקה בדיק
ויתעור חמלקה בדיק
ויתעור חמלקה בדיק

עמלוח ז ראוה חמלקה חלפון והצדיק והסלע
והקדוע חמלקה וישמחו ויהיה חמלקה
עלם

ויחיה ג' וישם חמלקה חמלקה ויהיה חמלקה
עמלוח ז ראוה חמלקה חלפון והצדיק והסלע
והקדוע חמלקה וישמחו ויהיה חמלקה
עלם

ויחיה ג' וישם חמלקה חמלקה ויהיה חמלקה
עמלוח ז ראוה חמלקה חלפון והצדיק והסלע
והקדוע חמלקה וישמחו ויהיה חמלקה
עלם

והוא שוארבעים שנה
מלך מורש לש' וישם א
צביות מבאר שבע ויש
והוא אש השורבעני יתח
כלומי אשר הורחו כי
והורגו ע הנהורק הפמות
לאסרו עוד העם מובחם
ובקטרים בצבמות ויאמ
והוא אש אל הפתנים כל
בסר הקד שום אשרום
בית יחיה בסר עובר ארש
בסר נבשות עד כלל בסר
אשרו עליה על לב אש
לחכא בית יחיה וקחו
להס הפתנים איש מאת
מפלו ותס יתוק את בורק
זבית לכל אשרומצא
שם בדיק
והוי בשנת עשרים ושלוש
שנה למלך הואש לא
חוקו הפתנים את בדיק
הבית ויקרא חמלקה כי
חוזאש לחמדוע הפלו
זלפתים ויאמר אלום
מתיע אנכס בחוקים את
בדק וזבית ועתה אר תקחו
לכל מאת מפורכס פר

לכרך חמית מתנחל ויהי אתו
הפזעם לכל את קחת כסף
מאת העם ולכל את חוק את
כרך חמית ויחקה ויחזרע
הפזן ארו אחר ויקב חר
בד לבנו ונתן אתו אצל
המזבח כמיו בכו אאוש
בית יהודה ונתנו שמה כי
הכחנים שמרו חסך את
כל הכסף המובא בית יהודה
ויהי כן אותם כדרכ הכסף
בארץ ועל ספר המלך
ותכחו הגדול ויצרו ומנו
את הכסף הנמצא בית
יהודה ונתנו את הכסף
חמתכו על דל עשו המלאכה
הפקדים בית יהודה כי
ויצא יהוה לחרשו העין
ולבעים העשום בית יהודה
ולגדלים ולחצבי האבן
ולקנות עצים ואבני מחצב
לקוח את כרך בית יהודה
ולכל אשר יצא על בית
לחוקה אה לא יעשה
בית יהודה ספות כסף כי
ממרות מוכרות העצרות
כל כדו וזה וכלו כסף מז
כסף המובא בית יהודה

מל עשו המלאכה ותעו
והזקובו את בית יהודה ולא
ישבו אתה אנשים אשר
יתנו את הכסף על גבם לתת
לעשו המלאכה כי באמנה
הם עשום כסף אשם כסף
חטאות לא יובא בית יהודה
לכחנים ויהיו
אזעלה חואל מלה ארם
והחס על גת ולכחמיש
וישם חואל פניו לעלות
על ארשם ויחקה ויהנאש
מלה יהודה את כל
הקדשים אשר הקדשו
והושפט מהורם ואחזוהו
אבתו מלכו ויהודה ואת
קדשו ואת כל הזהב
הנמצא באצרות בית
יהודה ובית המלך וישלח
לחואל מלה ארם ועל
מעל ורושלים ויתר דבר
ויאשוכל אשר עשה
הלו אתם כתיבם על ספר
דבר חמית למלכו יהודה
ויקמו עבדיו ויקשרו
קשר וכו אתו אש בית
מלא חירד סלא ויזכר

בושמת והחזק בו שמי
עבדו הכהן ומלת וקפנו
אתו עם אבתו בער דוד
ומלך אמציה בנ תחתו
בשנת עשרים ושלש שנה
ליואש בן אחוזיה מלך
יהודה מלך יהואחו בן
יהוא על ישראל בשמרון
שבע עשרה שנה ויעש
חרע בעני יהודה וילך
אחר חטאת רב עם בונט
אשר חטוא את ישראל
לאסר ממנה ויחראף כי
יהוה בושך אל ותלס ביד
חואל מלך ארם וכו בן
הדך בוחואל כל חמית
וחל יהואחו את פני יהוה
וישמע אליו ויחוק כנראה
את לחץ ישראל בידו
אתם מלך ארם ויחזק
לו ישראל מו שוע ויצאו
מתחת נה ארם וישבו בני
ישראל באה לחס פתמו
של שום אך לא סרו
מחטאת בית רבאש אשר
חטו את ישראל בתי
הדך וגם חאשרה עמרה

כלי ידב ג ויבאו האנשים ויקראו את קרבו
ויקראו את קרבו ויקראו את קרבו

הטאות ג ומל כסף אשם כחול עננות וטאות
ולקחים ולחטאות

ויבאו האנשים ויקראו את קרבו
ויקראו את קרבו ויקראו את קרבו

לדוש ב' וישמע בעפר ליש ואמרם ענה
הלמה קדמיה חס

סדר קבורה אביה ויקברו אתו בעפר דוד ויהי ויקברו אתו בשמרון ויהואחז ויקברו בשמרון וישמע
קדמיה ויקברו וישמע בשמרון עם מלכי ישראל עמיה ויהואש ויקברו בשמרון ויהואש מוסף עם מלכי ישראל וישמע
בארבעה ימים וישמע וישמע עם אבות עם מלכי ישראל וישמע ויהואחז ויקברו אתו עם מלכי ישראל בעפר דוד

בשמרון כולא השאור
לוחאסו עם מי אס די
חמשים פשוטן עשרה
לכבו עשרת אלפים רגל
מ אבדס מלך ארס השמש
בעפר לה שותר דברי
יהואחז וכל אשר עשה
וגבורתו חלואתם כתובים
על ספר דברי חנמים
למלכו ישראל וישכב
יהואחז עם אבותו ויקברו
בשמרון ומלך וישכב
תחמו
בשנת שלשים ושב עשה
לוחאס מלך יהודה מלך
יהואש בן יהואחז על
ישראל בשמרון שש
עשרה שנה ועשה הרע
בעני יהודה לאסר מכל
חטאות הרעם בונבט
אשר חטוא את ישראל
בחלקו ותור דברי ויש
וכל אשר עשה וגבורתו
אשר נלחם עם אמציה
מלך יהודה הלא הם
כתובים על ספר דברי
חנמים למלכו ישראל
וישכב וישכב עם אבותו

ורבעם שב על כסאו
ויקבר וישכב שמרון עם
מלכו ישראל
ואלו שעלה את חלון
אשר נמות בו וידר אליו
ואש מלך ישראל חכך
על פניו ואמר אביאבו
רכבו ישראל ופרשו כי
ואמר לו אל ישע קח
קשת וחצים וקח אליו
קשת וחצים ויאמר כי
למלך ישראל הרפכיה
על הקשת ורכב גרו
משם אל ישע גרו על
יהי המלך ויאמר פתח
חלון קרבתי ופתח כי
ויאמר אל ישע עורתי חוד
ויאמר חץ תשועה לחנה
וחץ תשועה בארס וחכות
את ארס באפק ערפלה
ויאמר קח חצים וקח
ויאמר למלך ישראל
הדארצה ויהי שלש
פעמים ויעמד הקנה כי
עליו איש האלהים ויאמר
לחכות חמש או שש
פעמים או חכות את ארס

ערפלה ועתה שלש פעמים
תפח את ארס
וימת אל ישע ויקברו ויהיה
מיואב באוב ארץ בא
שנה ויהיה קרחים איש
ויהי קרח את חנניה כי
וישלוכו את דאש בקבר
אלו ישע חלד ויגע דאש
בעצמות אל ישע ויהי
וקם על רגלו
וחואל מלך ארס לחץ את
ישראל כל ימי יהואחז
וחיו יהיה אתם ורחמים
ויפן אליו למען ברתו
את אברתם וצחק ויעקב
ולא אבכה השחיתם ולא
השליכם מעל פני ער
עתה וימת חואל מלך
ארס ומלך בן חרד בנו
תחמו וישכב יהואש בן
יהואחז ויקח את חנניה
מיר בן חרד בוחואל אשר
לקח מיר ויהואחז אביו
במלחמה שלש פעמים
הפחו וישכב את
ערו ישראל
בשנת שתים לוחאש בן

ט
בטע
כתיב

ט

ט

ט

ט
בכ"ט

פחח ויאמר פחח חחלה פחח ובעני פחח
פחח לאם פחח פחח שפחח וידיך

כלה וכלה לבלת ויניח ויחיות את ארס את א כלה בחמה בבו מחב חוזק וכליות כליות
לכליא חמשע יהוא תאני בני חחל ויחולבו לארוך ט כול ה וחד כול א
ב חס בלשנה וישמע בעפר ליש מלך ישראל ובן גרני

יבואו ב' בשנת שמיים ובשנת שמינה עשהו
בן שלש ועשרים ויחד מלך מנרים נ

מ ירושלים ב' יחודיה מלכום וכולהו דל חומי נ
לידלו ב' חס ויקחו את אבשלום ויעקב יחודי נ

והוא מלך ישראל מלך
אמ צהו וכו' הוא מלך כ
יהודה ב' עשרים וחמש
שנה היה במלכו עשרים
ותשע שנה מלך בירושלם
ושם אמו יהויעזבן מלך כ
ירושלם והעשה היה שרבעע
והיה לך לא כבוד אביו
ככל אשר עשה יהואש אביו
עשה לך חכמות לאסור
עוד העם מוכחים ומקטנים
בבמותיהו כ' אשר חוקה
המלכה כה בידו ויהי את
עבדיו חמקים את המלך
אביו ואת בני חמקים לא
חיות כפתוב בספר יחזקאל
כשה אשר ענה ויהיה
לאמר לא חיותי אבות
על בני סופנים לא חיותי
על אבותי כי אם איש
בחסאו ומות הוא חכה
את אדם בגו המלח כ
עשרת אלפים ותפיש את
חסל ע במלחמה ויקרא
את שמח ויקתאל ע חום
הזה
או שלח אמציה מלאכים
אל יהואש בן יהואח בן

יחזקאל
בסיפ
ויס
טבת
וגרי
עשר
ולב
חיל
דכו
יחזקאל
בסיפ
ויס
טבת
וגרי
עשר
ולב
חיל
דכו

והוא מלך ישראל לאמר
לכה נראה פעם וישלח
יהואש מלך ישראל אל
אמציה מלך יהודה ו
לאמר חזקח אשר בלבנו
שלח אל חזקח אשר
בלבנו ול אמר תנח את
בתך לבנו לאשה ותעבר
חית השדה אשר בלבנו
ותרמס את החזקה חכה
חמת את אדום ונשאך
לבך הכבד וישב בביתך
ולמך תתגרה כרעה כ
ונבלתה אתה ויחזקה
עמך וד אשר אמציה
ועל יהואש מלך ישראל
ותר אופנים הוא אמציה
מלך יהודה בבית שמש
אשר ליהודה והנה יהודה
לפני ישראל וננסו איש
לאת לכו את אמציהו
מלך יהודה בן יהואש בן
אתו חזקח תפיש יהואש כ
מלך ישראל בבית שמש
ובאו וירושלם ופרץ
בחזקת ירושלם בשער
אפרים ער שער חפניה
ארבע מאות אמה ולקח

את כל עתה חכמות ואת
כל הכלים חנמי צאוס
בית יהודה ובערות פת
חמלך ואת בני חת ערבות
ושש שמרונה וחתר וכו'
יהואש אשר עשה כ
תבדורו ואשר נלחם עם
אמציהו מלך יהודה חלה
חם כתובים על ספר דברי
חמקים למלכו וישן אל
וישב יהואש עם אבתו
ויקבר בשמרון עם מלכו
וישראל וימלך ורכב עם
בגו תחתיו
ויהו אמציהו בן יהואש כ
מלך יהודה אחר מות
יהואש בן יהואח בן
ישראל חמש עשרה שנה
ויהו דברי אמציהו חזק
חם כתובים על ספר דברי
חמקים למלכו ויחזקח כ
והיה שריו עליו קשר כ
בירושלם וננס לכושה
וישלחו אחריו לכושה
וימתו שם וישאו אתו
על חסו סוס ויבקר כ
בירושלם עם אבתו ביער
דהו יחזקח כל עם יהודה כ

ח
בני
ה

שמדוע ג' ויהי מלך ישראל ויהי אוחז ש
וישב שמדוע נ

יבואו ב' בשנת שמיים ובשנת שמינה עשהו
בן שלש ועשרים ויחד מלך מנרים נ

והא

והא

למך חוקיה על הסנהרס
מלך אשר על כל ערי החמה
הבערות ותפשו של חוקיה
מלך חודר אל מלך אשר
למישהל אמר חטאתי שוב
מעל את אשר תקו על אש
וישם מלך אשר על חוקיה
מלך חודר של שם מאות נפר
בספר של שם ספר וחביתו
חוקיה את כל חסר הנמצא
בית החיה ובא ערות בות חמלך
בעת החיה וקצץ חוקיה את
הלתות חוכל יחוד ואת
האמנות אשר צפה חוקיה
מלך חודר ותתנס למלך
אשר

ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ

אמר המלך הגדול מלך
אשר מה הבטחון חיה אשר
בטח את אלות אדבר שפתים
ענה תבורה למלכה עתה
עלמי בטחתי כי מרדת בני
עתה הענה בטחתי לך על
משעת הקנה חרע יחזק
על מצרים אשר יסמך איש
עליו וכא כבדו וקפח בו
פרעה מלך מצרים לכל
הבטחים עליו ומתאמר
אלו אל יהוה אליהו בטחתי
חל ראח ואשר חסור חוקיהו
אתבמתו ואתבמתו
ויאמר ליהודיה ולירושלם
לפע חמובח חיה תשתחו
בית שלם עתה חת ערבנא
את ארץ את מלך אשר
ואתנה לך ארץ סוסים אס
תוכל לתת לך רכבים עלותם
ואיך תשיב את פני פחת
אחר עבדך ארץ חקטנים
ותבטח לך על מצרים לרכב
ולפר שים עתה חמבל ער
יחוד עליתי על חמקוס חיה
לחש חרתי יהוה אמר אלי
עלה על הארץ ואתונ שחיתת
ויאמר אל רכבים בוחל קנחו

ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ

ושבעה ויאמר אל רב שקח
דבר אאל עבדך ארמיתם
שמעו ארבע ואל תדבר
עמי וחודות באוני העם
אשר על חמיה ויאמר
אלוהים רב שקח ח על ארץ
ואלך שלחני ארני לדבר
את הדברים האלה הלא על
האנשים חושים על חמיה
לאכל את חוריהם ולשתות
את שמעם עמכם ויעמד
רב שקח ויקרא בקול גדול
יהודית ודבר ויאמר שמעו
דברי מלך הגדול מלך אשר
כח אמר חמלך אל רכבים
חוקיה וכי לאוכל לח ער
אתכם מידו ואל יבטח אתכם
חוקיהו אליהו לאכל העל
ועלני יחוד ולא תענו את
הער ח ואתבית מלך אשר
אלת שמעו אל חוקיהו כי
כח אמר מלך אשר עשה
אתי ברכו וצאו אליו אכלו
איש צפנו ואיש תאענו ושתו
איש מידו עד באו ולקחתי
אתכם אל ארץ באר עבם
ארץ רגו ותידו ש ארץ חם
וכרמים ארץ זית וצחר ודבש

ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ

ואליך ג תשודרו העל אדמך תאל ארץ
ולא תעס ב את הער חיה וכליך בוח ח

על חמקוב ג וסימנה עליו אספר למלכים תצלנה חיה חיה סכל ועל ושבו דמותו ב ח ח מה אמר
חיה ח חביא רעה אל חמקוב חיה ועל ושבו חמלכים ג בטחון ג סל ואל ובעט אתכם חמיהו ומה ובעט
אתכם על שקר ג

ועתה יהוה אלינו ג. חושענו ומגילנו אשר
חדנות את ימין ב

ישעיהו אולי ישמעני להקיף את דברי רבשקה
הטע יהוה אונך ושמע את כל דברי סנחריב ב

מלכים אולי ישמע יהוה אליהם את כל דברי רבשקה
הטע יהוה אונך ושמע את דברי סנחריב ב

את אשר עשומלך אשר
לבלתך ציור לחרובים ואת
תניף יהוה ציד אותם אל
הגרים אשר שחתו אבותי את
עוון אבותי ודור עובדי עמ
אשר בתל אשר אנכי עומת
ומלך אשר ימלה ענין עמו
הנעו ענה ויקח חוקי את
הספרים אשר המלאכים יסדו
ועל בית המזבח ופרי שוחו
יוקחו לפני יהוה
ויתפלל חוקיהם ויהיו
ויאמר יהוה אליהם
ישב הכרובים אשר יהיו
האלוהים לכבודי לג
ממלכות הארץ צלה
עשית אתה אלים ואת
הארץ חטו יהוה אונך
ישלע פסו ויהוה עיקו ויהוה
ישמע את דברי סנחריב אשר
שלו לו לחכמה וקסמים אומנים
יהוה יהוה יסמך את אשר אני
האנו ואת ארצם וענתו את
אלוהיהם באש לא אחר
המדתו אלא שעה ויראם
עין אבות אבותם ועתה יהוה
א א ויסתן שיגעו בני יודו
ותיעבו ממלכות הארץ

ג
ד
ה
ו
ז
ח

ט

י

יא

יב

יג

ללך אלו וישמע יהוה
אלהיך את כל דברי רבשקה
אשר שלחו מלך אשור
אדמוח להקיף את ימין חו
והכיח כד בריס אשר שמע
יהוה אליו דונשאת תפלה
בעדה שארית תנמ צאה
רבאו עברו חמל חוקיהם
אלו ישעיהו ויאמר לחס
ישעיהו כה תאמרו אל
ארבעים כה אמר יהוה אל
יורא מפני חרובים אשר
שלעת אשר גרפו נערי
מלך אשור אתה אנכי נבו
ברוחו ששמע שמו עתה ושב
לארצו וחפלתיו בחרב
באר צווי שרבשקה
וימצא את מלך אשור נחתם
על לבנה מן שמי ננסע
מלביש שמי עא ויהי דסו
מלכו של אמר חסדני
להחמם את רובו וישתח
כל אלים אשר חוקיהם יאמר
כה תאמרו אל חוקיהם מלך
הארץ לאמר אל שאל
אלהיך אשר יענה בכוונת
לאמר לא תפתו ויהוה שלח
מלך אשור ונתן אותם לשמע

ד

ה

ו

ז

ח

ט

י

יא

יב

יג

יד

והיו לא תבטחו את שמעיהו
הו קריש ברוסית אתכם לאמר
יתעו יעלנו חזק הצילו
אלו חגים איש את ארצו
מיד מלך אשור איה אליו
חמתו ארפר איה אליו
ספרוים חנעו ענה ברוח צלו
את שמרו מדימי בכל
אלו יהוה ארצו תאשר חזק
את ארצו מסתבר יעול
יהוה אתיו שלם מסתבר
והחרו שותים ודא ענאו
דבר בימי צות חמלה יואן
לאמר לא תענה ונתן אלקים
בוהל קרה אשר על לבית
ושוב האספרו וואח בזאסף
חנפיהו אר חוקיהם קרוע
בעים ונעו ודברו רבשקה
יהוה כשמלך חוקיהם
ויקרע את בגדיו ויתפס
בשקובא בית יהוה וקשלה
את אלקים אשר על הפת
ושובו הספרו ואת יקעו הסתגס
בעפסו ב שקים אל ששון
חנפיהו אר חוקיהם ויאמר
אליו בתי אמר חוקיהם
צחה וזכחה ונאנה חיסונה
כי באבנים ערני שברות חאר

ט

י

יא

יב

יג

יד

טו

טז ז. וסנחריב היה מלך אשור ויהוה חשך את ימין סנחריב
ישעיהו ז. חסדני חסדני חסדני

אז ועניו זה וסנחריב בנהזון מלכותו דהויב
אובליזין וסנחריב חסדני

יז יקב ג. וסנחריב היה מלך אשור ויהוה חשך את ימין סנחריב
ישעיהו ז. חסדני חסדני חסדני

כי אמת יהיה אלהים לבנה
 ושלחו ששעיהו בן אמון
 אל חזקיהו לאמר מה אמר יהוה
 אלהי ישראל אשר התפללת
 אלו אל סנהרשבלך אשר
 שמעתיוך הדבר אשר הדבר
 יהוה עליו ביה לך לענה לך
 פתולת פת עיניו אחורב האש
 חנניה בתי דרושלים אתמי חנניה
 ונרפת ועל מי תרומות קולי
 ותשא מקום עמך על קדוש
 ישראל בנד מלאכיה חנניה
 אדמ ותאמר ברכב רכביו און
 עלותי מרום חיים ורפתי לבנו
 ואבות קומת ארון מבחור
 וישוע ואבוא אל מלך קניה
 וישוע מלך און קדתי ושתיתי
 מים חיים ואחר כך הפעמו
 בידא מיער ודלא שמעת
 דמרוח אתה עשיתו למימי
 קדס ויצרתיך עתה הכיאתו
 והתי לך שות גיום נעים עתה
 בעלותי שמיחו קצור נר
 חתנוכשו חל עשב שרה
 ומקדש חזקיהו וצערתו ופיה
 לפני קמה ושבתה ויצאתה
 ובאדמ עמי ואת התרנגולת
 ישוע התרנגולת וישאנך עליה

ב
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

באנו ושמתי חזי באפך
 ומתעבש פתתי ודשבתתי
 בדרה אשר באת ביה וזחלך
 האות אכול השנה ספוח
 ובשנה השנית סחישוב שנה
 השלישית ורעו וקצרו כי
 ונטעו כרמים ואכלו פרום
 ותספה פלוטת בית יחזקיה
 חנניא אלה שריש למטה כי
 ועשה פתי למעלה כי
 מירושלים תצא שארית
 ופרוטה מהר עיניו קנאת
 ויהוה תעשה ואת
 לבו כהאמר יהוה
 אל מלך אשר לא נבא
 אלה עיר תואתו לאוורח
 שם חן ודאוקדמת מגו
 ודאישוף עלום סלה
 בדרה אשר נבא בת נשוב
 ואלה עיר תואת לא נבא
 נאס יהוה ונעונו אל העיר
 תואת לחושיעה למעט
 ולמעט דוד עבדי ויהוה
 פלוכה החזקיהו וצא מלאך
 יהוה ומך במחנה אשר
 כאד שמונים וחמשה אלף
 וישבימו בפקד וזהו כלם
 פנים מתים ויסע וזלה

ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

וישב סנהרשבלך אשר
 וישב בעניו ויהוה הוא משתחוה
 בית נורה אליו ואדרכלה
 ושראצר הכחו כחרכי
 וזהו נמלטו ארץ אכרט
 ומלך אשר חזו פג תחתו
 כמים חיים חלה חזקיהו
 למות ונבא אלו וישעיהו
 אמון חנניא ויאמר אליו
 כהאמר יהוה ען לביתך
 מת אתה ולא תחיה ונסך
 את פניו אדמ קוד ותפל
 אל יהוה לאמר אנה יהוה
 וברנא את אשר התהלכתו
 לפני באמת ובכלב שלם
 ותפוב בעיניך עשיתי ונבך
 חזקיהו ופקדו חזקיהו
 ויהוה ישעיהו לא
 נצא העיר חתמנה ודבר
 יהוה היה אליו לאמר שוב
 ואמרתי אל חזקיהו נגד
 עמו כהאמר יהוה אליו
 דוד אכיר שמעתי את
 תפלתך ראיתי אתה מעתה
 חנניא רפא לך ביום השלישי
 תעלה בית יהוה והספתו
 עלמיך חמש עשרה שנה

ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

וזהו שם ג מל וזהו שם עמידי וצמי תמיד
 איחל חזקיהו ונחמי ב מלך

הדימות ג ועלמי וחזקיהו החזקיהו ימין צמי
 דיטעונו חזקיהו כח

ועלמי חזקיהו חזקיהו נטשול ואוקום

ר
ל
ר

עצמות אדם וגם את המוכח
אשר בבית אל הנבמה אשר
עשה ורבע עם בתבט אשר
החטא את ישראל עם את
המוכח הווא את הנבמה
נתן וישקף את הנבמה הדיק
לעפר ושרף אשר ה' ויספ
יאשח ויפיר את הקברות
אשר שם בתרונות לח ויפח
אתה עצמות מות קברים
וישרף על המוכח ויטמאהו
כדבר יהוה אשר קרא איש
האל היום אשר קרא את
הדברים תאיהו אמר מה
הציון הלו אשר אנני אה
ויאמרו אליו אנש ודער
הקבר איש ואלהים אשר
בא מחוץ ויזקק את
הדברים תאיהו אשר עשית
על המוכח בית אל אמר
הציון הלו איש אל עע עצמותו
וימלוטו עצמותו את עצמות
חנניא אשר בא שמרו וגם
את לבות הנבמות אשר בעין
שמרון אשר עשומלמי ושרא
לזכעם חסודי אשחודו עש
לזוט כלל המעשים אשר
עשה בבית אל ומוכח אתה

ה

אשר פתח שער יחו שער
הער אשר על שוקאל איש
בן שער העיר אך לא יעלה
הבמות אל מוכח ומוכח שום
ני אס אכלו מצות פתח אחתם
וטמא את הנבמה אשר בגני
הגם לבתי לה עביר איש
אתבנו ואתבנו באש למלך
וישבת את חסונם אשר ויע
מלכו יהודה לשמש מבא
בית יהודה אל לשבת עת מלך
חסונים אשר בפירות וסו את
כרפלותה שמש שרף באש
ואת המוכחות אשר ע
הג עליה אחו אשר עשומלמי
יהודה ואת המוכחות אשר
עשה מנשה בשתן הערות
בית יהודה נמא המלך ונרץ
משום חשקה את המוכח
נזק קריוהו את הנבמות אשר
על פניו ויחושלם אשר ממו
להקח משותף אשר בגני
שרמה מלך יהודה לעשות
שקץ ענדנו סולכמו ששקן
מוצ' בולמלכס תגובת בני
עמו טמא המלך ורשע
אתה מצות הכרות את
האשרים ומלך את המוכח

ד

ד

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

העם בפירותיו המלך את
הלקוחו הבלוה גדול ואת
כחני המשנה ואת שמרי
הסוף להויע אמחיהל יהוה
את כל זכר לים העשומלמי
לבער ולאשרה ה' כל צמא
השמים וישרפם מחוץ
לירושלם בשדמות קדרות
ונשא את עפרם בית אל
והשביה את המכרים אשר
נתע מלכו יהודה הקטר
בבמות בערו יהודה ומטבי
הישרקו את המכסותים
לבער לשמש ולמלך
ולמלך ותול כל צמא השמים
ויצא אתה אשרה מבית
יהוה מחוץ לירושלם אל
נזק קריוהו שרף אתה
בית קדריוהו ודיק לעפר
וישדך את עפרה על קבר
כמ' העם ונתן את בתי
הקדרים אשר בבית יהוה
אשר הנשים ארבות שם
בתים לאשרה ונבא את
כל חטונם מעיר יהודה
ויטמא את הנבמות אשר קטו
שמה חכונם מגבע שר באר
שבע ונתן את המוכח שערם

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

כל המעשים ב' מסד עשומלמי הנבמות
אשר עשית בבית אל

לעפר ב' עיר אשר דיק וידיק לעפר חדיק לעפר
וישבת ב' את מלכותו

המכסות ב' מל מוכח פירעו ואת מוכח
השמש שמר הנבמות לא ידעלי

טונו חבמות אשר שם על
המזבח ותני שרף את עצמות
אדם על קסו שברושלם
ויען חמלה את פלח עם
לאמר עשו פסח ליהוה
אלהיכם כפנתוב על ספר הדבות
הזה כי לא נעשה כפסח
הזה מימי השפטים אשר
שפטו את ישראל וכל
ימי מלכו אשר אל ומלכו
יהודה כי אסב שמנה
עשרה שנה למלך ואשמו
נעשה הפסח הזה ליהוה
בירושלם וגם את האבות
ואת היתה עניס ואת התרפים
ואת הגלויס ואת מלך שקנים
אשר נראו בארץ ויהודה
ובירושלים בער ואשמו
למען חקים את דברי התורה
הכתובים עלה ספר אשר מעא
חלקו חתן בית יהוה
וכמהו לא חתן לפנו מלך
אשר שב אל יהוה בכל לבו
ובכל נפשו ובכל מאדו בכל
תורת משה ואחריו לאס
כמהו אך לא שב יהוה לחרו
אפו העדול אשר חרה אפו
ביהודה על כל חכעסו

אשר חכעסו מנשה ויאמר
יהוה גם את יהודה אסיר
מעל פני באשר חסותי את
ישראל ומאסתי את העור
הוא את אשר בחרתי את
ירושלם ואת הבית אשר
אמרת יהוה שמי שם
ויתר דברי אשמו וכל
אשר עשה חל אדם כתונים
על ספר דברי חכמים למלך
יהודה במלכו עלה פכעה
נכה מלך מעכוס על מלך
אשר על נהר פרתי וילך
המלך ואשמו חלק אתו
ומיתתו במגדו כראתו אתו
מרכבו עברו מת ממגדו
ונבאו וירושלם ויקברו
בקברתו ויקח עסה ארץ
את קומו בירושלם
ומישחו אתו ומלכו אתו
תחת אביו
בועשרים ושלש שנה
יהואחז במלכו שלש שנה
חדשים מלך בירושלם
אמן חמוטל בת ירמיהו
מלכנה ויש חרע בעני
יהוה ככל אשר עשו אבתו
ואסרהו פרעה נכה בורכה

בארץ חמת כמלך בירושלם
ויתו ענש על הארץ מאד
כבר כסר וכבר זכה ומלך
פרעה נכה את אלוקים בן
יאשמו תחת יאשמו אביו
ונסב את שמו יהוה חקים ואת
יהואחז לקח וכאמ ערס חמת
שם והכסר והזבח נתו ויהוה חקים
לפרעה אך העירך את הארץ
לתת את הכסר על פי פרעה
איש כערכו נגש את הכסר
ואת חזקת את עם הארץ
לתת לפרעה נכה
בועשרים ונסמש שנה
יהוה חקים במלכו ואת
עשרה שנה מלך בירושלם
ושם אמו ובידה כת פרעה
מזרמה ויש חרע בעני
יהוה ככל אשר עשו אבתו
במנו עלה נכה נאצר מלך
בכל וחתלו ויהוה חקים עני
שלש שנים ושב ומלכו
ושלח וחתו בו את גורו
כשדים ואת גורו אנסו את
גורו ומואבו את גורו בני עמו
ושלח חס ביהודה לחאמי חס
יהוה אשר דבר בך עבדך
חנבי אנסך על פי יהוה

4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

והכסר וחתו ב נתו ויהוה חקים ואת
אלהם אנס חרש

השקנים ג וירשו דשנים כולא נעטור וואמר
אלו שנים וירי בוער שפט וואר למי הכתוב
ורש שקנים

חיתה ביהודה להקיר מעל
פני בחטאת מנשא בכל
אשר עשה וגם הסתלק אשר
שפך זמ לא אתו שלום
נקול אבדה ויחוד לסלח
ויתר דברי ויקים וכל אשר
עשה חל אדם כתובים על
ספר דברי חיים למלכי
יהודה וישב ביה ויקים עם
אבותיו ומלך ויחזקו בני
תחמוזל אחיקוף עוד מלך
מצרים לצאת מארצו כי
למלך בכל מנהל מצרים
עד תרפת כל אשר חיתה
למלך מצרים

בזמנה עשרה שנה ויחזקו
במלכותו שלשה חרשים מלך
בירו שלום שם אמונה שתא
כתאלתו מירו שלום עש
הרע בעני יחודה בכל אשר
עשה אביו בעת חזקתו עלה
עבדו נכד נאצר מלך בכל
ירושלם ותבא עיר במצור
ותבא נכד נאצר מלך בכל
עלה עיר ויבדו צרים עליה
ויצא יחזקו מלך ויחודה על
מלך בכל חזקתו אמו ועבדו

ושרו וסרו ויקחו אתו
מלך בכל בשנת שמנה
למלכותו ויצא משם את כל
אוצרות בית יחזקו ואוצרות
בית חמלק ויקצץ את כל
כלי הזהב אשר עשה יי
שלמה מלך ישראל בחיכל
ויחזק באשר דבר יחזקו
והגלה את כל חרשיו שלום את
כלי שריו ואת כל גבוריו
החל עשרה אלפים גולה
וכל חרשיו וחסד לא
נשארו וזלת רלת עסד ארץ
ויצא את יחזקו בכלה ואת
אם חמלק ואת נשי חמלק
ואת סרו ואת אולו
הארץ הן לוק גולה יי
מירו שלום בכלה ואת כל
אנשי חזקתו שבעת אלפים
וחרשיו וחסד ארץ חמלק
גבורים עשו מלחמה יי
ויבאם מלך בכל גולה
בכלה ומלך מלך בכל את
מתנה דרו תחמו ויסב
את שמו ער קוחו
בזע שריו ואת שנה ער קוחו
במלכותו ואת עשרה שנה
מלך בירו שלום שם אמו

חמלק בתרמיהו מלכה
ועשה הרע בעני יחזקו בכל
אשר עשה יהוה קום כי
על אף יהודה חיתה בירו שלום
וביהודה ערה שלכו אתם
מעל פניו ומרד ער קוחו
במלך בכל
ויהי בשנת התשיעית
למלכו בחדש העשירי
בעשור לחדש בא נכד נאצר
מלך מצרים ויחזקו על
ירושלם ויחזקו עליה ויבנו עליה
ויקסכו ותבא עיר במצור
עד עשתי עשרה שנה
למלך ער קוחו ובת שעה
לחזקתו חזקתו עבד עיר
ולא חיה לחסל עסד הארץ
ותבן עיר עיר וכל אנשו
המלחמה חללה דרך
שער בני תחמות אשר
עלה חמלק ובשרים על
העיר סביב חמלק דרך
העיר ויחזקו חזקתו חזקתו
אחר חמלק וישנו אתו
בערבית ויחזקו חזקתו חזקתו
מעל ויתפשו את חמלק
ויעלו אתו אל מלך בכל
רבלתה וידברו אתו משפט

על מלך ב ימינו עליו ויהי אדם דמלכו ויעת יחזקו ונשיאת המלכות ויחזקו כמליה ב א ב שאר יוד בלשע
ויער כחו ולבכו ובעני חזקו וימלקו ה ודו ויקו חזקתו פרי עת אלוקים עיר קוחו נ

דם הנקי ג ובעיר דם הנקי וגם דם הנקי וכל
דם הנקי לטור

ואתם צדקו וישקטו לעני
ואת עבד קדונו עורו אקוהו
בגדו שנתו וצדקו בכל
וב"י שחמוריש
בשבעה לחו שיהא שנת
תשע עשרה שנה למלך
נבוכדנאצר מלך בבל בא
נבוכדנאצר בטרבחום עבד
מלך בבל וחדש שלם וישקט
את ביתו ואת בית חמור
ואת כל ביתו וישלם ואת
כל בית גדול שרק באש
ואת חמור וישלם סביב
נתעו כל חיל בשרים אשר
רב טבחוס ואת יתר העם
הנשאר רק בער ואת חנפלים
אשר נפלו על חמור מלך
ואת יתר חמור הגולה
נבוכדנאצר בטרבחום
ונבחרתה ארץ שאר רב
טבחוס לכתמים ולתבנים
ואת עמורו הנחשת אשר
ביתו וחו ואת המכונות ואת
עם הנחשת אשר בביתו וחו
שבו בשרים וישאו את
נחשתם בכלה ואת חסיות
ואת העם ואת חמור ואת
ואת חפפות ואת כל בל

הנחשת אשר ישרתו כס
לקחו ואת חמור ואת
חמור קות אשר וקב וזב
ואשר נסוף כסף לקח רב
טבחוס העמורים שנים חמס
האחר והמכונות אשר עשה
שלמה לביתו וחו ואת
משקל לנחשת כל חבלים
האלה שמעו עשרה אמה
קומת חמור האחד וכתרת
על חמור ואת חמור ואת
שלם אמה וישלם חמור
על חמור סביב חבל
נחשת וזבאה לעמוד השם
על חמור ואת חמור טבחוס
את שררה כחו חראש ואת
צפנת חמור שנה ואת
שלשת שמרי חמור
השני לקח חמור אחד אשר
הוא פקודו על אנשי חמור
וחמש אנשים מריא פנ
חמור אשר נמצא אב ערוות
הספר שרוח עבא חמור צבא
את עם הארץ ששים איש
מעט הארץ הנמצא אס בער
ויקח אתם נבוכדנאצר רב
טבחוס ואתם על מלך
בבל בלתי חמור אתם מלך בבל

ומתם בבלה בארץ חמור
ונבוכדנאצר חמור ואת
חמור בארץ חמור אשר
הוא ארץ נבוכדנאצר מלך בבל
ויפקד עליהם את ג' יתד
בזאת קסבו שפן וישמע עובד
שור חמור ואת חמור ואת
מחמור מלך בבל את ג' יתד
ונבוכדנאצר חמור חמור
וישמע על בנת חמור וחו
בזקרה חמור בנת חמור
הנחשת ואת חמור חמור
חמור ואת חמור חמור
ג' יתד חמור חמור חמור
חמור חמור חמור חמור
שבו בארץ חמור ואת
בבל חמור חמור
וחמור חמור חמור חמור
וישמע על בנת חמור חמור
אלי שמע מורע חמור חמור
ועשרה אנשים אתו חמור
את ג' יתד חמור חמור
חמור חמור חמור חמור
אשר חמור חמור חמור חמור
כל העם מקטו ועד גדול
וישרי חמור חמור חמור חמור
חמור חמור חמור חמור
וחמור חמור חמור חמור

כ"ב חמשת עשרה דמלכו אל חזקתו בכל חסדו ב"י אהב חזקתו ואהי שבו
עבדו ב' ואת צמחו כחו משנה בטלה אליו הסוד יצחקי

שנה ללית יהונתן וכל יהונתן
בשנים עשר יחד שבוע שנים
ושבעה יחד שש אונל
מרדל מלך בבל בשנת מלכו
אתראש יהונתן מלך יהודה
במיתל מלך יהודה את טבות
ותנו אתכם או מעל כסא
חמלקים אשר אתו בכל
ושנא את בניו כל אנאניל
לחס תמיד לפעו כל ומי
תמו ואכתו ארחת תמיד
נתעד לו מאת חמלקל דבר
חס בומי כל ומי חס

טובם הפסוקים שלספר
אלף וחמש מאות ושלשים
ושש

חזו וישן עתה ברא מוצא אשר
חזה על יהודה וירושלים
במלך עשדו יתט אהו יחזקח
מלך יהודה שמעו שלמים
והזמנו ארץ בני יהודה דבר
בעסגרתני ורועמתי וחס
פשוטי נדעשון קנחו
חמור אבוס בעלוי ישראל
לא מדי עמי לא התבוננו
עיו חטא עם ככד עזו ורע
מך יעס בעס מישחיתים עמי
את יהודה נאני אתקדוש

אשר אל נורו אחר עלמת
תבו עיה תקיפו סרה כל
ראש לקלי וכל לב רוח
מפדגל ועד ראש אובו
מתם פצע עתה והמכה טויה
לאור וכל אחפשו ולא תמנה
בשמו ארצכם שממה
עריכם שרפות אש אדמתם
לנעכם וירם אכלים אתה
ושממה כמה פכת וחס
ותתנה בנצחו בספה ככס
כמלונה כמקשה בעיר
כנורה קדו יהודה עבאות
חותיר דעו שריר כמעט
בסוס חיונו לעמרה דמיונו

שמעו דברי יהודה קצני סדס
האוננת רת תאל חנו עם עמרה
למה לירוב חובכם יאמר חנה
שב עמי עלות אלים וחלב
מריאוס וקס פריס וכבשית
ועתה יס לא חפעתו מלבאו
לנאותפני מירקש ואת
מורכם ומסח צנור אתו סיפי
הבא מנת שן אקטרת
תו עכה היא לחדשו שופת
קדא מקדא לא אוקל אזו
ועצרה חדשיכם ומי עיכס

אנא נפשי חזו על לטרה
כלאת נפשא ונפשו שנת פנים
אעקס עני מלס גס מתיקו
תפקה אנני שמע וירכס חמס
כל אנה וציה וכו חסד ורע
מעל לרכס מנגד עני חדלו
חדעל מרו חייטב דה שו
משפט אשרו חמוץ שפסו
יתוס ריכו אל מכה

לכונן אונתקה יאמר חנה
אסידו חטא יכס כשנת
כשדל גבינו אסוא דינו
כתולע בעצמנו ויהו אסותנו
ושמעתם טוב דארץ
תאכלו ואתמאנו ומריתם
חרב תאכלו כי פרוח חנה ובר

איכה חיתת לונת קריה
נאמנה מלאתי משפט צדק
ליו ביהו עתה מר צדוים
כספך תיה לסגים סבאך
מחול במים שקרה סדרים
וחבר גנבים כדא חק שחד
והדף שלמניס נתוס לאישפט
ורוב אלמנה לא יבוא אליוס
לכו נאס חאדו ונתה
עבאות אכירי ישראל וכו
אנחס מעדו ואנקמה מאבי

חטא ג חסל היו גוי חטא אשר חטא עשה לדע
טוב כחטא מלכים ושנא כל ידעמו ושנא

משחיתים ה כל ואשר מדעיהם בעם משחיתים
כלם משחיתים חסד ועד העב

והזמנו ב בל לטב בעם גולגוי והזמנו אליהם
גולגוי והזמנו עיר בבל חס